Η ΓΥΝΑΙΚΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
47/1951
Παλάτια προικιά
Βαπιαδάοι μέ σίγλα λοιπάλας

Κυρίες μου,

Ὅτι λανσάρει τό Παρίσι, τό Λονδῖνο καὶ ἡ Ὑόρκη γιὰ τό ᾄψογο καὶ μοντέρνο ντύσιμό σας τό βρίσκετε πλέον καὶ στήν Ἀθήνα στό κατάστημα ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ.

Ἐκλεκτά ἕτοιμα φορέματα, Μαντώ, Ταγιέρ, ροῦστες, Μπλοῦζες — Μοναδικά ἐσώρρουχα γιὰ ροῖκες — Nylon — Ἡ πλουσιωτέρα συλλογή αλτσῶν Nylon χοροῦ, περιπάτου κ.λ.π. Ἀμερικῆς

Γι' αὐτό, κάθε κομψή γυναίκα ποὺ ἐνδιαφέρεται γιὰ τή Μόδα ἐν συνδυασμῷ ι μέ τήν οἰκονομία, πρό πάσης ἀγορᾶς της ἔχει συμφέρον νὰ ἐπισκεφθῇ ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47

(ΚΑΤΩΘΙ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ) ΤΗΛΕΦ. 22.785

ΕΤΟΣ 2ον. ΑΡ. 47. 8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1951. ΤΙΜΗ 4.500

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ 15ΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντὴς Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ — Ἀρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1. — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνον 36.762

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΡΗΓΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 1. — Τηλέφωνο 35.718

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελὶς
Καρυάτιδες	3
Τὸ Δεκαπενθήμερο (πνευματικὲς ἐκδηλώσεις)	4
Ματιὲς ἀπ' τὸ παράθυρο	5
Ἕνα σπίτι τροχοφόρο	6
Συνταρακτικὴ αὐτοκτονία (διήγημα)	7
Θέλετε νὰ διατηρηθῆτε κομψή;	8
«Ἔργον Τέχνης» (αἰσθηματικὸς διάλογος)	9
Ὁ ὀμφαλὸς	10
Ὁ ἔρωτας εἶναι γιὰ λίγους (διήγημα)	11
Ταξιδεύοντας στὴ Σουηδία	12
Πῶς νὰ διπλώνετε τὰ ροῦχα σας	13
Μαντὰμ Ταλλιὲν	14
Ἡ Γωνιὰ τοῦ παιδιοῦ	15
Πουλόβερ	16
Ἡ «ΓΥΝΑΙΚΑ» Συμβουλεύει	17
Ἕνα καλλιτεχνικὸ ζευγάρι	18
Ρεγκλὰν μπλούζα	19
Κομψὴ γραμμὴ	20
Ἄρρωστος στὸ Σπίτι	21
» » »	22
Οἱ 10 ἐντολὲς τῆς ὁμορφιᾶς	23
Τὸ γάλα	24
Πορτραῖτα ἐκλεκτῶν Ἑλληνίδων (Α. Πλακωτάρη)	25
Τὰ ἔθιμα τοῦ γάμου στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα	26
Ἡ γυναίκα καὶ ἡ μόδα	27
Τὰ κουμπιὰ	28
Ἡ μόδα στὸ Λονδῖνο	29
Πρωτότυπα Παριζιάνικα Μοντέλα	30
Λεπτομέρειες τῆς χειμερινῆς μόδας	31
Λιτότης καὶ γραμμὴ	32
Μπολερὸ	33
Παλτὰ — Ταγιὲρ	34
» »	35
Παιδικὴ μόδα	36
Τὸ Παράρτημα τῆς μόδας	37
» » » »	38
Τραπεζομάντηλο	39
Ἐρωτικὴ Σερενάτα	40
» »	41
5 Μαθήματα ὁμορφιᾶς	42
Τὸ βιβλιάριο τῆς ὑγείας σας	43
Οἱ σελίδες μας γιὰ τὴ Μαγειρικὴ	44
» » » » » Ζαχαροπλαστικὴ	45
Κρυφὴ Ἀγάπη (μυθιστόρημα)	46
» »	47
» »	48
Ἡ αἰσθηματικὴ σας σύμβουλος	49
Κέντημα	50
»	51
Ἡ ὁμορφιὰ τοῦ προσώπου	52
Ντιβάνι — Κρεβάτι	53
Δυὸ ὡραῖες σελίδες γιὰ τὰ παιδιά σας	54
» » » » »	55
Ὁ Γυναικολόγος ἀπαντᾶ	56
Γιὰ τὰ Σπὸρ	57
φετρίνα	58
Ἰνστιτοῦτα Καλλονῆς	59
Περνᾶτε εὐχάριστα τὴν ὥρα σας	60
Φουστανάκι γιὰ κοριτσάκι	61
Ρυθμίστε τὴ ζωὴ τῶν παιδιῶν σας	63
Τὸ Ἀποδιωγμένο Παιδὶ (διήγημα)	64
Οἱ λύσεις τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων	65
Μιλοῦν τ' ἄστρα	66

ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ

Πόσες φορὲς δὲ λέμε ἀθέλητα: «νὰ μιὰ Καρυάτις». Εἶναι ὅταν βλέπουμε νὰ περνάη ἀπὸ μπροστά μας καμμιὰ κοπέλλα ψηλόσωμη, λιγερὴ, μὲ αὐστηρὲς ἀναλογίες στὴν κορμοστασιά της, μὲ περπάτημα ἁρμονικὸ καὶ σοβαρό, μ' ἕναν ἀέρα σεμνοῦ μεγαλείου, μὲ τὸ κεφάλι της ἐλαφρότατα γερμένο πρὸς τὴ γῆ, σὰ νὰ μὴ θέλη νὰ βλέπη τίποτε γύρω της, σὰ νὰ μὴ θέλη νὰ τὴν κυττάζουν. Μὲ τὴ θαυμαστικὴ αὐτὴ παρομοίωσι, ἐννοοῦμε θέβαια τὶς μαρμάρινες κόρες, τὶς Καρυάτιδες, ποὺ στολίζουν τὸν περίφημο ναὸ τοῦ Ἐρεχθείου στὴν Ἀκρόπολη.

Τ' ἀγάλματα αὐτὰ ποὺ μᾶς δίνουν ἕνα μέτρο νὰ συγκρίνουμε τὴν ὁμορφιὰ τῶν ἐμψύχων πλασμάτων μὲ τὰ ἰδεατὰ πρότυπα τῆς καλλιτεχνικῆς φαντασίας, εἶναι ἀπὸ τὰ θαυμασιώτερα κατορθώματα τῆς ἀρχαίας γλυπτικῆς. Καλὴ τύχη θέλησε νὰ διασωθοῦν ἀπὸ τὶς ἀλλεπάλληλες καταστροφὲς ποὺ βρῆκαν ἐκεῖ ψηλὰ στὸν ἱερὸ βράχο, τὸν ἀγέραστο Παρθενῶνα. Καὶ τώρα, ἐκεῖ, στὸ κομψότατο Ἐρεχθεῖον, ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν οἱ Καρυάτιδες μὲ τὴν ἀσάλευτη ζωὴ τῆς ἀπαράμιλλης πλαστικῆς ὡραιότητος ποὺ τοὺς ἐχάρισε ὁ ἀρχαῖος τεχνίτης. Μὲ τὴν ἀρχιτεκτονικὴ στάσι τους μᾶς δείχνουν πῶς ὁ ἀρχαῖος τεχνίτης εἶχε τὴν ἔμπνευσι νὰ ἀντικαταστήση τὴν κάπως ἀφηρημένη κολώνα μὲ τὴ συγκεκριμένη παρουσία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Οἱ εὐθεῖες, σχεδὸν, γραμμὲς, τοῦ δωρικοῦ κορμιοῦ των συναρμονίζονται μὲ τὶς πτυχὲς τοῦ ὁλόσωμου ἰωνικοῦ τους χιτῶνα. Ἡ κάμψι τοῦ δεξιοῦ ποδιοῦ τους πρὸς τὰ ἔμπρός, μιὰ στιγμὴ κινήσεως αὐστηροῦ παρθενικοῦ χοροῦ, εἶναι σὰ νὰ συμβολίζη τὸ ρυθμὸ τῆς πορείας τοῦ γυναικείου σώματος πρὸς τὴν ἰδεώδη πλαστικὴ ὁμορφιὰ ποὺ εἶναι μιὰ σύνθεσι ἀπὸ ἔκφρασι καὶ κίνησι. Ἡ κόρη τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς, παραστημένη μὲ τὴ μορφὴ τῆς Καρυάτιδος, εἶναι ἡ εὐγενικὴ σοβαρότητα τῆς παρθενίας ποὺ ἔγινε γλυπτικὴ ποίησι.

Ἀντικρύζοντας τὶς Καρυάτιδες, λησμονοῦμε πὼς οἱ θαυμαστὲς αὐτὲς ἀπεικονίσεις τῆς γυναικείας ὡραιότητος, εἶναι καμωμένες στὸ μάρμαρο. Ὄχι, οἱ Καρυάτιδες δὲν εἶναι ἀπὸ μάρμαρο. Δὲν εἶναι κἂν μήτε ἀπὸ σάρκα, μήτε ἀπὸ καμμιὰ ἄλλη συγκεκριμένη ὕλη. Τ' ἀγάλματα αὐτὰ εἶναι πλασμένα ἀπὸ ἐξιδανικευμένη ζωή. Οἱ ἀρχαῖοι τεχνίτες ποὺ δούλευαν ἀφηρημένα θέματα μήτε πάσχιζαν νὰ ἐκφράζουν μὲ τὰ ἔργα τους ψυχρὲς ἰδέες. Σ' ὅ,τι δήποτε κι' ἂν ἔπλαθαν, ἐκλειναν μέσα του ἕνα κομμάτι, μιὰν ἄποψι, μιὰ ἀπόχρωσι ἔστω ἀπὸ τὴ ζωή. Τὸ ὑλικὸ ποὺ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ τὰ ἔργα τους, δὲν ἦταν σκοπός. Ἦταν μέσο. Σκοπός τους ἦταν νὰ διασώσουν μὲ τὰ ὑλικὰ μέσα τῆς τέχνης τους τὴν ἰδέα καὶ τὴν πεῖρα τῆς ζωῆς ποὺ ζοῦσαν. Ἔτσι καὶ οἱ Καρυάτιδες, διέσωσαν ὡς ἐμᾶς τὸν τύπο μιᾶς ἀρχαίας Κόρης, ὅπως περίπου θὰ τὴν ἔβλεπαν καὶ θὰ τὴν ἐθαύμαζαν οἱ πρόγονοί μας στὶς ἡμέρες τῶν μεγάλων τους θρησκευτικῶν ἑορτῶν, ἱέρεια στοὺς ἀπειράριθμους Ναούς των, χορεύτρια, κανηφόρο κλπ.

Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ μιὰ παράδοσι ποὺ μᾶς δείχνει τὴν ἀρχικὴ γλυπτικὴν ἰδέα τῆς «Καρυκῆς ἀτίδος» νὰ ξεκινᾶ ἀκόμα πιὸ βαθειὰ μέσα ἀπὸ τὶς περιπλοκὲς τῆς ζωῆς. Οἱ κάτοικοι τῆς ἀρχαίας Πελοποννησιακῆς πολίχνης Καρύαι συμμάχησαν κάποτε μὲ τοὺς Πέρσες ἐναντίον τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Οἱ Ἕλληνες, γιὰ νὰ τοὺς τιμωρήσουν, κατέστρεψαν τὴν πόλι τους, καὶ τοὺς πῆραν σκλάβους μαζὶ μὲ τὶς γυναῖκες τους. Γιὰ νὰ τοὺς ταπεινώσουν ἀκόμη πιὸ πολύ, ὑποχρέωσαν τὶς γυναῖκες τους νὰ φορέσουν ὅλα τους τὰ ροῦχα, ὅλα τους τὰ στολίδια, μαζὶ μὲ τὶς μακρυὲς ἐσθῆτες τους. Κι' οἱ γυναῖκες αὐτές, δηλαδὴ οἱ «Καρυάτιδες», ἄρχισαν τὴν ὀδοιπορία τῆς σκλαβιᾶς, σκύβοντας κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῶν φορεμάτων τους, ποὺ ἕνα μέρος τους τὸ κρατοῦσαν καὶ στὸ κεφάλι τους. Ἡ θέα αὐτὴ, πρωτογέννησε στὴ φαντασία τοῦ ἀρχαίου τεχνίτη τὴν ἰδέα νὰ χρησιμοποιήση γιὰ ἀρχιτεκτονικοὺς σκοποὺς τὸ σῶμα μιᾶς κόρης.

Μὰ κι' ἂν δὲν θέλουμε νὰ πολυπιστέψουμε τὴν παράδοσι αὐτὴ ποὺ δείχνει πὼς ἡ Τέχνη ἀντλεῖ ἐλεύθερα τὰ στοιχεῖα της ἀπὸ ὅλες τὶς ἀναταραχὲς τῆς ζωῆς καὶ τὰ μορφοποιεῖ ἐξ ἴσου ἐλεύθερα ὑπακούοντας μονάχα στὴν ἀνάγκη τῆς ἰδέας ποὺ θέλει νὰ παραστήση, πληροφορίες ἱστορικὰ ἐξακριβωμένες, μᾶς λένε πὼς οἱ Καρυὲς τῆς Λακωνίας, ἦταν ἀκουστὲς γιὰ τὸ περίφημο ἱερὸ τῆς «Ἀρτέμιδος Καρυάτιδος» ποὺ τὴ λάτρευαν μὲ χοροὺς Λάκαινες παρθένες ντυμένες ἐλαφρά. Τὶς παρθένες αὐτὲς τὶς ἀναπαρίσταναν συχνὰ οἱ ἀρχαῖοι τεχνίτες νὰ χορεύουν τοὺς θρησκευτικοὺς χοροὺς πρὸς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος. Ὁπωσδήποτε, εἴτε τὴν πρώτη παράδοσι πιστέψουμε, εἴτε τὴ δεύτερη ἐκδοχὴ, ἀπὸ τὶς κόρες τῆς Λακωνίας δγῆκεν ὁ πρῶτος τύπος τῆς Καρυάτιδος. Ὅμως τὶς κόρες ποὺ στολίζουν τὸ Ἐρεχθεῖον, μποροῦμε νὰ τὶς θεωρήσουμε παρμένες ἀπὸ τὰ ζωντανὰ πρότυπα ποὺ προμήθευαν στὴν ὅρασι τῶν καλλιτεχνῶν οἱ Ἀθηναῖες κοπέλλες τῶν χρόνων τοῦ Περικλῆ καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Καὶ μήπως οἱ Καρυάτιδες τοῦ Ἐρεχθείου δὲν εἶναι μιὰ σύνθεσι τῆς Σπαρτιατικῆς αὐστηρότητος καὶ τοῦ γλυκύτατου στοὺς κυματισμούς του καὶ στὴ χάρι του, ἰωνικοῦ ρυθμοῦ; Ἡ θέα τῶν Καρυατίδων, μᾶς γεννᾶ ἐντονη τὴ νοσταλγία τῆς ἀρχαίας ζωῆς, τόσο ἀρρηκτα συνυφασμένη μὲ τοὺς ρυθμοὺς καὶ τὰ ἰδανικὰ μιᾶς τέλειας τέχνης. Ἀλλὰ τὴ νοσταλγία αὐτὴ, μᾶς τὴν ἱκανοποιεῖ καμμιὰ φορὰ, καὶ μὲ τρόπο ἀπροσδόκητο, ἡ γύρω μας πολυθόρυβη καὶ πολύχρωμη ζωή! Εἶναι ἡ σπάνια στιγμὴ ποὺ μέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ὁμοιομόρφων γυναικείων τύπων τῆς ἐποχῆς μας, διαγράφεται μπροστά μας μιὰ ὀπτασία Κόρης φευγάτης ἀπὸ τὸν σιωπηλὸ ναὸ τοῦ Ἐρεχθείου....

Τὸ δεκαπενθήμερο

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

★ Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ξανάρχισε στὴν πρωτεύουσα: Θέατρο, ἐκθέσεις, συναυλίες, διαλέξεις καὶ κάθε τὶ ποὺ δημιουργεῖ τὴν πνευματικότητα τοῦ κέντρου. Στὴν πρώτη σειρὰ τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν ποὺ ὁ ποιλύς κόσμος ὀνομάζει Γράμματα καὶ Ὡραῖες Τέχνες, βρίσκεται ἡ Ἑλληνίδα, ἀπασχολημένη ὁλόθερμα μὲ τὸ ἔργο τοῦτο, ποὺ μὲ τὴ συμβολή της γίνεται ἀκόμη καλύτερο καὶ ὡραιότερο. Καὶ εἶναι γνωστὸ πόση πρόοδο καὶ ἐξέλιξι προσέφερε ὅπου ἀνεμίχθη, μὲ τὴ γνώριμη καλαισθησία της καὶ τὴ θέρμη τῆς ἀγάπης της.

★ ΠΡΙΝ ΑΚΟΜΑ ἀπασχοληθοῦμε μὲ τὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ περασμένου 15θημέρου, θ' ἀφιερώσουμε μερικὲς γραμμὲς γιὰ νὰ παρουσιάσωμε τὸ πέρασμα τῆς μεγάλης Ἑλληνίδος καλλιτέχνιδος τοῦ τραγουδιοῦ κ. Μαργαρίτας Πέρρα ποὺ φιλοξένησε ὁ τόπος μας γιὰ 2 ἑβδομάδες. Ἡ μεγάλη καλλιτέχνις, ποὺ ὡς γνωστὸν ἀπὸ δεκαετίας ζῆ στὴν Ἑλβετία, παντρεμένη ἐκεῖ διακεκριμένον ἰατρόν, τὸν κ. Ρότπλετς, καὶ μητέρα μάλιστα μιᾶς χαριτωμένης μικρούλας, 10 ἐτῶν, τῆς Μαριάννας, ἦλθε μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς 16ης Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, προσκεκλημένη γιὰ ἕνα κοντσέρτο, τὸ ὁποῖον ἔδωσε στὸ ἐκεῖ κρατικὸ θέατρο τὴν Κυριακὴ 30 Σεπτεμβρίου. Τὸ κοντσέρτο ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἔκαμε λαμπρὴν ἐντύπωσιν στοὺς συμπατριώτας καὶ θαυμαστὰς τῆς καλλιτέχνιδος, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, εἶναι Μακεδὼν καὶ κατάγεται ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ Μοναστήρι.

Μαργαρίτα Πέρρα

Ἡ μεγάλη Ἑλληνὶς καλλιτέχνις ἔφυγε γιὰ τὴ Ζυρίχη, ἀπ' ὅπου θὰ ἐπιστρέψη πιθανὸν τὴν ἄνοιξιν, ἂν εὐνοηθοῦν αἱ συνεννοήσεις της μετὰ τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς, ποὺ ἄρχισε ἐδῶ, κατὰ πρότασιν τοῦ κ. Συναδινοῦ. Κατὰ τοὺς χειμωνιάτικους μῆνες ἡ κ. Πέρρα ἔχει κλείσει συμβόλαια καὶ θὰ ἐμφανισθῆ στὴν Ὁλλανδία, στὴν Ἑλβετία, τὴ Δυτικὴ Γερμανία, στὸ ραδιόφωνο καὶ σὲ ὄπερες, καθὼς ἐπίσης καὶ σὲ συναυλίες.

★ Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ συμμετοχὴ τοῦ τελευταίου καιροῦ στὴν καλλιτεχνικὴ ζωὴ τοῦ τόπου συγκεντρώνεται στὶς τελευταῖες ἐκθέσεις, καθὼς καὶ στὴ μουσική μας κίνησι. Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς αἴθουσες τοῦ Ζαππείου ἐκθέτει, μεταξὺ ἄλλων, μιὰ νέα καλλιτέχνις, ἡ δὶς Ἐλευθερία Δροσάκη, ἐνδιαφέρουσαν ζωγραφικὴν ἐργασίαν της. Ἐπίσης στὸ ξενοδοχεῖο «Κεντρικόν», τὸ ὁποῖον, ὅπως πέρυσι, ὡργάνωσε καὶ πάλιν αἴθουσαν ἐκθέσεων, ἡ γνωστὴ ζωγράφος κ. Δώρα Μπούκη συμμετέχει μὲ ζωγραφικά της ἔργα σὲ μιὰ κοινὴν ἔκθεσιν μὲ τὸν Μακεδόνα γλύπτην κ. Λεάνδρο Τσιμένη.

—Ἡ δ)νὶς Δροσάκη παρουσιάζει στὴν πρώτη αὐτὴ ἔκθεσί της 50 πίνακες, ἐμπνευσμένους ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὴν κίνησι τοῦ τόπου,— ὅπως μαρτυροῦν καὶ οἱ τίτλοι τῶν ἔργων της: «Μορφές, Τσιγγάνες, Μορφὲς τοῦ θεάτρου, Γέρος, Καρναβάλι, Τὸ μάθημα, Πρόσφυγες, Λαϊκὴ Ἀγορά, Καλλιτέχνες, Λουόμενες κλπ.). Εἶναι μιὰ καλλιτέχνις ποὺ βρίσκεται στὴν περίοδο τῆς ἀναζητήσεως καὶ τὸ καταστάλαγμα θὰ γίνη μὲ τὸν καιρό.

★ ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ κύκλοι τῆς πρωτευούσης εἶδαν μὲ χαρὰ τὴν ἐπιστροφὴ καὶ τῶν τελευταίων καλλιτεχνῶν ἀπὸ τὰ ταξίδια τους στὴν ὕπαιθρο Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικό. Μεταξὺ τῶν τελευταίων σημειώνομε καὶ τὴν ἐπιστροφὴ τῆς ζωγράφου κ. Μαρίας Βερδεσοπούλου, ἡ ὁποία, μαζὶ μὲ τὸν καλλιτέχνη Δ. Μπραέσσα εἶχαν μεταβῆ στὰ Δωδεκάνησα γιὰ νὰ ζωγραφίσουν καὶ ἔμειναν ἕνα μεγάλο διάστημα στὴν Πάτμο, τῆς ὁποίας ἡ φυσικὴ ὁμορφιὰ εἶναι τόσο ποιητική, ὥστε νὰ τοὺς ὑποβάλη νὰ ζωγραφίσουν τὰ ἐνδιαφέροντα τοπία τῆς τὸ ἱστορικὸ μοναστήρι τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ ἄλλες της γραφικότητες.

— Στὴν Πάτρα ἐκυκλοφόρησε πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες μιὰ μικρὰ μὰ ἐνδιαφέρουσα μελέτη, γραμμένη ἀπὸ τὴν δίδα Ἑλένη Λαμπίρη, ἔγγονη τοῦ μεγάλου Ἑπτανησίου σατιρικοῦ Ἀνδρέα Λασκαράτου, μὲ τὸν τίτλο: «Τὸ πρόβλημα Λασκαράτου». Στὸ πυκνοτυπωμένο μικρὸ αὐτὸ τομίδιον, ἡ νεαρὰ διανοουμένη ἀπαντᾶ στὴ διατυπούμενη ἀπὸ τῶν σελίδων τοῦ ἀφιερωμένου στὸ Λασκαράτο τεύχους τῆς «Ἑλλην. Δημιουργίας», ἀπὸ τὸν Σπ. Μελᾶ ἐρμηνεία ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου πάπου της, καὶ τοποθετεῖ σύμφωνα μὲ ἄλλη ἄποψι τὸ πολυσύνθετο ἔργο τοῦ μεγάλου Ἑπτανησίου λογίου.

★ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ προχθὲς Κυριακὴν ἐπιστρέφουσα εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, ὕστερα ἀπὸ πολύμηνον παραμονὴν στὴν Ἑλλάδα, ἡ γνωστὴ Ἑλληνοαμερικανὶς λογία καὶ κοινωνικὴ παράγων τοῦ Σικάγου κ. Ἀλεξάνδρα Νικολιτσέα, ἡ ὁποία ἦρθε ἐδῶ γιὰ νὰ γνωρισθῆ καὶ νὰ συνεργασθῆ στενώτερα μὲ τοὺς Ἕλληνες καλλιτέχνες τοῦ μουσικοῦ θεάτρου. Ὡς γνωστόν, ἡ ἐκλεκτὴ αὐτὴ συμπατριώτις μας, ποὺ διαμένει ἀπὸ μακροῦ χρόνου στὸν Ν. Κόσμο, ἔχει δημιουργήσει μὲ τὴν προσωπική καὶ ἀξιόλογη ἐνεργητικότητά της, μίαν ἑταιρίαν παραγωγῆς δίσκων, τὸ «Ἀττικὸν», ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔχουν περάσει ὅλοι οἱ Ἕλληνες καλλιτέχνες τοῦ τραγουδιοῦ, ποὺ ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἀμερική — ὅπως ἡ Στέλλα Γκρέκα, ἡ Βέμπο, ἡ Πάολα καὶ ἄλλοι.

★ ΠΑΛΑΙΑ γνώριμος τῆς γυναικείας λογοτεχνίας ἡ κ. Ἀντιγόνη Γαλάνη—Βουρλέκη τόσο μὲ τὰ σκόρπια δημοσιεύματά της ὅσο καὶ μὲ τὸ πρῶτο ποιητικό της βιβλίο «Χίμαιρες», κυκλοφορεῖ τὸν ἐρχόμενο μῆνα μιὰ νέα ποιητικὴ συλλογή με τὸν τίτλον: «Βραδυγὲς ὧρες».

Η ΜΑΡΒΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ περίοδος ἄρχ[ισε] πραγματικά. Τὰ κοσμικὰ σαλόνια ἄνοιξ[αν] γιὰ νὰ δεχτοῦν τοὺς περυσινούς των θαμ[ῶνας], ποὺ πιστοὶ καὶ ἐρέτες θὰ περιφέρ[ονται] τὰ πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ, παίζοντας [τὴ] θῶα παιχνίδια—πόκερ, μπρὶτζ καὶ κάθε [ἄλ]δος χαρτιά, γιὰ νὰ περάση πιὸ εὐχάριστ[α] ἡ ὥρα. Τὰ κέντρα ἀραίωσαν ἀπὸ θαμῶν[ες] τοῦ καλοῦ κόσμου καὶ μόνο ἀπὸ περαστ[ικοὺς] καὶ καινουργίους εἶναι ἡ πελατεία τους. Ὁ καλὸς κόσμος ἄρχισε τὴ ζωὴ τ[ου] χειμώνα, ὅπως ξέρει νὰ τὸν ζῆ αὐτὸς κ[αὶ] τὸν τρόπο του» καὶ μὲ τὶς δικές του συνηθ[ειὲς] τὰ δικά του ἤθη καὶ ἔθιμα.

★

ΠΟΛΛΕΣ καὶ ξαφνικὲς οἱ ἀλλαγὲς στ[ὴν] κοινωνικὴ ζωὴ τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀριστοκρ[α]τίας. Ἕνας πρόσθυς ἔφυγε—τρεῖς καινο[ύ]γιοι ἦρθαν. Δυνατὴ συγκίνησις ἐξ ἀφορμῆ[ς] τῆς μεταθέσεως καὶ τῆς ἀναχωρήσεως τ[οῦ] Ἄγγλου πρεσβευτοῦ καὶ τῆς λαΐδης του. [Ὁ] τον. Ὁ ἀντικαταστάτης του μόλις ἔφθα[σε] πρὸ ἡμερῶν, ἔδωσε τὰ διαπιστευτήριά τ[ου] ἀλλὰ θ' ἀργήση πολὺ νάρθη σ' ἐπικοινω[νία] μὲ τὴν καλὴ ἀθηναϊκὴ τάξι, ὥστε ν' ἀν[τα]χτήσουν πολλὲς οἰκογένειες τὴ γνώριμη [σ]κειότητα ποὺ εἶχε προσφέρει ὁ ἀπογοη[τ]σας διπλωμάτης. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὶς ἄλλ[ες] πρεσβεῖες—τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὁλλανδ[ί]ας, ποὺ νέα πρόσωπα ἐφθασαν εἰς ἀντικ[α]τάστασιν τῶν παλαιῶν. Ἀλλ' ἡ ἀθηναϊκὴ ἀριστοκρατία δὲν ἀνησυχεῖ. Περιμένει. Ὅλα γίνονται μὲ τὸν καιρό, μὲ τὴν προσοχὴ καὶ μὲ τὴ καλὴ διάθεσι.

★

ΔΥΟ ΓΕΓΟΝΟΤΑ συζητοῦνται ζωηρὰ σ[τὸν] τὸν καιρὸ στὴν κοσμικὴ Ἀθήνα. Ἡ μ[εγά]λη ἐπίδειξις τῶν γουναρικῶν τοῦ οἴκου «Χάλιφαξ» ποὺ ἔγινε πρὸ ἡμερῶν στὶς σ[αλ]θουσες τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ συ[γκ]έντρωσε ὅλη τὴν καλὴ τάξι τῆς πρωτευ[ού]σης, μὲ εἰδικὲς προσκλήσεις, φυσικά,—κι ἐ[κ]λαμψαν μὲ τὴν παρουσία των πολλὲς ἀθ[η]ναϊκὲς ὁμορφιές. Κι' ἡ ἐπίδειξι τῶν μοντ[έ]λων τοῦ μεγάλου παρισινοῦ οἴκου Κριστ[ὶ]ν Ντιόρ, ποὺ προαναγγέλλεται γιὰ τὶς 1[7] τρέχ. καὶ ποὺ θὰ γίνη στὴ γαλλικὴ πρ[ε]σβεία. Ἡ σουαρὲ ντὲ γκαλὰ αὐτὴ θ' ἀφ[ή]-ομ ιωφιμ3κλπο χθ χαιλ 'ιμχωϐ ϶σγνφωϐ λὺν καὶ κομψὸν ὡραιόκοσμο—δ,τι ἔχει δ[ε]ίξη καλὸ καὶ ἐξχωριστὸ ἡ ἀθηναϊκὴ ἀριστοκρατία. Τὴν γενικὴν ἐποπτείαν τῆς ἐπ[ι]στασίας τῆς ἑορτῆς ἔχει προσωπικῶς ἡ ἐπ[ι]σβεῖρα τῆς Γαλλίας κόμησσα ντὲ Βὼ Σαιν Σύρ, περιστοιχιζομένη ἀπὸ πολυάριθμη [ἐ]πιτροπή, ποὺ τὴν ἀποτελοῦν ἡ ἀφρόκρεμα τῆς ἀθηναϊκῆς κοσμικότητος. Αἱ κυρίες κ[αὶ] δεσποινίδες: Α. Μπενάκη, Κ. Τσαλδάρη, Α. Ἠλιάσκου, Ἑλ. Κωνσταντινίδη, Κ. Ἀλ[ε]ξανδρῆ, Κ. Νικολαΐδη Ν. Ἀραβαντινοῦ, Π. Κανελλοπούλου, Ν. Μικρουλάκη, Α. Στρ[α]του, Λ. Μακκᾶ. Ν. Στινιόσογλου, Κ. Δελ[η]γιαννάκα. Ἑλ. Γύπαρη κ. ἄ.

Ἡ ἐπίδειξις θὰ ἐπαναληφθῆ ὕστερα ἀπ[ὸ] μερικὲς ἡμέρες, αὐτὴν τὴν φορὰν εἰς τὸ Βα[σ]σιλικὸ Θέατρο, ὅπου θὰ παραστοῦν οἱ Βα[σ]σιλεῖς, μὲ εἴσοδον, αἱ εἰσπράξεις τῆς ὁποί[ας] θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς Βασ[ι]λίσσης. Προβλέπεται μεγάλη κοσμοσυρροή [κ]αὶ κατὰ τὰς δύο ἐπιδείξεις, λόγω τοῦ ἐνδιαφέροντος ποὺ θὰ παρουσιάσουν τ[ὰ] ἐπιδειχθησόμενα μοντέλα.

★

ΖΩΗΡΗ κίνησις γευμάτων, κοκτέιλ καὶ δεξιώσεων τὶς ἡμέρες αὐτὲς ἐξ ἀφορμῆς τ[οῦ] ἀποχωροῦντος Ἀμερικανοῦ στρατηγοῦ Ρ[ι]φρέντερικ, τῆς στρατιωτικῆς ἀμερικανικ[ῆ]ς ἐν Ἑλλάδι ἀποστολῆς. Μεταξὺ τῶν τακτ[ι]κῶν προσκεκλημένων στρατιωτικῶν καὶ κ[υ]βερνητικῶν παραγόντων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστ[ον] εἶς τὴν πρώτην σειρὰν ὁ πρωθυπουργὸς μ[ὲ] Πλαστήρας, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερ[νή]σεως καὶ ἡ κ. Σ. Βενιζέλου, οἱ στρατηγοὶ Γρηγορόπουλος, Τσακαλώτος, οἱ ναύαρχ[οι] Ἀντωνόπουλος, Μεζεβύρης, Ἀλεξανδρῆς κ.ἄ.

ΘΑ ΣΗΜΕΙΩΣΩΜΕ μίαν ἐνδιαφέρουσ[αν] ἄφιξιν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον—τοῦ γνωστοῦ διο[ι]κονομένου καὶ θεατρικοῦ ἐπιχειρηματίου τῆς Ἀλεξανδρείας κ. Β. Ἀθανασοπούλου, μετὰ τῆς συζύγου του Ἑλένης.

Καὶ δύο ἀναχωρήσεις ἐκλεκτῶν ἐκπροσ[ώ]πων τοῦ γυναικείου φύλου, Ἀλεξανδρινῶν καὶ αὐτῶν,—τῆς κ. Πένυ Ντ. Κουτσούλη, τοῦ γνωστοῦ μαχητικοῦ δημοσιογράφου [ἐ]πὶ τύπου τῆς παροικίας μας, καὶ τῆς δ)δ[ος] Μαργαρίτας Νίνου, ἀδελφῆς τοῦ ἐκεῖ γν[ω]στοῦ καὶ διακεκριμένου μας ζωγράφου.

ΚΑΙ ΚΛΕΙΝΟΜΕ μὲ τὴν ἀναγγελίαν τ[ῆς] ἀρραβώνων τῆς γνωστοτάτης καὶ ἐχεγγ[ύ]σης μας καλλιτέχνιδος τοῦ πιάνου δίδ[ος] Γίτσας Γερ. Ζαλδάνου μετὰ τοῦ καθηγ[η]τοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ γν[ω]στοῦ διανοουμένου καὶ συγγραφέως κ. Γ[ε]ωργ. Ζώρα.

Η ΑΣΤΕΡΙΣΚΗ

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

ΑΠΟ τὴν ἡμέρα ποὺ τελείωσε ὁ πόλεμος, ἕνα σπίτι, καταφέρνει κουτσὰ - στραβὰ νὰ ἱκανοποιήση ὅλες του τὶς ἀνάγκες. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν κατάφερε νὰ βρῆ, ὅσα χρήματα καὶ νὰ διέθεσε, εἶναι... ὑπηρέτρια. Πολὺ δυσεύρετες στὴν μεταπολεμική μας ζωή. Ἀρκετὰ σπίτια κάνουν «ἁμάν» γιὰ νὰ προσελκύσουν καμμιὰ ὑπηρέτρια, τῆς ὑπόσχονται λαγοὺς μὲ πετραχήλια, πλήρη ἀναγώρισι τῶν δικαιωμάτων της, ἀλλὰ δὲν τὴ βρίσκουν ἢ ἂν τὴ βροῦν τὴ χάνουν γιὰ ψύλλου πήδημα. Ἔτσι ἄρχισαν οἱ κυρίες νὰ συνηθίζουν στὶς δουλειὲς τοῦ νοικοκυριοῦ — τὸ πῆρανε φαίνεται ἀπόφασι πὼς ἡ μεταπολεμικὴ ζωὴ ἐξαφάνισε ὁριστικὸς αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα, ὅπως τὸ ἔχει ἐξαφανίσει στὶς ἄλλες χῶρες κι' ἰδιαίτερα στὴν Ἀμερική, ποὺ μονάχα οἱ Κροῖσοι διαθέτουν ὑπηρεσία. Ξύπνησαν πιὰ οἱ κοπέλλες τῶν χωριῶν μας. Προτιμοῦν χίλιες φορὲς νὰ καλλιεργοῦν τὰ χωράφια τους ἢ νὰ κατεβαίνουν στὴν πόλι καὶ νὰ μαθαίνουν μοδιστρική, νὰ δουλεύουν σ' ἐργοστάσιο, σὲ καταστήματα ἐπιβάλλοντας ὀκτάωρη ἐργασία καὶ σεβασμὸ στὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια, παρὰ νὰ δουλεύουν ἀπ' τὰ ξημερώματα ὡς τὰ βαθειὰ μεσάνυχτα ὁλόκληρες οἰκογένειες καὶ ν' ἀνέχωνται τὶς παραξενιὲς τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου! Ἔτσι διεξαφάνισί τους ἀπὸ τὰ σπίτια. Κι' ἐδῶ πὼς τὰ λέμε δὲν ἔχουν... ἄδικο. Πῶς θὰ τὰ βγάζουν τώρα πέρα οἱ κυρίες μὲ τὶς δουλειὲς τοῦ νοικοκυριοῦ τους; Μὰ ὅπως τὰ βγάζουν πέρα καὶ οἱ κυρίες τῆς Ἀμερικῆς: Ἐπιστρατεύοντας στὴν κουζίνα καὶ τοὺς.... κυρίους τους!

★

ΕΠΡΕΠΕ νὰ χαθῆ ἄδικα ἕνας ἄνθρωπος — ἡ δυστυχὴς Κουρτίδου — γιὰ νὰ ξεσηκωθοῦμε ὅλοι ἐναντίον τῶν νοσοκομείων ποὺ δὲν ἐφημερεύουν. Ἀληθινὰ εἶναι καταπληκτικό: Σὲ μιὰ χώρα μὲ τόσες ἀσυγχώρητες ἐλλείψεις στὸν τομέα τῆς δημόσιας ὑγείας καὶ κοινωνικῆς προνοίας, τὰ πενιχρὰ μέσα ποὺ διαθέτουμε νὰ τὰ χρησιμοποιοῦμε καὶ στὶς κρισιμώτερες στιγμές ἀκόμα μὲ τὸ σταγονόμετρο καὶ κατὰ δόσεις. Ὁ καθένας μας, ἂν ὄχι ἀπὸ προσωπικὴ πεῖρα, ἔχει ὑπ' ὄψι του κι' ἄλλες ἀνάλογες περιπτώσεις σὰν τῆς Κουρτίδου. Πόσοι ἄνθρωποι χάθηκαν ἢ κινδύνευσαν νὰ χαθοῦν ἐπειδὴ δὲν ἐγίνοντο δεκτοὶ ἀπὸ τὰ μὴ ἐφημερεύοντα νοσοκομεῖα. Λὲς κι' ὁ θάνατος ἐργάζεται... ἐκ περιτροπῆς!

★

ΠΟΛΛΕΣ γυναῖκες φανταζόμαστε πὼς θὰ ζηλέψανε τὴν κοπέλλα ποὺ ἔγινε βαθμιαίως... ἄντρας. Νὰ, θὰ εἶπαν. Αὐτὴ — ἢ μᾶλλον αὐτός! — κατέκτησε χωρὶς πολλὲς φασαρίες ἴ-σα δικαιώματα στὴ ζωὴ μὲ τοὺς ἄντρες! Ἀληθινὰ ἡ παραπάνω μεταβολὴ φύλου γιὰ πρώτη φορὰ ἔγινε στὴ βιολογική μας ἱστορία. Ἔμειναν ἐμβρόντητες οἱ δικαστικὲς μας ἀρχὲς κι' ἡ ἐπιστήμη. Νὰ γεννηθῆ κορίτσι καὶ νὰ μεταβληθῆ σὲ ἄντρα! Μὰ εἶναι δυνατόν; Ὅπου διαπιστώσανε ὅτι τὸ «φαινόμενο» δὲν εἶναι πιὰ γυναίκα· Μπορεῖ χωρὶς καμμιὰ παρεξήγησι, νὰ φορέση παντελόνια, νὰ καταταγῆ στὸ στρατό, νὰ ψηφίζη στὶς βουλευτικὲς ἐκλογὲς, νὰ παντρευτῆ καὶ νὰ γίνη πάτερ φαμίλιας! Ὡστόσο, πολλοὶ ἄντρες μόλις ἄκουσαν τὴν προσχώρησί του στὸ... φύλο τους τὸν κλάψανε. Ἄ, καϋμένε, μουρμούρισαν. Θὰ μετανοιώσης πικρά. Οἱ γυναῖκες εἶν' ἐφτάψυχες. Καὶ πετυχαίνουν εὐκολώτερα στὴ ζωή... Μόνον ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν εἶπε τίποτα. Καμμιὰ συνέντευξι δὲν ἔδωσε πρὸς τοὺς δημοσιογράφους. Θ' ἀσχολῆται ἴσως μὲ τὰ νέα του καθήκοντα. Ἔχει γοῦστο νὰ κηρυχθῆ κι' αὐτὸς ἐναντίον τῆς ἰσότητος τῶν δύο φύλων!

★

ΤΑ ΑΝΤΡΟΓΥΝΑ ποὺ ἐργάζονται σὲ δημόσιες ὑπηρεσίες ζητοῦν διαζύγιο! Οὐσιαστικὰ τὰ περισσότερα ἔχουν πάρει διαζύγιο μὰ θέλουν τώρα νὰ ἐπικυρωθῆ καὶ τυπικά. Ἔτσι ποὺ κανονίζει τὸ κράτος τὶς μεταθέσεις τους σὲ διάφορες περιοχὲς τῆς χώρας — ὁ σύζυγος στὸ Διδυμότειχο κι' ὁ σύζυγος στὰ Χανιά! — δὲν ὑπάρχει ἄλλη λύσις. Μὰ εἶναι τόσο δύσκολο, θὰ ρωτήσετε, νὰ γίνουν ἀμοιβαῖες μεταθέσεις, ἔτσι ποὺ τὰ δημοσιοϋπαλληλικὰ ἀντρόγυνα νὰ ἐργάζωνται μαζί; Καθόλου δύσκολο. Φτάνει νὰ σκεφθοῦν οἱ ἁρμόδιοι ὅτι γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ χωρίζη «ἀπὸ στέγης καὶ κλίνης» ἕνα νόμιμο ζευγάρι. Ἀλλὰ ποῦ νὰ τὸ σκεφθοῦν; Πρέπει νὰ δημιουργοῦνται ζητήματα ἐκ τοῦ μηδενός. Γιὰ νὰ δισκόμαστε σὲ δουλειά. Ἐκτὸς ἂν ἐπικρατῆ ἡ ἄποψι ὅτι ἀπὸ μακρυὰ οἱ συζυγικὲς σχέσεις, ποὺ περνᾶνε μεγάλη κρίσι «ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας» δὲν διατρέχουν κανένα κίνδυνο. Ἀπὸ μακρυὰ ν' ἀγαπιόμαστε! Μὰ μποροῦν νὰ περιμένουν τ' ἀντρόγυνα τὴ δεκατετηθήμερη ἐτήσια ἄδεια τῆς ὑπηρεσίας τους γιὰ νὰ ἰδωθοῦν; Τουλάχιστον ἂς τὰ ἐφοδιάση τὸ κράτος μὲ τηλεόρασι!

★

ΑΡΧΙΣΑΜΕ κιόλας νὰ νοσταλγοῦμε τὸ καλοκαίρι; Οἱ περισσότεροι, ναί. Κι' ἰδιαίτερα τὶς Κυριακὲς ὅταν μπαίνη τὸ ἐρώτημα «ποῦ καὶ πῶς νὰ σκοτώσουμε τὴν ὥρα μας». Κι' ἐπειδὴ, κατὰ διαβολικὴ σύμπτωσι, θὰ λέγαμε, βρέχει πάντα τὴν Κυριακή, τὸ ἐρώτημα πολλὲς φορὲς μένει χωρὶς ἀπάντησι. Ἡ μόνη προσιτὴ κι' εὔκολη διέξοδος εἶναι ὁ κινηματογράφος. Ἀλλὰ εἶναι προβληματικὴ ἡ εἴσοδος σ' αὐτόν, εἴτε βρίσκεται στὸ κέντρον εἴτε στὴ συνοικία. Στὸν κινηματογράφο καταφεύγουν ἀτέλειωτα πλήθη, ἀδιαφορώντας συχνὰ καὶ γιὰ τὴν ποιότητα τῆς ταινίας καθὼς καὶ γιὰ τὴν... ὀρθοστασία τους ἐπὶ δίωρον. Δὲν ἔχουν ποῦ ἀλλοῦ νὰ πᾶνε. Μιὰ κάποια λύσις ἦταν τὰ «σορπράϊζ πάρτυ». Μὰ φαίνεται πὼς πέρασε κι' αὐτὸν ἡ μόδα. Τώρα γίνονται μεταξὺ τῶν πολὺ νέων, καὶ συνηθέστατα μεταξὺ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ γυμνασίου. Ἔτσι τὴν κυριακάτικη διασκέδασί μας τὴν ἀναλαμβάνουν οἱ ταβέρνες, τὰ κοσμικὰ κέντρα, τὰ «χορευτικὰ τέϊα» καὶ τὰ... ζαχαροπλαστεῖα. Τὸ κέφι ὅμως λείπει ἀπὸ παντοῦ. Εἶναι αὐτὴ μιὰ γενικὴ διαπίστωσι ποὺ κάθε χρόνο γίνεται μελαγχολικώτερη...

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Τὰ μάτια σου

Τὰ μάτια σου τὰ βλέπω καὶ ζαλίζομαι,
στ' ὁρκίζομαι
πὼς τόσο μὲ μεθᾶνε,
τὰ μάτια σου, ποὺ ὅταν μὲ κυττάζουνε.
μὲ σφάζουνε
χωρὶς νὰ μὲ πονᾶνε,
στὰ χείλη, ἂν ἔχης ἕτοιμο τὸ ψέμα σου,
τὸ βλέμμα σου
ἀλήθειες λέει μόνο
κι' ἀγάπη μου, σὰν ἔχης τὰ γινάτια σου,
τὰ μάτια σου
κυττῶ καὶ δὲν θυμώνω.

★

Τὰ μάτια σου, ποὺ λάμπουνε ξαστέρωτα,
τὸν ἔρωτα
μοῦ μάθανε κι' ἐμένα
τὰ μάτια σου, ποὺ ὅταν μὲ κυττάζουνε,
μοῦ τάζουνε
παλάτια μαγεμένα.
Τοὺς πόθους φανερώνουν τοὺς ἀμάθητους
στὰ βάθη τους,
ποὺ ἀπίστευτα γυαλίζουν,
τὰ μάτια σου, ποὺ ὅταν πεισματώνουνε
βουρκώνουνε
καὶ σιγοψιχαλίζουν.

★

Αὐτὰ τὰ δυό σου μάτια ἂν μὲ πληγώσανε,
λιγώσανε
ποιὸς ξέρει πόσους ἄλλους
τὰ μάτια σου, ποὺ πᾶνε ἀργοθηρεύοντας,
γυρεύοντας
τοὺς πόθους τοὺς μεγάλους...
Τὰ μάτια σου αὐτά, πρὶν μὲ πεθάνουνε
μὲ κάνουνε
γιὰ σένα ν' ἀμφιβάλλω
κι' ἂν σβήσουνε τὰ ὄνειρα τὰ χίλια μου
ἡ ζήλεια μου
ἂν ἀνάψη... θὰ στὰ βγάλω.

ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ» κυκλοφορεῖ ἡμέραν Τετάρτην ἀνὰ δεκαπενθήμερον. Ἀνεξαρτήτως ἡμερομηνίας.

Τὸ προσεχὲς τεῦχος (48) θὰ κυκλοφορήση τὴν Τετάρτην 22 Νοεμβρίου.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα μας. ὁδὸς Σανταρόζα 1.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Μπορεῖτε νὰ ἔχετε τὰ τεῦχη σας δεμέ.α εἰς ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΥΣ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΥΣ ΤΟΜΟΥΣ (1—13 ὁ Α' τόμος, 14—26 ὁ Β' τόμος, 27—39 ὁ Γ' τόμος). Προσκομίζετε τὰ τεύχη σας εἰς τὰ γραφεῖα μας καὶ τὰ παραλαμβάνετε δεμένα εἰς βραχύτατον χρονικὸ διάστημα. Βιβλιοδεσία ἑκάστου τόμου δρ. 20.000.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 7 τοῦ Α. Ν. 1092)1938.
Διευθυντὴς· Εὐάγγελος Τερζόπουλος.
Κατοικία: Ὁδὸς Κολχίδος 12. Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Βασίλειος Ἀραγιάννης. Κατοικία: Ἀμισσοῦ 24. Ν. Σμύρνη.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:	
ΕΤΗΣΙΑ	Δρχ. 110.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 55.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 30.000
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (ἐτησία):	
Λίραι Ἀγγλίας	3.10.0
Δολλάρια	9

ΕΝΑ ΣΠΙΤΙ ΤΡΟΧΟΦΟΡΟ

ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΟΛΛΑΝΔΩΝ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΣΠΙΤΟ ΤΗΣ!.—Ο ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.—ΣΤΑΣΙ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ... ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ.—ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΛΛΑΝΔΕΖΑ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ.

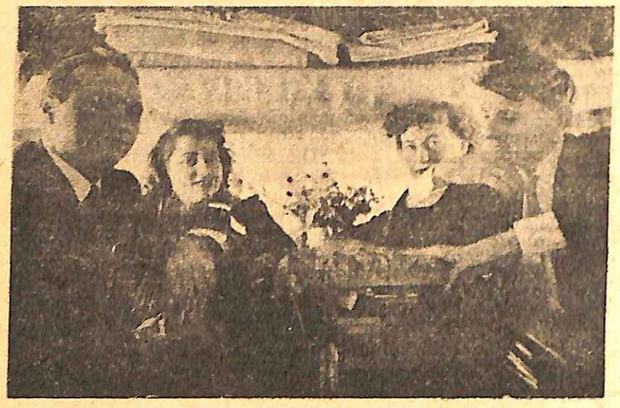

Οι συνεργάτες μας Γρηγ. Σταύρου και Ἑλένη Τεπέρογλου (ἀριστερά) στό μικροσκοπικό «σαλόνι» τοῦ τροχοφόρου σπιτιοῦ, κουβεντιάζουν μέ τούς «οἰκοδεσπότες» κ. καί κ. Φερμπόον.

ΑΡΟΝ τόν... οἶκον σου καὶ περιπάτει ἢ μᾶλλον ταξίδευε ἀνὰ τὰς Εὐρώπας! Κάτι τέτοιο θὰ εἶπαν μεταξύ τους ὁ κ. καὶ ἡ κ. Φερμπόον, ἕνα νεαρὸ ζευγάρι Ὁλλανδῶν, ὅταν ἀπεφάσιζαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὶς περισσότερες εὐρωπαϊκὲς πρωτεύουσες μὲ τὸ τροχοφόρο τους αὐτοκινητόσπιτο. Κι' ἀμέσως ἔβαλαν μπρὸς τὴ μηχανή, τοποθέτησαν τὸν χαριτωμένο μπέμπη τους στὴν κούνια κι' ἄρχισαν νὰ διασχίζουν «φοὺλ» τὴ Δυτικὴ Γερμανία, τὴν Αὐστρία, τὴ Γιουγκοσλαβία, ὥσπου ἔκαναν στάσι σ' ἕνα ξεμάντρωτο οἰκόπεδο τῆς Ἀθήνας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τροίας!

Μάλιστα. Αὐτὸ τὸ καταπληκτικὸ σπίτι μιᾶς ὁλλανδέζικης οἰκογένειας φιλοξενοῦμε δεκατέντε μέρες τώρα κι' ἴσως αὔριο τὴ στιγμὴ νὰ συνεχίζη τὸ ταξίδι του γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολι. Φυσικά, ὁ δημοσιογραφικὸς πειρασμὸς μᾶς ἔσπρωξε νὰ κάνουμε ἀπρόσκλητοι μιὰν ἐπίσκεψι στοὺς συμπαθεῖς ξένους μας, οἱ ὁποῖοι ὅμως μᾶς ὑποδέχθηκαν ἐγκαρδιώτατα, λὲς καὶ μᾶς εἶχαν στείλει ἰδιαιτέρα πρόσκλησι πρὶν ἀναχωρήσουν ἀπὸ τὴν Ὁλλανδία!

ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΝΩΕ

Μιὰ κομψότατη «καροσερὶ» μήκους τριῶν περίπου μέτρων, πλάτους δύο καὶ ὕψους ἑνάμισυ, ἀποτελεῖ ὁλόκληρο τό... μετακινούμενο νοικοκυριὸ τοῦ ζεύγους Φερμπόον. Μοιάζει μὲ βαγονάκι ποὺ ρυμουλκεῖται ἀπὸ μιὰ πολυτελέστατη κούρσα. Μὰ κι' ἀπὸ τζίπ νὰ ἔρυμουλκεῖτο δὲν θὰ ζημίωνε σὲ τίποτα. Ἡ ἀλήθεια, μπαίνοντας μέσα σ' αὐτὸ τὸ χαριτωμένο κουτί, ἦταν ἀδύνατο νὰ φαντασθοῦμε ὅτι θὰ μποροῦσαν ἐδῶ νὰ ζοῦν καὶ νὰ ταξιδεύουν τὸ γύρο τῆς Εὐρώπης τέσσερα ἄτομα — ἐκτὸς τοῦ μπέμπη, ἀκολουθεῖ τὸ ζεύγος κι' ἕνας νεαρὸς σωφέρ.

Εἶνε πρωΐ. Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Φερμπόον μᾶς παρακαλοῦν νὰ παραμείνουμε λίγο στό... κατώφλι τους. Συγυρίζουν. Μόλις ἔχουν πάρει τὸ πρωϊνό τους στὴν κρεβατοκάμαρα. Μὴν ἀπορῆτε καθόλου. Ἀπ' τὰ παράθυρα τοῦ αὐτοκινητόσπιτου, εἴδαν τ' ἀδιάκριτα μάτια μας μιὰ κρεβατοκάμαρα μὲ ὅλα τὰ κομφόρ: Μὲ διπλὸ ἀναπαυτικὸ κρεβάτι, μὲ κομοδίνο, μὲ ντουλάπα, μὲ βιβλιοθήκη καὶ μέ... τὴν κούνια τοῦ μπέμπη. Τίποτα δὲν τὶς ἔλειπε. Οὔτε τὸ ἀπαζούρ! Πλάϊ της βρισκόταν κι' ἕνα ἰδιαίτερο διαμερισματάκι, ὅπου κοιμόταν ὁ σωφὲρ... στὸ ντιβάνι του. Τὰ πάντα μέσα στὸ χῶρο 2X3 !

Μ' ἀλλοίμονο. Ἡ ἔκπληξί μας δὲν σταμάτησε ἐδῶ. Μόλις ἡ κ. Φερμπόον μᾶς εἶπε χαμογελώντας «νὰ περάσουμε», τὸ συγύρισμα εἶχε τελειώσει — βρεθήκαμε αὐτομάτως σ' ἕνα σαλόνι! Ἡ κρεβατοκάμαρα εἶχε «μυστηριωδῶς» ἐξαφανισθῆ. Στὴ θέσι της ὑπῆρχαν ἕνας-δυὸ καναπέδες, ἕνα τραπεζάκι ἀνάμεσά τους, ἕνα βάζο μὲ λουλούδια κι' ἡ καρεκλίτσα τοῦ μπέμπη.

Αὐτὸ πιὰ δὲν ἦταν σπίτι. Ἦταν μιὰ μικροσκοπικὴ κιβωτὸς τοῦ Νῶε μὲ τὸ σύγχρονο νοικοκυριὸ σέ... ἀπαρτία. Τίποτα δὲν ἔλειπε. Μὲ λίγες ταχυδακτυλουργικὲς κινήσεις τὸ σαλόνι γινόταν... κουζίνα μὲ διπλὴ γκαζιέρα, μὲ νεροχύτη, μὲ πιατοθήκη καὶ «τ' ἄλλα χρειώδη». Ὡς καὶ λαστιχένιες σακκοῦλες γιὰ τὴ διατήρησι τοῦ νεροῦ βρίσκονταν στ' ἀναρίθμητα κι' ἀθέατα ντουλάπια τοῦ αὐτοκινητόσπιτου. Γιατί, πραγματικά, τὰ ντουλάπια καὶ τὰ ντουλαπάκια του γύρω-γύρω ἦταν τό... μεγάλο μυστικό του. Καὶ τί δὲν χωροῦσαν: Βραδυνὲς καὶ μὴ τουαλέτες τῆς κ. Φερμπόον — στὸ κρεμαστάρι τους, παρακαλῶ! — κουβέρτες, ἀσπρόρρουχα, σεντόνια, μαγειρικὰ σκεύη, σκάφες, λεκάνες, σκοῦπες, ἠλεκτρικὸ σίδερο καὶ μιά... κιθάρα.

ΣΥΖΗΤΗΣΙ ΜΕ ΤΗΝ... ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ

— Πῶς -' βγάζετε πέρα; ρωτᾶμε τήν... οἰκοδέσποινα μόλις συνήθαμε ἀπὸ τὶς τόσες ἐκπλήξεις.

— Ἀρκετὰ καλά, μᾶς ἀπαντᾶ. Βέβαια, δυσκολεύομαι λίγο στὰ ζητήματα τῆς καθαριότητος. Νερὸ δὲν ἔχω, ἄφθονο στὴ διάθεσί μου (ποῦ νἄξερε ὅτι τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ στὰ δικά μας... ἀκίνητα), κι' εἶναι καὶ τὸ παιδὶ ποὺ θέλει τὴ λάτρα του...

— Εἶσθ' εὐχαριστημένη ἀπ' τὸ ταξίδι σας;

— Πάρα πολύ. Μ' ἐνθουσιάζει.

Ἡ κ. Φερμπόον εἶναι μιὰ νέα γυναίκα, χαρακτηριστικὸς τύπος Ὁλλανδέζας, εὐγενέστατη στοὺς τρόπους καὶ ὑπερβολικὰ σεμνή. Μᾶς μιλάει γιὰ τὴ ζωὴ τῶν γυναικῶν τῆς πατρίδος της.

— Ἐμεῖς, συνεχίζει, δὲν δίνουμε καὶ μεγάλη σημασία στὴ μόδα. Τὸ πρῶτο ποὺ κὐττάμε εἶναι νὰ φέρουμε ὅλα τὸ σπίτι. Τὸ φαγητὸ εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀγωνίδα μας. Ἂν μᾶς περισσεύουν γοήματα, τότε παίρνουμε κανένα βάζο, κάτι ποὺ νὰ στολίση τὸ νοικοκυριό μας. Ἡ μόδα ἔχει τρίτη σειρὰ προτεραιότητος.

— Ποιὲς εἶναι οἱ ἐντυπώσεις σας ἀπὸ τὶς Ἑλληνίδες;

— Ὁ περίπατός μου περιορίζεται στὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν κι' ἔτσι δὲν ἔχω σχηματίσει ὁλοκληρωμένες ἐντυπώσεις. Ὑποψιάζομαι ὅμως ὅτι ἐδῶ οἱ γυναῖκες πρῶτα ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴ μόδα κι' ὕστερα γιὰ ὅλα τ' ἄλλα! Μὴ νομίσετε, ὡστόσο, ὅτι κι' ἐμεῖς παραμελοῦμε τὸν ἑαυτό μας. Διαθέτουμε μάλιστα κι' ἕνα γυναικεῖο περιοδικὸ παρόμοιο μὲ τὸ δικό σας ἀπ' ὅ,τι βλέπω. στὸ ὁποῖο καὶ συνεργάζομαι.

Καθὼς μᾶς μιλάει ἡ συνομιλήτριά μας ἀνοίγει ἐν' ἀπ' τὰ ντουλάπια τοῦ αὐτοκινητόσπιτου καὶ μᾶς δείχνει μερικὰ φύλλα ἀπὸ τ' ὁλλανδέζικο περιοδικό... «Ἡ Γυναίκα καὶ τὸ σπίτι». Ὁ σύζυγός της παρακολουθεῖ τὴ συζήτησι καὶ φαίνεται σύμφωνος μαζί της. Εἶναι καλλιτέχνης, γλύπτης, καὶ αὐτὸ τὸ ταξίδι τὸ κάνει πρὸ πάντων γιὰ νὰ γνωρίση τὴν γλυπτικὴ τέννη σ' ὅλες τὶς εὐρωπαϊκὲς χῶρες.

— Μὲ τὴ μαγειρικὴ πῶς πάτε; ρωτᾶμε τὸν κ. Φερμπόον.

— Ὤ, διατηρῶ τὴν ὁλλανδέζικη κουζίνα. Ἐμεῖς συνηθίζουμε πολὺ τὰ λαχανικὰ, τὶς πατάτες κι' ὅταν τὸ ἐπιτρέπουν τὰ οἰκονομικά μας, τὸ κρέας. Τώρα ὅμως ζῶ καθὼς οἱ περισσότερες ἀληνίδες νοικοκυρές — πηγαίνω κάθε πρωῒ στὸ μπακάλη, στὸν φούρναρη, στὸ μανάβη καὶ στὸ κρεοπωλεῖο. Σιγὰ-σιγὰ μαθαίνω τὰ μυστικὰ τῆς ἑλληνικῆς ἀγορᾶς. Μὰ ἔχετε μεγάλη ἀκρίβεια. Φυσικὰ δὲν μπορεῖ ἀκρίβεια... Πέφτω συνήθως ἔξω στοὺς λογαριασμούς μου.

— Κατὰ τὴν ἐδῶ παραμονή σας πήγατε σὲ κανένα κέντρο διασκεδάσεως;

— Δυστυχῶς, εἶναι τόσο ἀκριβά, ποὺ προτιμήσαμε νὰ μείνουμε χωρὶς κοσμικὲς ἐμφανίσεις! Ἔπειτα, τὰ νυχτερινὰ κέντρα ἐδῶ μοιάζουν μὲ τὰ δικά μας. Δὲν παρουσιάζουν ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον. Περιώντας στὴ Θεσσαλονίκη ἐπισκεφθήκαμε δυὸ-τρεῖς ταβερνοῦλες. Ἐκεῖ μᾶς ἄρεσε τὸ περιβάλλον. Ἦταν καθαρὰ ἑλληνικό, τραγουδοῦσαν λαϊκὰ τραγούδια, χόρευαν ἐθνικοὺς χορούς — ἐνθουσιαστήκαμε.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συνομιλίας μας ὁ μικρούλης Φὶλ μπόον μας — πραγματικὰ θὰ τὸν λέγαμε μπερδεύεται ἀνάμεσα σὲ τοῦτο τὸ σπίτι πὼς εἶναι παιχνίδι του. Εἶναι πάντα γελαστὸς καὶ ἥσυχος. Ἡ ὥρα ὅμως ἔχει περάσει. Κοντεύει μεσημέρι. Ζητοῦμε συγγνώμη ἀπὸ τὴν οἰκοδέσποινα ποὺ τὴν καθυστερήσαμε ἀπ' τὰ... μαγείρεμα. Φεύγοντας, ρίχνουμε ἄλλη μιὰ ματιὰ σ' αὐτὸ τὸ καταπληκτικὸ αὐτοκινητόσπιτο. Μὴ νομίσετε πὼς κοστίζει φτηνά. Ὁ κ. Φερμπόον μᾶς βεβαιώνει ὅτι ἔχει περίπου δεκαεφτὰ ἑκατομμύρια δραχμές. Ἀσφαλῶς θἄρπεπε νὰ γίνουμε κι' ἐδῶ τῆς μόδας τ' αὐτιοῦ τόσπιτα. Θὰ ἔλυναν αὐτομάτως τὸ πρόβλημα τῆς στέγης, τὸ πρόβλημα τοῦ οἰκοπέδου καὶ τὸ πρόβλημα τῆς... συγκοινωνίας!

Γ. ΣΤΑΥΡΟΥ

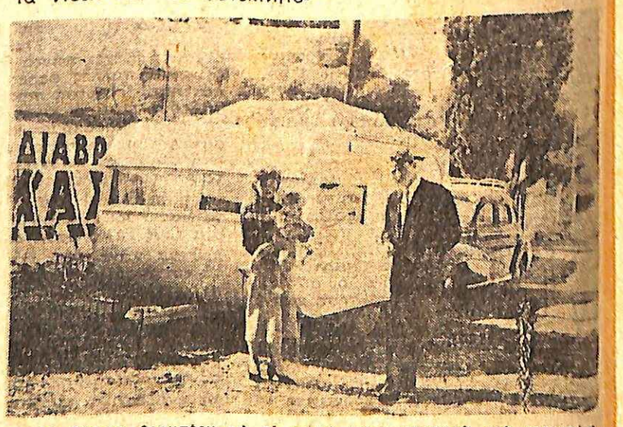

Τὸ ζεῦγος Φερμπόον μὲ τὸ μωρό τους μπροστὰ στὸ τροχοφόρο σπίτι. Πίσω διακρίνεται ἡ κούρσα ποὺ τὸ ρυμουλκεῖ.

ΠΙΚΑΝΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ Μ. ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

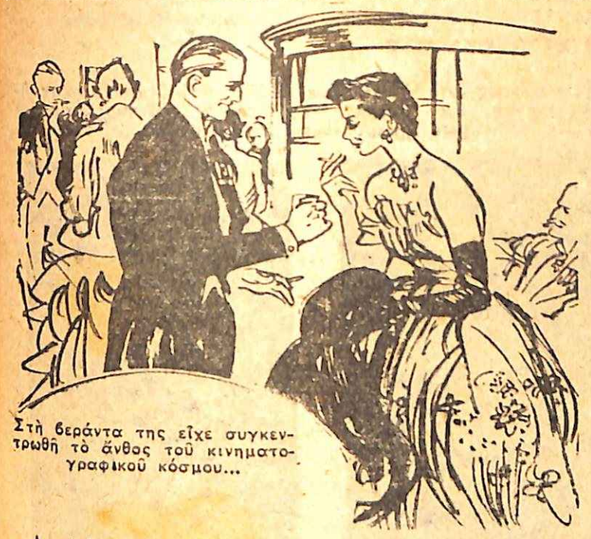

Στὴ θεράντα της εἶχε συγκεντρωθῆ τὸ ἄνθος τοῦ κινηματογραφικοῦ κόσμου...

ΜΙΑ ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ !...

Ἡ Τάνια Μπένεττ βρισκόταν σὲ ἀπόγνωσι. Δυὸ σκληρὰ κτυπήματα τῆς μοίρας τὴν ἐφεραν στὴν ὁριστικὴ ἀπόφασι τῆς αὐτοκτονίας. Ἐν πρώτοις, ἔχασε τὴν εὐκαιρία νὰ πρωταγωνιστήσῃ στὸ περίφημο φὶλμ «Μαντόνα τῶν Βαλκανίων», γιατὶ ἡ «Βέντετε Κόμπανυ», ποὺ ἐπροκειτο νὰ τὸ γυρίση, δὲν τῆς ἀνανέωσε τὸ συμβόλαιό της. Ἔτσι τῆς διέφευγε μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ ἀναγνωρισθῆ τελειωτικὰ πιὰ σὰν στὰρ πρώτου μεγέθους, κι' αὐτὸ δὲν μποροῦσε νὰ τὸ χωνέψη ἡ Τάνια. Ἔπειτα ἦλθε ἡ ξαφνικὴ ἀναχώρησις τοῦ Πέδρο Ἄραρα, ποὺ τῆς τηλεγράφησε ἀπὸ τὴ Μπογκοτὰ ἁπλῶς τὴ λέξι «ἀντιός». Γιὰ νὰ καταλάβη τὴ σημασία τοῦ τηλεγραφήματος αὐτοῦ, δὲν χρειάσθηκε νὰ χρησιμοποιήση τὸ Ἱσπανοαγγλικὸ λεξικό της, πολὺ περισσότερο ὅταν μετὰ δυὸ μέρες διάβασε τὴν εἴδησι τῶν ἀρραβώνων τοῦ Πέδρο μὲ μιὰ βαθύπλουτη Βραζιλιανή. Κι' αὐτό, ἀκόμη δυσκολώτερα θὰ μποροῦσε νὰ τὸ χωνέψη ἡ Τάνια.

Μὲ τὸν Πέδρο εἶχαν γνωρισθῆ πρὸ δύο μηνῶν ἐντελῶς τυχαῖα σ' ἕνα ἀριστοκρατικὸ κέντρο. Κάθονταν σὲ γειτονικὰ τραπεζάκια καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ ὁ φελλὸς τῆς σαμπάνια ποὺ ἄνοιξε ὁ Πέδρο, ἔπεσε μέσα στὰ σπαγκάκια μὲ ζαμπὸν ποὺ ἔτρωγε ἡ Τάνια. Γέλασαν κι' οἱ δυό, δῶσαν γνωριμία καὶ τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ κατέληξε σὲ ἀμοιβαῖο κεραυνοβόλο ἔρωτα, ποὺ ἀπεφάσισαν νὰ τὸν στεφανώσουν σύντομα μὲ τ' ἄνθη τῆς λεμονιᾶς. Ὁ Πέδρο ἦταν πρώτα ταυρομάχος, ἀλλὰ στὰ 25 χρόνια του καὶ ὕστερα ἀπὸ κάποιο σοβαρὸ τσαλαπάτημα ἀπὸ ἕναν ταῦρο, ἀποφάσισε νὰ προσγειωθῆ στὰ ἐπίσης ἔνδοξο καὶ λιγώτερο ἐπικίνδυνο ἐπάγγελμα τοῦ ἠθοποιοῦ. Αὐτὸ τοῦ βγῆκε σὲ καλό, γιατὶ σύντομα διακρίθηκε σὰν «ζὲν-πρεμιὲ» στὰ συνταρακτικὰ φὶλμ «Κύκνος καὶ Ταῦρος», «Σερενάτα στὶς Κάργες» καὶ «Ὁ στιγματισμένος ἐφημέριος».

Ἡ ἀπόφασι λοιπὸν τῆς Τάνιας νὰ πεθάνη ἦταν ὁριστική. Ἤθελε ὅμως νὰ πεθάνη μὲ τρόπο ποὺ θὰ τῆς ἐξασφάλιζε τὴ φήμη καὶ τὴ ρεκλάμα ποὺ στερήθηκε μὲ τὸ χάσιμο τοῦ ρόλου στὸ «Μαντόνα τῶν Βαλκανίων». Γι' αὐτό, πρῶτα-πρῶτα, τράβηξε στὸ περίφημο κατάστημα κηδειῶν «Ἀδελφοὶ Ἄρρου». Στοὺς σπουδαιότερους δημοσίους δρόμους τῆς Καλιφορνίας διάβαζε κανεὶς σὲ τεράστια πανό: «Πεθαίνετε εὐχάριστα, ὅταν κηδεύσθε ἀπὸ τοὺς Ἀδελφοὺς Ἄρρου, 99 δολλάρια καὶ ἀνω!» Παρήγγειλε ἐκεῖ τὸ πολυτελέστερο φέρετρο ποὺ βρῆκε καὶ εἶπε νὰ τῆς τὸ στείλουν στὴ βίλα της. Κατόπι ἔστειλε προσκλήσεις γιὰ τὴν ἑπομένη δραδυὰ σ' ὅλες τὶς προσωπικότητες τοῦ Χόλλυγουντ, γιὰ ἕνα πάρτυ.

Ἔτσι τὸ βράδυ ἐκεῖνο στὶς σάλες καὶ στὴ θεράντα τῆς βίλας της εἶχε συγκεντρωθῆ τὸ ἄνθος τοῦ κινηματογραφικοῦ κόσμου καὶ τὸ γλέντι ἄναψε γρήγορα. Κατὰ τὶς ἑνδεκα, ἡ Τάνια ἀνήγγειλε πὼς ἡ ἔκπληξις τῆς βραδυᾶς θὰ ἦταν ἕνας δίσκος γραμμοφώνου μ' ἕνα δάλς ποὺ εἶχε γράψει εἰδικῶς γι' αὐτὴν κάποιος Παρισινὸς μαέστρος καὶ ποὺ θὰ τὸ τραγουδοῦσε ἡ ἴδια. Ἔδωσε τὸ δίσκο στὸν φίλο της Τζὼν Κάρτερ, μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ τὸν βάλη στὸ γραμμόφωνο ἀκριβῶς τὰ μεσάνυχτα. Κατὰ τὶς δώδεκα παρὰ τέταρτο ἡ Τάνια ἀνέβηκε κρυφὰ στὴν κρεβατοκάμαρά της. Κλειδώθηκε, ἄναψε ὅλα τὰ φῶτα, ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ μπαλκονιοῦ, ὅπου ἦταν τοποθετημένο τὸ δραστικὸ δηλητήριο. Στὶς δώδεκα παρὰ δύο θὰ τζάπινε καὶ ἔπειτα ἀπὸ λίγες στιγμὲς οἱ καλεσμένοι ποὺ τὰ γέλια κι' οἱ φωνές τους ἀκούγονταν κάτω, θὰ δοκίμαζαν μιὰ συγκλονιστικὴ ἔκπληξι!

Ἐν τῷ μεταξύ, κάτω τὸ γλέντι συνεχιζόταν. Στὶς δώδεκα ἀκριβῶς ὁ Κάρτερ ἐπέβαλε τὴ σιγὴ κι' ἔβαλε τὸν δίσκο στὸ γραμμόφωνο. Μὰ, ἀντὶ ν' ἀκουσθῆ μουσική, ἀκούσθηκε ἡ φωνὴ τῆς Τάνιας ποὺ μὲ εὔθυμο ὕφος πληροφοροῦσε τοὺς φίλους της ὅτι τὴν ἴδια στιγμὴ ἐπάνω στὸ δωμάτιό της πηδοῦσε ἀπὸ τὴ ζωὴ στὸν θάνατο. Ἐπηκολούθησε γενικὸ ἀναστάτωμα, ποὺ ἔγινε μεγαλύτερο, γιατὶ τὴν ἴδια ὥρα ἐνέσκηψε ἔξαλλος ὁ Πέδρο Ἄραρα. Μόλις ἔμαθε τὰ καθέκαστα, ὥρμησε σὰν τρελλὸς στὴν κρεβατοκάμαρα τῆς Τάνια. Μὲ μιὰ σπρωξιὰ ἔσπασε τὴν κλειδωμένη πόρτα καὶ μπαίνοντας ἅρπαξε στὴν ἀγκαλιά του τὴν Τάνια ποὺ ἦταν ξαπλωμένη στὸ πάτωμα δίπλα στὸ φέρετρο μ' ἕνα σπασμένο ποτῆρι στὸ χέρι.

— «Τάνια, γλυκειά μου! Εἶμαι ἐγὼ ὁ Πέδρο σου! Μόλις ἔφθασα μὲ τὸ ἀεροπλάνο! Ὅλα ἦταν μιὰ παρεξήγησι! Τάνια, σὲ λατρεύω!», τῆς φώναζε ἀνάμεσα σὲ φιλιὰ καὶ χάδια. Σιγὰ-σιγὰ ἡ Τάνια ἄρχισε νὰ συνέρχεται, ἐνῶ ὅλοι ποὺ τὴ θεωρροῦσαν πιὰ νεκρή, ἐκδήλωναν μὲ κάθε τρόπο τὴ χαρά τους. Μόλις γνώρισε τὸν Πέδρο, σφίχθηκε στὴν ἀγκαλιά του καὶ κυττάζοντας μὲ τρόμο πρὸς τὸ φέρετρο τοῦ ψιθύρισε: «Ἀγάπη μου, πρόσεξε! Ἐκεῖ εἶναι! Διῶξε το, σὲ παρακαλῶ!». Ὁ Πέδρο ἔσκυψε μὲ περιέργεια στὸ φέρετρο. Ὕστερα ἔχωσε μέσα τὸ χέρι του καὶ τὸ ἔβγασε κρατώντας ἀπὸ τὴν οὐρὰ ἕνα... ποντικάκι. Δὲν ἄργησε νὰ καταλάβη τί εἶχε συμβῆ. —«Ὁμολόγησε, λατρεία μου, εἶπε στὴν Τάνια, πὼς αὐτὸ τὸ ποντικάκι σ' ἐμπόδισε νὰ κάνης τὴν τρέλλα ποὺ σχεδίασες».—«Ναί, Πέδρο μου, μόλις τὸ εἶδα νὰ τρέχη μέσα στὸ φέρετρο, λιποθύμησα», ἀπάντησε ἡ Τάνια, πέφτοντας πάλι στὴν ἀγκαλιά του.

Ὁ Πέδρο χάϊδεψε τὸ ποντικάκι καὶ τὸ ἔβαλε σ' ἕνα κουτί. Ὕστερα κάθησε σὲ μιὰ πολυθρόνα, πῆρε τὴν Τάνια στὰ γόνατά του καὶ τῆς εἶπε τρυφερά: —«Ἀγαπούλα μου, αὐτὸ τὸ ἀξιολάτρευτο ποντικάκι θὰ ζήση στὸ ἑξῆς εὐτυχισμένο. Θὰ τὸ βάλω σ' ἕνα χρυσὸ κλουβάκι καὶ κάθε μέρα θὰ τὸ τσῖζω μόνος μου μὲ διαλεχτὸ τυρί. Ἀλλὰ γάτα ποτέ, μὰ ποτέ, δὲν θὰ πατήση στὸ σπίτι μας».

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ τῆς θερμάστρας

Οἱ θερμάστρες παράγουν πάντοτε «μονοξείδιο τοῦ ἄνθρακος», ἕνα ἀέριο χωρὶς χρῶμα καὶ μυρουδιὰ, ποὺ μένει ἀπαρατήρητο καὶ προκαλεῖ ἔτσι σοβαρὲς δηλητηριάσεις. Γιὰ ν' ἀποφύγετε, λοιπόν, τὰ δυστυχήματα — θανατηφόρα κάποτε— πρέπει νὰ φροντίσετε μ' ἐπιμέλεια νὰ μὴν ξεχύνεται τὸ ἀέριο αὐτὸ ἔξω ἀπὸ τὴ θερμάστρα σας.

1) Ἀδειάζετε καθημερινῶς τὴ στάκτη ποὺ ἔχει μείνει μέσα στὴ σώμπα γιατὶ ὁ σωρός της ἐμποδίζει τὸν ἀέρα νὰ κυκλοφορήση ἐλεύθερα, ἐλαττώνει ποσῶς τὸ «τράδηγμα» τῆς θερμάστρας καὶ κάνει νὰ ξεφεύγη τὸ δηλητηριῶδες ἀέριο ἀπὸ τὶς σχισμές της ἀντὶ νὰ παρασυρθῆ πρὸς τὴν καπνοδόχο. Ἡ ἐργασία αὐτὴ εἶναι προτιμότερο νὰ γίνεται τὸ δράδυ παρὰ τὸ πρωΐ.

2) Στὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ἀερίζετε κάθε τόσο τὰ δωμάτια. Εἶναι ἀπαραίτητο ν' ἀνανεώνεται ὁ ἀέρας τους γιὰ νὰ παίρνουν καινούργιο ὀξυγόνο.

3) Μὴν κλείνετε ποτὲ τὴ νύκτα τὸ κλειδὶ τῆς σωλήνας τῆς σόμπας ποὺ κανονίζει τὸ τράδηγμα.

4) Κάθε τόσο τραβᾶτε ἔξω τὴ σχάρα, τὴν καθαρίζετε καλὰ καὶ τὴν ξύνετε ἂν χρειάζεται, γιὰ νὰ φύγουν ὅλα τὰ ὑπολείμματα τῶν καρβούνων, ποὺ ἔχουν σφηνωθῆ ἢ κολλήσει ἐπάνω της.

5) Τόσο ἡ ἐγκατάστασις ὅσο καὶ κάθε ἐπισκευὴ τῆς σόμπας πρέπει νὰ γίνεται ἀπὸ εἰδικὸ τεχνίτη.

6) Τὴ νύχτα ἀφίνετε μισοανοικτὸ τὸ παράθυρο τοῦ δωματίου ὅπου βρίσκεται ἡ θερμάστρα.

7) Ἂν ἔχετε συνεχῶς ἐπάνω στὴ σόμπα μιὰ κατσαρόλα μὲ νερὸ ποὺ ὅταν πλησιάζη νὰ βράση τὸ ἀλλάζετε, ἡ ἀτμοσφαιρα διατηρεῖ μιὰ σχετικὴ ὑγρασία καὶ γίνεται πιὸ κατάλληλη γιὰ τὴν ἀναπνοή.

8) Γιὰ νὰ διαπιστώσετε ἂν εἶναι ἀρκετὸς ὁ ἀερισμὸς τοῦ δωματίου, ἀρκεῖ νὰ βάλετε νὰ βράση μιὰ κατσαρόλα μὲ νερό. Ἂν δὲν σχηματισθῆ στὰ τζάμια τῶν παραθύρων θόλωμα ἀπὸ τοὺς ἀτμούς, τὸ δωμάτιο ἀερίζεται καλά.

Η ΜΟΔΑ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

— Μὰ ἀγάπη μου, ἀφοῦ ξέρεις ὅτι τὰ καρὸ εἶναι τῆς μόδας, πάλι μὲ πουάν καὶ μὲ γραμμὲς μοῦ ἔφερες;

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΗΤΕ ΚΟΜΨΗ;

ΜΙΑ ΑΣΚΗΣΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΙΛΟΥΕΤΑ ΣΑΣ

Ἡ ἄσκησις ποὺ σᾶς δίνουμε ἐδῶ, ἔχει σχεδιασθῆ ἀπὸ τὴν Ἕλλα Κέρτυ, τὴ γνωστὴ Ἀμερικανίδα «εἰδικὴ» στὰ θέματα τῆς καλῆς στάσεως καὶ τῆς κομψότητος τῆς σιλουέτας. Ἐκτελώντας την εἰκοσι φορὲς κάθε πρωῒ καὶ κάθε βράδυ, ἐπὶ δεκατέσσερις μέρες, θὰ χάσετε 2½ πόντους ἀπὸ τὴν περιφέρεια, τοὺς μηροὺς καὶ τὴ μέ-

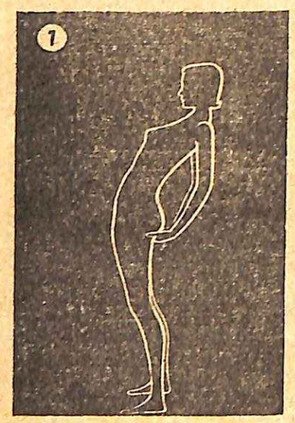

Σταθῆτε μὲ τὰ πόδια σὲ ἐλαφρὴ διάστασι, τὸ κεφάλι ψηλά, τοὺς ὤμους πίσω, τὸ στῆθος τεντωμένο καὶ τοὺς μῦς τῶν ποδιῶν σας σφιγμένους. Πάρτε μιὰ βαθειὰ ἀναπνοή. Ὕστερα ἐκπνεύσετε, γέρνοντας πρὸς τὰ πίσω, ἀκουμπώντας στὰ χέρια ποὺ στηρίζονται στὰ ἰσχία.

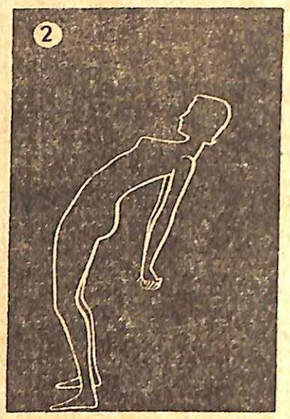

Ἐνῶ οἱ πνεύμονές σας εἶναι ἀκόμη ἄδειοι, ἀπομακρύνετε τὰ χέρια σας ἀπὸ τὸ σῶμα, ἐνῶστε τα ἐλαφρὰ μεταξύ τους καὶ ἀφῆστε τὸ σῶμα σας νὰ γύρη πρὸς τὰ πίσω ἀκόμη περισσότερο — πιὸ πίσω... πιὸ πίσω... ὅσο μπορεῖτε πιὸ πίσω!... μὲ ἀργὲς καὶ προσεκτικὲς κινήσεις.

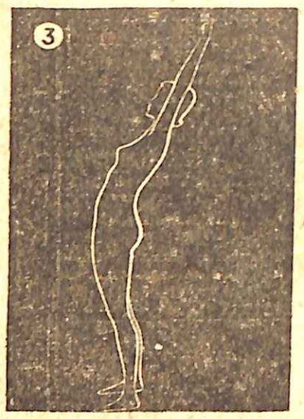

Παίρνοντας πάλι μιὰ βαθειὰ ἀναπνοὴ στὴ θέσι ποὺ βρίσκεσθε γυρμένη, φέρτε τὰ χέρια ψηλὰ τεντωμένα, ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι καὶ — κρατώντας πάντα καλὰ σφιγμένους τοὺς μηροὺς σας, σηκῶστε ἀργὰ-ἀργὰ τὸ σῶμα πρὸς τὰ ἐπάνω... ἐπάνω... ἐπάνω.

Ἐκπνεύσετε καθὼς θὰ φέρετε ἀργὰ τὸ σῶμα πρὸς τὰ πρὸς διατηρώντας τὸ κεφ στὴ γραμμὴ τοῦ σώματος τ παρασύρεται ἀπὸ τὸ βάρος χεριῶν ποὺ ἔχουν σταυρ Ὅταν γύρετε ὅσο μπορεῖτε φῆστε τὰ χέρια ἐλεύθερα νὰ κουμπήσουν στὸ πάτωμα.

Ξαναγυρίσετε στὴ θέσι 3, παίρνοντας μιὰ εἰσπνοὴ καθὼς τὰ χέρια σηκώνονται ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι καὶ τελειῶστε τὴν κίνησι ἀφίνοντας τὰ χέρια νὰ πέσουν στὰ πλευρὰ καθὼς θὰ ἐκπνέετε. Ἐπαναλάβετε τὴν κίνησι εἴκοσι φορές, πρωῒ καὶ βράδυ... πως εἴπαμε! Νομίζουμε πὼς ἀξίζει τὸν κόπο γιὰ τὴν ὁμορφιά σας.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

«ΕΡΓΟΝ ΤΕΧΝΗΣ»

Τοῦ Ἠλία Μπακοπούλου

Βράδυ, σὲ μεγάλο κέντρο, ὕστερ' ἀπ' τὸν χορό. Γύρω, στοὺς ἁπαλοὺς φωτισμούς, στὰ ἰδιόρρυθμα «ντεκὸρ», στὶς ἔξωμες τουαλέτες τῶν γυναικῶν, στὰ ἀρώματα τῆς ἀτμόσφαιρας, ὑπάρχει ἡ σφραγίδα τῆς «μεγάλης ζωῆς». Τοῦ Πλούτου.

Ἡ Γυναίκα, ἀληθινὸ θαῦμα ὁμορφιᾶς μέσα στὴν ἀσύγκριτη καὶ βαρύτιμη τουαλέτα της, ἐπωφελεῖται ἀπὸ τὸ διάλειμμα τοῦ χοροῦ γιὰ νὰ πάη νὰ πιῆ ἕνα βερμοὺτ στὸ μπὰρ τοῦ κέντρου. Ἀπόψε γλέντησε πολύ, ἤπιε πολύ, γέλασε πολὺ κι' εἶχε μεγάλο γοῦστο στὸ πλευρὸ τοῦ πλούσιου κι' ἠλικιωμένου συζύγου της. Μόλις πίνει τὸ βερμοὺτ καὶ κάνει νὰ γυρίση, βρίσκεται μπροστά της ὁ...

...Ἄντρας. Ψηλὸς, χλωμὸς, ὀνειροπόλος.

Μικρὴ στιγμὴ πάγου. Τὸ γέλιο μαρμαρώνει στὰ χείλια της. Καὶ σὲ λίγο...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ψιθυριστά): Ἐσύ;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Ἐγώ... (μὲ ὁρίστη πίκρα); Δὲν περίμενες νὰ μὲ συναντήσης ἐδῶ, ἔ;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σαστισμένη): Ὄχι, δὲν λέω αὐτό... Ἀλλά...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ ὑπερκόσμια καλωσύνη): Ἔλα, μὴν ταράζεσαι... Εἶχες δίκιο νὰ μὴν περιμένης συνάντησί μας σ' ἕνα τέτοιο κέντρο. Ἐδῶ, γιὰ νὰ μπῆ κανεὶς, πρέπει νἄχη ταυτότητα ἐφοπλιστοῦ ἢ διομηχάνου! Πῶς, λοιπόν, νὰ περιμένης ἐμένα μὲ τὴν ταυτότητα τοῦ... ἀπένταρου μουσικοῦ;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ ταραχή): Μὲ συγχωρῆς... Δὲν ἤθελα νὰ σὲ προσβάλω...

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Τέλος πάντων.... (ὁρίστα): Βρέθηκα ἐδῶ, γιατὶ κατώρθωσα νὰ προσληφθῶ στὴν ὀρχήστρα. Δεύτερο βιολὶ εἶν' ἡ ἀλήθεια, — μὰ τί νὰ γίνη; Εἶχα τόση ἀνάγκη ἀπ' τὸ μεροκάματο, ὥστε... (πνίγεται ἡ φωνή του): Ἐσὺ βλέπω, εἶσαι μιὰ χαρά! (Ἐδῶ ὑπάρχει ἀνάλαφρη εἰρωνεία).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σὰ νὰ ντρέπεται): Δὲν μὲ συγχώρησες ἀκόμη, ἔ; Οὔτε καὶ ξέχασες!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Ἄ, μὴν τὸ λὲς αὐτό! Σὲ συγχώρησα ἀμέσως... ἀπὸ τότε (στιγμὴ): Σὲ εἶχα συγχωρήσει πρὶν ἀκόμα μ' ἐγκαταλείψης... πρὶν φύγης.... (ἡ φωνή του δένεται «κόμπο» σ' ἕνα λυγμό).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ σφοδρὴ συγκίνησι): Γιῶργο... Μὴ νομίζης πὼς σὲ ξέχασα ποτέ... (δακρύζει): Ἔκανες τόσα γιὰ μένα. Ἤμουνα τὸ φτωχό, τὸ ἀσήμαντο κοριτσάκι... Ἤμουνα (ψάχνει νὰ βρῆ λέξεις) πὼς νὰ στὸ πῶ... σὰν ἕνα ἀγριολούλουδο, ποὺ τὸ ἔπνιγαν τ' ἀγκάθια. Ἐσὺ τὰ παραμέρισες αὐτὰ τὰ ἀγκάθια τῆς ζωῆς, ἐσὺ μὲ πῆρες στὴ σοφίτα σου, ἐσὺ μὲ μόρφωσες, μοῦ ἔμαθες χορό, μ' ἔβγαλες στὴ ράμπα τοῦ θεάτρου, μὲ ἀνέδειξες, μ' ἔκανες μοναδικὴ... περιζήτητη... (στιγμὲς γεμάτες δάκρυα): Δὲν ἔπρεπε νὰ σ' ἀφήσω καὶ νὰ φύγω.... (λυγμός): Ἀλλὰ στάθηκα ἀδύνατη στὸν πειρασμὸ τοῦ πλούτου...

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Δὲν βαριέσαι... Ὅλες οἱ γυναῖκες εἶναι ἀδύνατες... Ὑποκύπτουν στὸν πειρασμό. Ἀπόδειξις ἡ Εὔα ποὺ τὴν μέθυσε ὁ ὄφις... (μὲ πικρόγελο).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (τοῦ πιάνει τὸ χέρι).— Σοῦ στοίχισε πολύ;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σὰν ἄνθρωπος ποὺ «ντεραβερίστηκε» μὲ τὸν πόνο καὶ τὸν συνήθισε).—Μπά, ἔχει κι' αὐτὸ τὴ φιλοσοφία του. Ὅλα φιλοσοφοῦνται στὴ ζωή. Ἄλλως τε ἡ περίπτωσίς μας εἶναι κάτι συνηθισμένο γιὰ ἕναν καλλιτέχνη. Ὅλος μας ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ φτιάξουμε ἕνα «ἔργον τέχνης» κι' ἔπειτα νὰ τὸ παραδώσουμε νὰ τὸ χαρῆ ὁ κόσμος, νὰ τὸ χαρῆ ὁποιος μπορεῖ νὰ πληρώση... (σαρκαστικὸ γέλιο). Νά, λοιπόν, ποὺ πέτυχα κι' ἐγὼ νὰ φτιάξω ἕνα «ἔργον τέχνης», ἕνα... «ταμπλὼ» ζωντανό. Εἶσαι σύ! Ἕνα τέτοιο «ἔργο» θέλει κατάλληλα σαλόνια, γιὰ νὰ τὸ δῆ ὁ κόσμος, γιὰ νὰ ἐκφράσουν ὅλοι τὸν θαυμασμό τους τὸ ἐλέυθερος τὸ! Κρῖμα θὰ ἦταν, ἂν ἔμενε νὰ μουχλιάζη σὲ μιὰ σοφίτα... (καινούργιο γέλιο, «στενὸς συγγενὴς» τοῦ λυγμοῦ). Θὰ γνώριζες ἐσὺ τέτοιο περιβάλλον, ἂν ἔμενες μαζί μου;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ἀποσύρεται στὰ σκοτεινὰ γιὰ νὰ μὴ φαίνωνται οἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων).— Γιῶργο... θἄρθω μαζί σου... Ἀπόψε... Τώρα δά!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τὴν κυττάζει, τὴ βλέπει, τὴ «χαιρετᾶ» μὲ τὸ μάτι καθὼς εἶναι τοποθετημένη σὰν ἀριστούργημα ὁμορφιᾶς στὸ κατάλληλο περιβάλλον, σὰν ὑπέροχος πίνακας σὲ θαυμάσιο πλαίσιο... Κι' ἔπειτα).—Ὄχι!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κατάπληκτη). —Πῶς; Δὲν μὲ θέλεις;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Ὄχι, δὲν εἶν' αὐτό... ἀλλὰ... ξέρεις,,, (μὲ δύναμι θελήσεως) στὴ σοφίτα μου... στὸ παλιό σου κρεβάτι ὑπάρχει μιὰ ἄλλη!

Ἡ γυναίκα κερώνει. Εὐτυχῶς ἡ ὀρχήστρα ἑτοιμάζει τὴν «ἐναρξι». Ἡ γυναίκα ξαναγυρίζει κοντὰ στὸν ἠλικιωμένον ἄντρα ποὺ τὴ συνοδεύει. Ὁ ἄντρας, τρομαγμένος κι' ὁ ἴδιος ἀπ' τὸ φοβερὸ ψέμα ποὺ ξεστόμισε, ξαναγυρίζει γοργὰ στὴν ὀρχήστρα καὶ σέρνει δυνατὰ τὸ δοξάρι στὶς χορδὲς τοῦ βιολιοῦ του...)

—:—

ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Σὲ ἕνα βιβλίο ποὺ ἐξεδόθη τελευταῖα στὸ Λονδίνο ἀπὸ τὸν Ντὶκ Χάϊμαν μὲ τὸν τίτλο «Παραξενοι νόμοι», περιλαμβάνεται μιὰ ὁλόκληρη σειρὰ καταπληκτικῶν νόμων καὶ διατάξεων, ποὺ ἰσχύουν ἀκόμη καὶ σήμερα σὲ διάφορες Πολιτεῖες τῶν Ἡνωμένων Νόμων. Ὡρισμένες ἀπὸ τὶς πραγματικὰ ἐξωφρενικὲς αὐτὲς διατάξεις τὶς ἔχουμε δημοσιεύσει στὸ παρελθόν, ἀλλὰ τὶς ἐπαναλαμβάνουμε σήμερα, γιὰ νὰ δώσουμε μιὰ πλήρη εἰκόνα τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἐξωφρενισμοῦ— σὲ ὡρισμένα βέβαια ζητήματα.

Λοιπόν, στὴ Μινεζότα ἀπαγορεύεται μὰ ὑπάρχουν ἁπλωμένα στὸ ἴδιο σχοινὶ γιὰ στέγνωμα ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα ἐσώρρουχα. Στὸ Ἔκλαντ τῆς Ἰνδιάνας ὑπάρχει νόμος ποὺ ἀπαγορεύει στοὺς κουρεῖς νὰ φοβερίζουν τὰ μικρὰ παιδιὰ ὅτι θὰ τοὺς κόψουν τὰ αὐτιά. Στὸν Ἅγιο Ἰωσὴφ τοῦ Μισσούρι, οἱ πυροσβέστες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πηγαίνουν στὸ καθῆκον τους φοροῦντας μόνον τὰ ἐσώρρουχα.

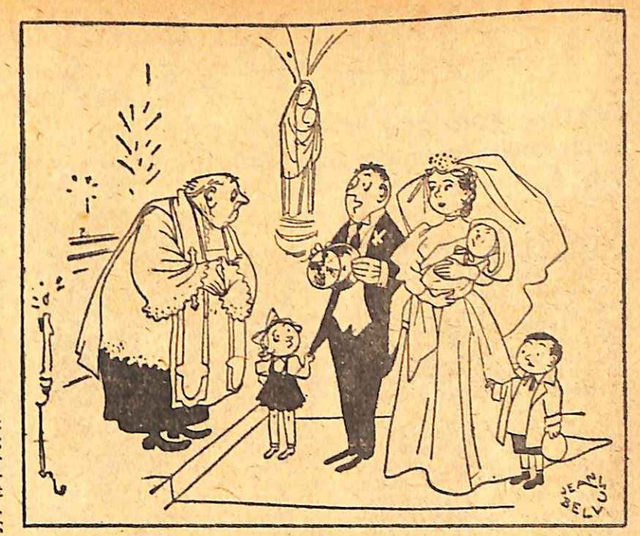

ΜΕΛΛΟΝΥΜΦΟΙ !

...Βλέπετε, Αἰδεσιμώτατε, ...εἶναι ἀρκετὸς καιρὸς ποὺ θέλαμε νὰ σᾶς ἐπισκεφθοῦμε...

Τὰ μαλλιά σας ἔχουν μῆκος 80.000 μέτρων!

Ἕνας Ἄγγλος φυσιολόγος, ὁ καθηγητὴς Οὐίλδχοφ, ἐτελείωσε πρὸ ὀλίγου μιὰ μεγάλη μελέτη του, σχετικὴ μὲ τὰ γυναικεῖα μαλλιά. Ὑπελόγισε ὅτι τὰ μαλλιὰ μιᾶς γυναίκας—κατὰ μέσον ὅρον—ζυγίζουν περίπου 300 γραμμάρια καὶ ἀποτελοῦνται ἀπὸ 88.000 τρίχες στὶς κοκκινομάλλες, 102.000 στὶς μελαχροινές, 109.000 στὶς κατσανὲς καὶ 140.000 στὶς ξανθές. Ἀπὸ ἀπόψεως πυκνότητος τριχοφυΐας στὴν ἴδια ἐπιφάνεια τοῦ δέρματος τῆς κεφαλῆς ποὺ φύονται 86 μαῦρα μαλλιά, ὑπάρχουν 95 καστανὰ ἢ 107 ξανθά.

Ἡ ζωὴ ἑνὸς μαλλιοῦ ὑπολογίζεται σὲ τρία ἢ τέσσερα χρόνια, ἐνῶ μιὰ βλεφαρίδα ζῆ μόνον 150 ἡμέρες. Κάθε μέρα, τὰ γυναικεῖα μαλλιὰ μακραίνουν κατὰ 2 ἕως 3 δέκατα τοῦ χιλιοστοῦ, ἐνῶ τὰ ἀνδρικὰ γένεια μεγαλώνουν 4 μὲ 5 δέκατα τοῦ χιλιοστοῦ. Ἡ αὔξησις εἶναι ταχύτερη τὴν ἄνοιξι καὶ τὸ καλοκαίρι, παρὰ τὸ χειμώνα. Ἐπίσης εἶναι ταχύτερη τὴν ἡμέρα παρὰ τὴ νύχτα (δεκαέξη φορὲς πιὸ γρήγορα μεγαλώνουν τὰ μαλλιὰ τὴν ἡμέρα).

Ὅσον ἀφορᾶ τὴ φαλάκρα, ὁ καθηγητὴς Οὐίλδχοφ ὑπελόγισε ὅτι ἔρχεται στοὺς Εὐρωπαίους γύρω στὰ 35 τους χρόνια. Μεταξὺ 15 καὶ 20 ἐτῶν χάνει κανεὶς συνήθως 40 τρίχες τὴ μέρα. Ἀπὸ 20 ὡς 30 χάνει 90 τρίχες. Ἀπὸ 30 ὡς 50, 120 τρίχες καὶ ἀπὸ τὰ 50 στὰ 60, 200 μὲ 300.

Τέλος, ὁ ἐπιστήμων βεβαιώνει ὅτι τὸ συνολικὸ μῆκος τῶν μαλλιῶν μιᾶς γυναίκας φθάνει τὰ 70 ὡς 80 χιλιόμετρα, μὲ τὴν ἐξαίρεσι μερικῶν ξανθῶν, ποὺ φθάνουν στὰ 110 χιλιόμετρα. Βεβαιώνει ἐπίσης ὅτι μιὰ μελαχροινὴ τρίχα μπορεῖ νὰ κρατήση βάρος 200 γραμμαρίων, ἐνῶ μιὰ ξανθιὰ δὲν σηκώνει παρα 50 γραμμάρια.

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ :

Τὸ μπολερὸ εἶναι ἡ πιὸ μοντέρνα νότα τῆς χειμερινῆς σαιζόν. Τὸ μπολερὸ τοῦ ἐξωφύλλου μας εἶναι μοντέλο τοῦ Ντιὸρ, σὲ φόρμα κιμονὸ καὶ δένει κάτω ἀπὸ τὸ στῆθος μὲ ἕναν κόμπο.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ :

Ἀριστερά : Κιμονὸ ριχτὸ πανωφόρι, ποὺ κλείνει πρωτότυπα μὲ ἕνα κουμπὶ στὴ βάσι τοῦ μικροῦ σμόκιν γιακᾶ. Τὰ μανίκια εἶναι στενὰ στὸν καρπὸ καὶ οἱ τσέπες σχιστὲς καὶ ἐσωτερικές.

Δεξιά : Κοντὸ ἐπανωφόρι ἀπὸ παχὺ καὶ μαλακὸ ὕφασμα. Ὁ ὄρθιος γιακᾶς, οἱ τσέπες καὶ οἱ φαρδειὲς μανσέτες στολίζονται μὲ φαρδὺ γαζί.

ΗΓΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΘΕΡΜΟΤΕΡΗ

Ἕνα φαινόμενο ποὺ θὰ ἔχη βαθειὰ ἐπίδρασι στὴ ζωή

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἐμφανίστηκε ὁ ἄνθρωπος, ἡ γῆ ἄλλαξε πέντε φορὲς κλῖμα. Οἱ προπάτορές μας τῆς λιθίνης ἐποχῆς ἢ τῆς ἐποχῆς τοῦ χαλκοῦ, πέρασαν διαδοχικὲς περιόδους δριμυτάτου ψύχους ἢ ἀποπνικτικῆς ζέστης. Οἱ κλιματολογικὲς αὐτὲς μεταλλαγὲς ἐξαφάνισαν δεκάδες πολιτισμῶν καὶ ἴσως προκάλεσαν τὴν πλήρη ἐκμηδένισι τῆς πρωτόγονης ἀνθρωπότητος. Πάντως εἶναι βέβαιο, ὅτι ἐξόντωσαν ὑπὸ ἐντυπωσιακὲς συνθῆκες ὁλόκληρα ζωϊκὰ εἴδη. Τώρα ἡ γῆ ἀρχίζει πάλι νὰ ξαναζεσταίνεται! Δὲν ξέρομε πῶς θἄναι ὁ χειμώνας ποὺ μᾶς ἔρχεται, οἱ τελευταῖοι ὅμως χειμῶνες τοῦ 1948—49, 1949—50 καὶ 1950—51 ἦταν ἤπιοι, μαλακοί, στὴν Ἑλλάδα καὶ σ' ὅλον τὸν κόσμο. Τὸ φαινόμενο ὅμως αὐτὸ δὲν εἶναι πρόσφατο. Ἄρχισε ἀπὸ πολλὰ χρόνια. Ἐπίσημες μετρήσεις ἀπέδειξαν ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἑκατὸ χρόνια, ἡ μέση ἐτήσια θερμοκρασία, στὸ μεγαλύτερο τμῆμα τῆς γῆς, ἔχει ἀνεβῆ κατὰ ἕνα ὡς τέσσερις βαθμούς.

Ἡ ὑψωσις τῆς θερμοκρασίας, ἂν καὶ ἐλαφρά, εἶχε κιόλας σοβαρὸν ἀντίκτυπο. Στὶς περιοχὲς τοῦ Βόρειου Ἀτλαντικοῦ ἰδίως, οἱ χειμῶνες εἶναι πιὸ γλυκοὶ καὶ τὰ καλοκαίρια πιὸ μακρὰ καὶ πιὸ ζεστὰ ἀπ' ὅ,τι ἦταν στὸν καιρὸ τῶν γιαγιάδων μας.

Ἡ Νέα Ὑόρκη ἔχει σήμερα τὸ κλῖμα ποὺ εἶχαν πρὶν ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια ἡ Βαλτιμόρη ἐδῶ καὶ ἑκατὸ χρόνια (γιατὶ βρίσκεται νοτιώτερα). Καὶ τὸ Μοντρεὰλ (ποὺ εἶναι βορειότερα καὶ ὅπου τὸ ὕψος τῶν χιονιῶν ποὺ ἔπεφταν ἦταν 3.25 μ. ὡς τὸ 1880 καὶ τώρα κατέβηκε στὰ 2 περίπου μέτρα) κληρονόμησε τὸ παλιὸ κλῖμα τῆς Νέας Ὑόρκης.

Τὴν εἴδησι αὐτὴ ὅλος ὁ κόσμος, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς φανατικοὺς τῶν χειμερινῶν σπόρ, θὰ τὴν ὑποδεχθῆ μὲ εὐχαριστησι. Τὰ πράγματα ὅμως δὲν εἶναι τόσο ἁπλᾶ. Δὲν πρόκειται μόνο γιὰ τὶς χιονίστρες καὶ τὰ κρυοπαγήματα ποὺ θὰ γλυτώσωμε. Ὅταν ἡ θερμοκρασία τοῦ περιβάλλοντος κάνη δύσκολη γιὰ τὸ σῶμα μας τὴν ἀποβολὴ τῆς περίσσιας θερμοκρασίας, ὁ ὀργανισμὸς ἔχει τὴν τάσιν νὰ κατεβάζη αὐτόματα τὸν βαθμὸ τῆς ἐσωτερικῆς καύσεως, γιὰ νὰ παράγη ἐλαχίστες θερμίδες καὶ ἐπομένως νὰ ἔχη πολὺ λίγες νὰ ἀποβάλη. Αὐτὸ ὅμως ἔχει ὡς ἐπακόλουθο νὰ ἐπιβραδύνωνται οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς ζωτικὲς λειτουργίες τοῦ ὀργανισμοῦ μας. Τὸ μεγάλωμα τῶν παιδιῶν ἀργοπορεῖ. Οἱ κάτοικοι στὶς τροπικὲς χῶρες εἶναι γενικὰ κοντότεροι καὶ πιὸ ἐλαφροὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν εὔκρατων περιοχῶν. Καὶ τὰ κατοικίδια ζῶα θέλουν δισπλάσιο καὶ τριπλάσιο χρόνο γιὰ νὰ μεγαλώσουν. Οἱ γυναῖκες ἀναπτύσσονται γρηγορώτερα στὶς τροπικὲς χῶρες (ὑπάρχουν ἐκεῖ μητέρες δώδεκα χρονῶν!) Δὲν εἶναι ὅμως μόνον οἱ βασικὲς βιολογικὲς λειτουργίες ποὺ ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὴ ζέστη, ἀλλὰ καὶ ἡ μνήμη, ἡ ἀντίληψι καὶ ἡ σκέψι δέχονται τὸν ἀντίκτυπό της. Σ' αὐτὸ δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ἐκπληκτικό, γιατὶ καὶ ἡ σκέψι εἶναι μιὰ φυσιολογικὴ λειτουργία ὅπως τὸ βάδισμα ἢ ἡ ἀναπνοή. Ἀπὸ σχετικὰ πειράματα ποὺ ἔγιναν σὲ φοιτητάς, ἀποδείχθηκε ὅτι τὰ ἀποτελέσματα ἦταν 60 % ἀνώτερα τὸ χειμώνα ἀπὸ τὸ καλοκαίρι.

Ἂν ἡ θερμοκρασία ἐξακολουθήση ν' ἀνεβαίνη, τὸ μεγαλύτερο τμῆμα τῆς ὑδρογείου θὰ ἔχη ἕνα κλῖμα δυσμενὲς στὴν ἀνάπτυξη τῶν ἀνθρωπίνων ἱκανοτήτων. Ἂς κάμωμε μιὰ σύγκρισι μὲ μιὰ σχετικὰ πρόσφατη περίοδο τῆς Ἱστορίας μας.

Κατὰ τὸν Μπρούξ, στὴν πιὸ ἔνδοξη ἐποχὴ τῆς ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας (200 περίπου χρόνια π. Χ.) μιὰ γλυκειὰ περίοδος σὰν αὐτὴ ποὺ ἐμφανίζεται τώρα, ἄρχισε καὶ ἀναπτύχτηκε ὡς τὸ 1000 μ. Χ. καὶ εἶχε κάμποσα εὐτυχῆ ἐπακόλουθα. Καλλιέργησαν ἀμπέλια στὴν Ἀγγλία, καὶ οἱ Νορβηγοὶ ἀπόλαυσαν ἕνα κλῖμα πιὸ μαλακὸ ἀπὸ τὸ ποὺ ἔχουν σήμερα. Ἀποίκησαν τὴν Ἰσλανδία καὶ ἀνεκάλυψαν τὴ Γροιλανδία καὶ τὴν Ἀμερική. Παντοῦ ὅμως ἀλλοῦ, ἄρχισε μιὰ περίοδος στασιμότητος καὶ δικαίως μιλοῦν γιὰ μιὰ ἐποχὴ σκοταδιοῦ καὶ ἀμάθειας ποὺ ἐπικράτησε στὸν Μεσαίωνα. Ὡστόσο, ἡ περίοδος αὐτὴ τῆς θερμότητος ὑποχωροῦσε λίγο λίγο μπροστὰ σὲ μιὰ νέα προώθησι τῶν πολικῶν πάγων, καὶ σὲ μιὰ ἀκόλουθησε μιὰ ἐξαιρετικὴ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἄνθησι, ποὺ κατέληξε στὴν Ἀναγέννησι (15ος καὶ 16ος αἰῶνες μ. Χ.)

Ἂν ἡ θερμοκρασία ἔχη πραγματικὴ ἐπίδραση στὴν ἐνεργητικότητα τῶν λαῶν, τὰ Ἡνωμένες Πολιτεῖες θὰ εἶναι ἀνάμεσα στὶς χῶρες ποὺ θὰ ζημιωθοῦν στὴν περίπτωσι ποὺ θὰ πραγματοποιηθῆ μιὰ τέτοια ἐξέλιξις. Οἱ Καναδοὶ ὅμως καὶ οἱ Ρῶσοι θὰ εἶναι πολὺ νὰ φρεληθοῦν ἀπὸ τὶς νέες αὐτὲς κλιματολογικὲς συνθῆκες. Σὲ μερικὲς περιοχὲς τοῦ Καναδᾶ ἡ καλλιέργεια τοῦ σταριοῦ θὰ ἐπεκτεινόταν 400—500 χιλιόμετρα βορειότερα. Στὰ Οὐράλια, ἡ θερμοκρασία ἀνεβαίνει σποραδικά, ἐδῶ κι' ἕναν αἰῶνα, καὶ οἱ γαῖες ποὺ δὲν παγώνου ποτέ, θὰ ἐπεκτείνονται κάμποσες δωδεκάδες χιλιόμετρα τὸ χρόνο πρὸς βορρᾶν. Ἡ Λευκὴ θάλασσα παραμένει ἀνοιχτὴ στὴ ναυσιπλοΐα ἕνα μήνα περισσότερο ἀπὸ ἄλλοτε.

Πάντως, μὴν ἀνησυχῆτε! Ἡ ὑποχώρησις τοῦ πολικοῦ πάγου δὲν ἀποτελεῖ ἄμεσο ἀπειλή. Κατὰ τὴν περίοδο τῶν ἥπιων χειμώνων π. χ., ἡ στάθμη τῶν ὠκεανῶν δὲν ἀνέβηκε ἀπάνω ἀπὸ 3—5 ἑκατοστὰ καὶ δὲν πρόκειται αὔριο ν' ἀντικαταστήσουν οἱ βάρκες τὰ ταξί.

Ο ΟΜΦΑΛΟΣ

Κέντρο τοῦ σώματος καὶ πηγὴ ζωῆς.— Ἕνα εὐαίσθητο σημεῖο ποὺ χρειάζεται φροντίδα καὶ περιποίηση

ΜΕΡΙΚΑ ἀπὸ τὰ πιὸ συνηθισμένα καὶ γνωστὰ ἀγάλματα τοῦ Βούδδα παρουσιάζουν τὸν ἀρχηγὸ τῆς θρησκείας τῶν ἀνατολικῶν λαῶν νὰ ἐξετάζῃ μὲ ἕνα βαθειὰ συλλογισμένο ὕφος τὸν ὀμφαλό του. Καὶ ἡ ἔκφρασις «περνᾶ τὸν ἑαυτό του γιὰ τὸν ὀμφαλὸ τοῦ κόσμου» σημαίνει χαρακτηριστικὰ ὅτι ὁ ἀναφερόμενος εἶναι ἐξαιρετικὰ ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, μὲ τρόπο ποὺ φθάνει στὰ ὅρια τῆς ἀλαζονείας.

Ἀπὸ ποῦ προέρχεται ὅμως αὐτὴ ἡ τόση σημασία ποὺ ἀποδίδεται στὸν ὀμφαλό; Ἀσφαλῶς ὄχι μόνον ἀπὸ τὴ θέσι του, ποὺ βρίσκεται στὸ κέντρο τοῦ ὑπογαστρίου. Ἂν ὁ ὀμφαλὸς δὲν ἦταν παρὰ ἕνα ἁπλὸ στολίδι τοῦ σώματος, ἀσφαλῶς τὸ λαϊκὸ πνεῦμα δὲν θὰ τοῦ ἀπέδιδε τέτοια σημασία!

Στὴν πραγματικότητα, λοιπόν, ὁ ὀμφαλὸς ἀποτελεῖ κάτι τὸ πολὺ σπουδαιότερο: εἶναι — στὸν ἐνήλικα — ὅ,τι ἔχει ἀπομείνει ἀπὸ τὸν «ὀμφάλιο λῶρο», τὸ στενὸ δηλαδὴ σωλήνα ποὺ ἑνώνει τὸ παιδὶ μὲ τὸν ὀργανισμὸ τῆς μητέρας, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐννεάμηνης ζωῆς του μέσα στὴν κοιλιά της.

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ

ΤΙΣ πρῶτες ἑβδομάδες τῆς ζωῆς τοῦ ἐμβρύου, ἡ μία πλευρά του παρουσιάζει ἕνα μεγάλο ἀνοιγμα, μέσα ἀπὸ τὸ ὁποῖο περνοῦν δυὸ «μίσχοι», ποὺ ἑνώνουν τὸ ἔμβρυο μὲ τὸν πλακοῦντα. Ἀπὸ τοὺς μίσχους αὐτοὺς περνοῦν στὸ ἔμβρυο ὅλες οἱ ἀπαραίτητες οὐσίες, ποὺ συμβάλλουν στὴν ἀνάπτυξί του.

Ὅσο τὸ ἔμβρυο μεγαλώνει καὶ παίρνει μορφή, οἱ μίσχοι αὐτοὶ ἀρχίζουν νὰ βρίσκουν τὴ θέσι τους μέσα στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σώματος ποὺ σχηματίζεται καὶ ἀποτελοῦν ἀργότερα τὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα τοῦ βρέφους (ἔντερα κλπ.) ὅπου διαβιβάζεται μέσω τοῦ ὀμφαλίου λώρου, ποὺ ἔχει τώρα ἀποτελεσθῆ ἀπὸ τὴν συνένωσι τῶν ἀγγείων

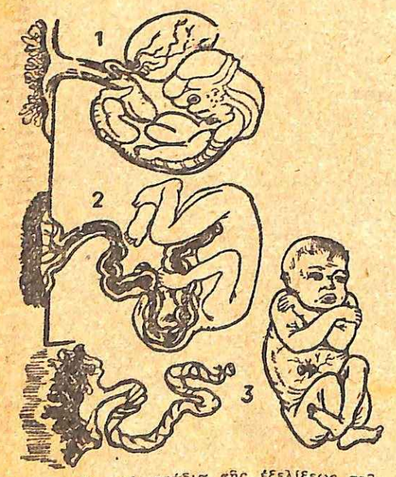

Τὰ διαδοχικὰ στάδια τῆς ἐξελίξεως τοῦ «ὀμφάλιου λώρου», ποὺ ἑνώνει τὸν πλακοῦντα (ἀριστερά) — ὄργανο διατροφῆς τοῦ ἐμβρύου — μὲ τὸ παιδί. Ὅταν, μετὰ τὸν τοκετό, ὁ γιατρὸς κόψῃ τὸν ὀμφάλιο λῶρο καὶ τὸ κομμάτι ποὺ ἔμεινε στὸ σῶμα τοῦ βρέφους ξεραθῆ καὶ πέσῃ, ἡ μικρὴ στρογγυλὴ πληγὴ ἀποτελεῖ τὸν ὀμφαλό.

ποὺ περνοῦσαν μέσα ἀπὸ τοὺς δύο μίσχους. Ἔτσι, ὁ ὀμφάλιος λῶρος παίρνει πιὰ τὴν τελικὴ του μορφὴ καὶ ἀποτελεῖ τὴν ὁδό, μέσω τῆς ὁποίας τὸ αἷμα τῆς μητέρας — ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸν πλακοῦντα — φθάνει στὸ ἔμβρυο καὶ τοῦ παρέχει ὅλα τὰ στοιχεῖα ποὺ τοῦ χρειάζονται γιὰ νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ἀναπτυχθῆ. Μετὰ τὴ γέννησι, τὸ παιδὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι συνδεδεμένο μὲ τὴ μητέρα του μὲ τὸν ὀμφάλιο λῶρο καὶ χρειάζεται ἡ ἐπέμβασις τοῦ γιατροῦ, ποὺ δένει πρῶτα σφιχτὰ στὴ βάσι του τὸ λῶρο, καὶ ὕστερα τὸν κόβει καλὰ μὲ τὸ ψαλίδι, γιὰ νὰ ἐπιτρέψῃ ἔτσι στὸ παιδὶ νὰ ἀποκτήσῃ δική του, ἀνεξάρτητη, κυκλοφορία.

Τὸ κομμάτι τοῦ λώρου ποὺ ἔχει μείνει ἐπάνω στὸ ἔμβρυο μετὰ τὴν ἀποκομή, ξεραίνεται καὶ πέφτει ὕστερα ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες. Στὸ σημεῖο τῆς εἰσόδου του στὴν κοιλιὰ τοῦ βρέφους, ἀπομένει μιὰ μικρὴ στρογγυλὴ πληγὴ ποὺ σιγὰ-σιγὰ ἐπουλώνεται. Αὐτὴ ἡ πληγὴ ἀποτελεῖ τὸν ὀμφαλό.

Τί γίνονται ὅμως τὰ ἀγγεῖα ποὺ περνοῦσαν μέσα ἀπὸ τὸ λῶρο; Ἀποφράσσονται καὶ συστέλλονται: ἡ ὀμφαλικὴ φλέβα πρὸς τὸ μέρος τοῦ σηκοτιοῦ, οἱ ὀμφαλικὲς ἀρτηρίες πρὸς τὸν κύριο κορμό τους.

Ὅταν ὁ λῶρος ἔχῃ κοπῆ καλά, ὁ ὀμφαλὸς παρουσιάζει μιὰ στρογγυλὴ κοιλότητα στὸ κέντρο τῆς ὁποίας βρίσκεται μιὰ μικρὴ προεξοχή, ἡ ὀμφαλικὴ θηλή.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ

ΑΥΤΟΣ εἶναι λοιπὸν ὁ ὀμφαλός, κέντρο τοῦ σώματος καὶ πηγὴ τῆς ζωῆς. Χωρὶς νὰ φθάνουμε στὸ σημεῖο νὰ μένουμε συλλογισμένοι μπροστά του—ὅπως συμβαίνει μὲ... τὸ Βούδδα—ὀφείλουμε πάντως νὰ τὸν προσέχουμε καὶ νὰ τὸν διατηροῦμε καθαρὸ— πρᾶγμα ποὺ πολλοὶ ἄνθρωποι τὸ παραμελοῦν.

Ὅταν παραλείπουμε νὰ πλένουμε τὸν ὀμφαλό μας, μαζεύεται ἐκεῖ ἕνα στρῶμα λίπους καὶ σκόνη ποὺ σκληραίνει καὶ μυρίζει δυσάρεστα. Πρέπει λοιπὸν νὰ πλένουμε τακτικὰ τὸν ὀμφαλό μας μὲ λίγο ζεστὸ νερὸ καὶ σαπουνάδα.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ξεχνοῦμε ὅτι ὁ ὀμφαλὸς εἶναι σημεῖο εὐαίσθητο: δὲν πρέπει νὰ τὸν τρίβουμε μὲ κάτι σκληρό, οὔτε πρέπει νὰ τὸν ξυνουμε μὲ τὸ νύχι μας. Ἕνα κομμάτι βαμβάκι ἢ ἡ ἄκρη τῆς πετσέτας μας, εἶναι κατάλληλα γιὰ νὰ διατηροῦν σὲ καλὴ κατάστασι τὸν ὀμφαλό μας, τὸ κέντρο αὐτὸ τῆς ζωῆς.

ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Πρὶν κλείσουμε τὸ κομμάτι αὐτό, θὰ ἦταν ἀσφαλῶς ἐνδιαφέρον νὰ ἀναφέρουμε καὶ μερικὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ καὶ ἱστορικὰ στοιχεῖα, ποὺ ἔχουν ἄμεση σχέσι μὲ τὸν ὀμφαλό: Τὰ μέλη διαφόρων θρησκευτικῶν αἱρέσεων τὸν ἐθεωροῦσαν ἄλλοτε σὰν πηγὴ ἐκστάσεως καὶ ἔμεναν ἐπὶ ὁλόκληρες ὧρες ἀκίνητα, κυττάζοντάς τον ἐντατικὰ καὶ συνεχῶς. Κυριώτερες ἀπὸ τὶς αἱρέσεις αὐτὲς ἦταν οἱ Ἰνδοὶ φακίραι καὶ οἱ Ἕλληνες ἡσυχασταὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Μὲ τοὺς Ἰνδοὺς «ὀμφαλοσκόπους» θὰ ἀσχοληθοῦμε σὲ ἄλλο μας φύλλο περισσότερο ἐκτεταμένα. Οἱ Βυζαντινοὶ ἡσυχασταὶ ἐνεφανίσθησαν κατὰ τὸν ΙΔ' αἰώνα στὰ μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἐκλείνονταν στὰ κελλιά τους καὶ κυττάζοντας ἐπὶ πολλὴ ὥρα τὸν ὀμφαλό τους, ὑπεστήριζαν ὅτι ἔβλεπαν ἕνα ἔντονο φῶς, ποὺ τὸ ἐθεωροῦσαν θεῖο, ἀνάλογο μὲ τὸ φῶς ποὺ ἐνεφανίσθη γύρω ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ, ὅταν μετεμορφώθη ἐπάνω στὸ ὄρος Θαβώρ. Ἡ αἵρεσις τῶν ἡσυχαστῶν, μὲ τὴν ἐμφάνισί της, ἐδημιούργησε ὁλόκληρη ἔριδα στὴν Κωνσταντινούπολι, ὅπου οἱ ἡσυχασταὶ κατηγορήθησαν ἐνώπιον τοῦ Πατριάρχου ὡς «διθεῖται». Ἔξη Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι χρειάσθηκε νὰ συνέλθουν διαδοχικὰ (ἀπὸ τὸ 1341 ὡς τὸ 1368) γιὰ νὰ ἐπιλύσουν τὸ ζήτημα ποὺ εἶχε δημιουργηθῆ. Ὅλες ὅμως ἀπεφάνθησαν ὅτι οἱ ἡσυχασταὶ ἦταν ὀρθόδοξοι καὶ καλοὶ χριστιανοί, ἡ δὲ τελευταία Σύνοδος ἀνεβίβρυξε καὶ ἅγιο τὸν μοναχὸ Γρηγόριο Παλαμᾶ, ποὺ ἦταν ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆσεως τῶν ἡσυχαστῶν.

Ὁ ὀμφαλὸς λόγω ἀκριβῶς τῆς σπουδαιότητος καὶ τῆς εὐαισθησίας του κατέχει καὶ μιὰ ἀρκετὰ σημαντικὴ θέσι στὰ λαογραφικὰ σύμβολα ἀπὸ τὰ παλιὰ χρόνια καὶ ὡς σήμερα ἀκόμη. Ὅλοι θὰ ἔχετε ἀκούσει τὶς γιαγιάδες σας — ἂν ἔχετε — ἢ καμμιὰ γρόντισσα νὰ ἀναφέρῃ σὲ δεδομένη περίστασι μιὰ ξεχωριστὴ θεραπευτικὴ συνταγὴ γιὰ τὸν ὀμφαλό: στὸ στρίψιμο τοῦ ἀφαλοῦ

Ἦταν μόνη μὲ συντροφιὰ ἕνα γατάκι...

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΛΙΓΟΥΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΕΙΜΑΙ ἕνας ἀσήμαντος ὑπάλληλος σὲ μιὰ μεγάλη ἑταιρία. Γνωρίζω ἕναν-ἕναν ὅλους τοὺς συναδέλφους μου καὶ μὲ γνωρίζουν κι' ἐκεῖνοι. Μόνο ποὺ δὲν μὲ συμπαθεῖ κανεὶς ἐξ αἰτίας τῆς ἄχαρης δουλειᾶς ποὺ κάνω: Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐλέγχω τὴ ζωὴ τοῦ προσωπικοῦ, νὰ παίρνω πληροφορίες πρὶν ἀπὸ τὸ διορισμό, νὰ παρακολουθῶ ἂν οἱ ἀπουσίες εἶναι δικαιολογημένες, ἢν ἡ δουλειὰ γίνεται καλά... Νὰ μὴ σᾶς τὰ πολυλογῶ, εἶμαι ἡ σκοτεινὴ μορφὴ τῆς ἑταιρίας. Καὶ εἶναι φανερό, πὼς ὅλοι μὲ ἀποφεύγουν...

Μιὰ μέρα ποὺ κοντρολάριζα τὶς καρτέλες τῶν ὑπαλλήλων, βρῆκα πὼς ἡ δεσποινὶς Ντέλλα εἶχε δύο ἀδικαιολόγητες ἀπουσίες. Εἶναι πολὺ δυσάρεστο αὐτό, γιατὶ ἡ Ντέλλα εἶναι τὸ μόνο πρόσωπο ἐδῶ μέσα ποὺ μοῦ φέρεται μὲ εὐγένεια καὶ καλωσύνη. Τὴ γνωρίζω πολλὰ χρόνια καὶ ἴσως θὰ τὴν εἶχα παντρευτῆ ἂν δὲν φοροῦσε ἐκεῖνα τὰ ἀπαίσια γυαλιά, ποὺ κάνουν τὰ μάτια της νὰ φαίνωνται σὰν δυὸ μικρὲς ξεθωριασμένες τελεῖες. Νομίζω πὼς κανένας ἄντρας δὲν θὰ μποροῦσε νὰ παντρευτῆ μιὰ γυναίκα μὲ παρόμοια γυαλιά. Ὅμως εἶναι καλὴ κι' εὐγενική, καὶ δὲ θέλω νὰ τῆς κάνω κακό. Ἀποφασίζω νὰ πάω στὸ σπίτι της νὰ τὴ βρῶ, καὶ νὰ τῆς πῶ νὰ δικαιολογήσῃ τὶς δυὸ ἀπουσίες.

★

Ἔμενε σ' ἕνα τρισάθλιο δωμάτιο μιᾶς λαϊκῆς πολυκατοικίας. Ποτὲ δὲν φανταζόμουνα τόση φτώχεια. Τὴ βρῆκα στὸ κρεβάτι. Ἦταν μόνη, μὲ συντροφιὰ ἕνα γατάκι, ποὺ μὲ τὰ παιχνίδια του κατάφερε νὰ ξηλώσῃ μιὰ ἄκρη τῆς κουβέρτας. Μόλις μὲ εἶδε ἔβαλε τὰ κλάματα. Φοροῦσε πάντοτε τὰ γυαλιά, κι' ἔτσι ξεχτίκησε ὅπως ἦταν φαινόταν ἀπελπιστικὰ ἀσχημη. Νόμισα πὼς ἔκλαιγε γιατί οἱ ἄρρωστοι ἔχουν πάντα ἀδύνατα νεῦρα, ἀλλὰ ὁ λόγος ἦταν ἄλλος. Εἶχε ἀποπειραθῆ ν' αὐτοκτονήσῃ ἀφίνοντας ἀνοιχτὸ τὸ γκάζι, κι' ἂν δὲν ἐπενέβαινε ἐγκαίρως ἡ γειτόνισσα θὰ ἦταν τώρα πεθαμένη.

— Ὡραῖα πράγματα κάνεις, τῆς εἶπα σοβαρός, σὲ φανταζόμουνα λογικότερη.

Λίγο μὲ τὸ καλό, λίγο μὲ τὸ ἄγριο, τὴν ἔκανα νὰ μοῦ διηγηθῆ τὴ μικρὴ της Ἱστορία. Ἦταν μιὰ Ἱστορία ἀνόητη καὶ θλιβερή. Ἀπέναντι ἀπὸ τὸ γραφεῖο βρισκότανε ἕνα μπάρ. Ἐκεῖ πηγαίναμε στὰ διαλείμματα νὰ πιοῦμε κάτι, καὶ γὰ κανίσωμε ἕνα τσιγάρο. Ὁ γυιὸς τοῦ ἰδιοκτήτη ἦταν ἕνα παιδὶ ὅμορφο καὶ καλό, ἴσως μὰ ἀνόητο σὰν ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς ἡλικίας του. Τὸν ἔλεγαν Ρέμο. Εἶχε κι' ἕνα μικρὸ διθέσιο αὐτοκίνητο, ποὺ ἡ μιά του θέσις ἦταν πάντα κατειλημμένη ἀπὸ ἕνα διαφορετικὸ κάθε φορὰ κορίτσι.

Αὐτὸς ὁ Ρέμο λοιπὸν ἐπαιξε ἕνα ἄσχημο παιχνίδι στὴν Ντέλλα. Ἄρχισε νὰ τῆς κάνῃ κόρτε, καὶ νὰ τῆς λέῃ πὼς θὰ τὴν παντρευτῆ.

Ἐκείνη στὴν ἀρχὴ τοῦ εἶπε νὰ πάψῃ νὰ τὴν κοροϊδεύῃ. Ἤξερε πὼς μ' ἐκεῖνα τὰ ἀπαίσια γυαλιὰ κανένας ἄντρας δὲ θὰ ἐνδιαφερότανε γι' αὐτήν. Στὸ τέλος ὅμως — εἶναι δύσκολο νὰ καταλάβη κανεὶς πῶς σκέφτονται οἱ γυναῖκες — κατάφερε νὰ τὴν πείσῃ νὰ βγῇ μιὰ φορὰ μαζί του ἔξω. Ὅταν πέτυχε τὸ σκοπό του ἀπομακρύνθηκε, κι' ἐκείνη ἔμαθε ἀπὸ κάτι συναδέλφους, ὅτι δλη αὐτὴ τὴν Ἱστορία τὴν εἶχε σκαρώσει γιὰ νὰ γελάσῃ μὲ τοὺς φίλους του.

Τότε ἐκείνη γύρισε σπίτι κι' ἄφησε ἀνοιχτὸ τὸ γκάζι.

Πέταξα κάτω τὸ γατάκι ποὺ ἀπειλοῦσε ν' ἀνοίξῃ καὶ δεύτερη τρύπα στὴν κανδέρτα, καὶ σηκώθηκα.

— Δὲν νομίζω, πὼς ἀξίζει τὸν κόπο νὰ πεθάνῃς γι' αὐτόν, τοῦ εἶπα.

Ἀπ' τὸν τρόπο ποὺ μὲ κοίταξε κατάλαβα ὡς ποιὸ σημεῖο ἦταν ἐρωτευμένη μαζί του. Σιγόκλαψε ἀκόμη.

— Τοῦ ἔγραψα ἕνα γράμμα χτές, τοῦ διηγήθηκα τί-συμβαίνει, μὰ οὔτε ἦλθε νὰ μὲ δῇ.

— Μὰ γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τί τὸν θέλεις αὐτὸν τὸν ἀλήτη: φώναξα ἀγανακτισμένος.

— Δὲν εἶναι ἀλήτης, διαμαρτυρήθηκε.

— Μοῦ φαίνεται πὼς τρελλάθηκες κι' ὅσο γιὰ τὸ νεαρό σου, τὸ μόνο ποὺ τοῦ χρειάζεται εἶναι ἕνα καλὸ ξύλο.

Τὶς ἑδωσα μιὰ βδομάδα ἄδεια, καὶ τῆς ὑποσχέθηκα πὼς θὰ περάσω νὰ τὴν ξαναῖδω.

Πραγματικὰ ἕνα βράδυ ποὺ ἔβρεχε κι' ἤμουν ἐκεῖ κοντά, σκέφτηκα σὰν καταφύγιο τὸ δωμάτιο τῆς Ντέλλα.

Ὅταν μοῦ ἀνοιξε ταράχτηκε λίγο, γιατὶ δὲν μὲ περίμενε καὶ μάζεψε διαστικὰ κάτι χαρτιὰ ποὺ ἦταν σκόρπια στὸ τραπέζι.

Σᾶς εἶπα πὼς εἶμαι λίγο σὰν ἀστυνομικός, γι' αὐτὸ τὸ μάτι μου πρόφτασε καὶ πῆρε τὶς δυὸ πρῶτες λέξεις. «Ρέμο λατρευτέ.»

Δὲν τῆς εἶπα τίποτα αὐτὴ τὴ φορά. «Ἴσως τῆς περάσῃ μὲ τὸν καιρό», ὅμως τὴ λυπόμουν πραγματικά.

Ἤλπιζα πὼς θὰ ἔμενε κρυφὸς αὐτὸς ὁ ἀνόητος ἔρωτας, ὅμως ἦταν ἡ ἴδια ἡ Ντέλλα ποὺ ἔκανε σὲ λίγο ὅλους, νὰ μιλοῦν γι' αὐτήν. Πήγαινε τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέρα στὸ ἀντικρυνὸ μπὰρ καὶ τὰ χοντρὰ μυωπικὰ γυαλιά της στρέφονταν στὸ νεαρὸ γυιὸ τοῦ ἰδιοκτήτη, μ' ἕνα τρόπο ἀπελπιστικὰ ἐπίμονο. Ντυνόταν τώρα κομψά, παρ' ὅλα τὰ πενιχρὰ οἰκονομικά της μέσα, καὶ ἔβαζε ἀρώματα ποὺ γιὰ νὰ τ' ἀγοράσῃ θὰ ἔπρεπε νὰ μείνῃ δυὸ μέρες νηστική. Ἐκεῖνος γύριζε τὸ βλέμμα του ἀλλοῦ ἐνοχλημένος. Ἦταν φανερὰ πὼς ἡ Ἱστορία αὐτὴ εἶχε ἀρχίσει νὰ τὸν κουράζῃ.

Οἱ ὑπάλληλοι ὅμως τοῦ γραφείου διασκέδαζαν μὲ τὸν ἔρωτα τῆς Ντέλλα.

Εἶχα πάψει νὰ ἐλπίζω ὅτι ὁ χρόνος θὰ τὴ γιάτρευε κι' ἄρχισα νὰ σκέπτωμαι κάτι ἄλλο. Σᾶς εἶπα ἤδη πὼς ἂν δὲν φοροῦσε ἐκεῖνα τὰ ἀπαίσια γυαλιὰ θὰ ἦταν ἕνα συμπαθητικὸ κορίτσι, καὶ δὲν θὰ δίσταζα νὰ τὴν παντρευτῶ. Ἀλλὰ ἂν σκεφτῆ κανεὶς σοβαρὰ δὲν εἶναι τὰ γυαλιὰ ποὺ κάνουν τὸν ἄνθρωπο. Ἐξ ἄλλου σ' ὅλα τὰ πράγματα συνηθίζει κανεὶς μὲ καιρό, κι' ὕστερα δὲν τοῦ κάνουν ἐντύπωσι. Ὅσο γιὰ κείνην, μόνον ἔτσι θὰ μποροῦσε νὰ γιατρευτῆ. Ὡς τότε ὁ Ρέμο ἦταν ὁ μοναδικὸς ἄντρας ποὺ τῆς εἶχε μιλήσει γι' ἀγάπη, ποὺ τὴν εἶχε σφίξει στὴν ἀγκαλιά του, καὶ τὴν εἶχε φιλήσει ἴσως. Γι' αὐτὸ ἡ σκέψις της ἦταν διαρκῶς σ' αὐτόν. Τὴν κάλεσα λοιπὸν ἕνα βράδυ νὰ φᾶμε ἔξω μαζί, ἐκείνη δέχτηκε. Ὅταν τὴ σήκωσα νὰ χορέψωμε τῆς εἶπα:

— Βγάλε τὰ γυαλιά σου Ντέλλα, ἐγὼ θὰ εἶμαι πάντα κοντά σου καὶ θὰ σὲ ὁδηγῶ.

Γέλασε.

— Εἶμαι χειρότερη χωρὶς γυαλιά, εἶπε. Ὡστόσο τὰ ἔβγαλε.

— Ἦταν πράγματι χειρότερη.

Στὸ χορὸ τὴν ἔσφιγγα ποὺ καὶ ποῦ, κι' ὅταν ξαγκαθήσαμε, ἄρχισα νὰ τῆς μιλῶ γιὰ τὴ ζωή μου, νὰ τῆς λέω πὼς εἶμαι πολὺ μόνος, πὼς τὰ νιάτα ἀρχίζουν νὰ φεύγουν πιὰ κι' ἐγὼ ἔχω ἀνάγκη νὰ στρώσω τὴ ζωή μου, μ' ἕνα καλὸ κορίτσι, ὄχι σὰν αὐτὲς τὶς ἀνόητες ποὺ τραβᾶνε τοὺς ἄντρες ἀπὸ τὴ μύτη.

Ἐκείνη γέλασε.

— Μοιάζεις σὰ νὰ ἑτοιμάζεσαι νὰ μοῦ κάνῃς πρότασι γάμου, μοῦ εἶπε.

— Γιατί ὄχι, Ντέλλα; νομίζω πὼς θὰ ταιριάζαμε περίφημα ἐμεῖς οἱ δυό.

— Ἄκουσε, εἶπε ξαναπαίρνοντας τόνο σοβαρό. Ξέρω πὼς ἕνεις μεγάλη καρδιά. Μὰ δὲν μπορεῖ νὰ παντρευτῆ κανεὶς μιὰ γυναίκα ἀπὸ οἶκτο.

— Λὲς ἀνοησίες, τὴ διέκοψα.

— Ὄχι ἀγαπητέ. Εἶναι ἡ ἀλήθεια. Μὰ κι' ἂν ἀκόμη μ' ἀγαποῦσες, δὲν θὰ μποροῦσα νὰ σὲ παντρευτῶ γιατὶ δὲν σ' ἀγαπῶ. Προηγουμένως ποὺ μ' ἔσφιγγες στὸ χορό, ἂς μὴ σοῦ κακοφανῇ, μ' ἐνοχλοῦσες. Μ' ἐνοχλεῖ καὶ νὰ σκέφτωμαι ἀκόμη ὁποιονδήποτε ἄλλον ἄντρα, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκεῖνον. Εἶναι νέος καὶ δὲν ἔχει καρδιά. Ἀλλὰ εἶμαι βέβαιη, πὼς τὰ λίγα ἐκεῖνα λεπτὰ ποὺ ἦταν μαζί μου, μ' ἀγαποῦσε. Ἐ, δὲν μπορεῖς νὰ καταλάβῃς ἐσύ. Ἐμένα μοῦ ἀρκεῖ νὰ τὸν Βλέπω, ἢ ἀκόμη καὶ μόνον νὰ τὸν σκέπτωμαι. Δὲν μὲ πειράζει ἂν οἱ ἄλλοι γελᾶνε γι' αὐτό.

Κατάλαβα πὼς δὲν ὑπῆρχε πιὰ κανεὶς τρόπος νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν παράξενη αὐτὴ ἐρωτικὴ τρέλλα.

— Εἶναι ἀργά, τῆς εἶπα. Θὰ σὲ συνοδέψω ὡς τὸ σπίτι σου.

★

Ἔβρεχε ἀκατάπαυστα ἐκεῖνο τὸ πρωϊνὸ σὰν ἔφτασα στὴν ἑταιρία. Γύριζα ἀπὸ τὴ Γαλλία ποὺ μὲ εἶχαν στείλει γιὰ δουλειές. Μόλις κάθησα στὸ γραφεῖο κουδούνισε τὸ τηλέφωνο.

— Ὁ κύριος Ροντάσσι θέλει νὰ σᾶς μιλήσει, εἶπε ἡ τηλεφωνήτρια.

— Ποιὸς εἶναι; δὲν τὸν γνωρίζω.

— Εἶναι βδομάδες τώρα ποὺ τηλεφωνεῖ.

— Καλά, δῶστέ τον μου.

Ἄκουσα μιὰ φωνὴ ποὺ δὲν μοῦ ἦταν ἄγνωστη.

— Εἶμαι ὁ Ροντάσσι.

— Λέγετε.

— Ἴσως δὲν μὲ θυμᾶστε, εἶναι ἔν-

μπὰρ ἀπέναντι ἀπὸ τὸ γραφεῖο σας, ἐγὼ εἶμαι ὁ γυιὸς τοῦ ἰδιοκτήτη.

— Καὶ τί θέλετε ἀπὸ μένα;

Ἡ φωνὴ φαινόταν συγκινημένη.

— Μὲ συγχωρῆτε, ἀλλὰ δὲν ξέρω ποῦ νὰ βρῶ τὴ δεσποινίδα Ντέλλα.

— Καὶ τί τὴ θέλετε τὴ διεύθυνσί της;

Ἡ Ντέλλα εἶχε ἀπολυθῆ πέντε μῆνες πρίν, γιατὶ ὁ προϊστάμενος τὴν εἶδε ποὺ ἔγραφε γράμματα τὴν ὥρα τῆς δουλειᾶς. Δὲν θὰ ἦταν ἴσως καὶ πολὺ σοβαρό, ἀλλὰ ἡ Ντέλλα ἀπάντησε ἄσχημα στὶς παρατηρήσεις του κι' ἔτσι παρ' ὅλες μου τὶς προσπάθειες δὲν μπόρεσα νὰ τὴν κρατήσω. Τὸ μόνο ποὺ κατώρθωσα, ἦταν νὰ τῆς βρῶ δουλειὰ στὸ ἐργοστάσιο ἑνὸς πελάτου μας στὴ Φλωρεντία.

— Σᾶς παρακαλῶ, ἐπανέλαβε ὁ νέος, θέλω νὰ τῆς μιλήσω.

— Ἀφῆστε με ἥσυχο, κι' ἐμένα κι' ἐκείνη.

Κατέβασα θυμωμένος τὸ ἀκουστικό.

Δὲν πέρασε ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας, καὶ ἡ τηλεφωνήτρια μὲ εἰδοποίησε πὼς ὁ Ροντάσσι μὲ ξαναζητοῦσε ἐπίμονα.

— Δῶσε μοῦ τον, τῆς εἶπα. Θὰ τὸν βάλω στὴ θέσι του.

— Εἶμαι τυφλός! εἶπε μονάχα καὶ περίμενε.

Δὲν ξέρω κι' ἐγὼ τί δοκίμασα. Γιὰ μιὰ στιγμὴ φαντάστηκα πὼς δὲν εἶχα καταλάβει καλά. Ἀλλὰ οἱ δυὸ λέξεις εἶχαν εἰπωθῆ τόσο καθαρά.

— Ἐμπρός, ξανάπε.

— Ναί, ψιθύρισα, σᾶς ἀκούω.

— Ἔχω ἀνάγκη νὰ μιλήσω μὲ τὴ δεσποινίδα Ντέλλα.

— Ναί, βέβαια, ἔκανα, ἐνῶ ἔνοιωθα ἕνα σφίξιμο στὸ λαιμό. Μὰ δὲν μένει πιὰ σ' αὐτὴν τὴν πόλι. Ἐργάζεται στὴ Φλωρεντία.

— Στὴ Φλωρεντία; Ὢ, Θεέ μου. Φαινόταν ἀπελπισμένος.

— Περιμένετε, εἶπα. Θάρθω νὰ μιλήσωμε ἀπὸ κοντά.

— Ἂν θέλετε.

★

Τὸν βρῆκα καθισμένο σὲ μιὰ πολυθρόνα δίπλα στὴ μητέρα του.

Πρὶν ἀπὸ 4 μῆνες, πηγαίνοντας στὴν Ἑλβετία μὲ τὸ αὐτοκίνητό του, μαζὶ μὲ μιὰ κοπέλλα, συγκρούστηκε μ' ἕνα φορτηγό, καὶ τραυματίστηκε σοβαρά. Ἡ ζωή του σώθηκε, ἀλλὰ ἔχασε γιὰ πάντα τὸ φῶς του.

Τὰ ὡραῖα κορίτσια τὸν ἐγκατέλειψαν, καὶ δὲν ἐνδιαφέρθηκαν πιὰ γι' αὐτόν.

Τώρα ἦταν μόνος. Ἀπ' ὅλες τὶς ἐρωτικές του ἀναμνήσεις μόνο μιὰ ἔμεινε καθαρὴ καὶ βαθειά. Ἡ ἀνάμνησι τοῦ ἄσχημου κοριτσιοῦ ποὺ τὸν λάτρεψε σιωπηλά.

— Ἂν μποροῦσα νὰ ταξιδέψω καὶ νὰ πάω νὰ τὴ βρῶ...

— Θὰ μποροῦσε νἄρθη ἐκείνη ἐδῶ, τοῦ εἶπα

— Τὸ πιστεύετε;

Ἡ φωνή του ἦταν γεμάτη ἀγωνία κι' ἐλπίδα.

— Ἤμουν τόσο κακὸς μαζί της. Δὲν πιστεύω νὰ θελήση νὰ μὲ ξαναϊδῆ.

Ὄχι. Ἤξερα πὼς ἡ Ντέλλα δὲ ζοῦσε παρὰ γιὰ κεῖνον. Ἡ ἀνάμνησί του θὰ γέμιζε ὅλη της τὴ ζωή.

Τῆς ἔστειλα ἕνα τηλεγράφημα καὶ τὸ ἴδιο βράδυ πῆρα τὴν ἀπάντησι:

«Φθάνω αὔριο πρωΐ.»

Πῆγα καὶ τὴν πῆρα ἀπὸ τὸ σταθμό. Ἴσως ἦταν τὸ καινούργιο φουστάνι της, ἴσως αὐτὴ ἡ ἀλλοιώτικη ἔκφρασι ποὺ ἔχουν οἱ ἐρωτευμένες γυναῖκες, ἀλλὰ μοῦ φάνηκε ὄμορφη, πολὺ ὄμορφη...

Στὸ ταξί, ποὺ μαζὶ πήγαινε στὸ σπίτι τοῦ Ρέμο, ἔβγαλε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ γυαλιὰ καὶ σκουπίζοντας τὰ μάτια της μοῦ εἶπε:

— Θὰ ἤμουν πιὸ εὐτυχισμένη ἂν δὲν εἶχε χάσει τὸ φῶς του, κι' ἂς μὴ μὲ εἶχε σκεφθῆ ποτέ!...

★

Θὰ ἤθελα νὰ διηγοῦμαι αὐτὴ τὴν ἱστορία ὅταν κανένας μοῦ λέει, πὼς οἱ γυναῖκες εἶναι μόνο γιὰ νὰ διασκεδάζη κανεὶς μαζί τους, Ἀλλὰ σὲ τί θὰ χρησίμευε;

Ἡ ἀγάπη εἶναι γιὰ τοὺς λίγους, καὶ δὲν μαθαίνεται ἀπὸ τὴν πεῖρα τῶν ἄλλων. Γι' αὐτὸ σωπαίνω.

ΟΥΓΚΟ ΜΕΣΣΙΚΟ

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΣΟΥΗΔΙΑ

ΝΑ ΤΙ ΘΑ ΠΗ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ. — ΒΕΝΖΙΝΑΚΑΤΟΙ ΚΑΙ ΛΕΩΦΟΡΕΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΙ ΤΩΝ ΠΕ ΡΙΗΓΗΤΩΝ. — «ΧΡΥΣΗ ΕΙΡΗΝΗ» Η ΤΑΒΕΡΝΑ ΤΩΝ 200 ΕΤΩΝ. — ΜΕΡΙΚΕΣ ΒΙΑΣΤΙΚΕΣ ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΣΟΥΗΔΙΚΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ

Τοῦ ἐπανελθόντος ἐκ Σουηδίας συνεργάτου μας ΝΙΚΟΥ Θ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ

Α΄

Ἡ Σουηδία, δὲν εἶναι μόνον ὁ ὑποδειγματικὸς τόπος γιὰ τὸν μελετητὴ τοῦ ἰδανικωτέρου συστήματος κοινωνικῆς προνοίας καὶ περιθάλψεως, τῆς τελειοτέρας ἐκπαιδεύσεως, τῆς δικαιοτέρας ἐργατικῆς πολιτικῆς, τῆς πιὸ συγχρονισμένης κι' ἀποδοτικῆς βιομηχανίας, ἀλλὰ προκαλεῖ καὶ τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον τοῦ ἱστορικοῦ, τῶν ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης, μὲ τὴν ἀξιόλογη ἐξέλιξη εἰκαστικῶν τεχνῶν καὶ μουσικῆς, ὅπως κι' ἐκείνου ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὸν Τουρισμό.

Ἔργα τέχνης, τὰ διάφορα διαφημιστικὰ βιβλία κι' ἔντυπα τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Τουρισμοῦ. Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ προκαλεῖ ἀληθινὰ κατάπληξι στὸν περιηγητή, εἶναι τὸ πόσον ἔξυπνα, δελεαστικὰ καὶ φιλόξενα μέσα χρησιμοποιεῖ ὁ Σουηδικὸς Τουρισμὸς γιὰ νὰ παρουσιάση στὸν ἐπισκέπτη τ' ἀξιοθέατα τῆς Σκανδιναυϊκῆς αὐτῆς χώρας.

Κάθε τέταρτο, ἀπὸ εἰδικὰ περίπτερα καὶ μιὰ βενζινάκατος κι' ἕνα λεωφορεῖο στὴ διάθεσι τοῦ ξένου, ποὺ θέλει νὰ χαρῆ τὶς ἀτελείωτες ὁμορφιὲς τῆς Σουηδικῆς πρωτεύουσας.

Συντροφιὰ μὲ 40 ἄλλους συνεπιβάτες κάθεσαι στὶς ὑπεραναπαυτικὲς πολυθρόνες τῆς βενζινακάτου τοῦ Σουηδικοῦ Ἱδρύματος Τουρισμοῦ καὶ τ' ὄνειρο ἀρχίζει.

Ἡ βενζινάκατος γλυστράει στὰ ἠρεμισμένα νερὰ τῶν διαφόρων λιμνῶν, χάνεται κάτω ἀπὸ τεράστια σ' ἔκτασι γεφύρια καὶ χώνεται μέσα στὰ διάφανα νερά, περνώντας κάτω ἀπὸ θόλους ἀπὸ φυλλωσιές, ποὺ σχηματίζουν τὰ ἐρωτευμένα ἀπὸ τὶς δυὸ ἄκτὲς δένδρα, ποὺ μὲ τὸ σφυχταγκάλιασμά τους, σχηματίζουν νέον οὐρανὸ μὲ τὰ πυκνόφυλλα κλαδιά τους.

Ὁ διερμηνέας, μὲ τὸ φορητό του μικρόφωνο, ἐξηγεῖ, πληροφορεῖ, κάνει λογοπαίγνια, διηγεῖται ἱστορίες. Ἀνέκδοτα, ἀναφέρει ἱστορικὲς ἡμερομηνίες. Κι' ὅλα αὐτὰ μὲ δέκα χιλιάδες! Μ' ἄλλες τόσες, γυρίζεις τὴν Στοκχόλμη, μὲ τὰ λεωφορεῖα τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Τουρισμοῦ πάλι, ποὺ ἀκόμη καὶ ἡ στέγη τους εἶναι ἀπὸ γυαλί.

Ἂν τὸ Παρίσι κι' ἄλλες Εὐρωπαϊκὲς μεγαλουπόλεις ζοῦν τὴ νύκτα, ἡ Στοκχόλμη, μόλις δύση ὁ ἥλιος, τυλιγμένη σὲ πέπλα ἀπὸ ὁμίχλη ἐρημώνεται, κοιμᾶται. Κυκλοφορεῖς στοὺς δρόμους ὁλομόναχος σχεδόν, μὲ συντροφιὰ τὴν ἠχὼ τῶν βημάτων σου.

Περπατώντας στὴν παλαιότερη πλευρὰ τῆς Στοκχόλμης, τὴν πόλι ποὺ βρίσκεται ἀνάμεσα στὰ κανάλια, μὲ τοὺς γραφικοὺς δρόμους της, συναντᾶς χωμένη σ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ στενάδια τὴν «Χρυσὴ Εἰρήνη», ὄχι μόνο τὴ μοναδικὴ ταβέρνα τῆς Σουηδικῆς πρωτεύουσας ἀλλὰ κι' ἀπὸ τὶς μοναδικὲς στὸ εἶδος της, στὸν κόσμο.

Μὲ τὴν «Χρυσὴ Εἰρήνη», ποὺ ἱδρύθηκε στὰ 1705, ἔχουν συνδέσει τὴ ζωή τους κι' ἕνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὸ ἔργο τους δυὸ φημισμένοι Σουηδοί. Ὁ διάσημος ζωγράφος Ἄντερς Τσὸρν καὶ ὁ τροβαδοῦρος Μπέλλμαν. Ὁ πρῶτος, ἀγόρασε τὸ κτίριο κι' ἀφοῦ τὸ ἐπισκεύασε, τὸ χάρισε στὴν Σουηδικὴ Ἀκαδημία. Τὰ ἔσοδα, τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται σ' ἕνα σεβαστὸ ποσὸ κάθε χρόνο, διατίθενται γιὰ ὑποτροφίες σὲ συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχνες.

Ὁ Μπέλλμαν πάλι, ὁ ποιητὴς τῆς «Χρυσῆς Εἰρήνης», τραγουδοῦσε καὶ συνέθετε τὶς περισσότερες μπαλάντες του ἐκεῖ μέσα. Στὸ ἡμίφως τῶν κεριῶν συγκέντρωνε τοὺς φίλους του καὶ τοὺς ἔλεγε τὰ τραγούδια του, ὕμνους στὸ κρασί, τὴ γυναίκα καὶ τὸν ἔρωτα. Ἔτσι καὶ σήμερα οἱ γνωστότεροι ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης συγκεντρώνονται γύρω ἀπὸ τὶς «φαγιατσένιες σόμπες» γιὰ ν' ἀκούσουν ἀπὸ ἀξίους διαδόχους του, τὰ ὁλονοσταλγία καὶ θλῖψι τραγούδια του.

Στὰ ὑπόγεια τῆς «Χρυσῆς Εἰρήνης» στὸ ἰσόγειο, στὸ πρῶτο καὶ τὸ δεύτερο πάτωμα, ὑπάρχουν διαμερίσματα πολυτελέστατα μὲ αὐθεντικὰ ἔπιπλα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ποὺ δίδονται τὰ γεύματα τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῶν καλλιτεχνικῶν ὀργανώσεων.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ κάνει ἀκόμη πιὸ ἐνδιαφέρουσα κι' ἰδιότυπη τὴν «Χρυσὴ Εἰρήνη», εἶναι ἕνα ἀπόσπασμα τῆς διαθήκης τοῦ Μπέλλμαν, ποὺ ἔγινε σεβαστὴ κατάγραμμα ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς διευθυντὰς τοῦ κέντρου. Ἐπιτρέπει δηλαδὴ τὴν εἴσοδο, μόνο σὲ ὡραῖες γυναῖκες, χαρούμενα ντυμένες!

Ἔτσι, κάθε βράδυ, τὸ ζωνταγὸ αὐτὸ Μουσεῖο τῆς ἐποχῆς δύο ξεχωριστῶν Σουηδῶν καλλιτεχνῶν, γεμίζει ἀπὸ σύγχρονες ἐρατίδες, Ἀρτέμιδες καὶ Ἀφροδίτες, ντυμένες σὲ χρώματα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς αἰσιοδοξίας.

★

Καὶ τώρα ἂς ρίξωμε μερικὲς βιαστικὲς ματιὲς στὰ ἑστιατόρια τῆς Σουηδίας.

Ἐνῶ ὅλοι, ὅλες κι' ὅλα τρέχουν στὴ Σουηδία, οἱ σερβιτόρισσες καὶ τὰ γκαρσόνια λὲς κι' ἔχουν ἔρθει ἀπὸ τὴν Ἀνατολή. Μὲ τέτοια νωχέλεια κινεῖται ἡ ὑπηρεσία σ' ὅλα τὰ καλαίσθητα καὶ πολυτελῆ ἑστιατόρια (καμπαρὲ δὲν ὑπάρχουν) μὲ τὸ τυποποιημένο εὐρωπαϊκὸ χρῶμα τους, ὅπου μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα ἐπιτρέπεται κι' ὁ χορός.

★

Καὶ τὰ μεγαλύτερα ἑστιατόρια ἀκόμη χρησιμοποιοῦν χάρτινα τραπεζομάνδηλα, χάρτινες πετσέτες. Μὲ τὰ σχέδια ὅμως ποὺ εἶναι τυπωμένα ἐπάνω τους, καὶ μὲ τὸ νὰ τ' ἀλλάζουν σὲ κάθε πελάτη, νομίζεις ὅτι εἶναι ἀπὸ πραγματικὸ λινό.

★

Τὰ φαγητά, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄνοστα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ γευστικώτατα «Σμέργκοσμπρούτ» ποὺ σημαίνουν «Βουτυρόψωμα», ἐνῶ πάνω τους καλοκάθονται τὰ ὡραιότερα ἁρμυρά, σαρδέλλες, ρέγγες σαλάμι, τυοι, αὐγὰ κλπ. καὶ ποὺ εἶναι ἀδύνατον ὁ Σουηδὸς ν' ἀρχίση νὰ τρώη χωρὶς νὰ καταβροχθίση τέσσερα πέντε. Ἡ μπύρα κι' αὐτὴ ἄγευστη, σερβίρεται ζεστή. Τὰ γλυκά τους ὅμως εἶναι ἀριστουργήματα κατασκευῆς, μεγέθους καὶ σερβιρίσματος.

★

Ἀλλὰ νομίζετε, ὅτι στὴ Λαπωνία, τὴ χώρα τοῦ μυστηρίου καὶ τῶν ἀντιθέσεων, ἐκεῖ ποὺ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει τὸ μεσονύκτιο, ἐκεῖ ποὺ ἐν μιᾷ νυκτὶ καὶ μόνη, μὲ Ραϊνχάρτειον μαεστρία συντελεῖται τὸ θαῦμα, ὁ χειμώνας νὰ παραχωρῆ τὴ θέσι του στὴν ἄνοιξη, στὸ ἀπώτατο πρὸς βορρᾶν σημεῖο τῆς Σουηδίας, δὲν ὑπάρχει ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ξενοδοχεῖα τῆς Εὐρώπης;

Θὰ συνεχίσουμε, ὅμως, στὸ ἑπόμενο.

ΝΙΚΟΣ Θ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΠΛΩΝΕΤΕ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΤΣΑΛΑΚΩΝΟΥΝ

Ἕνα μικρὸ πρόβλημα ποὺ σᾶς παρουσιάζεται κάθε φορὰ ποὺ πρόκειται νὰ φτιάξετε τὶς βαλίτσες σας γιὰ ταξίδι, εἶναι τὸ πῶς θὰ μπορέσετε νὰ διπλώσετε καὶ νὰ τοποθετήσετε μέσα στὶς βαλίτσες σας — ποὺ εἶναι πάντα μικρότερες ἀπ' ὅ,τι πρέπει—τὴ ζακέτα τοῦ ταγιὲρ σας ἢ τὸ σακκάκι τοῦ ἀνδρός σας. Σᾶς δίνουμε λοιπὸν ἐδῶ ἕνα μάθημα διπλώματος καὶ τοποθετήσεως τῶν ρούχων, ὅπως γίνεται στοὺς οἴκους ραπτικῆς ποὺ κατορθώνουν πάντα νὰ σᾶς παραδίδουν τὰ ροῦχα φρέσκα καὶ ἀτσαλάκωτα. Θὰ μάθετε ἐπίσης ἔτσι καὶ τὴν ἀξία ποὺ ἔχει τὸ μεστὰ μεγάλα χαρτὶ—ποὺ πουλιέται σὲ ρολὰ κο, ὅπως τὸ λέμε—γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τοῦ τσαλακώματος καὶ τοῦ ζαρώματος.

1. Τοποθετῆστε τὴ ζακέτα ἐπάνω σὲ ἕνα τραπέζι, ἢ σὲ κάποια ἄλλη ἴσια ἐπιφάνεια, ἐπάνω σὲ μιὰ κόλλα μεταξωτὸ χαρτί. Κουμπώστε την.

2. Ἀναποδογυρίστε τώρα τὴ ζακέτα ἐπάνω στὸ χαρτὶ καὶ τεντῶστε καλὰ ὅλες τὶς πιέτες καὶ τὶς σοῦρες ποὺ ἔχει.

3. Ἀφοῦ σκεπάσετε μὲ ἕνα ἄλλο φύλλο χαρτὶ ὅλο τὸ πίσω μέρος τῆς ζακέτας, διπλώσετέ την στὴ μέση, στὰ δύο.

4. Παραγεμίστε τὸ κενὸ τῶν ὤμων μὲ τσαλακωμένα χαρτιά.

5. Διπλῶστε προσεκτικὰ τὰ μανίκια ἐπάνω στὴ ζακέτα, τὸ ἕνα ἐπάνω στὸ ἄλλο.

6. Γυρίστε τὸ κομμάτι τοῦ χαρτιοῦ ποὺ περισσεύει ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ ἐπάνω, ὥστε νὰ σκεπαστῆ τὸ ἐμπρὸς μέρος (ὅσο μπορεῖ).

7. Ἀνασηκῶστε ὕστερα τὴ ζακέτα, κρατώντας την προσεκτικά, μαζὶ μὲ τὸ μεταξωτὸ χαρτί.

8. Τοποθετῆστε την στὸ πλάτος τῆς βαλίτσας σας. Μπορεῖτε πιὰ νὰ εἶσθε ἥσυχη, ὅτι ἡ ζακέτα σας—ἢ τὸ σακκάκι τοῦ ἀνδρός σας — θὰ ταξιδέψουν χωρὶς ταλαιπωρίες καὶ θὰ βγοῦν φρέσκα καὶ ὄθικτα ἀπὸ τὴ βαλίτσα.

Κινηματογραφικὰ Νέα

★ Ὕστερα ἀπὸ τριῶν χρόνων χωρισμὸ ἀντίκρυσε ἐπὶ τέλους ἡ Ἴνγκριντ Μπέργκμαν τὴν κόρη της Πία. Μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἔπεσε ἡ μιὰ στὴν ἀγκαλιὰ τῆς ἄλλης, ἐνῶ ἡ Ἴνγκριντ ψιθύριζε:

— «Μὶν λίλα ἄλοκλιγκ», ποὺ ἂν καὶ ἡ Πία δὲν ξέρει σουηδικά, καταλάβαινε πὼς τὰ λόγια αὐτὰ ἐσήμαιναν: «Ἀγαπημένο μου μικρό»...

Ἡ συγκινητικὴ αὐτὴ συνάντησι ἔγινε στὸ Λονδίνο καὶ χρειάστηκε νὰ καταβληθοῦν μεγάλες προσπάθειες γιὰ νὰ κρατηθῆ ἀπολύτως μυστική. Ὁ δόκτωρ Λίνδστρομ, πρώην σύζυγος τῆς Μπέργκμαν, θέλησε νὰ προφυλάξη τὴν μικρὴ κόρη του ἀπὸ κάθε δημοσιογραφικὴ ἀδιακρισία.

Μητέρα καὶ κόρη εἶναι τώρα πολὺ εὐτυχισμένες, γιατὶ ξέρουν πὼς θὰ μποροῦν νὰ βλέπωνται τουλάχιστον μιὰ φορὰ τὸ χρόνο στὴν Εὐρώπη. Ἡ Πία, τὴν ὁποία ὁ πατέρας της ὠνόμασε τώρα Τζέννυ, πῆρε τὴν ἀμερικανικὴ ὑπηκοότητα. Ἀλλὰ εἶναι μιὰ μικρὴ μικρογραφία τῆς Ἴνγκριντ Μπέργκμαν. Ἡ ἑπομένη συνάντησί τους θὰ γίνη πιθανώτατα τὰ προσεχῆ Χριστούγεννα.

★ Ὁλόκληρη ἡ οἰκογένεια Ἄλαν Λὰντ βρίσκεται στὴ Χαβάη γιὰ ἀναψυχή. Τὰ πέντε παιδιὰ του μόλις εἶδαν τὴν ταινία «Τὸ πουλὶ τοῦ παραδείσου», ζήτησαν σὰν χάρι ἀπὸ τὸν πατέρα τους ἕνα ταξιδάκι ὡς ἐκεῖ. Ἔτσι ἡ οἰκογένεια Λὰντ βρέθηκε στὸ Βαϊκίκι. Ἐκεῖ οἱ μικροὶ διεπίστωσαν πὼς τὸ μῆλο τοῦ παραδείσου δὲν μπορεῖ νὰ ἦταν ἄλλο ἀπὸ τὸν ἀνανά, τὸν ὁποῖον καταβρόχθ·σαν μὲ λαιμαργία.

★ Ὁ Φρὰνκ Σινάτρα ζήτησε νὰ τεθῆ ἕνας εἰδικὸς ὅρος στὸ νέο συμβόλαιο ποὺ ὑπέγραψε μὲ τὴν Οὐνιβέρσαλ Ἰντερνάσιονάλ: Νὰ ἀπαγορεύση ἡ ἑταιρία γίνωνται ἀπὸ τὸ στούντιο δημοσιεύσεις σχετικὲς μὲ τὸν ἔρωτά του μὲ τὴν Ἄβα Γκάρνερ, ὡς ὅτου ἐκδοθῆ ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασι γιὰ τὸ διαζύγιό του.

★ Τὸ ζεῦγος Ἂν Μπάξτερ — Τζὼν Χόντιακ ἀπέκτησε ἕνα κοριτσάκι, ποὺ ὠνόμασαν Κατερίνα. Τὸ βάφτισαν ἔτσι γιατὶ κάποτε ὁ Τζὼν Χόντιακ ποὺ ἔπεσε, σώθηκε ἀπὸ ἕνα κορίτσι ποὺ λεγόταν Κατερίνα.

★ Ἡ Λίζα Φερανταίη θὰ εἶναι ἡ νέα πρωταγωνίστρια τοῦ Φοὲντ Ἄστερ στὴν ταινία τῆς Μέτρο Γκόλντουϊν «Ἡ ὡραία τῆς Νέας Ὑόρκης». Τὴν Λίζα Φερανταίη θὰ τὴν δοῦμε φέτος στὴν ταινία «Πειραταὶ τῆς Κίνας», στὴν ὁποία παίζει μὲ τὸν Τζὼν Χώλ.

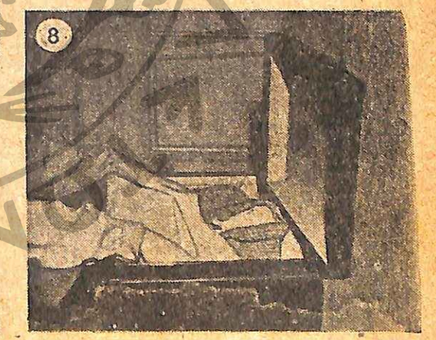

ΜΑΝΤΑΜ ΤΑΛΛΙΕΝ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΛΙΓΟ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ὁ περιπετειώδης βίος της

Ἡ ΤΑΝΕ κόρη ἑνὸς τραπεζίτη τῆς Μαδρίτης, ὁ ὁποῖος δάνειζε στὸ Κράτος καὶ δὲν ἔχανε ποτέ, ἡ Τερέζα Καμπαρούς, ἡ κατόπι Μαντὰμ Ταλλιὲν καὶ Νὸτρ Ντὰμ ντὲ Τερμιντόρ. Ἀπὸ δώδεκα χρονῶ κοριτσάκι ἦταν πιὰ ὥριμο καὶ φλογερὸ θηλυκό, ποὺ δὲ βαστιότανε. Κι' ἔτσι ὁ θεῖος της τὴν ζήτησε σὲ γάμο. Ἐκείνη ὅμως προτίμησε νὰ ἔλθη στὸ Παρίσι κι' ἀντὶ νὰ ἔχη ἕνα γέρον ἄντρα, νἄχη πολλοὺς νέους ἢ κανέναν τόσο διάσημον, ποὺ νὰ κάνη γιὰ χιλιάδες ἄνδρες! Αὐτὸς ἦταν ὁ σκοπός της, ἡ προφασί της ὅμως ἦταν νά... σπουδάση. Δὲν πρόλαβε νὰ πάη στὸ σκολειό, ποὺ λέει ὁ λόγος, καὶ τὴν παντρεύτηκε ἕνας μεγάλος ἀριστοκράτης, ὁ Ντεβὲν ντὲ Φοντεναί, σύμβουλος τοῦ βασιλιᾶ τῆς Γαλλίας! Κι' ἡ Τερεζούλα, μόλις δεκαπέντε χρονῶν, ἔγινε κιόλας μητέρα!

Πρώιμη... μεγαλοφυΐα!

★

Ψηλή, ὡραία, φιλάρεσκη, μὲ ἀπατησιὰ ἀρχοντική — αὐτὴ λανσάριζε τὶς μόδες στὸ Παρίσι — ἐννοοῦσε νὰ χαίρεται τὴ ζωή της δίχως καὶ νὰ τὴ χορταίνη. Ἀλλὰ γρήγορα ἔχασε τὸ θρόνο της, ὅταν ἔχασε κι' ὁ βασιλιὰς Λουδοβίκος 16ος τὸ δικό του.

Ἀλλά, γυναίκα ἔξυπνη καὶ ρεαλίστρια, ἤξερε νὰ προσαρμόζεται στὶς περιστάσεις. Ἡ Ἐπανάστασι τὴν ἐξώρισε ἀπὸ τὸ Παρίσι, μαζὶ μὲ τὸν ἄντρα της, στὸ Μπορντώ. Ἐκεῖ ἔκανε κι' αὐτὴ τὴν δικιά της ἐπανάστασι στὰ... ἤθη. Ἀφέθηκε στ' ἀχαλίνωτα πάθη της χωρὶς νὰ διαλέγη τοὺς ἐραστές της. Ὅποιος τύχαινε μπροστά της, εἴτε ἀριστοκράτης εἴτε λακές, εἴτε γέρος εἴτε παιδὶ 14 χρονῶν — εἴτε κι' ὁ ἴδιος ὁ ἀδερφός της!

Ὁ Ταλιὲν ἦτανε γυιὸς ἑνὸς λακέ. Ὁμορφος, μὲ ξανθὲς μπούκλες. Ἦτανε μέλος τῆς Συμβατικῆς Συνελεύσεως. Ὅταν στὸ Μπορντὼ ξέσπασε ἡ ἀντεπανάστασι τῶν Γιρονδίνων, ἡ Συμβατικὴ ἔστειλε τὸν Ταλιὲν νὰ τὴν καταστείλη. Ὁ Ταλλιὲν πρῶτα κυρίευσε τὴν πόλι κι' ὕστερα ἔστησε τὴν... γκιλλοτίνα! Καὶ τὰ κεφάλια τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐπαναστάσεως πέφτανε σὰν τὰ ρεπάνα μέσα στὸ ματωμένο καλάθι.

Μέσα στὴ φωτιὰ καὶ στὰ αἵματα γνώρισε ἡ Τερέζα (ἄλλου εἴδους... γκιλλοτίνα!) τὸν Ταλλιέν. Καὶ στὸ πῖ καὶ φῖ, σύμφωνα μὲ τὴν κεραυνοβόλο τροχιὰ τῶν γεγονότων τῆς ἐποχῆς, ἔγινε ἐρωμένη του. Μιὰ πρώην... ἀριστοκράτισσα· Ὁ Ταλλιὲν κινδύνευε νὰ χαρακτηρισθῆ γιὰ προδότης! Ἀλλ' ἡ Τερέζα ἦτανε, ὅπως τὸ εἴπαμε, πολὺ ἔξυπνη. Φόρεσε κόκκινο σκοῦφο, πῆρε στὸ χέρι τὸ δόρυ τῆς Ἀθηνᾶς κι' ἔβγαινε περίπατο μὲ τ' ἀμάξι μαζὶ μὲ τὸ φίλο της, νὰ τὴν βλέπη ὁ κόσμος καὶ νὰ τὴν παίρνη γιὰ ἐνσάρκωσι τῆς Ἐλευθερίας!

★

Στὸ σπίτι τοῦ Ταλλιέν, κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα, δούλευε συνέχεια ἡ γκιλλοτίνα. Ἡ Τερέζα ἦτανε λιπόψυχη. Δὲν μποροῦσε νὰ βλέπη αἵματα καὶ μάλιστα ἀριστοκρατικά.

— Δὲν θὰ ξανάλθω πιὰ σ' αὐτὸ τὸ σπίτι, δήλωσε μιὰ μέρα στὸν Ταλλιέν.

— Τότε θὰ ἔρχωμαι ἐγὼ στὸ σπίτι σου.

— Ὄχι! Δὲν θέλω νὰ φύγης ἐσὺ ἀπ' ἐδῶ. Νὰ φύγ' ἡ... γκιλλοτίνα!

Ἦτανε μὲν πονόψυχη, ἀλλὰ μὲ τὸ ἀζημίωτο. Ὅλα τζάμπα! Εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ χρήματα ἡ καπμένη, γιατὶ ξώδευε πάρα πολλὰ γιὰ λοῦσα. Κι' ἔτσι τὸ σπίτι της τὸ ἔκανε «Γραφεῖο Χαρίτων». Ἔσωζε κεφάλια. Καὶ γιὰ κάθε κεφάλι, ποὺ ἔσωζε, ἔπαιρνε 100.000 φράγκα!

★

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὅμως Κοινῆς Σωτηρίας στὸ Παρίσι μυρίστηκε πὼς κάτι γίνεται στὸ Μπορντώ. Ἔτσι ἔλεγε ἡ στατιστικὴ τῶν... κεφαλιῶν. Σημείωνε διαρκῶς... πτῶσι. Τὸ Δεκέμβρη 34 κεφάλια, τὸ Γενάρη 16, τὸ Φλεβάρη 8, τὸ Μάη μὲ τὰ λουλούδια κανένα!

★

Ὁ Ταλλιὲν φοβήθηκε κι' ἔτρεξε στὸ Παρίσι νὰ ἐξευμενίση τὸ φοβερὸ κι' Ἀδιάφθορο Ροβεσπιέρρο. Ὁ Ἀδιάφθορος ὅμως ἔστειλε ἕναν δικό του πράκτορα στὸ Μπορντὼ νὰ ἐνεργήση ἀνακρίσεις ἐναντίον τῆς Τερέζας. Τὸ ἀποτέλεσμα; Ἡ Τερέζα τὸν... κατάκτησε! Πάει κι' αὐτός! Καὶ σώθηκεν ἐκείνη ἀπὸ τὸν ἄμεσο κίνδυνο.

Κατόπι ἔτρεξε στὸ Παρίσι γιὰ νὰ βρῆ τὸν καλό της καὶ νὰ ἱδρύση ἕνα πυριτιδοποιεῖο γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ στρατοῦ τῆς Δημοκρατίας.

Ὑπῆρχε μεγαλύτερη «πατριωτικὴ»... θυσία ἀπὸ αὐτήν; Μὰ ὁ Ἀδιάφθορος δὲν ἴδρωνε τ' αὐτί του μὲ τέτοια. Ἔβγαλε ἐνταλμα συλλήψεως ἐναντίον της καὶ τὴν ἔκλεισε στὸ μπουντρούμι.

Ὁ Ταλλιὲν τὰ χρειάστηκε. Ἄρχισε νὰ αἰσθάνεται καὶ στὸ δικό του τὸν σβέρκο τὴν κρυάδα τῆς λαιμητόμου. Δὲν ἔβλεπε καμμιὰ λύσι. Ἔπρεπε νὰ προλάβη αὐτὸς νὰ σκοτώση τὸ Ροβεσπιέρο. Κι' ὡργάνωσε συνωμοσία μὲ ὅλους τοὺς δυσαρεστημένους. Στὶς 9 τοῦ Τερμιντόρ, ὁ Ταλλιὲν κι' οἱ ὀπαδοί του οἰχνανε τὸ Ροβεσπιέρο στὴ Συμβατική. Ὁ ἴδιος ὁ Ταλλιὲν τράβηξε τὸ μαγαίρι του καὶ τὸ ἀνέμιζε μέσα στὴ Συνέλευσι φωνάζοντας:

— Ἐγὼ ὁ ἴδιος θὰ τρυπήσω τὴν καρδιὰ τοῦ κακούργου αὐτοῦ Κρόμβελ τοῦ αἰσχροῦ Κατιλίνα, ἂν ἡ Συμβατικὴ δὲν ἔχη τὸ θάρρος νὰ τὸν δέσῃ!

★

Τὸ κεφάλι τοῦ Ροβεσπιέρου ἔπεσε στὶς 12 Τερμιντόρ. Ὁ Ταλλιὲν ἔγινε ἀμέσως πανίσχυρος. Κι' ἡ Τερέζα ὠνομάστηκε «ἐλευθερώτρια τοῦ Ἔθνους» καὶ τότε ὁ ἐραστής της τὴν παντρεύτηκε μὲ ὅλους τοὺς νομίμους τύπους καὶ τὴν ἔκανε Κυρία Ταλλιέν.

Ἀπὸ τώρα καὶ στὸ ἑξῆς τὸ σπίτι τῶν Ταλλιὲν ἔγινε τὸ κοσμικὸ καὶ τὸ πολιτικὸ κέντρο ὅλων τῶν ἐξοχοτήτων τῆς ἐποχῆς. Ἡ Τερέζα ἔδινε τὸν τόνο τῆς κομψότητος. Αὐτὴ ἐλάνσαρε τὰ δαχτυλίδια στὸ πόδι καὶ τὰ διαμαντένια περιδέραια πάνου στὸ στῆθος. Ἦτανε ἡ βασίλισσα τῆς Μόδας.

Μιὰ μέρα ὁ Μπαρρὰς ἔφερε στὸ σπίτι της γιὰ πρώτη φορὰ ἕνα νεαρὸ στρατηγό, συμμαζεμένο καὶ ντροπαλό.

— Ὁ... πολίτης Βοναπάρτης, στρατηγός!

Ἀδύνατος, κοντός, κακοντυμένος, ὁ Ναπολέων, δὲν τολμοῦσε νὰ σηκώση τὰ μάτια του νὰ ἰδῆ αὐτὴν τὴ θαμπωτικὴ καλλονή, ποὺ ἄστραφτε μὲ τὰ λούσα της καὶ τὰ κοσμήματά της. Τί σημασία εἶχε ἂν αὐτὸς ὁ στρατηγὸς εἶχε σώσει τὴν Τουλὼν ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους!

★

Λίγο ἀργότερα ὁ Ναπολέων εἶχε γίνει ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας. Εἶχε καταπνίξει μέσα στὸ Παρίσι μιὰ στάσι τῶν βασιλοφρόνων. Ὅταν ξανάρθε στὸ σπίτι τῆς Τερέζας, τὴν ἄφησε νὰ ἐννοήση πὼς τὴν ἀγαπᾶ καὶ θέλει νὰ τὴν χωρίση ἀπὸ τὸν ἄντρα της γιὰ νὰ τὴν παντρευτῆ αὐτός.

Αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ ἔξυπνη Τερέζα ἔπεσε ἔξω. Ἀπέκρουσε τὴν πρότασι τοῦ Βοναπάρτη κι' ἔτσι ἔχασε τὴν εὐκαιρία νὰ γίνη αὐτοκράτειρα τῶν Γάλλων!

Στὸ ἴδιο σπίτι σύγχαζε κι' ἡ ἐρωμένη τοῦ Μπαρρᾶς, ἡ Ἰωσηφίνα Μπωαρναὶ — βίος καὶ πολιτεία. Ὁ Μπαρρὰς συμβούλεψε τὴν ἐρωμένη του νὰ παντρευτῆ αὐτὸν τὸν ἀσουλούπωτο στρατηγό, γιατὶ εἶχε πολὺ μέλλον. Μόλις πρὸ ὀλίγου τὸ Διευθυντήριο τοῦ ἀνάθεσε τὴν ἐκστρατεία τῆς Ἰταλίας. Ὁ Μπαρρὰς τὴν εἶχε βαρεθῆ τὴν ἐρωμένη του κι' ἤθελε νὰ τὴν φορτώση στὸν... ἐπαρχιώτη Βοναπάρτη. Ὁ Μπαρρὰς, ὁ «βασιλιὰς τοῦ Διευθυντηρίου», τὰ εἶχε ψήσει τώρα μὲ τὴν Τερέζα κι' ἔτσι ἡ Τερέζα ὠνομάστηκε κι' αὐτὴ «Βασίλισσα τοῦ Διευθυντηρίου»!

★

Ἀργότερα ὁ Μπαρρὰς ξεφορτώθηκε καὶ τὸν Ναπολέοντα καὶ τὸν Ταλλιέν. Τοὺς ἔστειλε καὶ τοὺς δύο στὴν Αἴγυπτο. Ἔμεινε ἡ Τερέζα ἐπίσημη ἐρωμένη τοῦ Μπαρρὰς καὶ στὶς δεξιώσεις τοῦ Λουξεμβούργου, στὰ ἐρωτοπαίχνιδα τοῦ δάσους τῆς Βουλώνης, ἡ Τερέζα κυριαρχοῦσε μὲ τὴν ὁμορφιά της καὶ τὴν πολυτέλειά της, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν πολιτική της δύναμι.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸν ἐπίσημον ἐραστή της, ἡ Τερέζα εἶχε κι' ἕνα σωρὸ ἄλλους ἀνεπίσημους. Ἡ κακογλωσσιὰ τοῦ κόσμου τοὺς παιρνε κι' ἔδινε εἰς βάρος της. Κι' εἶχε δίκαιο, πῶς σὲ κάποια γιορτὴ ἕνας φαρσέρος καφίτσωσε στὸ φουστάνι της, μὲ τρόπο ἕνα χαρτί, ποὺ ἔλεγε: «Ἐθνικὴ Ἰδιοκτησία»!

Μὲ τὸν καιρὸ τὴ βαρέθηκε ὁ Μπαρρὰς καὶ τὴν μετεδίδασε σ' ἕναν πλούσιο προμηθευτὴ, τὸν Οὐδράρ. Στὸ καινούργιο της παλάτι, ἡ Τερέζα ἐξακολούθησε τὴν παλιά της ζωή: λοῦσα δεξιώσεις, ἐρωτες.

Ὅταν ξαναγύρισε ὁ Βοναπάρτης ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, ἀπαγόρευσε στὴ γυναίκα του τὴν Ἰωσηφίνα νὰ συννάζη στὸ σπίτι «αὐτῆς τῆς διεφθαρμένης»!

Ἀργότερα, ἡ Τερέζα χώρισε ἰὲ τὸν Ταλλιὲν καὶ παντρεύτηκε τὸν Καραμὰν Σιμόν. Ἡ Ἰωσηφίνα εἶχε γίνει αὐτοκράτειρα τῶν Γαλλίας κι' ἡ Τερέζα, ἀπογοητευμένη, ἔφυγε ἀπὸ τὸν κόσμο, ἀπομονώθηκε καὶ τὸ ἔριξε στὰ... θεῖα. Ἔπι τέλους!

ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ

Ὁ νεαρὸς ποὺ εἶχε συνοδεύσει σπίτι της τὸ βράδυ τὴν προκλητικώτατη κοπέλλα ποὺ γνώρισε σ' ἕνα φιλικὸ σπίτι, τῆς φιθυρίζει παθητικά:

— Θὰ ἤθελα νὰ σὲ ἰδῶ ἀπὸ πιὸ κοντά... κάπως λιγώτερο ντυμένη...

— Εὐχαρίστως, ἀπαντᾶ ἐκείνη μ' ἕνα χαμόγελο γεμάτο πονηριά. Αὔριο θὰ πάω γιὰ μπάνιο καὶ θὰ φορέσω... μαγιό!

Ἰδανικοὶ αὐτόχειρες

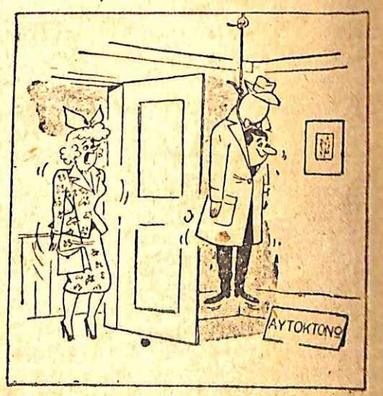

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΤΩΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Κάθε παιδὶ πρέπει νὰ ἔχη τὴ δική του θέσι, τὸ δικό του κρεβάτι, τὸ δικό του γραφεῖο, τὴ δική του γωνιά.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΕ ΤΙΣ ΔΥΟ ΟΨΕΙΣ: Ἀπὸ τὴ μιὰ ὁ μαυροπίνακας. Ἀπὸ τὴν ἄλλη τὰ βιβλία, τὰ τετράδια καὶ ἡ σανίδα - γραφεῖο, ὅπου θὰ μελετᾶ καὶ θὰ γράφη τὸ παιδί. Τὸ γραφεῖο αὐτὸ ἀκουμπᾶ στὸν τοῖχο ἀπὸ τὴ μιὰ πλαϊνὴ πλευρά.

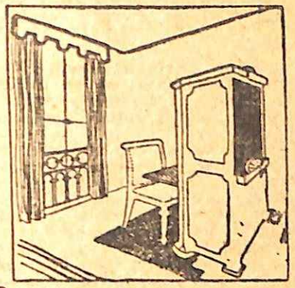

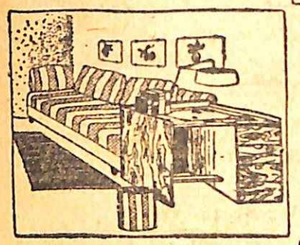

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΡΙ ΤΟΥ ΚΡΕΒΑΤΙΟΥ: Τὸ καλάθι τῶν ἀχρήστων εἶναι ντυμένο μὲ τὸ ἴδιο ὕφασμα ποὺ σκεπάζει καὶ τὸ ντιβάνι. Ἡ ἐπιτραπέζια λάμπα εἶναι κινητὴ καὶ μπορεῖ νὰ φωτίζη διαφορετικὰ τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας καὶ διαφορετικὰ τὴν ὥρα τῆς ἀναπαύσεως.

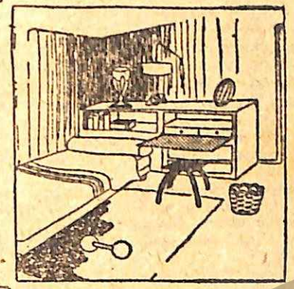

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ—ΤΡΑΠΕΖΙ ΠΛΑΪ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΕΦΑΛΟ: Τὸ γραφεῖο αὐτὸ ἐπιτρέπει οἰκονομία χώρου καὶ ἐπίπλων, γιατὶ καταργεῖ τὸ ἰδιαίτερο τραπέζι. Ἐξ ἄλλου ἡ διάταξι αὐτὴ δίνει στὴ γωνιὰ τοῦ παιδιοῦ μιὰν Ἰδιαίτερη ἄνεσι καὶ ἀποκλειστικότητα.

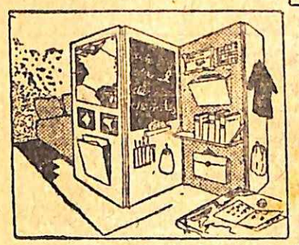

ΤΟ ΠΑΡΑΒΑΝ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ: Παραδὰν ἀπὸ ἀσπρόξυλο ἢ κόντρα πλακέ. Ὅλα προβλέπονται σ' αὐτό: ὁ πίνακας (ἀπὸ μπλὲ μουσαμὰ), τὸ πρόγραμμα, ἡ κρεμάστρα. Τὸ παραδὰν ἐπιτρέπει, ὅταν ὑπάρχουν δυὸ κρεβάτια σ' ἕνα δωμάτιο, νὰ μπορῆ ν' ἀπομονώνεται τὸ ἕνα παιδί.

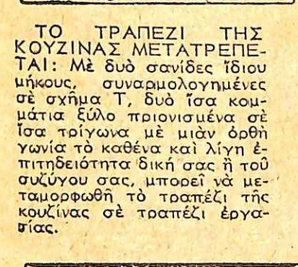

ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΤΑΙ: Μὲ δυὸ σανίδες ἴδιου μήκους, συναρμολογημένες σὲ σχῆμα Τ, δυὸ ἴσα κομμάτια ξύλο πριονισμένα σὲ ἴσα τρίγωνα μὲ μιὰν ὀρθὴ γωνία τὸ καθένα καὶ λίγη ἐπιτηδειότητα δική σας ἢ τοῦ συζύγου σας, μπορεῖ νὰ μεταμορφωθῆ τὸ τραπέζι τῆς κουζίνας σὲ τραπέζι ἐργασίας.

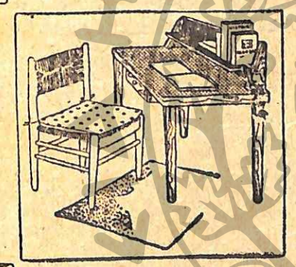

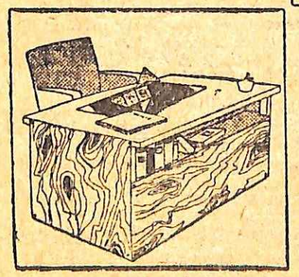

ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ — ΓΡΑΦΕΙΟ: Βάλετε γύρω-γύρω, στὶς τρεῖς πλευρὲς τοῦ τραπεζιοῦ, φύλλα κόντρα πλακέ, ἀφίνοντας μιὰ θήκη γιὰ τὰ βιβλία. Ἡ σανίδα ποὺ ὑποστηρίζει τὸ βάρος τῶν βιβλίων συγκρατεῖται μὲ δυὸ ξύλα καρφωμένα στὰ πόδια τοῦ τραπεζιοῦ. Ἔτσι ἡ βιβλιοθήκη δὲν ἐμποδίζει διόλου τὸ παιδὶ νὰ κάθεται καὶ νὰ κινῆ μὲ εὐκολία τὰ πόδια του.

ΟΙ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ!

Θὰ ξαναγυρίσουμε πάλι στὶς κοτσίδες;

Κάτι τέτοιο ψιθυρίζεται στὸ Παρίσι, στὴ Βιέννη, στὴ Ρώμη καὶ σὲ ἄλλες εὐρωπαϊκὲς πόλεις, ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ κάτι ἔχουν νὰ ποῦν στὰ ζητήματα τῆς μόδας. Ἐδῶ κι' ἐκεῖ μάλιστα ἄρχισαν νὰ κάνουν τὴν ἐμφάνισί τους οἱ πρῶτες κοτσίδες, πλαισιώνοντας σὲ λογῆς-λογῆς σχέδια καὶ διατάξεις ὡραῖα γυναικεῖα κεφάλια. Γυρισμένες γύρω στ' αὐτιά, σὰν σαλιγγάρια ἢ δεμένες σὲ κότσο ἢ στεφανώνοντας γύρω-γύρω τὸ κεφάλι ἤ, ἤ, ἤ. Εἶναι τόσοι παλλοὶ οἱ συνδυασμοὶ ποὺ μποροῦν νὰ γίνουν μὲ τὶς κοτσίδες καὶ ἀφίνουν τόσο μεγάλη ἐλευθερία καὶ πρωτοβουλία στὴν ἀνάπτυξι τοῦ καλλιτεχνικοῦ γούστου, ποὺ εἶναι ἀπορίας ἄξιο τὸ ὅτι οἱ γυναῖκες τὶς ἐγκατέλειψαν καὶ ἀναζήτησαν ἄλλους τρόπους χτενίσματος.

Τὴν ἐπάνοδο στὴν κοτσίδα τὴν προπαγανδίζουν περισσότερο οἱ Εὐρωπαῖοι, σὰν μιὰ ἀνάτιδρασι στὴν ἀμερικάνικη μόδα καὶ γενικώτερα στὰ ἀμερικάνικα ἤθη ποὺ τείνουν νὰ ἀλλοιώσουν τὸν εὐρωπαϊκὸ πολιτισμό. Καὶ εἶναι ἀλήθεια πὼς τίποτα δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ξαναγυρίση τοὺς Εὐρωπαίους στὴν ἀξέχαστη καὶ ὡραία ἐποχὴ τοῦ ρωμαντισμοῦ ὅσο ἡ κοτσίδα καὶ γενικὰ τὰ πλούσια καὶ μακρυὰ μαλλιά.

Χαρακτηριστικὸ τοῦ πόσο μακρυὰ φύγαμε ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἶναι καὶ τὸ πόσο λιγόστεψε στὴ σύγχρονη λογοτεχνία καὶ ποίησι ἡ ἐξύμνησι τῶν μαλλιῶν ποὺ κρατοῦσαν ἄλλοτε πρωτεύουσα θέσι ἀνάμεσα στὰ θέματα ἐξυμνήσεως.

Ἡ μόνη συμβουλὴ ποὺ ἔχει νὰ δώση ὁ μοντέρνος ποιητὴς στὴν «ὡραία», εἶναι ν' ἀφήση «τὰ μαλλάκια της ἀνακατωμένα», νὰ τ' ἀφήση δηλαδὴ νὰ εἶναι «μαλλιὰ-κουβάρια». Πόσο πιὸ ρωμαντικὸς ἦταν ὁ ποιητὴς τοῦ παλιοῦ καιροῦ ποὺ τραγουδοῦσε στὴ γυναίκα τῶν ὀνείρων του:

«Κάντα τὰ μαλλιά σου κάντα
σκαλοπάτια γ' ἀνεβῶ
νὰ φιλήσω τὴν ἐλιά σου
καὶ τὸν ἄσπρο σου λαιμό».

Μὲ σωστὴ ἀγαλλίασι τραγουδοῦσε ἕνας ἄλλος ἐρωτευμένος:

Πρωΐαν σὲ εἶδα
μαλλιὰ ξεπλεγμένα,
στοὺς ὤμους χυμένα...

Ἐνῶ ἕνας ἄλλος παρακαλοῦσε:

Μιὰ τρίχ' ἀπ' τὰ μαλλάκια σου
τὰ μάτια μου νὰ ράψω
κι' ὅρκο σοῦ κάνω στὸ Θεὸ
ἄλλη νὰ μὴ κυττάξω.

Πόσο πολὺ ἐνθουσίαζαν μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ τὰ ἄφθονα μαλλιά, ἂς τὸ λέει καὶ τὸ ὡραῖο παλιὸ τραγουδάκι ποὺ εἶχε γιὰ ρεφραίν:

Στὰ σγουρά σου τὰ μαλλιὰ
χτίζουν τὰ πουλιὰ φωλιὰ
καὶ χορεύουν καὶ πηδοῦν
καὶ μὲ τὴ γλυκειὰ φωνή τους
τὴν ἀγάπη τραγουδοῦν.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὸ κοντὸ ἢ καὶ τὸ ντεμὶ-κοντὸ μαλλὶ δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ στολίση ἕνα ὡραῖο γυναικεῖο πρόσωπο, ὅσο τὸ στόλιζαν τὰ ἄφθονα μαλλιά, σχηματίζοντας τὸ φυσικό του κάδρο. Φαντασθῆκατε ποτὲ τὴν «Τζιοκόντα» τοῦ Λεονάρδο ντὰ Βίντσι μὲ κοντὸ μαλλὶ ἢ τὴν Ἀφροδίτη τῆς Μήλου κουρεμένη σὰν λιονταράκι; Ὄχι. Τὰ μακρυὰ μαλλιὰ εἶναι χωρὶς ἀμφιβολία στοιχεῖα ὁμορφιᾶς, στοιχεῖο διακοσμητικό. Ἂν καταργήθηκαν, αὐτὸ ὀφείλεται πρὸ παντὸς ἄλλου στὴ γνώμη ὅτι δὲν εἶναι πρακτικὰ καὶ δὲν συμβιβάζονται μὲ τὴν ἐποχή μας, ποὺ εἶναι ἐποχὴ ταχύτητος καὶ καταργήσεως ὅλων τῶν περιττῶν. Δὲν μποροῦμε ὅμως νὰ θυσιάσουμε στὶς ἀξιώσεις τῆς ἐποχῆς — ποὺ στὸ κάτω-κάτω τὶς δημιουργοῦμε μόνοι μας — ὅλα ἐκεῖνα ποὺ ὁμορφαίνουν τὴ ζωὴ καὶ τὴν κάνουν πιὸ εὐχάριστη. Ἂν τὸ πάρουμε ἔτσι, τότε εἶναι περιττὰ καὶ τὰ λουλούδια καὶ οἱ πίνακες τῆς ζωγραφικῆς, καὶ ἡ ἐσωτερικὴ διακόσμησις τοῦ σπιτιοῦ καὶ δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ τὰ καταργήσουμε ὅλα καὶ νὰ ζοῦμε μέσα σὲ τέσσερις γυμνοὺς τοίχους γιὰ νὰ εἴμαστε περισσότερο «ἀσορτὶ» μὲ τὶς ἀξιώσεις τῆς ἐποχῆς μας. Αὐτὰ ὅμως δὲν γίνονται ἢ καὶ ἂν γίνουν μποροῦν νὰ δημιουργήσουν ὁλόκληρη ἐπανάστασι. Μιὰ τέτοια ἐπανάστασις χρειάζεται γιὰ νὰ ξαναγυρίσουν καὶ οἱ γυναῖκες στὰ μακρυά τους μαλλιά, ποὺ εἶναι ἡ κυριώτερη ἐξωτερικὴ ἐκδήλωσι τῆς θηλυκότητός τους. Μόνον οἱ γυναῖκες ποὺ ἀποφασίζουν γιὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο ν' ἀποτραβηχθοῦν ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ γυναικεῖο τους ρόλο «κείρονται (κουρεύονται) μοναχαί». Τὸ κούρεμά τους καὶ ἡ ἀποβολὴ τῶν μαλλιῶν εἶναι ἡ συμβολικὴ πρᾶξις τοῦ ὅτι πεύουν στὸ ἑξῆς νὰ εἶναι γυναῖκες.

Ἂς ξαναγυρίσουν λοιπὸν οἱ γυναῖκες στὶς κοτσίδες καὶ στὰ μακρυά τους μαλλιά. Ὅσο γιὰ τοὺς κουρεῖς, ἂς μὴν ἀνησυχοῦν καθόλου. Τὰ μακρυὰ μαλλιὰ ὄχι μόνο δὲν θὰ περιορίσουν τὶς δουλειές τους, ἀλλὰ καὶ θὰ τὶς πολλαπλασιάσουν.

ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΜΕ ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

ΥΛΙΚΑ: 250 γραμ. ἢ 80 δράμ. μαλλὶ τετράκλωνο τοῦ ΜΠΕΡΖΕΡ - ΝΤΕ - ΝΟΡ: Βελόνες Νο 1½ καὶ Νο 2.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 2+2 = 2π καλὴ, 2π ἀνάποδη.

ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΠΛΕΞΗ: 1η βελόνα = 6π καλὴ, 2π ἀνάποδη, 1π καλὴ, 4π ἀνάποδη, 4π καλὴ, 4π ἀνάποδη, 1π καλὴ, 2π ἀνάποδη. Συνεχίσετε τοὺς ὑπόλοιπους πόντους ὅπως ἀρχίσατε. 2η βελόνα: Πλέξετε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε (καὶ ὅλες οἱ ζυγὲς βελόνες θὰ πλέκωνται ὅπως ἡ 2η βελόνα). 3η βελόνα: 6π καλὴ, 2π ἀνάποδη, 1π καλὴ, 3π ἀνάποδη, 6π καλὴ, 3π ἀνάποδη 1π καλὴ, 2π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ὅπως ἀρχίσατε. 5η βελόνα: 6π καλὴ, 3π ἀνάποδη, 1π καλὴ, 2π ἀνάποδη, 6π καλὴ, 2π ἀνάποδη, 1π καλὴ, 3π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ὅπως ἀρχίσατε. 7η βελόνα: 6π καλὴ, 3π ἀνάποδη, 1π καλὴ, 1π ἀνάποδη, 8π καλὴ, 1π ἀνάποδη, 1π καλὴ, 3π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ὅπως ἀρχίσατε. 9η βελόνα: 6π καλὴ, 2π ἀνάποδη, 1π καλὴ, 1π ἀνάποδη, 10π καλὴ, 1π ἀνάποδη, 1π καλὴ, 2π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ὅπως ἀρχίσατε. Τὴν 11η βελόνα θὰ τὴν πλέξετε ἀκριβῶς ἴδια μὲ τὴν 9η βελόνα. 13η βελόνα: 6π καλὴ, 1π ἀνάποδη, 1π καλὴ, 1π ἀνάποδη, 4π καλὴ, 4π ἀνάποδη, 4π καλὴ, 1π ἀνάποδη, 1π καλὴ, 1π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ὅπως ἀρχίσατε. 15η, 17η, 19η βελόνα: Θὰ πλεχθοῦν ἀκριβῶς ὅπως ἡ 13η βελόνα. 21η καὶ 23η βελόνα: Ὅπως ἡ 9η βελόνα. 25η βελόνα: Ὅπως ἡ 17η βελόνα. 27η βελόνα: Ὅπως ἡ 5η βελόνα. 29η βελόνα: Ὅπως ἡ 3η βελόνα. 31η βελόνα: Ὅπως ἡ 1η βελόνα. Θὰ πλέξετε καὶ τὴν ἀνάποδη βελόνα καὶ θὰ ἐξακολουθήσετε ἀπὸ τὴν 1η βελόνα ὅπως ἀρχίσατε τὴν φανταιζὶ πλέξη.

ΔΕΙΓΜΑ: 9π = 2½ ἑκατ. 11 βελόνες 2½ ἑκατ. Μὲ τὶς βελόνες Νο 2.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες Νο 2 174π. Συνεχίσετε μὲ τὶς βελόνες Νο 1½ λάστιχο 2+2. Πλέξετε 6½ ἑκατ. λάστιχο. Κατόπιν μὲ τὶς βελόνες Νο 2 ἀρχίσετε τὴ φανταιζὶ πλέξη. Σὲ γενικὸ μάκρος 39½ ἑκατ. κόψετε τὶς μασχάλες κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο:

Στὴν ἀρχὴ κάθε βελόνας ἀπὸ τὶς δύο μερίδες θὰ κλείσετε 11π. Κατόπιν θὰ συνεχίσετε νὰ κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα καὶ ἀπὸ τὶς δύο μερίδες 1π (12 φορές). Πρέπει νὰ εἶναι στὴ βελόνα σας 128π. Συνεχίσετε ἴσια χωρὶς νὰ κλείνετε ἕως ὅτου ἔχετε γενικὸ μάκρος τῆς μασχάλης 21½ ἑκατ. Κατόπιν κλείσετε τοὺς ὅμους κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θὰ κλείνετε ἀπὸ κάθε μεριὰ 14π (3 φορές). Τοὺς ὑπόλοιπους πόντους πλέξετέ τους μὲ τὶς βελόνες Νο 1½ λάστιχο 2+2π ἕως ὅτου πλέξετε 2 ἑκατ. Κλείσετε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε, δηλ. καλὴ μὲ καλὴ, ἀνάποδη μὲ ἀνάποδη.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Θὰ πλεχθῆ ἀκριβῶς ὅπως καὶ ἡ πλάτη, μέχρις ὅτου τὸ ὕψος τῆς μασχάλης εἶναι 14 ἑκατ. Σ' αὐτὸ τὸ ὕψος θὰ κόψετε γιὰ τὸ ντεκολτὲ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Πλέξετε 74π καὶ περάσετέ τους σὲ μιὰ παραμάνα. Ἀφήσετέ τους νὰ περιμένουν. Συνεχίσετε μὲ τοὺς ὑπόλοιπους πόντους κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα στὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ θὰ κλείνετε 3π (4 φορές). Ἐξακολουθήσετε χωρὶς νὰ κλείνετε ἕως ὅτου ἔχετε τὸ ἴδιο ὕψος τῆς μασχάλης μὲ τὴν μασχάλη τῆς πλάτης. Κλείσετε τὸν ὅμο ὅπως καὶ τὸν ὦμο τῆς πλάτης. Περάστε στὴν βελόνα τοὺς πόντους ποὺ ἔχετε καὶ περιμένουν, πλὴν τῶν 20 μεσαίων πόντων τοὺς ὁποίους θ' ἀφήσετε καὶ πάλι στὴ παραμάνα. Πλέξετε καὶ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ ἀντικρυστή. Κατόπιν θὰ σχηματίσετε τὸ λάστιχο τοῦ ντεκολτὲ κατὰ τὸ ἑξῆς τρόπο: Μὲ τὶς βελόνες Νο 1½ σηκώσετε στὴ μιὰ μεριὰ τοῦ μπροστινοῦ ντεκολτὲ 84π ἐν συνεχείᾳ πάρετε τοὺς 20 ποὺ ἔχετε στὴν παραμάνα καὶ σηκώστε καὶ στὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ 84π. Θὰ σηκώσετε αὐτοὺς τοὺς πόντους ἔχοντας τὸ πλεκτὸ ἀπὸ τὴν καλὴ μεριά. Πλέξετε αὐτοὺς τοὺς πόντους λάστιχο 2+2π ἕως ὅτου πλέξετε 2 ἑκατ. Κλείσετε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τὸ πλεκτό σας ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ βρεγμένο πανί.

Ράψετε τοὺς ὤμους. Μὲ τὶς βελόνες Νο 1½ σηκώσετε σὲ κάθε μασχάλη γύρω-γύρω 180π. Πλέξετε λάστιχο 2+2π, 2 ἑκατ. καὶ κλείσετε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε. Ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφές. Σιδερώσετε τὶς ραφές.

Τ. Κ.

ΕΙΣΘΕ ΚΑΛΗ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ;

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἐργάζονται σὲ γραφεῖα, καταστήματα, ἐργοστάσια ἢ ἀλλοῦ, ξεχωρίζουν τὶς συναδέλφους τους μὲ τὶς ὁποῖες ἔρχονται ἀναγκαστικὰ σὲ καθημερινὴ συνάφεια σὲ «καλὲς καὶ εὐχάριστες συναδέλφους», ἡ συνεργασία μὲ τὶς ὁποῖες εἶναι εὔκολη καὶ σὲ «κακὲς συναδέλφους», μὲ τὶς ὁποῖες προτιμοῦν νὰ μὴ ἔχουν πολλὲς σχέσεις.

Θὰ μποροῦσαν ὡστόσο καὶ ἐκεῖνες ποὺ χαρακτηρίζονται σὰν «κακὲς συνάδελφοι» νὰ καλυτερέψουν τὶς σχέσεις τους μὲ τοὺς συναδέλφους καὶ νὰ διευκολύνουν μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ καὶ τὴ δική τους θέσι μέσα στὸν κύκλο στὸν ὁποῖο ζοῦν καὶ κινοῦνται καθημερινά. Ἀρκεῖ νὰ θελήσουν νὰ κάμουν τὸν κόπο νὰ ὑποβληθοῦν σὲ μιὰ «αὐτοκριτικὴ» σύμφωνα μὲ τὸν παρακάτω πίνακα καὶ νὰ προσπαθήσουν νὰ διορθωθοῦν στὰ σημεῖα ἐκεῖνα ποὺ χρειάζονται διόρθωμα. Τὴ σχετικὴ ἐπεξήγησι θὰ εὕρετε στὸ τέλος τοῦ πίνακος.

Ὅταν ἡ ἀπάντησί σας στὶς ἀκόλουθες δέκα ἐρωτήσεις εἶναι «ναὶ», βαθμολογῆτε στὴ διπλανὴ στήλη μὲ 0 ὅταν εἶναι «πότε-πότε» βαθμολογῆτε μὲ 2 καὶ ὅταν εἶναι «ὄχι», βαθμολογῆτε μὲ 4.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ	ΒΑΘΜΟΣ
1. Κουτσομπολεύετε στὸ γραφεῖο εἰς βάρος συναδέλφων σας ποὺ δὲν εἶναι τὴ στιγμὴ ἐκείνη πλησίον;	
2. Κουτσομπολεύετε εἰς βάρος τῶν συναδέλφων σας μὲ τρίτα πρόσωπα, ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖο;	
3. Μήπως ξεχνᾶτε νὰ ἐπιστρέψετε μικροποσὰ ποὺ δανειζόσαστε «πρόχειρα»;	
4. Σᾶς ἀρέσει νὰ πηγαίνετε στὸ γραφεῖο μὲ καινούργια φορέματα καὶ γενικὰ ἔτσι ὥστε νὰ κάνετε τὶς ἄλλες νὰ ζηλεύουν;	
5. Ἔχετε τὴν ἰδέα ὅτι σᾶς φορτώνουν οἱ ἄλλες ἢ οἱ ἄλλοι ἀπὸ σκοποῦ τὶς πιὸ δύσκολες δουλειὲς τοῦ γραφείου;	
6. Κάνετε τὴν προσπάθεια νὰ ἀποφεύγετε τὴ δύσκολη καὶ μπερδεμένη δουλειὰ γιὰ νὰ τὴν φορτωθοῦν ἄλλοι;	
7. Ὅταν ἔχετε ἀτομικὲς στενοχώριες ἢ ἀναποδιὲς ξεσπᾶτε στὸ γραφεῖο μὲ ἄσχημη συμπεριφορὰ ἀπέναντι στοὺς ἄλλους;	
8. Ὑπάρχουν ἀνάμεσα στὶς ἢ στοὺς συναδέλφους σας πρόσωπα ποὺ νὰ σᾶς φέρνουν ἄνω-κάτω καὶ μόνον ὅταν τὰ ἀντικρύζετε;	
9. Ἔχετε τὴν ἐντύπωσι ὅτι ὑπάρχουν ἀνάμεσα στοὺς ἢ στὶς συναδέλφους σας πρόσωπα ποὺ παίρνουν μεγαλύτερο μισθὸ ἀπὸ σᾶς χωρὶς νὰ τὸ ἀξίζουν;	
10. Ἀποφεύγετε τὴ συναναστροφὴ μὲ συναδέλφους σας ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖο;	
	ΣΥΝΟΛΟΝ

Ἀφοῦ συμπληρώσετε τοὺς βαθμοὺς καὶ κάνετε τὴν πρόσθεσι, βγάλτε μόνη τὰ συμπεράσματά σας. Ὅταν ἡ γενικὴ βαθμολογία — τὸ σύνολο — κυμαίνεται ἀνάμεσα στὰ 30 καὶ στὰ 40, μπορεῖτε νὰ εἴσαστε ἀπόλυτα εὐχαριστημένη μὲ τὸν ἑαυτό σας καὶ νὰ καμαρώνετε ὅτι εἴσαστε μιὰ «πολὺ καλὴ συνάδελφος». Ὅταν ἡ γενικὴ βαθμολογία κυμαίνεται ἀνάμεσα σὲ 10 καὶ 30 σημαίνει ὅτι εἴσαστε μιὰ ἀρκετὰ καλὴ συνάδελφος, ἀλλὰ ὅτι θὰ μποροῦσατε νὰ γίνετε ἀκόμη καλύτερη. Ὅταν ὅμως τὸ σύνολο κυμαίνεται ἀνάμεσα σὲ 0 καὶ σὲ 10, τότε σημαίνει ὅτι εἴσαστε πολὺ κακὴ συνάδελφος καὶ πρέπει νὰ κάνετε κάτι τὸ ταχύτερο γιὰ νὰ διορθωθῆτε. Διαβάστε μιὰν ἀκόμη φορὰ τὸ ἐρωτηματολόγιο, ἐξακριβῶστε ποιὲς ἀπὸ τὶς βαθμολογίες σας δὲν εἶνε ἱκανοποιητικὲς καὶ φροντίστε νὰ ἀλλάξετε ὥστε σὲ ἑπόμενη «αὐτοκριτικὴ» νὰ πάρετε καλύτερους βαθμούς. Αὐτὸ θὰ κάνη καλὸ γιὰ ὅλους σας.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

ΠΟΛΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥΣ. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΑΜΕ, ΛΟΙΠΟΝ, ΟΣΕΣ ΕΧΟΥΝ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΟΥΜΕ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ ΠΩΣ ΕΤΣΙ ΣΑΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΜΕ.

Γιὰ κάθε νοικοκυρὰ ἔχει πολὺ μεγάλη σημασία μιὰ κουζίνα ἐφωδιασμένη μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα σκεύη. Ἀπὸ τὴν προσεκτικὴ ἐκλογὴ τοῦ κάθε σκεύους ἐξαρτᾶται ὄχι μόνον ἡ διάρκειά του, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐκολία καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ μαγειρεύματος.

Τὰ ἐλαφρὰ σκεύη δὲν κρατοῦν πολὺ καὶ τὰ περιωρισμένα σὲ ἀριθμὸ σκεύη δημιουργοῦν πρόσθετη ἐργασία, γιατὶ σᾶς ὑποχρεώνουν νὰ τὰ πλένετε ἀδιάκοπα. Τὰ ἀκατάλληλα σκεύη σᾶς ἐμποδίζουν νὰ φτιάξετε ἐπιτυχημένο φαγητό, ὅπως π.χ. δὲν μπορεῖτε νὰ τηγανίσετε καλὰ μέσα στὴν κατσαρόλα, ἀλλὰ μονάχα στὸ τηγάνι.

Φροντίσετε λοιπόν, ἰδίως ἂν πρόκειται νὰ στήσετε τῶρα τὸ νοικοκυριό σας, ν' ἀποκτήσετε σκεύη καλῆς ποιότητος, πρακτικὰ καὶ εὐκολοκαθάριστα. Ὡς ὑλικό, τὸ ἀλουμίνιο συγκεντρώνει τὰ περισσότερα προσόντα, ἀφοῦ ἔχει ὡραία ἐμφάνισι, ἀντοχὴ καὶ καθαρίζεται εὔκολα. Οἱ ἐμαγιὲ κατσαρόλες ἔχουν ὡραία καὶ λαμπερὴ ἐμφάνισι καὶ εἶναι εὐχάριστες γιὰ ὡρισμένες χρήσεις. Μποροῦν ὅμως νὰ τρυπήσουν εὔκολα ὅταν πέσουν καὶ εἶναι ἐπικίνδυνες στὴν περίπτωσι ποὺ σκάζουν.

Σήμερα οὔτε οἱ οἰκονομικὲς δυνατότητες οὔτε ἀρκετὸς χῶρος μέσα στὰ σπίτια ὑπάρχει νὰ συσσωρεύσετε μέσα στὴν κουζίνα σας σκεύη ἐπὶ σκευῶν. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἐξ ἄλλου ἀπαραίτητο. Μὲ τὰ ἀκόλουθα σκεύη μπορεῖτε νὰ κάνετε μιὰ χαρὰ τὴ δουλειά σας:

Μιὰ σειρὰ ἀπὸ πέντε κατσαρόλες ἀπὸ ἀλουμίνιο σὲ διάφορα μεγέθη, μιὰ μεγάλη χύτρα ἀπὸ ἀλουμίνιο γιὰ χόρτα, μακαρόνια κλπ., μερικὰ καπάκια ποὺ νὰ μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ στὰ κατσαρόλια ἢ σὲ ἄλλα σκεύη, μιὰ ἢ δυὸ καραβάνες ἢ ρηχὲς κατσαρόλες ἀπὸ ἀλουμίνιο ἢ ἐμαγιὲ, ἕνα τρυπητὸ μὲ στηρίγματα, ἕνα ἢ δυὸ τηγάνια, μιὰ βαθειὰ καὶ μιὰ τρυπητὴ κουτάλα, μιὰ μηχανὴ τοῦ πουρὲ ἢ μηχανὴ λαχανικῶν μιὰ μηχανὴ κρέατος, μιὰ σκάρα, μιὰ σανίδα γιὰ ν' ἀνοίγετε φύλλο, ἕνας πλάστης, μερικὲς φόρμες γιὰ τὰ γλυκὰ, ἕνα ἢ δύο ταψιά.

Ἡ κάθε νοικοκυρὰ κρίνει τὶς ἀνάγκες της ἀνάλογα μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν προσώπων τῆς οἰκογενείας καὶ ἀνάλογα μὲ τὴν καύσιμο ὕλη ποὺ χρησιμοποιεῖ, ἂν μαγειρεύη π. χ. μὲ γκάζι, μὲ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα, μὲ πετρελαιομηχανὴ κλπ. Ἔτσι, ἂν ἡ οἰκογένεια ἀποτελῆται ἀπὸ τρία πρόσωπα εἶναι ἀρκετὲς τρεῖς κατσαρόλες καὶ ὄχι πέντε. Ἐπίσης, μιὰ πολυμελὴς οἰκογένεια χρειάζεται μεγαλυτέρων διαστάσεων κατσαρόλες κλπ.

Η ΠΟΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΣΚΕΥΩΝ

Ὅταν ἀποφασίσετε νὰ προμηθευθῆτε μαγειρικὰ σκεύη πρέπει νὰ βγάλετε ἀπὸ τὸ μυαλό σας τὰ χαλκώματα, ποὺ θριαμβεύουν μόνο στὰ μαγειρεῖα. Μὴ λάβετε ἐπίσης ὑπ' ὄψι σας τὸ σκέτο νίκελ, ποὺ τὸ ἐξεθρόνισε τὸ ἀνοξείδωτο ἀτσάλι. Σήμερα τὰ περισσότερα χαλκώματα καὶ ὅταν ὑπάρχουν ἀπὸ τὴν προίκα τῆς μητέρας, μπῆκαν σχεδὸν στὴν ἄκρη καὶ χρησιμοποιοῦνται κυρίως γιὰ τὰ γλυκά.

Βασιλιὰς τῆς κουζίνας εἶναι σήμερα τὸ ἀλουμίνιο. Μὴν ἀγοράζετε ὅμως σκεύη μὲ λεπτὰ τοιχώματα, ποὺ στραβώνουν εὔκολα καὶ ὅπου τὸ φαγητὸ κινδυνεύει νὰ κολλήσῃ. Προτιμήσετε μᾶλλον τὰ σκεύη μὲ τὰ παχειὰ τοιχώματα. Ὁ πάτος τῆς κατσαρόλας πρέπει νὰ ἔχῃ πάχος 6 χιλιοστὰ καὶ τὸ ὕψος της νὰ εἶναι τόσο ὅσο τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου της. Προτιμᾶτε τὰ κατσαρόλια ποὺ ἔχουν ἕνα κυκλικὸ χεῖλος ἑνὸς ἑκατοστοῦ ποὺ θὰ σᾶς ἐπιτρέπῃ νὰ ἀδειάζετε τὸ περιεχόμενο τῆς κατσαρόλας ὅπου θέλετε, χωρὶς νὰ στάζῃ ἡ κατσαρόλα καὶ νὰ πασαλείβωνται τὰ πλάγια. Προσοχὴ στὸ χερούλι. Προκειμένου γιὰ σκεύη ἠλεκτρισμοῦ τὸ χερούλι πρέπει νὰ εἶναι μονωτικὸ καὶ κατὰ προτίμησι χωρὶς βίδα, γιὰ νὰ μὴ γυρίζῃ εὔκολα.

ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ

Μόλις ἀδειάσετε τὸ περιεχόμενο ἀπὸ τὴν κατσαρόλα, γεμίσετέ την μὲ νερὸ γιὰ νὰ μὴ ξεραθοῦν στὶς παρυφὲς τὰ ὑπολείμματα τοῦ φαγητοῦ ἢ τῆς σάλτσας. Ἔτσι θ' ἀποφύγετε τὰ τριψήματα.

Μὴν ἀφίνετε ποτὲ μέσα σὲ ἀλουμινένια κατσαρόλα καθαρὸ νερὸ ἢ ἁλατισμένο νερὸ ἢ φαγητό. Μὴ βράζετε ποτὲ μέσα σ' αὐτὴν πατάτες μὲ τὴ φλούδα τους. Ἔχετε γιὰ τὸ σκοπὸν αὐτὸ μιὰ κατσαρόλα ἐμαγιέ. Μὴν ἀφήσετε ἐπίσης ὅτι ἡ ποτάσα καταστρέφει τὸ ἀλουμίνιο.

Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ πλένετε ποτὲ τὰ ἀλουμινένια καὶ τὰ γανωμένα μὲ κασσίτερο σκεύη μὲ σόδα ἢ ἀλκαλικὰ ἅλατα ἢ σκόνες καθαρισμοῦ ποὺ περιέχουν ποτάσα καὶ σόδα. Τὰ ὑλικὰ αὐτὰ θαμπώνουν τὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἀλουμινίου καὶ τὸ καταστρέφουν.

Οἱ κατσαρόλες ἀπὸ σφυρηλατημένο σίδερο δὲν πρέπει νὰ τρίβωνται πολὺ ἀλλὰ ἀφοῦ πλυθοῦν μὲ ἄφθονη καὶ παχειὰ σαπουνάδα, νὰ σκουπίζωνται μὲ καθαρὸ πορῶδες χαρτὶ καὶ θὰ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἀλείφωνται μὲ ἄοσμη βαζελίνη, γιὰ νὰ προφυλάσσωνται ἀπὸ τὴ σκουριά. Ὅταν, φυσικά, θὰ πρέπει νὰ χρησιμοποιηθοῦν, ἡ βαζελίνη θ' ἀφαιρῆται.

Μὴ φτιάχνετε ποτὲ μέσα σὲ ἐμαγιὲ κατσαρόλα σάλτσα καραμέλ ἢ φαγητὸ ποὺ εὔκολα μπορεῖ νὰ πιάσῃ, γιατὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ σπάσῃ τὸ ἐμαγιέ.

Ὅταν χρησιμοποιῆτε πολὺ μικρὴ κατσαρολίτσα φροντίζετε νὰ κρατιέται ἡ κατσαρόλα σὲ ἰσορροπία πάνω στὴ φωτιὰ καὶ νὰ μὴ γέρνη ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ χερουλιοῦ.

Μὴ χαρακώνετε τὸ μέταλλο τῆς κατσαρόλας τρίβοντάς την μὲ σκληρὸ σύρμα. Προτιμᾶτε τὸ ξύσμα τοῦ ἀτσαλιοῦ ποὺ πουλιέται παντοῦ καὶ μοιάζει μὲ μεταλλινο μαλλί.

Ὅταν πιάσῃ μιὰ φορὰ ἡ κατσαρόλα, πάντα θὰ πιάνῃ, λέει ἡ παροιμία. Καὶ εἶναι φυσικό, ἀφοῦ τὸ κάψιμο τὴν καταστρέφει. Προσέχετε λοιπὸν τὸ φαγητό σας καὶ μὴν ἀφαιρῆσθε ὅταν μαγειρεύετε.

Ὅταν πιάσῃ τὸ φαγητό, βάλετε μέσα στὴν κατσαρόλα νερὸ καὶ ἁλάτι καὶ ἀφήσετέ την νὰ μουσκέψῃ γιὰ νὰ ξεκολλήσῃ τὸ καμμένο φαγητὸ καὶ νὰ φύγῃ εὔκολα χωρὶς πολλὰ τριψίματα.

Γιὰ τὶς ἐμαγιὲ κατσαρόλες χρησιμοποιῆτε μόνο σαπουνάδα καὶ ἂν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ συμπληρώσετε τὸ καθάρισμα μὲ τρίψιμο χρησιμοποιῆστε τὸ μαλακὸ συρματάκι ποὺ ἀναφέραμε πιὸ πάνω.

Τὶς καραβάνες καὶ τὰ τηγάνια ἀπὸ σφυρήλατο σίδηρο δὲν πρέπει νὰ τὰ τρίβετε μὲ σύρμα ἀλλὰ μὲ γυαλόχαρτο ἢ σμυριδόχαρτο.

Ὅταν τρίβετε τὶς κατσαρόλες σας ἀπ' ἔξω, νὰ χρησιμοποιῆτε σκόνη ἀπὸ ἀλαφρόπετρα καὶ λεμονόκουπες.

Ὅταν βράζετε φασόλια ἢ σπανάκια χρησιμοποιῆτε τὸ ζωμό τους γιὰ νὰ πλένετε τὶς κατσαρόλες σας. Καθαρίζουν θαυμάσια. Κατόπιν ξεπλύνετε.

Γιὰ ν' ἀφαιρέσετε τὸ ἄσπρο κατακάθι ἀπὸ τὸ βραστήρα σας, βράσετε μέσα λίγο ξύδι καὶ ξεπλύνετε.

Γιὰ νὰ γυαλίσετε τὸ ἀλουμίνιο, χρησιμοποιῆστε ἴσα μέρη ἀπὸ λάδι σαλάτας καὶ οἰνόπνευμα καμινέτου.

Καθαρίσετε τὸ ἐσωτερικὸ τῶν τηγανιῶν σας βράζοντας μέσα δυνατὸ σαπούνι (μὲ νερὸ φυσικὰ) καὶ τρίψετε μὲ μαλακὴ βούρτσα.

Προτιμᾶτε νὰ χρησιμοποιῆτε γιὰ τὸ τρίψιμο τῶν σκευῶν σας κοσκινισμένη στάχτη καὶ ὄχι τριμάλ κλπ. σκόνες.

Γιὰ νὰ περιποιῆσθε καλύτερα τὰ ἀλουμήγιά σας τρίβετέ τα μὲ τὰ κατακάθια τοῦ καφὲ καὶ χαρτὶ ἐφημερίδος.

ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΕΣ ΕΥΚΟΛΙΕΣ

ΤΑ ΣΚΟΥΡΙΑΣΜΕΝΑ ΤΗΓΑΝΙΑ ΣΑΣ ἢ τὶς φόρμες ζεσταίνετε στὴ φωτιὰ καὶ ἔπειτα τὰ τρίβετε καλὰ μ' ἕνα χαρτὶ βουτηγμένο σὲ λάδι καὶ ἁλάτι.

ΤΡΙΒΕΤΕ ΤΙΣ ΚΑΤΣΑΡΟΛΕΣ ἀπὸ ἀλουμίνιο μ' ἕνα μίγμα σαπουνιοῦ καὶ στάχτης. Ξαναγίνονται γυαλιστερές, σὰν καινούργιες.

ΤΗ ΣΚΟΥΡΙΑ ΤΟΥ ΑΤΣΑΛΙΟΥ ἀπομακρύνετε τρίβοντας τὸ μέρος μὲ καυτὴ στάχτη τσιγάρου καὶ κατόπιν σκουπίζετε σφιχτὰ μὲ ἕνα μαλακὸ πανὶ γιὰ νὰ γυαλίσῃ πάλι.

Ἕνας πολὺ κατάλληλος τρόπος καθαρισμοῦ τῶν μπρούντζων εἶναι τὸ κόκκινο κρασί. Παίρνετε μισὸ ποτήρι, τὸ ζεσταίνετε καὶ τὸ χύνετε ζεστὸ στὸ μπρούντζινο ἀντικείμενο ποὺ θέλετε νὰ καθαρίσετε καὶ νὰ γυαλίσετε. Ὕστερα τὸ τρίβετε μὲ καθαρὸ πανὶ καὶ τὸ σκουπίζετε.

ΕΝΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΖΕΥΓΑΡ

ΛΙΖΑΜΠΕΘ ΣΚΟΤ ΕΝΤΜΟΝΤ Ο'ΜΠΡΑΪΑΝ

Ἡ Λίζαμπεθ Σκὸτ μὲ τὸν "Εντμοντ Ο' Μπράϊαν εἶναι ἕνα καινούργιο ζευγάρι τῆς ὀθόνης, ὄχι ὅμως καὶ στὴν πραγματική τους ζωή. Πρωταγωνιστοῦν κι' οἱ δυὸ στὴν ταινία «Ἐρωτικὴ συνωμοσία», στὴν ὁποία παίζει καὶ ἡ Τέρρυ Μούρ.

Ἡ Λίζαμπεθ Σκὸτ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ «πίν-ἀπ γκὲρλς» τοῦ Χόλλυγουντ. Ἔχει μάτια γκριζογάλανα, πλαισιωμένα ἀπὸ μαῦρα φρύδια καὶ ξανθὰ μαλλιά.

Ἡ Λίζαμπεθ Σκὸτ ὑποδύεται σχεδὸν πάντα γυναῖκες μὲ ἄσχημο παρελθόν, μοιραῖες, σειρῆνες.

Γεννήθηκε στὸ Σκράντον τῆς Πενσυλβάνιας κάποιον... Σεπτέμβριο. Εἶναι γνωστὸ πῶς ὁ χρόνος τῆς γεννήσεως δύσκολα ἀποκαλύπτεται καὶ μάλιστα ἂν ἡ γυναίκα εἶναι καὶ ἠθοποιός. Στὴν πόλι αὐτὴ μεγάλωσε καὶ μορφώθηκε. Οἱ γονεῖς της δὲν ἤθελαν μὲ κανένα τρόπο νὰ τῆς ἐπιτρέψουν νὰ γίνη ἠθοποιός.

Ἡ νεαρὰ ὅμως Ἐλίζαμπεθ ἦταν ἀποφασισμένη νὰ πραγματοποιήση ὁπωσδήποτε τὰ σχέδιά της. Γι' αὐτὸ ἕνα ὡραῖο πρωϊνὸ τὸ ἔσκασε ἀπὸ τὸ σπίτι της καὶ πῆγε στὴ Ν. Ὑόρκη, μὲ μόνα ἐφόδια τὸ χαρτζηλίκι της. Ἐκεῖ γράφτηκε ἀμέσως στὴ Δραματικὴ Σχολὴ Ἀλβιέν.

Λίγα χρήματα τῆς ἀπέμειναν μετὰ τὴν πληρωμὴ τῶν διδάκτρων καὶ τοῦ ἐνοικίου ἑνὸς δωματίου. Μὰ δὲν ὑπέφερε πολύ, γιατὶ οἱ γονεῖς της κατάλαβαν γρήγορα πῶς οἱ καλλιτεχνικὲς φιλοδοξίες τῆς κόρης τους δὲν ἦταν μιὰ ἁπλὴ περαστικὴ ἐπιθυμία. Τὴ βοήθησαν καὶ τὴν ἐνίσχυσαν οἰκονομικῶς καὶ ἦταν πολὺ εὐτυχεῖς ὅταν ἔκανε τὴν πρώτη της ἐπαγγελματικὴ ἐμφάνισι στὴ σκηνὴ μὲ τὸ ἔργο «Χελζαπόπιν». Ἔπαιζε λίγο διάστημα σὲ διάφορους μικροὺς θιάσους, ὥσπου νὰ τὴν προσέξουν οἱ παραγωγοὶ τοῦ Μπροντγουαίη καὶ νὰ τὴν προσλάβουν γιὰ ἀντικαταστάτρια τῆς Ταλούλα Μπάνκχεντ.

Ἐπτὰ μῆνες περίμενε στὰ παρασκήνια τοῦ θεάτρου γιὰ νἄρθη ἡ ποθητὴ μέρα ποὺ θὰ ἀρρωστήση ἡ πρωταγωνίστρια, γιὰ νὰ βγῆ ἐκείνη στὴ σκηνή. Στάθηκε ἄδυνατο, γιατὶ ἡ Μπάνκχεντ ἔπασχε ἀπὸ κακοήθη ὑγεία. Ἀναγκάσθηκε νὰ φύγη ἀπ' αὐτὸ τὸ θέατρο.

Ἕνα βράδυ γιόρταζε τὰ γενέθλιά της ἡ κάποιο καμπαρέ. Στὸ γειτονικὸ τραπ τους βρισκόταν ὁ τότε δημοσιογράφος κατόπιν παραγωγὸς τοῦ Χόλλυγουντ Γουώλλις, ὁ ὁποῖος τῆς ζήτησε μιὰ συ τευξι. Ἀλλὰ μόλις ἔφθασε σπίτι της, βρ ἕνα τηλεγράφημα, μὲ τὸ ὁποῖον τὴν ζητ σαν νὰ πάη στὴ Βοστώνη. Ἔτσι δὲν π φτασε νὰ δῆ τὸν Γουώλλις. Ὅταν ξανα ρισε στὴ Ν. Ὑόρκη, ἀναγκάσθηκε νὰ μοντὲλο, ὥσπου νὰ βρεθῆ θίασος νὰ προσλάβη.

Ὅπως συμβαίνει συνήθως μὲ τὶς περ σότερες στάρ, ἡ φωτογραφία της «Χάρπερ'ς Μαζὰρ» τὴ βοήθησε περισ τερο ἀπὸ ὅλες τὶς ἄλλες προσπάθειές τ Ὁ Χώλ. Γουώλλις, ποὺ ἔγινε ἐν τῷ μετ παραγωγός, τὴν κάλεσε στὸ Χόλλυγου

Ἐκεῖ δὲν ἄργησε νὰ ἀναδειχθῆ καὶ π πάση τὴ θέσι ποὺ τῆς ταίριαζε.

Εἶναι πολὺ εὐχαριστημένη ποὺ ξῆ μ της σ' ἕνα μικρὸ σπιτάκι στοὺς λόφους τ Χόλλυγουντ. Ἀγαπᾶ πολὺ τὸ διάβασ καὶ λατρεύει... τὸν φιλόσοφο Ἐμερσ

*

Ἕνας Ἰνδὸς θαυματοποιὸς εἶναι ὑπ θυνος γιὰ τὴ σταδιοδρομία ποὺ διάλ ὁ "Εντμοντ Ο'Μπράϊαν. Λίγα μέτρα π πέρα ἀπ' τὸ σπίτι του σὲ μιὰ γειτονιὰ τ Μανχάτταν, ἔδινε τὶς παραστάσεις του περίφημος Χουπίνι. Ὁ "Εντμοντ τοπο τοῦσε ὅλες τὶς οἰκονομίες καὶ τὸ χαρτζηλ του ἐκεῖ, παρακολουθώντας ὅλες τὶς παρ στάσεις. Σιγὰ-σιγά, πῆρε θάρρος καὶ γ στρούσε κι' ὡς τὰ παρασκήνια. Ὁ μαγ κόσμος τοῦ θεάτρου τὸν ἔθελγε. Ἔπιασ φιλία μὲ τὸν Ἰνδὸ φακίρη, ποὺ τοῦ ἔμαθ πάρα πολλὰ κόλπα, μὲ τὰ ὁποῖα διασκεδ ζει καὶ σήμερα ἀκόμη τοὺς φίλους του.

Τὸ καλλιτεχνικὸ συγκρότημα τοῦ Χολ νι ἔφυγε γιὰ νὰ συνεχίση τὶς παραστάσ του σὲ μιὰ ἄλλη πόλι. Τὸ ἴδιο κιόλας ἀπ γευμα ἄρχισε νὰ δίνη παραστάσεις ὁ "Εντ μοντ Ο'Μπράϊαν στὸ ὑπόγειο τοῦ σπιτιο του. Τὰ παιδιὰ τῆς γειτονιᾶς πλήρων μιὰ πεντάρα γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τ παράστασι καὶ κανένα δὲν ἔκλαψε ποτὲ τ λεπτά του.

Ὁ "Εντμοντ Ο'Μπράϊαν ἦταν τότε δέκ χρονῶν. Σπούδαζε παράλληλα στὰ δημ σια σχολεῖα τοῦ Μανχάτταν καὶ ὅταν τ λειωσε, μπῆκε στὸ Πανεπιστήμιο Φόρντχ Ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο ὅμως τὸ ἐγκατ λειψε, γιατὶ κατώρθωσε νὰ ἐγγραφῆ στ Δραματικὴ Σχολὴ τῶν στούντιο τῆς Κ λούμπια. Παράλληλα ἔπαιζε σ' ἕνα μικ θίασο.

Κάποτε τράβηξε τὴν προσοχὴ ἑνὸς πα ραγωγοῦ τοῦ Μπροντγουαίη, ποὺ τοῦ ἔδω σε τὸ ρόλο τοῦ δεύτερου νεκροθάφτη στ «Ἅμλετ». Ἐπηκολούθησαν κι' ἄλλα ἔργ κι' ἐμφανίσθηκε καὶ σὲ ραδιοφωνικὰ σκέτ Ἔτσι ἔκανε τὴ γνωριμία τοῦ Ὄρσον Γου ἕλλες, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔδωσε ρόλους σὲ δύ φορα ἔργα του.

Ἔπαιζε τὸν «Ἐρρῖκο τὸν 4ο», ὅταν Πέντρο Μπέρμαν τῆς P.K.O. τοῦ ἔδωσε ἕν ρόλο στὴν ταινία «Ἡ Παναγία τῶν Παρ σίων». Μόλις τελείωσε ἡ ταινία, γύρισε σ Ν. Ὑόρκη γιὰ νὰ παίξη μαζὶ μὲ τὸν Λ ρενς Ὀλίβιε στὸ «Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα

Ὅταν ἡ ταινία του προεβλήθη, διάφο παραγωγοὶ ἐνδιεφέρθηκαν γι' αὐτὸν καὶ ἐ ναγύρισε στὸ Χόλλυγουντ, ὅπου γύρι τρεῖς ταινίες.

Ὅταν ἀποστρατεύθηκε, γύρισε στὸ Χόλ λυγουντ, ὅπου καὶ γυρίζει ταινίες συνεχ Πέρυσι τὸν εἴδαμε στὴν ταινία «Ἰλιγγ τῶν Παθῶν», στὴν ὁποία πρωταγωνιστ σε μὲ τὴν Τζόαν Ντριοὺ καὶ φέτος θὰ τ δοῦμε στὴν ταινία «Ἐρωτικὴ συνωμοσ μὲ τὴν Λίζαμπεθ Σκὸτ καὶ τὴν Τέρρυ Μο

ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΥ ΚΡΥΟ

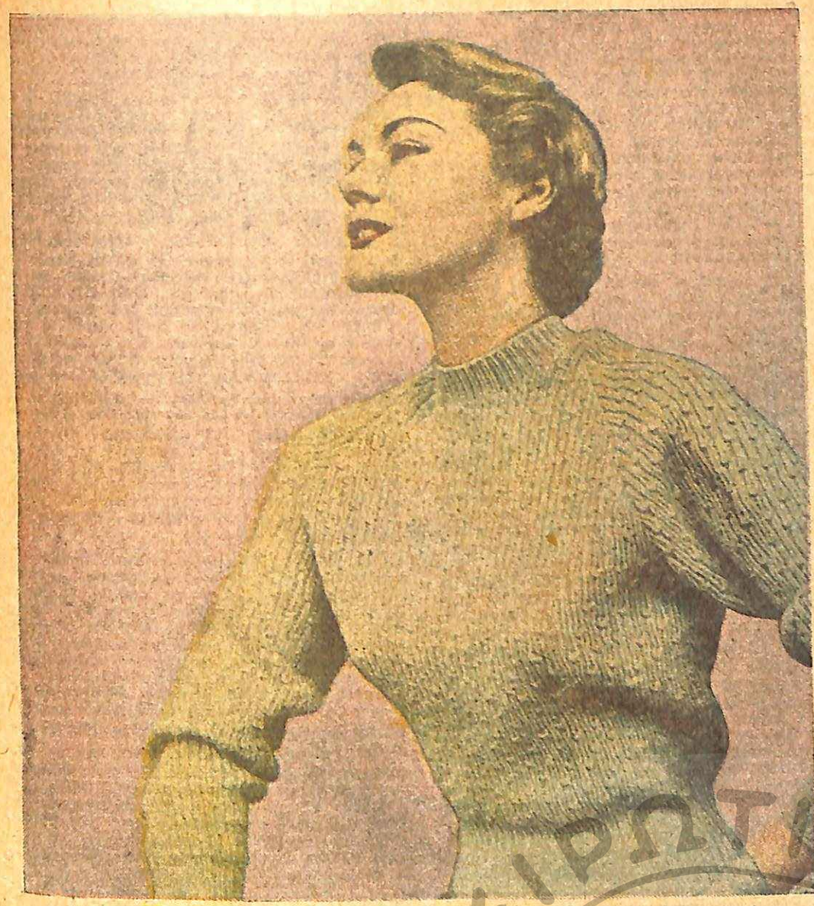

ΡΕΓΚΛΑΝ ΜΠΛΟΥΖΑ

Ὑλικά: 500 γραμ. ἢ 160 δραμ. μαλλὶ τοῦ ΜΠΕΡΖΕΡ-ΝΤΕ-ΝΟΡ. Βελόνες Νο 3 καὶ 2½ καὶ καλτσοβελόνες Νο 2½.

Τρόπος πλεξίματος: Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π ἀνάποδη.

Γενικὴ πλέξι: 1η βελόνα ἀπὸ τὴν καλὴ = 1π καλή, 1π ἀνάποδη, κατόπιν πλέξετε πάλι 1π ἀνάποδη καὶ συνεχίσετε 1π καλή, 1π ἀνάποδη 1π καλή, γυρίσετε τὴν κλωστή σας ὅπως γιὰ νὰ πλέξετε ἀνάποδη καὶ πλέξετε στὸν ἴδιο πόντο 1 πόντο ἀνάποδη (ἄνοιγμα), 1π ἀνάποδη καὶ συνεχίσετε ἀπὸ τὸν 1π καλὴ τῆς συνεχείας ἕως τὸ τέλος τῆς βελόνας. 2η βελόνα = 1π καλή, 1π ἀνάποδη, 1π καλή, 2π ἀνάποδη μαζὶ (εἶναι οἱ δύο πόντοι ποὺ πλέξατε στὸν 1π). Συνεχίσετε ὅπως ἀρχίσατε. 3η βελόνα = 1π ἀνάποδη, 1π καλή, 1π ἀνάποδη. Τὸν πόντο ἀπὸ τὴν καλὴ πλέξετέ τον δυὸ φορές. Συνεχίσετε ὅπως ἀρχίσατε. 4η βελόνα = Πλέξετε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε καὶ τοὺς 2π μαζὶ ὅπως κάνατε στὴ δεύτερη βελόνα. Πλέξετε 3 βελόνες μετὰ τὴν 4η βελόνα κανονικὸ λάστιχο 1+1π καὶ ἐπαναλάβετε τὸ σχέδιο στὰ κενὰ τῶν προηγουμένων. Ὅλο τὸ πλεκτὸ θὰ πλεχθῆ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 100π στὶς βελόνες Νο 2½. Πλέξετε 9 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ τὶς βελόνες Νο 3 μὲ τὴν γενικὴ πλέξι, βάζοντας κάθε 1½ ἑκατ. ἀπὸ κάθε μεριὰ 1π ἕως ὅτου ἔχετε γενικὸ μάκρος 33 ἑκατ. Κατόπιν θ' ἀρχίσετε νὰ κλείνετε ἀπὸ κάθε μεριὰ κάθε δεύτερη βελόνα 3π, 2π, 1π καὶ θὰ συνεχίσετε νὰ κλείνετε 1π κάθε φορὰ καὶ στὶς δυὸ μερὲς ἕως ὅτου μείνουν στὶς βελόνες σας 61π. Κατόπιν κλείσετε στὸ μέσον 11π (ἡ κάθε μεριὰ θὰ πλεχθῆ χωριστά). Περάστε τοὺς πόντους τῆς μιᾶς μεριᾶς σὲ μιὰ παραμάνα καὶ ἀφήσετέ τους νὰ περιμένουν. Συνεχίσετε μὲ τοὺς πόντους τῆς ἄλλης μεριᾶς κλείνοντας στὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ 3π, 2π, 2π καὶ 1π (6 φορές). Στὴ μεριὰ τῆς μασχάλης θὰ ἐξακολουθῆτε νὰ κλείνετε τὸν 1π ἕως ὅτου τελειώσουν δλοι οἱ πόντοι.

Πλέξετε καὶ τοὺς πόντους ποὺ ἔχετε καὶ περιμένουν κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο.

ΠΛΑΤΗ

Ἡ πλάτη θὰ πλεχθῆ ἀκριβῶς ὅπως καὶ τὸ μπροστινό, παραλείποντας τὰ κλεισίματα τοῦ ντεκολτέ. Τοὺς πόντους τοῦ ντεκολτὲ θὰ τοὺς κλείσετε σὲ μιὰ φορά, ἀφοῦ τελειώσετε ὅλα τὰ κλεισίματα τῆς μασχάλης.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε 55π στὶς βελόνες Νο 2½. Πλέξετε 8 ἑκατ. λάστιχο 1+1π, Ἐξακολουθήσετε μὲ τὶς βελόνες Νο 3 μὲ τὴ γενικὴ πλέξι. Κάθε 2 ἑκατ. θὰ βάζετε 1π ἀπὸ κάθε μεριά. Σὲ γενικὸ μάκρος 46 ἑκατ. θὰ ἀρχίσετε νὰ κλείνετε 1π ἀπὸ κάθε μεριὰ σὲ κάθε βελόνα ἕως ὅτου ἔχετε τὸ ἴδιο μάκρος μὲ τὴ μασχάλη τῆς μπλούζας. Ἐὰν σᾶς περισσέψουν πόντοι, κλείσετέ τους σὲ μιὰ φορά.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τὸ πλεκτό σας ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ βρεγμένο πανί. Ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφὲς τῶν μανικιῶν καὶ τοποθετήσετε τὰ μανίκια στὶς μασχάλες. Μὲ τὶς καλτσοβελόνες Νο 2½ σηκώσετε νύρω-νύρω στὸ ντεκολτὲ πόντους. Πλέξετε στρογγυλὰ 3 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Κλείσετε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε, δηλ. καλὴ μὲ καλή, ἀνάποδη μὲ ἀνάποδη.

Ποιὲς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ ἀπεχθάνεσθε;

Κάθε νοικοκυρὰ ἀγαπᾶ τὸ σπιτικό της. Καὶ βρίσκει εὐχαρίστησι κάνοντας τὶς διάφορες δουλειές, γιατὶ ξέρει πὼς ἔτσι διατηρεῖ τὴν ὑγεία καὶ τὴν εὐτυχία καὶ τῆς οἰκογενείας της καὶ τὴ δική της.

Οἱ δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ ὅμως δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐχάριστες, γιατὶ μὲ τὴν ἀδιάκοπη τους καταντοῦν ἀνιαρές. Ἔτσι, τὸ Ἀμερικανικὸ Πρακτορεῖο Γκάλλοπ ἔκανε μιὰν ἔρευνα σ' ὅλη τὴν Ἀμερικὴ, ἀνάμεσα σὲ γυναῖκες καὶ ἄνδρες. Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἐνδιαφέροντα. Γιατὶ τόσο οἱ γυναῖκες ὅσο καὶ οἱ ἄνδρες συμπαθοῦν περισσότερο ἀπ' ὅλα τὸ... μαγείρεμα! Καὶ μὲ τὸ δίκιο τους, ἀφοῦ τὸ μαγείρεμα ἀπαιτεῖ περισσότερο δημιουργικὸ πνεῦμα ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐργασία τοῦ σπιτιοῦ.

Διαβάστε τώρα τὰ στατιστικὰ πορίσματα τῆς ἐρεύνης τοῦ Γκάλλοπ γιὰ νὰ ἰδῆτε κατὰ πόσον συμφωνεῖτε κι' ἐσεῖς μ' αὐτά, ἢ ὄχι.

Οἱ γυναῖκες ἀπεχθάνονται:

Τὸ πλύσιμο καὶ τὸ σιδέρωμα : 28%. Τὰ πιάτα 21%. Τὸ καθάρισμα, τὸ ξεσκόνισμα καὶ τὸ σφουγγάρισμα τοῦ σπιτιοῦ: 21%. Τὸ μαγείρεμα 7%. Νὰ βάζουν φωτιὰ, ν' ἀδειάζουν τὴ σόμπα 2%. Τὸ σπίτι 1 %. Ἄλλες δουλειὲς 3 %. Ὅλες τὶς δουλειὲς 3%. Οὔτε προτιμοῦν οὔτε συχαίνονται καμμιὰ δουλειὰ 13%.

Οἱ γυναῖκες ἀγαποῦν:

Τὸ μαγείρεμα: 43%. Τὸ καθάρισμα τοῦ σπιτιοῦ: 17%. Τὸ πλύσιμο: 15%. Τὸ μαντάρισμα: 6%. Τὰ πιάτα: 2%. Ὅλες τὶς δουλειὲς: 5%. Ἄλλες δουλειές: 7%. Δὲν ἔχουν καμμιὰ προτίμησι σὲ καμμιὰν ἰδιαίτερη δουλειά: 7%.

Οἱ ἄνδρες ἀπεχθάνονται:

Τὰ πιάτα: 25%. Τὸ νοικοκυριὸ: 13%. Τὴν πλύσι: 6%. Τὸ μαγείρεμα: 6%. Ν' ἀνάβουν φωτιὰ 5%. Νὰ συγυρίζουν τὸ σπίτι: 2%. Ἄλλες δουλειές: 14%. Ὅλες τὶς δουλειὲς: 4%. Δὲν ἔχουν καμμιὰ προτίμησι οὔτε συχαίνονται καμμιὰν ἰδιαίτερη δουλειά: 24%.

Οἱ ἄνδρες προτιμοῦν:

Τὸ μαγείρεμα: 19%. Τὸ καθάρισμα: 12%. Τὰ πιάτα: 7%. Τὴν κηπουρική: 5%. Τὰ ψώνια, τὰ μαστορέματα: 5%. Τὴν πλύσι: 3%. Ἄλλες δουλειὲς: 19%. Τὰ πάντα: 4%. Καμμιὰ προτίμησι σὲ ἰδιαίτερη δουλειά: 27%.

Ἔχετε ὑπ' ὄψι σας ὅτι σὲ κάθε 10 Ἀμερικανοὺς, οἱ 6 βοηθοῦν τακτικὰ στὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ. Τί γνώμη νὰ ἔχουν ἄραγε πάνω σ' αὐτὸ οἱ Ἕλληνες σύζυγοι;

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ

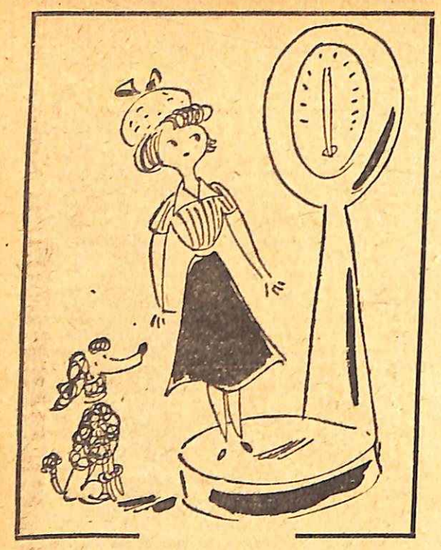

ΚΟΜΨΗ ΓΡΑΜΜΗ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ

Στην Ἑλβετία, τὴν Αὐστρία, τὴ Σουηδία καὶ σὲ πολλὲς ἄλλες εὐρωπαϊκὲς καὶ ἀμερικανικὲς χῶρες, ἀποκτοῦν ὅλο καὶ περισσότερη πελατεία τὰ λεγόμενα «Σανατόρια τῆς πείνας» τὰ ὁποῖα ἐξασφαλίζουν στοὺς πελάτες τους — καὶ πρὸ παντὸς στὶς πελάτισσές τους — ὡραία γραμμὴ καὶ ὑγεία.

Τὰ «Σανατόρια τῆς πείνας» ἄρχισαν νὰ διαδίδωνται κυρίως μετὰ τὸν πόλεμο καὶ εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς νέας ἐπιστημονικῆς θεωρίας ποὺ λέει τὰ ἀκόλουθα:

"Οταν ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἀνθρώπου μείνῃ χωρὶς τροφὴ καταφεύγει γιὰ τὴ συντήρησί του στὰ ἀποθέματά του. Καὶ ἡ Φύσις τὰ ἔχει κανονίσει κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε πρῶτα καταναλίσκονται οἱ περιττὲς καὶ βλαβερὲς οὐσίες ποὺ περιέχει ὁ ὀργανισμός, ἀκολουθεῖ ἡ κατανάλωσις τοῦ πλεονάζοντος λίπους ποὺ περιέχει λίγο ἢ πολὺ ὁ ὀργανισμὸς κάθε ἀνθρώπου καὶ μόνον ὅταν καταναλωθοῦν ὅλα αὐτὰ καὶ ἐξακολουθήσῃ ἡ νηστεία, ἀρχίζουν νὰ καταστρέφωνται καὶ οἱ χρήσιμες οὐσίες.

Κατὰ τὴν πολεμικὴ καὶ τὴν πρώτη μεταπολεμικὴ περίοδο ἔκαμαν οἱ γιατροὶ σὲ ὅλες τὶς χῶρες τῆς Εὐρώπης ποὺ ἐπείνασαν τὴν διαπίστωσι, ὅτ' ἡ πεῖνα, ὅταν δὲν ὁδηγῇ στὸν ἐξ ἀσιτίας θάνατο, εἶναι ἕνα πρώτης τάξεως μέσον θεραπείας. Πολλοὶ ἀσθενεῖς, γιὰ τοὺς ὁποίους δὲν εὑρίσκοταν θεραπεία ὅσον καιρὸ εἶχαν ἀφθονη τροφή, ἔγιναν καλὰ μὲ τὴν πεῖνα ἀκριβῶς ἐπειδὴ ὁ ὀργανισμός τους κατανάλωσε ἐπάνω στὴν πεῖνα τους τὶς βλαβερὲς οὐσίες ποὺ προκαλοῦσαν τὴν ἀσθένεια. Ἀκόμη καὶ ἀσθενεῖς ποὺ ὑπέφεραν ἀπὸ λίθους τῆς χολῆς ἢ τῶν νεφρῶν καὶ ποὺ δὲν τοὺς ἔμενε ἄλλος τρόπος θεραπείας ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐγχείρησι, ἀπηλλάγησαν ὡς διὰ μαγείας ἀπὸ τοὺς λίθους τους τοὺς ὁποίους ἀπερρόφησε καὶ πάλι ὁ πεινασμένος ὀργανισμός.

"Οταν ὁ πόλεμος ἐτελείωσε καὶ ξανάρχισαν οἱ Εὐρωπαῖοι τὴν προπολεμικὴ τους διαίτα ἄρχισε νὰ σημειώνεται πάλι ἕνα κύμα ἀσθενειῶν ποὺ εἶχαν ἐκλείψει τὴν ἐποχὴ τῆς πείνας. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ αὐτό, ἐσημειώθη καὶ ἕνα κύμα παχυσαρκίας ποὺ ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς λαιμαργίας μὲ τὴν ὁποία ρίχθηκαν στὰ φαγητὰ ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν πεινάσει.

Πολλὲς γυναῖκες ποὺ ἄρχισαν ν' ἀνησυχοῦν γιὰ τὴ σιλουέτα τους, κατέφυγαν στὴ δίαιτα γιὰ ν' ἀδυνατίσουν. Ἀλλὰ ἡ Ἐπιστήμη ποὺ εἶχε κάμει ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸ τὶς παρατηρήσεις της ἀπεφάσισε νὰ ἐπιδιώξῃ δύο ταυτοχρόνως σκοπούς. Νὰ ξαναδώσῃ τὴν κομψὴ γραμμὴ σ' ἐκεῖνες ποὺ τὴν εἶχαν χάσει, ἀλλὰ καὶ νὰ ξεκαθαρίσῃ τὸν ὀργανισμό τους ἀπὸ διάφορες βλαβερὲς ἢ ἁπλῶς περιττὲς οὐσίες διὰ τῆς μεθόδου τῆς πείνας. Τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν τόσο ἱκανοποιητικά, καὶ πρὸς τὴν μία καὶ πρὸς τὴν ἄλλη κατεύθυνσι, ὥστε δὲν ἄργησαν νὰ ἱδρυθοῦν τὰ πρῶτα «Σανατόρια τῆς πείνας» ποὺ διαδόθηκαν ὕστερα μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα στὶς διάφορες χῶρες.

Ἡ θεραπεία διαρκεῖ συνήθως 11 ἡμέρες ἐπειδὴ τόσον καιρὸ μπορεῖ νὰ αὐτοσυντηρηθῇ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ περιττὰ τοῦ ἀποθέματα καὶ ἀπὸ τὸ λίπος του χωρὶς νὰ ὑποστῇ καμμιὰ βλάβη. Ἡ πρώτη πρᾶξις τῆς ὅλης θεραπείας εἶναι ἕνα πολὺ δυνατὸ καθαρτικὸ ποὺ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ στομάχι καὶ τὰ τελευταῖα ὑπολείμματα φαγητοῦ. Ὅσο καὶ ἂν φαίνεται παράξενο, ὁ τέλειος αὐτὸς καθαρισμὸς τοῦ στομαχιοῦ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἀφαιρῇ ἀπὸ τὸν θεραπευόμενο τὸ αἴσθημα τῆς πείνας. Ἔχει πράγματι παρατηρηθῇ, ὅτι τὸ αἴσθημα αὐτό, μὲ ὅλα του τὰ ἐπακόλουθα, πονοκεφάλους, σπασμοὺς τοῦ στομαχιοῦ κ.λπ., παρουσιάζεται κατὰ τὶς δύο πρῶτες ἡμέρες τῆς νηστείας, ὅσο δηλαδὴ ὑπάρχουν ἀκόμη μέσα στὸ στομάχι ὑπολείμματα φαγητοῦ. Ἅμα ὅμως ἀπαλλαγῇ τὸ στομάχι ἀπὸ τὰ ὑπολείμματα αὐτά, αἰσθάνεται ὁ θεραπευόμενος ἕνα εὐάριστο συναίσθημα, στὸ νὰ εἶναι ὄχι μόνον σωματικῶς ἀλλὰ καὶ πνευματικῶς ἐλαφρότερος. Ἀπὸ τὴν ἴδια ἡμέρα ἀρχίζει νὰ ὑποβάλλεται ὁ θεραπευόμενος στὴν πεῖνα, ποὺ διαρκεῖ καθὼς εἴπαμε ἕνδεκα ἡμέρες. Καθ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα συνίσταται ἡ τροφὴ του σὲ ἕνα τσαΐ μέντας τὸ πρωΐ, σὲ ἕνα χορτόζυμο τὸ μεσημέρι καὶ σὲ μιὰ πορτοκαλάδα ἢ λεμονάδα τὸ βράδυ. Ἡ στερεὴ τροφὴ ἀποκλείεται. Μόνον γιὰ ὀργανισμοὺς ποὺ ἔχουν συνηθίσει στὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, ἐπιτρέπεται μιὰ φέτα ἄσπρο ψωμὶ μαζὶ μὲ ἕνα ποτήρι κρασὶ τὴν ἡμέρα. Παρὰ τὴ νηστεία αὐτὴ ὑποχρεώνεται ὁ θεραπευόμενος νὰ κάνῃ μιὰ ὥρα περίπατο τὴ μέρα ἀλλὰ μὲ σιγανὸ βῆμα, γιὰ νὰ μὴ ράζεται ἡ καρδιά. Ἡ κίνησις εἶναι ἀπα τητη, ἐπειδὴ ἔτσι ἐπιταχύνεται ἡ κατα λωσις τῶν ἀχρήστων οὐσιῶν ἀπὸ τὸν γανισμό. Κατὰ τ' ἄλλα ὁ θεραπευόμ εἶναι ἐλεύθερος νὰ κάνῃ ὅ,τι θέλει κα τοῦ ἐπιτρέπει τὸ κουράγιο του.

Ἀπὸ τὴ δωδεκάτη ἡμέρα ἀρχίζει πάνοδος στὸν κανονικὸ ρυθμὸ ποὺ γί με μεγάλη προσοχή. Τὴν πρώτη τῆς διακοπῆς τῆς νηστείας τὴν περνᾶ θεραπευόμενος μὲ ἕνα μῆλο ποὺ πρέπε τὸ μασήσῃ ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὥ ὥστε νὰ τὸ ἀφομοιώσῃ εὔκολα ὁ ὀργα σμός. Τὴν ἄλλη μέρα προστίθενται μῆλα λίγες νερόβραστες πατάτες ἢ λ χόρτα καὶ ἡ χορτοφαγία συνεχίζεται μὲ ὅλο αὐξανομένη μερίδα— γιὰ μιὰ λόκληρη ἑβδομάδα, στὸ τέλος τῆς ὁπο θεωρεῖται πιὰ ὅτι τελείωσε ἡ θεραπεία μπορεῖ νὰ ξαναρχίσῃ ὁ θεραπευθεὶς παλιὰ κανονική του ζωή. Οἱ γιατροὶ «Σανατορίων τῆς πείνας» δίνουν συμ στὴν πελατεία τους τὴν συμβουλὴ νὰ νουν πιστοὶ στὴ χορτοφαγία. Μπορο μως ἂν θέλουν νὰ κάνουν καὶ ὁποιαδή χρῆσι ἢ ἀκόμη καὶ κατάχρησι κρέατ φθάνει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους νὰ κάν κάθε χρόνο τὴν ἴδια θεραπεία τῆς πεί ποὺ ξαναδίνει στὸ σῶμα τὴν κομψὴ γρα μὴ καὶ καθαρίζει τὸν ὀργανισμὸ ἀπὸ δ τὶς ἀκαθαρσίες ποὺ γίνονται ἀφορμὴ λογῆς-λογῆς ἀσθένειες.

Ἡ μέθοδος τῆς πείνας ἔχει ἀποδε εὐεργετικὴ γιὰ πολλὲς ἀσθένειες, μετα τῶν ὁποίων καταλέγονται καὶ οἱ ρευματ σμοὶ καὶ οἱ ἰσχιαλγίες. Ἐπίσης ἔχει ἀπ δειχθῇ ὅτι διάφορες ἄλλες ἰατρικὲς ἐπεμβ σεις ποὺ γίνονται κατὰ τὴ διάκρεια τ νηστείας, ὅπως π. χ. ἐνέσεις, ἐσωτερ φάρμακα κλπ. εἶναι πολὺ ἀποτελεσμα κώτερες παρὰ ὅταν γίνωνται ὑπὸ συνήθ συνθήκας. Εὐεργετικὴ ἐπίδρασι ἀσκεῖ θεραπεία ἐπίσης ἐπὶ τοῦ δέρματος τὸ ποῖον καθαρίζει τελείως ἀπὸ μπιμπί σπυριὰ καὶ ἄλλα παρόμοια. Οἱ ἐπιστή νες ποὺ ἔχουν εἰδικευθῇ στὴ νέα αὐτὴ θ ραπεία ἐξακολουθοῦν τὶς παρατηρήσ τους γιὰ νὰ διαπιστώσουν ὅλες τὶς ἀσθ νειες ποὺ μποροῦν νὰ θεραπευθοῦν μὲ τὴν, καθὼς καὶ διάφορες ἄλλες λεπτο ρειες.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΑΣ

Τί ὑπόσχεται γιὰ τὸ μέλλον;

"Ολα τὰ παιδιὰ ἔχουν ἐλαττώματα. Μερικὰ ὅμως ἀνάμεσα σ' αὐτά, ὁποιεσδήποτε καὶ ἂν εἶναι οἱ ἀτέλειες ποὺ τυχὸν παρουσιάζουν, ἐμφανίζουν ἐνδείξεις ποὺ ὑπόσχονται πολλὰ γιὰ τὸ μέλλον τους καὶ παρέχουν τὴν ἐλπίδα ὅτι μπορεῖ νὰ γίνουν ἄνδρες καὶ γυναῖκες μὲ ἀξία. Ἀπὸ πολὺ μικρά, ξέρουν κιόλας νὰ ἐλέγχουν τὶς συγκινήσεις των, νὰ συγκρατοῦνται καὶ νὰ ἐπιβάλλωνται στὸν ἑαυτό τους. Σὰν τὸ ἀτσάλι τῆς καλῆς ποιότητος, θὰ χαλυβδωθοῦν καλύτερα, ἀντὶ νὰ χαλάσουν καὶ νὰ μαλακώσουν, ἀπὸ τὴ ζωή.

Τὸ παιδάκι σας εἶναι τάχα ἕνα ἀπ' αὐτά; Ἀπαντῆστε στὶς ἑπόμενες ἐρωτήσεις. Σημειῶστε 2 βαθμοὺς γιὰ κάθε «ναί», 1 γιὰ κάθε «ἴσως», 0 γιὰ τὰ «ὄχι» καὶ κάνετε τὸ ἄθροισμα.

1. Φοβᾶται ὅταν τὸ πηγαίνετε στὸν ὀδοντογιατρὸ ἢ στὸ γιατρό;

2. Παραπονιέται στὴν παραμικρὴ εὐκαιρία ποὺ θὰ τοῦ λείψῃ κάποια ἀπὸ τὶς ἀνέσεις του;

3. Κλαίει ἀμέσως μόλις τὸ ἐπιπλήξετε;

4. Εἶναι πολὺ καλομαθημένο, τρυφερό;

5. Φοβᾶται νὰ μένῃ μόνο του;

6. Φοβᾶται διαρκῶς μήπως δὲν ἔρθῃ καλὰ τὰ μαθήματά του καὶ τιμωρηθῇ;

7. "Οταν τὸ ρωτοῦν, ἀπαντᾶ πάντα ὄχι ἐκεῖνο ποὺ σκέπτεται πραγματικά, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ νομίζει πὼς περιμένουν οἱ ἄλλοι ἀπ' αὐτό;

8. Δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ διασκεδάσῃ καὶ νὰ περάσῃ τὴν ὥρα του μόνο;

9. Λέει ψέματα γιὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸ μάλωμα;

10. "Ερχεται διαρκῶς νὰ σᾶς ζητήσῃ συμβουλὴ «τί νὰ κάνῃ», ἀκόμα καὶ γιὰ τὰ παιχνίδια του;

"Αν τὸ ἄθροισμα εἶναι μικρότερο ἀπὸ 5, ἡ ἀνατροφὴ τοῦ παιδιοῦ σας θὰ εἶναι ἴσως δύσκολη. Ἀλλὰ μὴν ἀνησυχήσετε: Ὑπόσχεται πολλὰ γιὰ τὸ μέλλον! Μεταξὺ 6 καὶ 11, ἔχει ἀνάγκη νὰ συναναστρέφεται συχνότερα μὲ συνομήλικά του παιδιά. Ὁ προσκοπισμὸς ἢ ὁ ὁδηγισμὸς θὰ τοῦ κάνῃ ἀσφαλῶς καλό. "Αν τὸ ἄθροισμα εἶναι μεγαλύτερο ἀπὸ 12, προσοχή! Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐσεῖς θὰ φταῖτε. Μὴ χαϊδεύετε τόσο τὸ παιδί σας, συνηθίστε το νὰ τὰ βγάζῃ πέρα μόνο του... Ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται ὁ χαρακτήρας ποὺ θὰ διαμορφώσῃ καὶ τὸ τί θὰ σταθῇ ἱκανὸ νὰ κάνῃ στὴ ζωή του.

ΑΡΡΩΣΤΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ...

Πῶς θὰ περιποιηθοῦμε ἕναν δικό μας ποὺ ἔπεσε στὸ κρεβάτι

Ἡ φύσις τῆς γυναίκας ζητεῖ μιὰ φωλιά, ποὺ νὰ προστατεύῃ τὸ ταῖρι της καὶ τὰ παιδιά της ἀπὸ τοὺς κακοὺς καιροὺς καὶ τὶς τρικυμίες τῆς ζωῆς. "Ησυχη, πῶς στὸ κατώφλι τῆς πόρτας της θὰ ξεθυμάνουν τὰ ἄγρια κύματα τοῦ ἔξω κόσμου, θ' ἀφοσιωθῇ στὰ ἀγαπημένα της πλάσματα. Μιὰ ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες ἀσχολίες της εἶναι καὶ ἡ περιποίησις τοῦ δικοῦ της, ποὺ ἔπεσε στὸ κρεβάτι τῆς ἀρρώστειας. Πῶς θὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἱερὸ αὐτὸ ἔργο; Ἡ ἀκόλουνθη πραγματεία ἑνὸς παλιοῦ γιατροῦ, γραμμένη ἀπὸ παλιὰ καὶ ἀναθεωρημένη, δίνει μὲ συστηματικὸ τρόπο ὅλες τὶς ὁδηγίες ποὺ χρειάζονται.

2ον

Σεντόνια καὶ σκεπάσματα πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται καθὼς τὰ ἔχει συνηθίσει ὁ ἄρρωστος καὶ κατὰ τὴν ἐποχή. Γενικὰ ὅμως, δὲν πρέπει νὰ εἶναι βαρειά, ν' ἀποφεύγεται μάλιστα τὸ πάπλωμα, γιατὶ καὶ οἱ κινήσεις τοῦ ἀρρώστου δυσκολεύονται καὶ ἡ ἀναπνοή του στενοχωριέται. Ἐλαφρὲς μάλλινες κουβέρτες εἶναι προτιμότερες ἀπὸ τὸ πάπλωμα καὶ γιὰ ἕνα ἀκόμη λόγο ἀσκετὰ σοβαρό, ὅτι αὐτὲς μποροῦν νὰ πλυθοῦν.

"Οσο γιὰ παραπετάσματα γύρω στὸ κρεβάτι δὲν μπορεῖ φυσικὰ νὰ γίνῃ κανεὶς λόγος, γιατὶ ἔχουν καταργηθῇ. "Αν ὅμως καμμιὰ οἰκογένεια τὰ διατηρῇ ἀκόμη, κάνει λάθος σοβαρὸ ὑγιεινῆς, γιατὶ ἁπλούστατα ἐμποδίζουν τὴν ἐλεύθερη κυκλοφορία τοῦ ἀέρος, ποὺ γιὰ τὸν ἄρρωστο εἶναι, καθὼς εἴπαμε, πολυτιμότατος.

Τὸ κρεβάτι δὲν πρέπει νὰ εἶναι κοντὰ σὲ παράθυρο ἢ θερμάστρα, οὔτε στὸ μεταξὺ παραθύρου καὶ πόρτας, οὔτε κοντὰ σὲ τοῖχο ἐξωτερικό, ποὺ νὰ χωρίζῃ δηλ. τὸ σπίτι ἀπ' τὸ δρόμο.

Συχνὰ πρέπει νὰ συνυρίζεται, νὰ διορθώνεται, τὸ κρεβάτι, γιὰ λόγους καθαριότητος καὶ ὑγιεινῆς προφυλάξεως. Γιὰ νὰ γίνεται αὐτό, ὁ ἄρρωστος μεταφέρεται, μὲ ὅλες τὶς ἀπαιτούμενες προφυλάξεις, σὲ ἄλλο κρεβάτι ἢ ντιβάνι ἢ πολυθρόνα, ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς του. "Αν δὲν μπορῇ νὰ περπατήσῃ, τὸν κρατοῦν ἕνας ἢ δύο βοηθοί, ἐν ἀνάγκῃ τὸν σηκώνουν στὰ χέρια. Τὸ καλύτερο ὅμως εἶναι νὰ φέρνουν τὸ δεύτερο κρεβάτι κοντὰ στὸ πρῶτο καὶ ἤρεμα νὰ κυλοῦν τὸν ἄρρωστο ἀπὸ τὸ ἕνα στὸ ἄλλο. Ἅμα τὸν τοποθετήσουν καλὰ καὶ τὸν σκεπάσουν, προχωρεῖ τότε ἡ νοικοκυρὰ στὸ διόρθωμα τοῦ κρεβατιοῦ. Γυρίζει δηλ. τὸ στρῶμα τὸ ἐπάνω κάτω, καὶ στρώνει τὴν ἐπιφάνειά του ἢ καλύτερα τὸ βγάζει στὸν ἀνοιχτὸν ἀέρα καὶ τὸν ἥλιο καὶ τὸ ἀφίνει λίγο, τινάζει ἢ καλύτερα ἀλλάζει, τὰ σεντόνια, ἀερίζει καὶ ἡλιάζει τὰ σκεπάσματα. Ἔπειτα στρώνει πάλι τὸ κρεβάτι, στερεώνοντας καλὰ τὰ σεντόνια στὶς ἄκρες, ὥστε νὰ μὴν κάνουν πτυχές, τὸ ζεσταίνει μὲ ὁποιον τρόπο βρίσκει καλύτερον (ζεστὰ τοῦβλα τυλιγμένα σὲ φανέλλα ἢ μποτίλια μὲ ζεστὸ νερὸ ποὺ τὴν βουλώνει καλὰ καὶ τὴν τυλίγει μὲ φανέλλα) καὶ τέλος ξαναβάζει τὸν ἄρρωστο στὸ συνυρισμένο ἔτσι κρεβάτι.

★

Ὑπάρχουν ἀρρώστειες μακρυὲς καὶ βαρειές, ποὺ ἀπὸ τὸ ἀδιάκοπο ξάπλωμα τοῦ ἀρρώστου, ἐπάνω στὴ ράχη, τὸ δέρμα του σὲ ὡρισμένες μερίες, ἐπειδὴ πιέζεται διαρκῶς, ἀρχίζει νὰ παθαίνῃ κάποιαν ἀλλοίωσι, ποὺ ἀρχίζοντας ἀπὸ ἁπλῆ κοκκινίλα μὲ ἐλαφρὸν πόνο, μπορεῖ νὰ καταντήσῃ σὲ γάγγραινα τοῦ μέρους ἐκείνου. Ἡ πάθησι αὐτὴ τότε, ἂν ἀφεθῇ στὴν τύχη της, γίνεται αὐτὴ ποὺ ὀνομάζουν οἱ γιατροὶ «γάγγραινα ἐκ κατακλίσεως» καὶ συμβαίνει προπάντων σὲ μερίες τοῦ κορμοῦ, ὅπου ἀμέσως σχεδὸν κάτω ἀπὸ τὸ δέρμα, ὑπάρχει κόκκαλο, ὅπως τὸ ἱερὸν ὀστοῦν.

Χρειάζεται λοιπὸν νὰ προσέξῃ ἡ καλὴ γυναίκα ποὺ περιποιεῖται τὸν ἄρρωστο τὸ ζήτημα αὐτό, γιατὶ μπορεῖ ὁ γιατρὸς νὰ μὴν ἔδωσε αὐτὴ τὴν προσοχή, ὁ δὲ ἄρρωστος ἐξ αἰτίας τῆς βαρειᾶς καταστάσεώς του, νὰ μὴ τὸ ἐνοιωσε ὁ ἴδιος. Προσπαθεῖ λοιπὸν ἡ νοσοκόμα νὰ προλάβῃ τὸ κακὸ αὐτὸ καὶ τὸ πετυχαίνει, ἂν φροντίζῃ ὥστε τὸ στρῶμα ἐν πρώτοις νὰ εἶναι ἁπαλό, λεῖο, ὁμαλὸ καὶ καθαρώτατο, ὁ δὲ ἄρρωστος ν' ἀλλάζῃ συχνὰ θέσι στὸ κρεβάτι. "Ετσι δὲν πιέζονται ἀτέλειωτες ὧρες τὰ ἴδια μέρη. Ἐπίσης νὰ περνᾷ τὶς περισσότερες ὧρες ξαπλωμένος παρὰ ἀνακαθιστός. Κάτω ἀπὸ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν νὰ τοποθετῆται ἕνα ἰδιαίτερο πανὶ λινὸ καὶ διπλωμένο στὰ τέσσερα ἢ ὀχτώ, ποὺ ν' ἀλλάζῃ συχνὰ καὶ νὰ εἶναι πάντοτε καθαρό, ὄχι ὑγρό, οὔτε θερμό. Νὰ πλένωνται δὲ τὰ μέρη αὐτὰ ποὺ διατρέχουν τέτοιον κίνδυνο μὲ ἐλαφρὰ κρύο νερὸ στὸ ὁποῖον ἐβάλαμε λίγο ξύδι ἢ κολώνια ἢ μὲ κρασὶ ἢ καμφοροῦχο οἰνόπνευμα ἢ καὶ χυμὸ λεμονιοῦ.

Ἐννοεῖται ὅτι ἂν τὰ ὑποπτα σημεῖα ζωηρεύουν, πρέπει νὰ τὰ κυττάξῃ σύντομα ὁ γιατρός. Γενικὰ ἡ προφύλαξι ἀπὸ μιὰ τέτοια ἐπιπλοκὴ ἢ ἡ γρηγορώτερη θεραπεία ἐπιτυγχάνεται, ἂν κάτω ἀπὸ τὴ μέση τοῦ ἀρρώστου στρωθῇ δέρμα ἐλαφιοῦ μὲ τὸ τρίχωμα πρὸς τὸ σῶμα τοῦ ἀρρώστου ἢ ἂν τοποθετηθοῦν κάτω ἀπὸ τὰ πειραγμένα μέρη κουλοῦρες ἀπὸ ἐλαστικὸ σωλήνα γεμάτες νερὸ ἢ ἀέρα, ἀπ' αὐτὲς ποὺ ἔχουν τὰ φαρμακεῖα.

Τὰ ροῦχα τοῦ ἀρρώστου καὶ ὁ καθαρισμὸς

Στὸ κρεβάτι ποὺ βρίσκεται ὁ ἄρρωστος δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ φορῇ πολλὰ καὶ βαρειὰ ροῦχα, ἀλλὰ μόνον τὰ ἀσπρόρρουχά του καὶ τὶς φανέλλες πυτζάμες του. Πρέπει ν' ἀλλάζῃ συχνὰ τὰ ἐσώρουχα, γιατί στὴν ἀρρώστεια ὅσο καὶ στὴν ὑγεία, εἶναι κακὸ νὰ μένῃ ἐπάνω στοὺς πόρους τοῦ δέρματος ἡ λιπώδης ἐκείνη ἀκαθαρσία, καθὼς καὶ ἡ ὑγρασία ποὺ μένει ἀπὸ τὴν ἐφίδρωσι καὶ τὴν ἀπορροφᾷ τὸ ἐσώρουχο. Ἴδιως δὲν ἐπιτρέπεται γιὰ κανέναν λόγο νὰ μείνουν ἐπάνω στὸ κορμὶ μουσκεμένα ἀπ' τὸν ἱδρῶτα ροῦχα.

Ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἀσπρορρούχων συνοδεύεται ἀπὸ μερικὲς ἀπαραίτητες προφυλάξεις, γιὰ νὰ μὴν πάθῃ ψύξι ὁ ἄρρωστος. Χρειάζεται προπάντων γρηγοράδα καὶ ἐπιδεξιότητα στὰ χέρια τῆς νοσοκόμας. Κλείνεται καλὰ τὸ δωμάτιο καὶ ζεσταίνεται κάπως περισσότερο. Βγάζομε τὰ ροῦχα τοῦ ἀρρώστου, εἴτε ἀπὸ τὸ μέρος τῆς κεφαλῆς, εἴτε ἀπὸ τὸ μέρος τῶν ποδιῶν, προτιμώντας τὸ δεύτερο, ὅταν ἔχουν κάποια ἀκαθαρσία ἢ ὑγρασία.

Τὰ καθαρὰ ροῦχα τῆς ἀλλαξιᾶς ζεσταίνονται εἴτε μὲ ζεστὸ τυλιγμένο τοῦβλο ἢ μὲ τὸ σίδερο τοῦ σιδερώματος ἢ καὶ λιάζονται ἀρκετὴν ὥρα στὸν ζεστὸν ἥλιο. Δὲν πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἔχουν τὴν παραμικρὴ ὑγρασία. Εἶναι πολὺ κακὸ ἡ συνήθεια νὰ βάζουν κάτω ἀπὸ τὸ στρῶμα τοῦ ἀρρώστου τὰ ροῦχα γιὰ νὰ ζεσταθοῦν, γιατί τότε ἀπορροφοῦν τὶς νοσηρὲς ἀναθυμιάσεις τοῦ κρεβατιοῦ εἴτε καὶ ὑγραίνονται ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα τοῦ ἀρρώστου καὶ παίρνουν ἀσχημη μυρουδιά.

Ἐννοεῖται ὅτι, πρὶν ντυθῇ τὰ καθαρὰ ροῦχα του ὁ ἄρρωστος, πρέπει νὰ καθαριστῇ ἀπὸ κάθε τυχὸν βρωμιὰ ποὺ ὑπάρχει στὸ κορμί του.

Ἂν ὁ ἄρρωστος εἶναι πολὺ ἐξηντλημένος καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ὑποβληθῇ σ' αὐτὸ τὸν κόπο τῆς ἀλλαξιᾶς τῶν ροῦχων, τότε τὸ ἐσώρουχο σχίζεται ἐμπρὸς ὅλο καὶ γίνεται ὕστερα κουμπωτό, ὅταν ξαναφορεθῇ καθαρό. Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ ὅταν ὑπάρχῃ πάθησι τοῦ χεριοῦ, ὁπότε σχίζεται στὸ μάκρος ὅλο τὸ μανίκι κι' ἔπειτα πιάνεται μὲ κορδέλες.

Χρειάζεται προσοχὴ νὰ μὴ σφίγγουν ἢ στενοχωροῦν τὰ ροῦχα τὸν ἄρρωστο οὔτε νὰ τὸν ἐνοχλοῦν μὲ τὴν σκληρὴ ἐπιφάνεια τοῦ ὑφάσματος.

Τὰ ἀσπρόρρουχα τοῦ ἀνρώστου πρέπει νὰ πλένωνται χωριστά. "Αν ἡ ἀρρώστεια εἶναι μολυσματική, ἡ φρονιμάδα ἀπαιτεῖ νὰ μποῦν στὴν μπουγάδα, ἀφοῦ πρῶτα ἁπολυμανθοῦν μὲ θειάφι. Αὐτὸ γίνεται ὡς ἑξῆς:

Βάζετε σὲ μιὰν ἀποῦρκη ἢ ἐλεύθερο δωμάτιο ἕνα μαγκάλι μὲ ἀναμένα κάρβουνα. Ἐπάνω ἀπ' αὐτὸ τοποθετεῖτε ξύλινες πῆχες, ποὺ τὶς ἀκουμπᾶτε σὲ καρέκλες, εἰς τρόπον ὥστε νὰ γίνῃ ἕνα εἶδος σκάρα. Σὲ αὐτὴν τοποθετεῖτε τὰ ροῦχα ποὺ πρέπει ν' ἀπολυμανθοῦν καὶ τὰ σκεπάζετε μὲ μιὰ παλιὰ κουβέρτα, ὥστε ὁ γῦρος της νὰ καθίσῃ κάτω στὸ πάτωμα. Τότε τσηκώνετε μιὰν ἄκρη, ρίχνετε στὰ κάρβουνα μιὰ φούχτα θειάφι καὶ ἀφίνετε τὸν καπνὸ τοῦ θειαφιοῦ νὰ ἐνεργήσῃ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας. Ἔπειτα ξεσκεπάζετε, ἀναποδογυρίζετε τὰ ροῦχα, τὰ ξανασκεπάζετε καὶ κάζετε ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ κάπνισμα. Προσέχετε μόνον νὰ μὴν ἐκτεθῆτε ἀπότομα στοὺς ἀτμοὺς τοῦ θειαφιοῦ, γιατὶ προκαλοῦν δυνατὸν βῆχα καὶ πνίξη.

★

Γιὰ νὰ κρατιέται καθαρὸ τὸ κρεβάτι, μιὰ πολὺ καλὴ προφύλαξι εἶναι καὶ τὸ νὰ τοποθετῆται κάτω ἀπὸ τὸ σεντόνι ἕνα μεγάλο κομμάτι μουσαμᾶς. Αὐτὸ μάλιστα εἶναι ἀναγκαῖον, ὅταν ἡ ἀρρώστεια γίνεται βαρύτερη ἢ ὅταν ὁ ἄρρωστος πάσχῃ ἀπὸ αἱμορραγίες ἢ πυόρροια ἢ ἀκούσιες κενώσεις. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν μουσαμὰ πρέπει νὰ βάλωμε ἀκόμη κι' ἕνα λινὸ πανὶ κάτω ἀπὸ καλά, τὸ ζεσταίνομε λίγο καὶ τὸ τοποθετοῦμε διπλωμένο στὰ τέσσερα. Τὸ πρόσθετο αὐτὸ πανὶ τὸ ἀλλάζουμε συχνά, ὅσο παρουσιάζεται ἀνάγκη, ἐνῶ συγχρόνως καθαρίζουμε καλὰ καὶ σφουγγαρίζομε τὴ λερωμένη ἐπιφάνεια τοῦ ἀρρώστου.

Ἡ καθαριότης τοῦ κορμιοῦ τοῦ ἀρρώστου εἶναι ἡ πρώτη καὶ κυριώτερη γιὰ πολλοὺς λόγους. Πρέπει κάθε μέρα νὰ πλύνῃ χέρια, πρόσωπο καὶ στόμα. Ἐὰν ὁ ἴδιος δὲν μπορεῖ νὰ τὸ κάνῃ μόνος του, πρέπει αὐτὸ νὰ τὸν περιποιεῖται νὰ πλύνῃ μ' ἕνα ἁπαλὸ σφουγγάρι καὶ μὲ χλιαρὸ νερὸ καὶ νὰ σκουπίσῃ καλὰ ὕστερα μὲ ξηρὸ καὶ νὰ σκουπίσῃ καλὰ καὶ ὅσα μέρη φροντίζει νὰ σκουπίζῃ καλὰ καὶ ὅσα μέρη τοῦ ἀρρώστου βρέχονται ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα καὶ λερώνονται. Τὰ μαλλιὰ ἐπίσης τοῦ ἀρρώστου πρέπει νὰ χτενίζωνται καλά, γιὰ νὰ μὴ κολλήσουν μεταξύ τους οἱ τρίχες καὶ ὕστερα δὲν τὶς περνᾷ τὸ χτένι. Ἐπίσης, γιὰ νὰ μὴν ἀναπτυχθοῦν ἐκεῖ παράσιτα.

Γνωρίζουν πιὰ σήμερα καὶ οἱ ἀπολίτιστοι ἀκόμη ἴσως λαοί, ὅτι οἱ περισσότερες ἀρρώστειες γεννιοῦνται ἀπὸ διαφόρων εἰδῶν μικρόβια, ποὺ δὲν τὰ βλέπουμε παρὰ μόνον μὲ τὸ μικροσκόπιο. Αὐτὰ βρίσκονται γύρω μὲ τὸ μικροσκόπιο. Αὐτὰ βρίσκονται γύρω μας σὲ ἀπροσμέτρητες στρατιές, καὶ παραμονεύουν εὐκαιρία νὰ μποῦν στὸ σῶμα μας καὶ νὰ ἐγκατασταθοῦν, βλάπτοντας τὴν ὑγεία μας. Τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ βρίσκονται στὸν ἀκάθαρτο καὶ σκονισμένο ἀέρα, στὶς ἀκάθαρτες τροφές, στὸ μολυσμένο νερὸ καὶ στὴ βρῶμα τοῦ κορμιοῦ ἀπὸ τὴν ἁπλυ

Είναι άλήθεια, ότι ύπάρχουν μερικές έλαφρές άδιαθεσίες, που μέ λίγη δίαιτα, προφύλαξη καί άνάπαυσι φεύγουν, μά καί πόσες δμως βαρειές καί έπικίνδυνες άρρώστειες δέν άρχίζουν άπό τέτοιες φαινομενικά άσήμαντες άδιαθεσίες! Τίς βλέπουμε μέ κάποιαν άδιαφορία έμεῖς οί άλλοι καί τίς θεωροῦμε έλαφρές μά τό μάτι τοῦ γιατροῦ Βλέπει άμέσως ποιός κίνδυνος κρύβεται κάτω άπό τά έλαφρά αύτά φαινόμενα. Μήπως ένα άπό τά πρῶτα σημάδια τῆς μηνιγγίτιδος δέν εἶναι ένας άπλός καί άνύποπτος πονοκέφαλος; Έν τούτοις ή φοβερή αύτή άρρώστεια έρχεται κάτω άπό αύτό τό προκάλυμμα, γιά νά έκτελέση τό καταστρεπτικό ἔργο της.

Ένοεῖται, λέγοντας αὐτά δέν προτρέπομε ὁπωσδήποτε καί γιά κάθε «ψύλλου πήδημα» νά τρέχουμε στό γιατρό. Νά προσέξουμε τοῦτο, μήπως πρόκειται γιά ὑποπτα καί ἀνησυχαστικά συμπτώματα, τέτοια πού δέν εἶναι συνηθισμένα στόν ἄνθρωπό μας, ἀπό τήν ἰδιοσυγκρασία καί τήν ταχτική διάθεσί του. Τότε, ἄν τά πρόχειρα καί γνωστά ἐκ πείρας θεραπευτικά μέσα τῆς οἰκοδέσποινας ἀποδειχτοῦν μάταια, ἔργον φρονήσεως, εὐσυνειδησίας καί ἀσφαλείας εἶναι νά κληθῆ ἡ εὐεργετική ἀντίληψις τῆς ἐπιστήμης.

Ἡ πρόσκλησις τοῦ γιατροῦ λοιπόν θά γίνη στήν περίπτωσι τέτοιας ἀνησυχίας καί σύντομα. Πρέπει νά καταλάβουμε καλά, ὅτι ἄν ἡ ἀρρώστεια μείνη στό ἔλεος τῆς μοίρας ἤ τῶν γιατροσοφιῶν τῆς ἀμάθειας καί τῆς ἀγυρτείας, μπορεῖ νά καταντήση σέ λίγο ἔτσι ποῦ ὁ γιατρός ἐρχόμενος πιά νά μήν ἔχη νά κάμη τίποτε. Ἡ ἀρρώστεια τότε, ἀπό τήν ἔλλειψι τῆς ἐπιστημονικῆς ἀμύνης, ἔχει κάμει ἀνεπανόρθωτες καταστροφές. Καί δέν συμβαίνει σπάνια νά καταλογίζουν τήν ἀποτυχία τῆς θεραπείας στό γιατρό, ὁ ὁποῖος ὅμως εἶναι πραγματικά ἀνεύθυνος, ἀφοῦ τόν κάλεσαν πολύ ἀργά.

Δυστυχῶς ἡ ἀμάθεια στό λαό μας δίνει τήν εὐχέρεια σέ παντός εἴδους ἀγύρτες «γιατρούς» καί «γιάτρισσες» νά καταπιάνωνται μέ θεραπεῖες δυσκόλων ἀσθενειῶν γιά ἐλεεινό χρηματισμό. Εἶν' ἀλήθεια, ὅτι μερικοί, ἔχοντες πραγματική ἐμπειρία ἤ ὡρισμένες πατροπαράδοτες συνταγές, κατορθώνουν νά ἐπιτύχουν ἐντυπωσιακές θεραπεῖες, γιατί δέν ἀποκλείεται νά ὑπάρχη ἐπιστημονική βάσις. ἐφόσον ὁλόκληρος ἡ Ἰατρική δέν εἶναι παρά μιά μεθοδική ταξινόμησις τῶν ἀπό αἰώνων δεδομένων τῆς πείρας. Ἀλλά μπροστά σέ λίγες πραγματικές ἐπιτυχίες, πόσες καταστροφές καί συνειδητά ἐγκλήματα δέν γίνονται ἀπό τούς ἀγύρτες αὐτούς! Πόσες πραγματικές δολοφονίες ἀπό τήν ἄγνοια καί τήν εὐπιστία τῶν ἁπλοϊκῶν ἀνθρώπων! Εἶναι τόσον ἐπιτήδειοι οἱ ἐκμεταλλευτές αὐτοί τῆς ἀμάθειας τοῦ λαοῦ, ὥστε κατορθώνουν νά ἐμποδίζουν τήν ἀνασκοίνωσι πλήθους ἀποτυχιῶν καί ν' ἀφίνουν νά διασαλπίζεται μιά συμπτωματική ἐπιτυχία. Καί αὐτό, τή στιγμή πού οἱ ἐπιστήμονες, μόλις προσκόψουν στήν παρασμικρά ἀποτυχία, γίνονται ὁ στόχος ὅλων! Καί ἀκόμη χειρότερα, ὅταν ὁ γιατρός προσκληθῆ μετά τίς καταστροφές πού ἔκαμε ὁ ἀγύρτης, ὁπότε κάθε ἄκριτος ἄνθρωπος τοῦ φορτώνει τήν εὐθύνη γιά ὅλα τά προηγηθέντα.

Πρέπει ἡ ἀγαθή οἰκοδέσποινα νά μή δίνη ποτέ πίστι στίς συμβουλές γιά ἐμπειρικούς γιατρούς, νά ἔχη ἀδιάστακτη πεποίθησι στήν ἐπιστήμη καί νά γνωρίζη ὅτι πέφτει στή χειρότερη ἀστοργία, ὅταν ἐμπιστευθῆ τόν ἀγαπημένο της ἄρρωστο στίς φροντίδες τοῦ ὁποιουδήποτε τυχάρπαστου «πρακτικοῦ» ἤ γραΐδιου. Τό πολύ - πολύ πού μπορεῖ νά ἐπιτρέψη σ' αὐτούς ἡ στή γειτόνισσα, εἶναι καμμιά μεθοδική ἐντριβή θά δεχθῆ φάρμακο ἐσωτερικῆς χρήσεως γιά κάποια βαρειάν ἀρρώστεια ἤ ἀλοιφή ἀγνωστη καί ὑποπτη γιά κάποιο σοβαρό τραῦμα. Ὑπάρχει πιθανότητα 1 τοῖς ἑκατό γιά θεραπεία καί 99 τοῖς ἑκατό ἡ ἀρρώστεια νά καταντήση ἀπελπιστική καί ἡ πληγή γάγγραινα.

Εἶναι μεγάλη ντροπή στόν αἰώνα μας νά ζητοῦμε συνδρομή ἀπό μεσαιωνικά γιατροσόφια, ἀκριβῶς ὅπως εἶναι μεγάλος παραλογισμός νά προτιμήσουμε φωτισμό μέ δαδες παρά μέ ἠλεκτρικές λάμπες.

Καθώς εἴπαμε, πρέπει ἡ οἰκοδέσποινα νά μεταχειρισθῆ ὅλα τά μέσα τῆς ὑγιεινῆς καί τῆς δίαιτας, γιά νά περιθάλψη τόν ἄρρωστο, πρίν καλέση τό γιατρό.

Βάζει τόν ἄρρωστο στό κρεβάτι, σύμφωνα μέ τούς κανόνες πού ἀναφέραμε, περιορίζει τίς στερεές καί δύσπεπτες τροφές, κανονίζει δίαιτα καί παρακολουθεῖ προσεχτικά ἄν ὑποχωρῆ ἡ ἀδιαθεσία. Μόλις δμως παρατηρήση, ὅτι ὅλα αὐτά δέν ἔφεραν καλυτέρευσι, πρέπει εὐθύς νά στείλη γιά γιατρό.

Ἄν ὁ ἄρρωστος, ἐξ αἰτίας τῆς ἡλικίας ἤ τῆς καταστάσεώς του, δέν εἶναι σέ θέσι νά πληροφορήση τό γιατρό γιά τίς λεπτομέρειες καί τά συμπτώματα τῆς ἀρρώστειας του, τότε πρέπει ἡ γυναίκα πού τόν περιποιεῖται νά ἔχη φροντίσει νά παρατηρήση ἀκριβῶς καί μέ προσοχή ὅλα τά ἐκτακτα φαινόμενα, πού παρουσιάζει ὁ ἄρρωστος καί ὅλα τά συμπτώματα ὅσα μπορεῖν νά πέσουν στήν ἀντίληψί της ἤ μαθαίνει ἀπό τόν ἴδιον. Ἔτσι θά μπορέση νά γίνη χρησιμώτατη κατά τήν ἐξέτασι τοῦ γιατροῦ καί νά τοῦ φανερώση ἀκόμη καί λεπτομέρειες, πού πολλές φορές ὁ ἄρρωστος τίς κρύβει σκόπιμα ἀπ' τό γιατρό, ἐνῶ εἶναι ἴσως κάποτε πάρα πολύ σπουδαῖες. Ἄς κρατήση ἡ καλή γυναίκα μιά σημείωσι γιά ὅλα αὐτά, χωρίς νά παραλείψη ὅσα ὁ ἄρρωστος θά ντραπῆ ἤ θά λησμονήση ἤ θά ἀηδιάση, ἴσως, ν' ἀναφέρη. Ἡ σημείωσι αὐτή, μαζί μέ ἰδιαίτερες ἄλλες τυχόν συμπληρωματικές πληροφορίες θά εἶναι γιά τό γιατρό πολύτιμη.

Πρέπει ἐπίσης στό σπίτι νά ὑπάρχη ὁπωσδήποτε θερμόμετρο καί νά γίνεται θερμομέτρησι τοῦ ἀρρώστου δυό τουλάχιστον φορές τήν ἡμέρα, πρωΐ καί βράδυ. Νά κρατιέται τότε ἀπαραιτήτως μιά σημείωσι μέ τούς βαθμούς τῆς θερμοκρασίας. Αὐτό τό μέτρο εἶναι ὠφελιμώτατο καί δέν πρέπει νά ὑπάρχη Ἑλληνίδα νοικοκυρά, πού νά μήν ἔχη στό σπίτι θερμόμετρο ἤ νά μήν ξέρη νά τό μεταχειριστῆ. Γιατί μ' αὐτό καί ἡ ἴδια ὁδηγεῖται, ὅταν περιθάλπη τόν ἄρρωστό της καί τό γιατρό διαφωτίζει πολύ, ὥστε νά κάμη σωστή διάγνωσι.

Τά πτύελα τοῦ ἀρρώστου, ἄν πρόκειται γιά νόσημα πνευμονικό, πρέπει νά φυλαχτοῦν μέσα σ' ἕνα καθαρό ποτήρι γιά νά τά δῆ ὁ γιατρός καί ὁ μικροβιολόγος. Ἐπίσης μέρος ἀπό τά οὖρα ἤ καί κόπρανα ἤ καί ἐμέσματα πρέπει νά φυλαχτοῦν σέ κατάλληλο καθαρό δοχεῖο, πού θά μένη, ὄχι στό δωμάτιο βέβαια τοῦ ἀρρώστου, ὥσπου νά ἐξετασθῆ ἀπό τό γιατρό καί μικροβιολόγο.

Ἄν πρόκειται γιά νόσημα ἐπιδημικό καί μολυσματικό, ἡ οἰκοδέσποινα θά λάβη καί ἄλλες ἀκόμη εἰδικές προφυλάξεις πού θά τῆς ὑποδείξη ὁ γιατρός.

Στήν ἐπίσκεψι τοῦ γιατροῦ καί ὕστερα ἀπ' αὐτή.

Στό γιατρό, πού προσκαλεῖται γιά θεραπεία ἑνός ἀρρώστου, πρέπει νά νοιώθουν

— Ἀπό τήν ἡμέρα πού ἀγόρασε ὁ ἄνδρας μου αὐτή τήν ἠλεκτρική μηχανή τοῦ ξυρίσματος καθαρίζω μιά χαρά τίς πατάτες!...

ἐμπιστοσύνη καί ὑπόληψι ὁ ἄρρωστος ἡ οἰκογένειά του. Πολλές φορές ἡ πεθησι αὐτή τοῦ ἀρρώστου στό γιατρό εἶναι ἀρκετή νά κρατήση τό θάρρος τήν ἀφοβία του καί νά παίξη σπουδαῖο λο στή γρήγορη καί ἀποτελεσματική ραπεία. Ἐπειδή δμως ἡ ἀρρώστεια κάπως τόν ἄνθρωπο καχύποπτο, λίγο ἡ ρισσότερο, ἀναλόγως τοῦ χαρακτῆρος γι' αὐτό δέν πρέπει ποτέ ν' ἀντιληφθ ἡ γυναίκα πού τόν περιποιεῖται μίλησε αἴτερα ἤ χαμηλόφωνα μέ τό γιατρό τήν κατάστασί του. Πάντως καί ὁ γι ὁ ἴδιος προσέχει σ' αὐτό τό σημεῖο φράζεται μέ τρόπο αἰσιόδοξο καί βά τήν κατάλληλη εὐκαιρία γιά νά κάμη βαρώτερες ἀνακοινώσεις.

Ἀφοῦ ἡ οἰκοδέσποινα δώση στό γι καθώς εἴπαμε, μιά σωστή καί λεπτομ ακή ἔκθεσι γιά ὅσα παρετήρησε στόν ρωστο, θά τόν βοηθήση ἔπειτα στήν ἐξέτασι, δίνοντάς του γρήγορα ὅ,τι στή καί ζητήση, καθαρή πετσέτα ἤ κ σκεῦος ἤ ὅ,τι ἄλλο. Συγχρόνως, ὑποσ ζει καί συγκρατεῖ τόν ἄρρωστο, λέγ του ὅ,τι πρέπει γιά νά τόν πείση ὅτι ρουσιάζη δυστροπία. Τέλος παρευ στό γιατρό ὅσα ἔχει φυλαγμένα κατά ρος, πού ἀναφέραμε.

Μετά τήν ἐξέτασι, θά ὑπάρχουν ἐν λεκάνη, νερό καί σαπούνι γιά νά πλυ γιατρός, καθώς καί χρειώδη γραφ γιά νά γράψη συνταγές καί παραγγ Στό ζήτημα αὐτό πρέπει νά προσέξη ἡ οἰκοδέσποινα. Εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκ ξέρη ἀκριβῶς πῶς θά χρησιμοποιήσ φάρμακα πού διέταξε ὁ γιατρός. Ἄν τήν βοηθῆ ἡ μνήμη ἤ ἂν τά φάρμακα πολλά, ἡ φρόνιμη γυναίκα κρατεῖ μ μείωσι μέ τίς ὧρες καί τίς δόσεις τ γιατρικοῦ. Πολλά δυστυχήματα ἔγιν δῆ ὁπό τέτοια λάθη, γιά τά ὁποῖα τήν εὐθύνη ἡ νοσοκόμα ἀπό τήν ἄπορ της καί ὁ ἄρρωστος ἀπό τήν ἀνυπομ του, ποτέ δμως ἡ σπανιώτατα ὁ γι καί ὁ φαρμακοποιός. Τί σᾶς φταίει γιατρός, ὅταν σᾶς πῆ νά δίνετε στόν ἄ στό μιά κουταλιά τοῦ γλυκοῦ κάθε ὥ ρες καί σεῖς τοῦ δίνατε δυό κουταλι σούπας κάθε μιάν ὥρα; ἤ ὅταν ἕνα φά κο εἶναι διαταγμένο γιά ἐξωτερική καί σεῖς τό δώσατε ἐσωτερικῶς; Ὅ ὅταν ἔχη μόρφωσι καί νοημοσύνη ἡ ὁ σοινα, ποτέ δέν πέφτει σέ τέτοια γ λάθη, ἀλλά ὁπωσδήποτε καλό εἶναι πλασιάζεται ἡ προσοχή, ὅταν πα γιά χρῆσι φαρμάκου.

Ὅσον γιά τή δίαιτα, καί ἂν ἀκόμ σμοινήση ὁ γιατρός τίς λεπτομέρειες πει ἡ οἰκοδέσποινα νά ρωτήση καί γιά κάθε τί πού ἀμφιβάλλει. Δέν ἐπ ται σ' αὐτές τίς περιστάσεις, ἡ μυα γυναίκα νά δείξη συστολή ἤ νά θελήσ ἐπιπολαιότητα νά ἐπιδείξη πεῖρα καί σεις, πού μπορεῖ στήν πραγματικότη τῆς εἶναι ἀτελεῖς.

Ἅμα ὁ γιατρός φύγη, θά σπεύση κοκυρὰ ἀμέσως νά ἐκτελέση τίς δ καί παραγγελίες του καί νά καινο σχετικά μέ τή δίαιτα τοῦ ἀρρώστου τίς ἐντολές καί ὁδηγίες τοῦ γιατροῦ τα - πρῶτα, ἐννοεῖται, θά στείλη στό μακεῖο νά ἐκτελέση τίς συνταγές.

Ἡ δίαιτα τοῦ ἀρρώστου

Ἦταν μιά ἐποχή, πού τό νά φάη ρωστος στερεά τροφή ἤ νά πιῆ νερό ρεῖτο ἔγκλημα. Ἡ ἐποχή αὐτή πέρασ τώρα ἐλάχιστες εἶναι οἱ ἀρρώστειες ποχρεώνουν τόν ἄρρωστο νά γηστεύ κατανάλωσι καί ἡ φθορά, πού κάνε σῶμα μας ἡ ἀρρώστεια, δέν ὑπάρχει τρόπος ν' ἀναπληρωθῆ παρά μέ τήν

Φυσικά, δέν τρώει ὁ ἄρρωστος ὅπω δσο ὁ ὑγιής, γιατί ἄλλωστε καί ἡ λείπει καί ἡ ἐπιπόλαιη κατάβρο συνηθισμένων τροφῶν φέρνει δυσάρε ποτελέσματα. Κάθε κατάχρησι στομ πού βλάπτει καί τούς γεροῦς ἀκόμ τοντα ὁλέθρια γιά τόν ἄρρωστο πρέπει νά τρώη ἀπό λίγο καί συχνά ἡ πέψι νά γίνεται ἀνετώτερα.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια.

ΟΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ

Μήν πῆτε ποτέ σας: «Ἐγώ, δουλεύω. Δέν ἔχω καιρό διαθέσιμο γιά τήν ὁμορφιά μου. Δέν μπορῶ νά τά κάνω ὅλα!». Ἡ ὁμορφιά δέν εἶναι ζήτημα χρόνου καί χρήματος, ὅπως νομίζουν πολλές γυναῖκες. Εἶναι πρό παντων ζήτημα θελήσεως καί φροντίδος. Ἀκόμη καί ὅταν εἶσθε ἀπησχολημένη ὅλη τήν ἡμέρα, μπορεῖτε νά εἶσθε κι' ἐσεῖς χαριτωμένη καί νόστιμη. Δέν ἀξίζει τάχα μιά προσπάθεια γι' αὐτό; Οἱ παρακάτω «δέκα ἐντολές τῆς ὁμορφιᾶς γιά τήν ἐργαζόμενη γυναῖκα» δέν εἶναι ἐντολές πού πρέπει νά τηρηθοῦν κατά γράμμα. Θά τίς τροποποιήσετε καί θά τίς προσαρμόσετε, στόν τρόπο τῆς ζωῆς σας, ἐπιμένοντας πάντα ὡστόσο στίς γενικές τους γραμμές, ποι δέν μποροῦν παρά νά σᾶς ὠφελήσουν. Μιά γυναίκα φιλάρεσκη — καί ἐπιθάλλεται ἀπό τή φύσι νά εἶσθε φιλάρεσκες — ὅσο ἀπασχολημένη κι' ἂν εἶναι μέ τίς φροντίδες τοῦ σπιτιοῦ, θά κατορθώση νά κλέψη λίγο χρόνο γιά νά τόν διαθέση γιά τήν περιποίησί της. Καί ὁ χρόνος αὐτός, προκειμένου γιά τήν ὁμορφιά σας, ποτέ δέν εἶναι χαμένος. Ἀντιθέτως εἶναι κέρδος, καί μεγάλο μάλιστα, ἀφοῦ θά σᾶς κάνη πάντοτε ὡραία καί ἐπιθυμητή!

1. Κάνε τό πρωΐ τή γυμναστική σου.

ΚΑΘΕ πρωΐ, μόλις πετάχθῆτε ἀπό τό κρεβάτι, ἀνοίξετε διάπλατα τό παράθυρο, ρίξετε κάτι ἐπάνω σας, ἂν ὑπάρχη κίνδυνος γιά κρυολόγημα καί κάνετε δέκα βαθειές εἰσπνοές καί ἐκπνοές. Συνεχίσετε κατόπιν ἐπί δέκα λεπτά τίς ἀσκήσεις ἐκεῖνες πού σᾶς ὠφελοῦν περισσότερο: τεντώσετε π.χ. τό σῶμα μέ τά χέρια ψηλά, κατά μήκος τοῦ τοίχου ἂν ἔχετε ὠμοπλάτες πού ἐξέχουν. Ξαπλωθῆτε μέ τήν πλάτη καί κάνετε ἀσκήσεις τῶν ποδιῶν ἂν ἔχετε μεγάλες περιφέρειες, κλπ. Ὅποια κι' ἂν εἶναι ἡ περίπτωσί σας, πάντα θά σᾶς ὠφελήση νά πηδήσετε τό σχοινάκι ἢ νά χτυπήσετε, τό ἕνα μέ τό ἄλλο, τά χέρια καί τά πόδια σας. Τήν ὥρα τῆς γυμναστικῆς σας ρῆτε σόρτ, σουτιέν γκόρζ καί ἀνάλογα μέ τήν ἐποχή, μπλουζάκι ἢ πουλόβερ.

2. Κάνε προσεκτικά τήν τουαλέτα σου.

ΜΗ ξεχνᾶτε πώς οἱ ἀπαραίτητες βάσεις τῆς ὁμορφιᾶς εἶναι ἡ ὑγιεινή καί ἡ καθαριότης. Ἄν ἐξαιρέσουμε τά ὑπερβολικά εὐαίσθητα καί λεπτά δέρματα, τό καλύτερο μέσον γιά τόν καθαρισμό τοῦ σώματος εἶναι τό νερό καί τό σαπούνι. Ὁ ἰδιαίτερος τρόπος εἶναι τό ντοῦς ἀλλά καί ἕνα μεγάλο σφουγγάρι εἶναι ἀρκετό. Ἄν τό νερό εἶναι πολύ βαρύ ρίξετε μέσα ἕνα σακουλάκι μέ λίγο πίτυρο. Προυηθεύεσθε σαπούνι νά ροῦχα σας χωρίς νά περιμένετε νά καταστραφοῦν, ἔτσι πρέπει νά κάνετε καί γιά τά ἐσώρουχά σας. Περάσετε ἕνα σαπούνι κι' ἕνα ξέπλυμα τήν κομπινεζόν σας τήν ὥρα πού κάνετε τήν τουαλέτα σας τό πρωΐ. Δέν ἀπαιτεῖται γι' αὐτό κανένας κόπος, ἀφοῦ δέν τήν ἀφήσατε νά λερώση πολύ. Κάθε Βράδυ, προτοῦ πλαγιάσετε, πλύνετε τίς κάλτσες σας καί τό σλίπ σας.

4. Ντύσου σύμφωνα μέ τίς ἀσχολίες σου.

Η ΑΛΗΘΙΝΗ κομψότης βρίσκεται στό νά εἶναι ὁ ἄνθρωπος ντυμένος ὅπως ταιριάζει στήν κάθε περίπτωσι. Ντύνεσθε λοιπόν ἀνάλογα μέ τήν ἐργασία πού κάνετε. Ἄν εἶσθε ὑπάλληλος σ' ἕνα γραφεῖο, θά ἦταν γελοῖο νά ἐμφανισθῆτε μέ φόρεμα στολισμένο μέ φρουμπαλάδες καί Βολάν. Ἐξ ἄλλου, διατρέχετε τόν κίνδυνο νά τό καταστρέψετε. Ἰδιώδεις ἐύφαντίζονται μέ ἕνα πάντα καθαρό πλαστόν τύπου λενζερί καί τά σοβαρά ταγιέρ.

5. Συγύριζε πάντα τό γραφεῖο σου.

ΤΟ πλαίσιο μέσα στό ὁποῖο ζῆ μιά γυναίκα φανερώνει τό γοῦστο της. Πολύ φυσικά αὐτό ἰσχύει κυρίως γιά τό σπίτι σας. Ἀλλά ἀκόμη καί στό γραφεῖο σας μπορεῖτε νά προσθέσετε μιάν εὐχάριστη προσωπική νότα. Τίποτα δέν σᾶς ἐμποδίζει π.χ. νά βάλετε μιά φωτογραφία καί ἕνα ἀνθοδοχεῖο μέ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟ ΕΙΔΟΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

ΤΟ ΓΑΛΑ

Τοῦ συνεργάτου μας ἰατροῦ Ἀνάρ. Σφακιανάκη

Τὸ γάλα εἶναι μιὰ τροφὴ ποὺ τὴν χρησιμοποιεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν πρώτη βρεφική του ἡλικία, ὁπότε καὶ ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸ εἶδος διατροφῆς του, μέχρι τῶν βαθειῶν γηρατειῶν του, κι' ὅταν εἶναι ὑγιὴς κι' ὅταν εἶναι ἄρρωστος. Ἡ ὑγιεινοδιαιτητική του ἀξία εἶναι σημαντική. Τὸ λεύκωμά του εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ ἀφομοιώσιμα. Ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ «τυρίνη», «λευκωματίνη» κλπ., ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἡ λευκωματίνη ἔχει μεγάλη βιολογική ἀξία. Ἡ βιολογικὴ ἀξία τῆς συνολικῆς λευκωματούχου συνθέσεως τοῦ γάλακτος εἶναι ἴση μὲ τὴ βιολογικὴ ἀξία τοῦ λευκώματος τοῦ κρέατος. Τὸ γάλα περιέχει καὶ ἀσβέστιο, σὲ σημαντικὴ ποσότητα. Περιέχει ἐπὶ πλέον φωσφόρο, κάλιο, μαγνήσιο, νάτριο, χλώριο κλπ. Ἡ βιταμινικὴ ἀξία τοῦ γάλακτος εἶναι σημαντική. Ἐξαρτᾶται ὅμως ἀπὸ τὸ εἶδος καὶ τὴν ποιότητα τῆς τροφῆς τοῦ ζώου ἢ τῆς γυναίκας ποὺ τὸ παρέχει. Ἀγελάδες ποὺ ἡ τροφή τους ἀναμιγνύεται μὲ μουρουνέλαιο, δίνουν γάλα πλούσιο σὲ βιταμῖνες Α καὶ Δ. Τὸ ἴδιο γυναῖκες ποὺ πίνουν μουρουνέλαιο. Τὸ γάλα δὲν ἔχει μεγάλο «δείκτη κορεσμοῦ». Εὔκολα δηλαδὴ χωνεύει καὶ γρήγορα ξαναπεινάει ὅποιος διατρέφεται μὲ γάλα. Ἡ θρεπτικὴ ἀξία τοῦ γάλακτος δὲν εἶναι καὶ αὐτὴ σταθερή, γιατὶ ἡ χημική του σύνθεσι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ζωϊκὸ εἶδος ποὺ τὸ παρέχει (γυναίκα, ἀγελάδα, ἀμνάδα, κατσίκα κλπ.), ἀπὸ τὴ φυλή του, τὴν ἡλικία του ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ ἔτους καὶ κυρίως ἀπὸ τὴν τροφὴ τοῦ παρέχοντος εἴδους. Πυκνότερο εἶναι τὸ γάλα τῶν ζώων ποὺ διατρέφονται μὲ ξερὴ τροφὴ καὶ ὑδαρέστερο ἐκείνων ποὺ διατρέφονται μὲ χλωρή. Θρεπτικώτερο γάλα εἶναι τὸ πρόβειο κι' ὕστερα ἔρχονται, μὲ τὴ σειρά, τὸ κατσικίσιο καὶ τὸ ἀγελαδινό. Τὸ γυναικεῖο εἶναι τὸ καταλληλότερο γιὰ τὸν βρεφικὸ ἀνθρώπινο ὀργανισμό, ἀνάλογο μὲ τὶς ἀνάγκες τῆς ἀναπτύξεώς του καὶ εὐπρόσδεκτο ἀπὸ τὸ πεπτικό του σύστημα. Γενικὰ ὅμως τὸ γάλα, σὰν τροφή, δὲν πρέπει νὰ κρίνεται μόνο ἀπὸ τὴν ἄποψι τῆς θρεπτικότητος, γιατὶ ἂν ἐξαιρέσωμε τὸ βρεφικὸ ὀργανισμό, ποὺ στέκεται ἱκανὸ νὰ τοῦ καλύπτη ὅλες του τὶς ἀνάγκες, γιὰ τοὺς μεγαλύτερους ὀργανισμοὺς ἀποκλειστικὴ γαλακτοτροφία σημαίνει ἀναμφισβήτητα ὑποσίτισι. 100 κυβικὰ ἑκατοστόμετρα γάλακτος δίνουν κατὰ μέσον ὅρο καὶ περίπου 60—70 θερμίδες ὅλες-ὅλες στὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμό. Τὸ γάλα εἶναι πολύτιμη τροφὴ γιὰ τὶς ἄλλες του ἀρετές. Περιέχει, ὅπως προαναφέραμε, ἀσβέστιο, φωσφόρο καὶ βιταμῖνες Α καὶ Δ καὶ γι' αὐτὸ εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ σώματος, κατὰ τὴ βρεφικὴ καὶ τὴν παιδικὴ κυρίως ἡλικία. Γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους ἐνδείκνυται στοὺς λυμφατικούς, τοὺς ἀδενοπαθεῖς, τοὺς φυματιώντας καὶ τοὺς ἀναρρωνύοντας. Τὸ ἀδύνατο καὶ καχεκτικὸ κορίτσι βρίσκει σ' αὐτὸ καὶ τροφὴ καὶ φάρμακο. Ὁ λαὸς τὸ ξέρει καλὰ αὐτὸ καὶ τὸ ἐπιβάλλει στὶς τέτοιες περιπτώσεις, μὲ τὴ σύστασι: «Πιὲς τὸ γάλα σου. Κάνει καλὸ στὸ στῆθος». Τὸ χορηγεῖ δὲ σὰν συμπλήρωσι τῆς ἡμερήσιας τροφῆς, τὸ βράδυ τὴν ὥρα τῆς κατακλίσεως κι' ὄχι σὰν κύριο γεῦμα. Ἕνεκα τοῦ ἀσβεστίου ποὺ περιέχει, προκαλεῖ μέσα στὸν ὀργανισμὸ μεταβολὲς τῆς «ὀξεοβασικῆς» ἰσορροπίας καὶ γιὰ τοῦτο εἶναι διουρητικό. Ὄχι μόνο δηλαδή, λόγῳ τοῦ ὅτι τὸ λεύκωμά του εἶναι ἀφομοιώσιμο, δὲν εἶναι τοξικό, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἀντιτοξικό. Δεσμεύει ἀκόμη τὰ ὀξέα τοῦ στομάχου καὶ γι' αὐτὸ ἐνδείκνυται στὴν ὑπερχλωρυδρία, στὴ στομαχικὴ δηλαδὴ πάθησι ποὺ

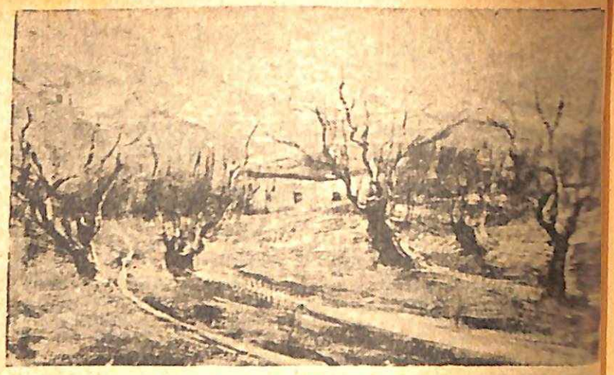

ΔΩΡΑΣ ΜΠΟΥΚΗ: Τοπίο.
(Ἀπὸ τὴν Ἐκθεσί της στὴν αἴθουσα τοῦ ξενοδοχείου «Κεντρικόν»).

συνοδεύεται ἀπὸ πόνους, καοῦρες καὶ ξυνίλες τοῦ στομάχου. Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο εἶναι ἀρίστη τροφὴ γιὰ ὅσους πάσχουν ἀπὸ στοματοχικὰ ἢ δωδεκαδακτυλικὰ ἕλκη. Ἐπίσης δὲν ἐρεθίζει τὸ σηκότι, ἐκτὸς ἐλαχίστων εἰδικῶν περιπτώσεων. Τὸ γάλα μοιάζει μὲ γσλάκτωμα λίπους, μέσα σ' ἕνα διάλυμα λευκώματος, σακχάρου καὶ ἁλάτων. Τὸ λίπος αὐτὸ εἶναι κομματιασμένο σὲ πάμπολλα σφαιρία (2,6—11,4 ἑκατομμύρια σὲ κάθε κυβικὸ ἑκατοστόμετρο γάλακτος) καὶ γι' αὐτὸ εἶναι εὐκολοχώνευτο. Ὅταν τὸ λίπος αὐτὸ ἀνέβη στὴν ἐπιφάνεια τοῦ γάλακτος, σὰν κρούστα, δημιουργεῖται τὸ λεγόμενο «κάφρόγαλα».

Τὸ γάλα δὲν πρέπει νὰ πίνεται γρήγορα, ἀλλὰ γουλιὰ-γουλιά, γιατὶ ἀλλοιῶς πήζει μέσα στὸ στομάχι σὲ μεγάλες μᾶζες, ποὺ δύσκολα μποροῦν νὰ τὶς προσβάλουν στὸ σύνολό τους καὶ νὰ τὶς χωνέψουν τὰ πεπτικὰ ὑγρά. Τὸ γάλα χωνεύεται καλύτερα ὅταν συνοδεύεται ἀπὸ φωμί, παξιμάδια, ρύζι καὶ γενικὰ ἀμυλώδεις τροφές, ἢ αὐγό, ὄχι δὲ μὲ κρέατα ἢ μὲ λαχανικά. Τὸ γάλα περιέχει διάφορους μικροοργανισμούς, ποὺ τὸ κάνουν νὰ παθαίνη διάφορες ἀλλοιώσεις ὅταν μείνη γιὰ λίγο ἢ περισσότερο καιρό. Ἡ συνηθέστερη ἀλλοίωσι ποὺ παθαίνει εἶναι ἡ ξύνισμα.

Οἱ μικροοργανισμοὶ ποὺ προκαλοῦν τὶς ἀλλοιώσεις τοῦ γάλακτος δὲν εἶναι, οἱ περισσότεροι, παθογόνοι γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Τὸ γάλα ὅμως ποὺ ἔχει ἀλλοιωθῆ ἀπ' αὐτοὺς δὲν πρέπει νὰ τρώγεται, σὰν βλαβερὸ κάθε καμμιὰ φορὰ ἐπικίνδυνο. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τοὺς τέτοιους μικροοργανισμοὺς, ὑπάρχουν κι' ἄλλα μικρόβια στὸ γάλα, ποὺ προέρχονται εἴτε ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ ζῶα (φυματικὲς ἀγελάδες κλπ.) εἴτε ἀπὸ τὸ σταῦλο, ἀπὸ τὴν ἀπρόσεκτη ἄλμεξι ἢ ἀπὸ τὴ παρότητα ἐκείνου ποὺ ἀλμεγει ἢ ἀπὸ τὴν ἁπλυσιὰ τῶν δοχείων ἢ ἀπὸ τὴ μακρόχρονη παραμονὴ τοῦ ἀλμεγμένου γάλακτος μέσα στὸ σταῦλο κλπ. Τὰ μικρόβια αὐτὰ εἶναι παθογόνα καὶ δημιουργοῦν στὸν ἄρρωστο ἀρώστειες καὶ μάλιστα σοβαρὲς ὅπως φυματίαση, μελιταῖο πυρετὸ κλπ.

Γιὰ τὴν προφύλαξί μας ἀπὸ βρασμὸς καὶ μάλιστα ὁ παρατεταμένος, εἶναι ὁ μονα δ κ ὁ ς ἀσφαλὴς τρόπος ἀποστειρώσεως τοῦ γάλακτος. Ἀλλὰ στὸ τὸ βρασμένο γάλα εἶναι καλοχώνευτο ἀπὸ τὸ ὡμό. Τὸ βρασμένο γάλα ἐγκαταλείπει τὸ στομάχι σὲ 1 ½ ὥρα, ἐνῶ τὸ ἄβραστο σὲ 2 ¼.

λίγα λουλούδια στὸ γραφεῖο σας, ἢ νὰ κρεμάσετε ἕναν ὡραῖο πίνακα ἢ τοπίο. Ἔχετε ἐπίσης μέσα σ' ἕνα συρτάρι μιὰ βούρτσα, ἕνα καθρεφτάκι, λίγη πούδρα καὶ ἕνα μπουκαλάκι μὲ κολώνια. Αὐτὸ θὰ σᾶς ἐπιτρέψη νὰ εἶσθε πάντα ἄψογη.

6. Μαγείρευε καλοϋπολογισμένα φαγητά.

ΜΑΘΕΤΕ νὰ τρῶτε μὲ κανονικὸ ρ,υθμό. Ἂν ἔχετε ἀποφασίση νὰ τρῶτε γερὰ τὸ πρωῒ καὶ ἐλαφρὰ τὸ μεσημέρι, τότε εἶναι ἀνάγκη νὰ τρῶτε ἀρκετὰ γωρὶς καὶ σιγὰ-σιγὰ, τὸ βράδυ, ὥστε νὰ ἔχετε οὐσιαστικὰ χωνέψει προτοῦ πλαγιάσετε. Μὴν παραλείπετε ποτὲ ἕνα γεῦμα. Ἕνα φρούτο, ἕνα ποτήρι γάλα εἶναι ἀρκετά. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἀφίνετε ποτὲ ἀδειανὸ τὸ στομάχι σας. Τὸ κανονικὸ φαγητὸ πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνη μιὰ σούπα ἢ ἕνα ὀρεκτικὸ ἕνα ψάρι ἢ ἕνα πιάτο μὲ κρέας. χόρτα, πράσινα κατὰ προτίμησι, βρασμένα καὶ σερβιρισμένα μὲ λάδι ἢ φρέσκο βούτυρο, σαλάτα καὶ φρούτα. Τὸ γιαούρτι εἶναι ἐξαίρετο γιὰ τὴν ὑγεία καὶ τὸ δέρμα. Πίνετε νερὸ καὶ λίγο κρασί. Ἂν ἔχετε τάσι πρὸς τὸ πάχος ἀποφεύγετε τὰ ἀμυλώδη καὶ μὴν πίνετε τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ.

7. Μάθε νὰ ξεκουράζεσαι πραγματικά.

Μὴ νομίσετε πὼς ἀναπαύεσθε ὅταν καθόσαστε σκυμμένη καὶ διαβάζετε ἢ ὅταν τριγυρίζετε ἄσκοπα, χωρὶς νὰ κάνετε τίποτα. Γιὰ νὰ ἐπωφεληθῆτε ἀληθινὰ ἀπὸ τὸ χρόνο ποὺ ἔχετε στὴ διάθεσί σας ν' ἀναπαυθῆτε, καθίσετε ἄνετα καὶ ἂν εἶναι δυνατὸν σὲ μιὰ πολυθρόνα. Σηκώσετε τὰ πόδια σας ὅσο μπορεῖτε ψηλότερα, ἀφήσετε τὰ χέρια σας κρεμασμένα καὶ χαλαρώσετε ἀπολύτως ὅλους τοὺς μῦς σας. Ἔπειτα προσπαθήσετε ν' ἀπαλλάξετε τὸ μυαλό σας ἀπὸ ὅλες σας τὶς ἔγνοιες, νὰ τὶς ξεχάσετε. Κλείσετε τὰ μάτια. Ἀκόμη καὶ ἂν δὲν κοιμηθῆτε τὴν ὥρα τῆς ἀναπαύσεως, θὰ ἐλευθερώσετε ἀπὸ τὸ βάρος καὶ τὴν κούρασι ὅλες σας τὶς δυνάμεις καὶ ὅλη σας τὴν ἐνεργητικότητα.

8. Ὀργάνωσε καλὰ τὸν ὕπνο σου.

Ο ΥΠΝΟΣ εἶναι κάτι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ὑγεία, τὴν ὁμορφιά, τὴν ἰσορροπία. Ἂν ἐργάζεσθε ὅλη τὴν ἡμέρα πρέπει νὰ ἀνακτήσετε τὶς δυνάμεις σας τὴ νύκτα. Ἐξασφαλίσετε λοιπὸν ὅλες τὶς προϋποθέσεις ποὺ ἀπαιτοῦνται γιὰ τὸν καλὸ ὕπνο καὶ κοιμόσαστε ὅσο πρέπει, δηλαδὴ ἀρκετά. Πλαγιάζετε ἀπὸ τὶς δέκα τὸ βράδυ καὶ τὸ ἀργότερο τὰ μεσάνυχτα, αὐτὸ ὅμως σὲ ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις. Ἂν ὁ ὕπνος δὲν σᾶς παίρνη εὔκολα, πάρετε προτοῦ πλαγιάσετε ἕνα ζεστὸ (τίλιο, βερβένα). Ἀνοίξετε τὸ παράθυρό σας καὶ σκεπασθῆτε καλά. Ἂν μπορῆτε νὰ συνηθίσετε, νὰ κοιμᾶσθε στὸ δεξιὸ πλευρό.

9. Καλλιέργησε τὸν πνευματικὸ καὶ ψυχικό σου κόσμο.

Ἡ ψυχὴ καὶ ἡ καρδιὰ καθρεφτίζονται πάνω στὸ πρόσωπο. Ἔτσι, ὅταν σᾶς μένη καιρός, συνηθίσετε νὰ διαβάζετε καλὰ βιβλία καὶ νὰ ἐμβαθύνετε στὰ προβλήματα ποὺ σᾶς ἀπασχολοῦν. Μὴν ἐγκαταλείπεσθε σὲ ἐνέργειες ποὺ δὲν τὶς συμπαθίζετε. Ἂν εἶσθε κάπως μόνη μέσα στὴ ζωή, γίνετε μέλος ἑνὸς ἀθλητικοῦ ἢ καλλιτεχνικοῦ συλλόγου. Αὐτὸ θὰ σᾶς ἐπιτρέψη νὰ γνωρίσετε ἀνθρώπους, ποὺ ἔχουν τὶς ἴδιες κλίσεις μαζί σας καὶ ποὺ εὔκολα θὰ μπορέσετε νὰ συμπαθήσετε.

10. Νὰ ἐπισκέπτεσαι τακτικὰ τὸ γιατρό σου.

ΔΕΝ βλάπτει ποὺ λέμε καὶ ποὺ ξαναλέμε ὅτι δὲν ὑπάρχει ὁμορφιὰ χωρὶς καλὴ ὑγεία καὶ καλὴ ψυχικὴ ἰσορροπία. Γιὰ νὰ εἶσθε ὅμορφη, πρέπει νὰ ἐπισκέπτεσθε τακτικὰ τὸ γιατρό σας. Ἂν τὸ δέρμα σας γίνεται τραχύ. ἴσως νὰ φταίγι' αὐτὸ τὸ στομάχι ἢ τὸ συκότι σας. Ἂν δὲν ἔχετε καλὴ ὄψι, ἴσως νὰ εἶσθε λίγο δύσμικὴ καὶ μιὰ κατάλληλη διάτα θὰ σᾶς ἀνασυγκροτήση.

ΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ, Ο ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Εἶμαι μιὰ φτωχὴ καὶ δυστυχισμένη γυναίκα (40 ἐτῶν). Ὁ ἀδελφός μου, τὸ μόνο συγγενικὸ πρόσωπο ποὺ ἔχω, ἐνῶ εἶναι πλουσιώτατος, ἀδιαφορεῖ τελείως καὶ δὲν μὲ βοηθάει σὲ τίποτε.

Μήπως ὁ νόμος μὲ προστατεύει;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Δὲν εἶναι εὔκολο νὰ σᾶς πῆ κανεὶς ἀμέσως ἕνα καθαρὸ ναὶ ὁ νόμος σᾶς προστατεύει ἢ ἕνα ξερὸ ὄχι ὁ νόμος σᾶς προστατεύει.

Κατ' ἀρχὴν μεταξὺ ἀδελφῶν ὑπάρχει ὑποχρέωσι διατροφῆς, ἀλλὰ ἡ ὑποχρέωσι αὐτὴ δὲν εἶναι τόσο ἔντονη, τόσο ἐπιτακτική, ὅπως εἶναι μεταξὺ ἄλλων προσώπων, π. χ. μεταξὺ γονέων καὶ τέκνων, μεταξὺ συζύγων κλπ. Τὸ δικαστήριο εἶναι ὑποχρεωμένο ὅταν μία σύζυγος ζητάη διατροφὴ ἀπὸ τὸ σύζυγό της νὰ χορηγήση ὁπωσδήποτε διατροφὴ (ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται θὰ ὑπάρχη ἐκ τῶν πραγμάτων ἡ δυνατότητα νὰ καταβληθῆ ἡ διατροφὴ αὐτὴ, δηλ. ὁ ἄνδρας θὰ κερδίζη ἀπὸ τὴν ἐργασία του ἢ ἀπὸ ἄλλη πηγὴ κάποιο χρηματικὸ ποσὸ ποὺ νὰ ἐπιτρέπη μία περικοπὴ γιὰ τὴ διατροφὴ τῆς γυναίκας του). Ὅταν ὅμως μιὰ ἀδελφὴ ζητάη διατροφὴ ἀπὸ τὸν ἀδελφό της ἢ καὶ ἀντιστρόφως ὅταν ὁ ἀδελφὸς ζητάη ἀπὸ τὴν ἀδελφή, τὸ δικαστήριο δὲν εἶναι ὑποχρεωμένο ἀλλὰ ἁπλῶς «δύναται» (ἔστω καὶ ἂν ὑπάρχη ἡ δυνατότητα νὰ καταβληθῆ ἡ διατροφὴ, ἔστω καὶ ἂν εἶναι πλούσιος ὁ ἀδελφὸς καὶ φτωχὴ ἡ ἀδελφή) νὰ ὑποχρεώση τὸν ἀδελφὸ εἰς διατροφὴν τῆς ἀδελφῆς του, ἐὰν κρίνη δίκαιον, ἀνάλογα μὲ τὴν κάθε συγκεκριμένη περίπτωσι, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιβάλη τὴν ὑποχρέωσι αὐτὴ καὶ πρὸ παντὸς ὅταν ὑπάρχουν ἐξαιρετικοὶ λόγοι ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ὁ ἄπορος ἀδελφὸς (ἢ ἀδελφὴ) δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ διαθρέψη τὸν ἑαυτό του ὅπως π.χ. μιὰ σοβαρὴ ἀρρώστεια, μιὰ ἀναπηρία, τὰ γηρατειὰ καὶ ἄλλοι σπουδαῖοι λόγοι, κατὰ τὴν κρίσι τοῦ δικαστοῦ.

Τὸ σχετικὸ ἄρθρο τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ποὺ προβλέπει τὴν περίπτωσις σας, ἔχει ὡς ἑξῆς: «Ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ δύνανται κατ' εὔλογον τοῦ δικαστηρίου κρίσιν νὰ ὑποχρεωθῶσιν εἰς διατροφὴν ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς ἐὰν ὁ αἰτῶν αὐτὴν ἕνεκεν ἰδιαιτέρων λόγων καὶ ἰδίᾳ ἕνεκεν ἡλικίας, βαρείας νόσου ἢ ἀναπηρίας, ἀδυνατῇ νὰ διατρέφη ἑαυτόν.

»Ἡ διατροφὴ περιλαμβάνει τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς τὸ ζῆν, ἔτι δὲ καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀναστροφῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως....».

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ὅταν παντρεύτηκα πρὸ τριῶν ἐτῶν ἔδωσα προῖκα στὸν ἄνδρα μου 50.000. 000 μετρητά. Σὲ δυὸ χρόνια χωρίσαμε καὶ τώρα μόλις ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τοῦ διαζυγίου. Μπορῶ νὰ πάρω πίσω ἀμέσως τὴν προῖκα μου;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Ἀμέσως ὄχι, δὲν μπορεῖτε νὰ τὴν πάρετε πίσω τὴν προῖκα. Ἐκτὸς ἂν θέλη ὁ «τέως» σύζυγός σας (ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι μάλλον ἀπίθανο). Τὸ σπουδαιότερο εἶναι νὰ ἐξασφαλιστῆτε πρῶτα-πρῶτα ὥστε νὰ κατορθώσετε εἰς τὸ μέλλον νὰ πάρετε πίσω τὰ χρήματά σας. Τοῦτο δὲν εἶναι δύσκολο ἐὰν ὁ ἄνδρας σας ἔχη ἀκίνητα, διότι θὰ γράψετε τότε ὑποθήκη στὰ ἀκίνητα αὐτὰ γιὰ ἀσφάλεια τῆς προίκας σας (κανονικά, ἐὰν ὑπάρχουν ἀκίνητα θὰ πρέπει νὰ ἔχη ἐγγραφὴ ἡ ὑποθήκη, ὁπότε εἴσαστε ἐν τάξει). Ἐὰν ὁ ἄνδρας ἔχη ἄλλη περιουσία ἐκτὸς ἀπὸ ἀκίνητα π. χ. κινητὰ διάφορα, μετοχὲς ἀπαιτήσεις, ἢ γενικὰ ἔχη οἰκονομικὴ ὀντότητα καὶ πάλι εἶναι δυνατὸ νὰ ληφθοῦν τὰ κατάλληλα μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἀπαίτησί σας. Ἂν ὅμως δὲν ἔχη καμμιὰ περιουσία ὁ ἄνδρας, τότε καυεὶς δὲν θὰ μπορέση νὰ σᾶς πῆ ἂν καὶ πότε θὰ εἰσπράξετε τὰ χρήματα.

Καὶ τώρα ἂς δοῦμε πότε θὰ πάρετε πίσω τὰ λεπτὰ ἢ μᾶλλον γιὰ τὴν ἀκρίβεια πότε ἔχετε δικαίωμα νὰ ζητήσετε ἀπὸ τὸν ἄνδρα νὰ σᾶς ἐπιστρέψη τὴν προῖκα. Κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ λυθῆ ὁ γάμος ἀμετακλήτως, δηλ. ἡ ὑπόθεσις τοῦ διαζυγίου νὰ μὴν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξετασθῆ ἀπὸ ἄλλο δικαστήριο. Ἀπὸ τὸ χρονικὸ σημεῖο ποὺ ἡ ἀπόφασι τοῦ διαζυγίου θὰ γίνη ἀμετάκλητος πρέπει νὰ περάση ἕνα ἔτος καὶ κατόπιν τὸ δικαίωμά σας θὰ ἀποκτήση τὴ δυνατότητα νὰ κινηθῆ δραστικὰ ἐναντίον τοῦ πρώην συζύγου σας, δηλ. μόνο μετὰ τὴν πάροδο τοῦ ἔτους μπορεῖτε νὰ ἐγείρετε ἀγωγὴ κατὰ τοῦ συζύγου γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ τῆς προίκας. Ἡ προθεσμία αὐτὴ ὁρίζεται ἀπὸ τὸ Νόμο ὅταν ἡ προῖκα ἀποτελῆται ἀπὸ χρήματα ἢ ὅταν ὁ ἄνδρας πῆρε ὡς προῖκα ἀκίνητα ἢ κινητὰ ἀλλὰ πρόκειται νὰ ἐπιστρέψη χρήματα καὶ ὑπάρχει γιὰ νὰ τὸν διευκολύνη, δηλ. νὰ τοῦ δίνη τὸν καιρὸ νὰ ἐξοικονομήση τὰ χρήματα ποὺ πιθανὸν νὰ μὴν τὰ ἔχη ἀμέσως ὅταν ὁ γάμος λυθῆ.

Τὸ μόνο ποὺ μπορεῖτε νὰ ζητήσετε νωρίτερα εἶναι ὡρισμένοι τόκοι ποὺ ὁρίζει ὁ νόμος.

Γ. Π. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος

Μικρὰ - μικρά

★ Ἡ ψηλότερη γυναίκα τοῦ κόσμου ἦταν μιὰ Οὐγγαρέζα, ἡ Γκιζέλα Ζομάμπο, ποὺ εἶχε ἀνάστημα 2 μέτρα καὶ 5 πόντους καὶ ὅλες τὶς ἀναλογίες τοῦ σκελετοῦ της τέλειες.

★ Οἱ ἀτσάλινες βελόνες εἶναι σχετικὰ πρόσφατη ἀνακάλυψι (19ος αἰώνας). Παλαιότερα, οἱ Ρωμαῖες δέσποινες καὶ οἱ ἀρχόντισσες τοῦ μεσαίωνα χρησιμοποιοῦσαν κοκκάλινες βελόνες.

★ Τὰ λεπτὰ φρύδια ποὺ καθιέρωσαν οἱ ἀστέρες τοῦ κινηματογράφου, δὲν ἀποστοῦσαν καθόλου τὴ συμπάθεια τῶν γυναικῶν τῆς ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Σύμφωνα μὲ τὸν Ὀβίδιο καὶ τὸν Πετρώνιο, τὰ πυκνὰ καὶ βαρειὰ φρύδια ἦταν δεῖγμα διακρίσεως καὶ οἱ γυναῖκες εἶχαν μικρούτσικα ντενάκια γιὰ νὰ τὰ ἰσιάζουν καὶ νὰ τὰ χτενίζουν.

★ Ἡ θεατρικὴ λογοκρισία τῆς Βιέννης ἦταν τόσο αὐστηρή, ὥστε στὶς ἀρχὲς τοῦ 18ου αἰώνα δὲν ἐπέτρεπε νὰ παρουσιασθῆ στὴ σκηνὴ ζεύγος ἐρωτευμένων, χωρὶς τὴν παρουσία καὶ τὴν κηδεμονία μιᾶς εὐγενικῆς μητέρας.

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΛΑΚΩΤΑΡΗ

«Ἕνα καλλιτεχνικὸ οἰκογενειακὸ τρίο: Ἡ μητέρα ποιήτρια, ὁ πατέρας ζωγράφος καὶ ἡ κόρη μία ἀπὸ τὶς μαθήτριες τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν

Ἕνας πατέρας, μιὰ μητέρα κι' ἕνα παιδὶ συνεπαρμένοι ἀπὸ τὸν οἶστρο τῆς Τέχνης! Ὁ πατέρας ζωγράφος. Ἡ μητέρα ποιήτρια. Καὶ τὸ παιδί, ἡ κόρη, μαθήτρια τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν.

Πόσο ὄμορφη εἶναι αὐτὴ ἡ ζωή! «Γιὰ κάθε στάλα εὐτυχίας — μιὰ στάλα —ὀνου θὰ ζυγίζη», μᾶς λέει ἡ ποιήτρια, ἡ μητέρα αὐτοῦ τοῦ καλλιτεχνικοῦ τρίο ποὺ σᾶς παρουσιάζουμε.

«Χθὲς γιόμα ἦταν γαλάζιοι οἱ οὐρανοί—καὶ σήμερα βαριοὶ καὶ χλωμιασμένοι.—Λέω, ἂν, γ ι κ ὸ παιδί—ὅ,τι ποθεῖ ἡ καρδιά μου γὰ τολμοῦσα.—Μάταια ζ ω τὴν ἄδολη χαρά. — Παράτησα τὴ μάνα ποὺ ἀγαποῦσα — καὶ βρέθηκα στὴ ξένη αὐτὴ φωλιὰ — καὶ πῆσα ἀντρὸς ἀγάπη στὴν καρδιά».

Εἶνε οἱ στίχοι αὐτοὶ ἀγαλμένοι ἀπ' τὴ ζωὴ ποὺ σᾶς δώσαμε στὴν ἀρχὴ ἢ ἁπλῶς ἕνα ποίημα ἀπ' αὐτὰ ποὺ κάθε ποιητὴς γράφει, ἐκφράζοντας γενικώτερα αἴσθημα; Μπορεῖ καὶ ναί, μπορεῖ καὶ ὄχι. Ἡ ζωὴ καθε καλλιτέχνη εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὶς πιὸ περίεργες ἀντιθέσεις, τὶς πιὸ ἀπίθανες, ποὺ αὐτὲς συνθέτουν τὴν εὐτυχία του.

Δὲν ἔχουμε καμμιὰ πρόθεσι — ἀλλὰ καὶ κανένα δεῖγμα — νὰ σᾶς ποῦμε ὅτι ἡ ποιήτρια Ἀλεξάνδρα Πλακωτάρη δὲν εἶναι μιὰ εὐτυχισμένη μητέρα καὶ σύζυγος. Ἁπλῶς μόνον, ξεφυλλίζοντας τὴν πρώτη ποιητικὴ συλλογή της, τοὺς «Λυρισμούς» της, βρήκαμε κι' αὐτὸ τὸ ποίημά της, ποὺ εἶνε τόσο ζεστό, μᾶς ἄρεσε, σᾶς τὸ παρουσιάσαμε καὶ δημιουργήσαμε μιὰ ἀντίθεσι.

Κατὰ τὰ ἄλλα, ἡ ζωή της εἶναι, ἢ τούλαχιστον φαίνεται, ὅπως σᾶς τὴν δώσαμε στὴν ἀρχή. Ἕνα ὄνειρο, μὲ πολύχρωμες ἀνταύγειες, ποὺ δίνει τὸ παιδί, ἡ κόρη, τὸ κορυφώμα τῆς ὁμορφιᾶς, μέσα σ' αὐτὴ τὴν καλλιτεχνικὴ φαλιά.

Ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα της γεννήθηκαν καὶ μεγάλωσαν στὴν Κιουτάχεια. Κι' ἀπὸ κεῖ πέρασαν στὴν Πόλη, ὅπου ὁ πατέρας ἀσκοῦσε μεγαλεμπόριο. Πεζὰ ὅλα στὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον καὶ τὸ σπίτι τοῦ ἔδωσε δύναμι καὶ τοῦ φλόγισε τὸ νοῦ καὶ τὴ σκέψι; Μπορεῖ.

Ἔξω ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸ Κολλέγιο ὑπῆρχε μιὰ ἄδολη ἀγάπη καὶ φιλία. Ὁ σημερινὸς ἄνδρας της, ὁ Κώστας Πλακωτάρης. Αὐτὸς κι' αὐτή, ποὺ τὸ πατρικό της ὄνομα εἶναι Ἀλεξάνδρα Παναγιωτίδου, ἐνωσαν, στὰ πρῶτα δειλά τους βήματα, ὅ,τι εἶχαν δικό τους. Καὶ προχωροῦσαν προσεκτικὰ ἐπάνω στὸν πολυδαίδαλο δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ στὸ ναὸ τῆς Τέχνης. Πιότερο εἶχαν φιλοδοξίες καὶ λιγώτερο καθωρισμένους σκοπούς. Ἡ κίνησι κι' ὁ θόρυβος ἀπ' τὸ φιλολογικὸ κύκλο τοῦ «Λόγου» τῆς Πόλης ἔφτανε σὰν ἠχὼ πιότερο κοντά τους. Ὁ νέος ζωγράφιζε καὶ ἡ νέα ἔγραφε ποιήματα καὶ διάβαζε πολὺ ποίησι, θέατρο καὶ λογοτεχνία.

Λίγα χρόνια, μετὰ τὴν πρώτη τους γνωριμία, χώρισαν. Ἐκείνη ἔφυγε γιὰ τὴ Γερμανία καὶ παρηκολούθησε στὸ Βερολῖνο δυὸ χρόνια μαθήματα φιλολογίας καὶ φιλοσοφίας. Μετὰ πῆγε στὸ Παρίσι, ὅπου ἕνα χρόνο κοντά, παρηκολούθησε τὰ ἴδια μαθήματα.

Στὴν Ἑλλάδα γύρισε τὸ 1925 καὶ στὰ 1927 παντρεύτηκε τὸ σημερινὸ ἄντρα της, τὸ ζωγράφο Κώστα Πλακωτάρη. Τὸ κύριο ἐπάγγελμα τῆς Ἀλεξάνδρας Πλακωτάρη εἶναι καθηγήτρια τῆς ἀγγλικῆς. Διδάσκει στὴ Σχολὴ Ἀηδονοπούλου καὶ στὸ Ἀγγλικὸ Ἰνστιτοῦτο. Πέρα ἀπ' αὐτὸ ὅμως ἔχει σπουδάσει καὶ ξέρει καλὰ ἀγγλική, γαλλικὴ καὶ γερμανικὴ φιλολογία καὶ φιλοσοφία. Ἀσχολεῖται σοβαρὰ καὶ μὲ τὴν ποίησι. Μὲ τὸν ἴδιο τίτλο, «Λυρισμοί», ἔδωσε δυὸ διάφορες συλλογές, τ

Ἡ νύμφη ὁδηγεῖται ἀπὸ τὶς φίλες της στὴν πηγὴ νὰ λουστῆ.
(Ἀπὸ ἀγγεῖο τοῦ Ε' αἰώνος π. Χ.).

ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Ὅσο κι' ἂν στὶς περισσότερες ἑλληνικὲς πολιτεῖες ἐπικρατοῦσε δημοκρατικὸ καθεστώς, οἱ Ἑλληνίδες ζοῦσαν μιὰ ζωὴ περιωρισμένη. Μόνο στὴ Σπάρτη οἱ γυναῖκες καὶ τὰ κορίτσια εἶχαν τὸ ἐλεύθερο ν' ἀγαίνουν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι, νὰ συχνάζουν στὴν Ἀγορά, νὰ πηγαίνουν στὶς παλαίστρες, αἰ νὰ ντύνωνται πολὺ ἐλαφρά, ὥστε ὅταν φυσοῦσε ἀέρας ἡ ὅταν ἀγωνίζονταν στὸ στάδιο, νὰ φαίνωνται ὅλες οἱ καμπυλότητες τοῦ κορμιοῦ τους. Στὴν ἄλλη Ἑλλάδα ὅμως τὰ πράγματα ἦταν διαφορετικά. Τὰ κορίτσια δὲν ἤξεραν τί θὰ πῆ ἀγάπη. Ὡστόσο ὁ ἔρωτας, ὅσο κι' ἂν ἦταν κλειδομανταλωμένα στὸ σπίτι τους, κατώρθωνε νὰ κάνη τὴν καρδιά τους νὰ χτυπᾶ ὅταν ἔμπαιναν στὴν ἐφηβικὴ ἡλικία. Ἀλλὰ ἦταν τέτοιοι οἱ περιορισμοὶ ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ γευθοῦν τὰ χάδια καὶ τὰ φιλιὰ ποὺν παντρευθοῦν. Καὶ τὸ χειρότερο, ὡς τὴν ὥρα ποὺ θὰ ἔβαζαν τὸ στεφάνι, δὲν ἤξεραν ποιὸν ἄντρα παίρνουν. Γιὰ τὴν ἀποκατάστασί τους φρόντιζαν οἱ γονεῖς. Ἡ θέλησί τους ἦταν νόμος. Μόνο μιὰ καλὴ συνήθεια εἶχαν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες. Οἱ ἄντρες παντρευόταν στὰ 35 καὶ ἔπαιρναν κοπέλλες ποὺ εἶναν κλείσει τὰ 18. Πρόσεχαν πολὺ τὴ διαφορὰ τῆς ἡλικίας, γιατὶ ἡ πεῖρα τοὺς εἶχε διδάξει πὼς ὁ σεξουαλικὸς ὀργασμὸς τῆς γυναίκας σταματᾶ γρηγορώτερα ἀπ' ὅ,τι στὸν ἄντρα.

Κατὰ τὰ ἄλλα ἐπικρατοῦσαν ὡρισμένες ἀντιλήψεις ποὺ δύσκολα τὶς παραβαίνανε. Ὁ Εὐριπίδης μᾶς πληροφορεῖ πὼς τὰ κορίτσια τὰ εἶχαν κλεισμένα σὲ χωριστὰ διαμερίσματα ποὺ τὰ φύλαγαν φύλακες καὶ μαντρόσκυλα. Τὰ διαμερίσματα αὐτὰ τὰ λέγανε «ὀχυροὺς παρθενώνας». Κι' ἀκόμα ποτὲ δὲν ρωτοῦσαν τὶς κοπέλλες ἂν τοὺς ἄρεση ὁ γάδε. Ὁ Χαρίτων μάλιστα γράφει πὼς ἡ νύφη γνώριζε τὸ γαμπρὸ τὴν ὥρα ποὺ ἄρχιζαν οἱ μουσικοὶ τὸν Ὑμέναιο — τὸ γαμήλιο τραγούδι. Βέβαια γίνονταν καὶ ἀραβῶνες, μὰ ἡ νύφη δὲν εἶχε χαμπάρι, ἔπαιζε βουβὸ πρόσωπο. Μόνο ὁ πατέρας διαπραγματευόταν μὲ τοὺς γονεῖς τοῦ γαμπροῦ πόση προῖκα (= φερνὴ) θὰ δώση καὶ κανόνιζε τὸ συνοικέσιο. Σ' αὐτὸ μεσολαβοῦσαν οἱ προξενῆτρες — οἱ προμνήστριες, ὅπως τὶς ἔλεγαι — ποὺ ἔφεραν σὲ ἐπαφὴ τὰ συμπεθερικά. Ἡ νύφη ὅμως ὡς τὴν τελευταία στιγμὴ δὲν ἤξερε τίποτα. Γίνονταν ὁ ἀραβώνας καὶ ὕστερα τὰ προγάμια (θυσίες εἰς τοὺς γαμήλιους θεοὺς) χωρὶς νὰ παίρνη μέρος ἡ νύφη. Ὁ Πλάτων κατέκρινε αὐτὸ τὸ σύστημα καὶ πρότεινε ὄχι μόνο κατὰ τοὺς ἀραβῶνες νὰ γνωρίζωνται ἡ νύφη καὶ ὁ γαμβρός, ἀλλὰ καὶ νὰ ξεγυμνώνωνται ὁ ἕνας μπροστὰ στὸν ἄλλον καὶ νὰ διαλύεται τὸ συνοικέσιο ἂν ὁ ἕνας δὲν ἀρέση τοῦ ἄλλουνοῦ. Ἡ ἀντίληψι αὐτὴ τοῦ Πλάτωνα εἶχε τὴν ἀντίληψι στὸ ὅτι στὴν ἐποχή του οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἔδιναν μεγάλη σημασία στὰ ὡραῖα σώματα, στὴν πλαστικὴ ὁμορφιά.

★

Ὅταν λοιπὸν ἀποφασίζονταν ὁ γάμος καὶ ὁρίζονταν ἡ ἡμέρα τῆς τελετῆς, γίνονταν ὅλες οἱ σχετικὲς ἑτοιμασίες. Τὴν παραμονὴ τοῦ γάμου ὁ πατέρας τῆς νύφης ὡδηγοῦσε τὴν κόρη του στὸ ναὸ τῆς Ἀφροδίτης, ὅπου θυσίαζε ἕνα δαμάλι. Ἀπὸ τὸ δαμάλι ὅμως πρὶν ψηθῆ ἔβγαζε τὴ χολὴ του —κι' αὐτὸ γιὰ νὰ εἶναι ἄκακο — καὶ τὴν ἴδια ὥρα ἔκοβε τῆς κόρης του μιὰ φούχτα μαλλιὰ ἀπὸ τὶς πλεξοῦδες της καὶ ὕστερα τὴν ἔστελνε νὰ λουστῆ σὲ κρυφὴ πηγή, ἐπειδὴ οἱ νέοι — κι' ἀκόμα καὶ οἱ γέροι — εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ παραμονεύουν γιὰ νὰ ἰδοῦν γυμνὲς τὶς νύφες ὅταν λούζονταν. Σὰν αὐτὸ ἡ νύφη ἔπρεπε νὰ λουσθῆ σὲ κρυφὴ πηγὴ γιὰ νὰ μὴ ἰδοῦν τὸ ὁλόγυμνο σῶμα της οἱ ξένοι. Κι' εἶχε ἀκόμα τὸ ἔθιμο αὐτὸ τὴν ἔννοια ὅτι τὸ λούσιμο σὲ κρυφὴ πηγὴ ποὺ τὸ νερό της ἦταν καθαρό, ἔκανε τὶς κοπέλλες Νύμφες. Ἀπ' αὐτὸ τὸ ἔθιμο λοιπὸν πῆραν τὸ ὄνομα Νύμφη τὰ κοπέλλια ὅταν παντρεύονταν. Ὁ γάμος ὅμως δὲν γίνονταν σὲ ὡρισμένο μέρος — ὅπως σὲ μᾶς στὴν ἐκκλησιὰ—ἀλλὰ στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ. Μόλις βράδυαζε ὁ γαμπρὸς μὲ τὸν κουμπάρο (παράνυμφο) πήγαιναν πάνω σὲ ἁμάξι ποὺ τὸ ἔσερναν δυὸ βόδια ἢ δυὸ μουλάρια στὸ σπίτι τῆς νύφης γιὰ νὰ τὴν παραλάβουν. Ἡ κοπέλλα περίμενε ντυμένη κάτασπρα μὲ μακρὺ πέπλο ἀπὸ τὴν κορφὴ ὣς στὰ νύχια καὶ στολισμένη μὲ λουλούδια. Οἱ δικοί της καὶ οἱ φιλενάδες της τὴν ἔλεγαν τραγούδια καὶ τῆς ἐρριχναν μυρουδιές. Ὁ γαμπρὸς τὴν ἀνέβαζε στὸ ἁμάξι καὶ τὴν κάθιζε σὲ μιὰ σανίδα ποὺ ἦταν στὴ μέση. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καθόταν ὁ γαμπρὸς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ὁ παράνυμφος (κουμπάρος). Ἐνῶ στὰ γόνατά της ἡ νύμφη κρατοῦσε μιὰ χύτρα καὶ μιὰ κουτάλα, σημάδια νοικοκυροσύνης. Μπρὸς βάδιζε ὁ τελετάρχης κρατώντας δαδιὰ ἀναμμένα, πίσω οἱ αὐλητὲς καὶ χορωδία ποὺ τραγουδοῦσε. Μὲ τοὺς νυμφίους μποστὰ καὶ πίσω ἦταν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ποὺ κι' αὐτοὶ τραγουδοῦσαν καὶ χόρευαν. Κοντὰ στὴ νύμφη ἦταν κορίτσια ποὺ ἄλλα μὲν κρατοῦσαν κόσκινο, ἄλλα ρόκα καὶ ἄλλα ἀδράχτι. Σὲ φτωχικοὺς γάμους ἡ νύφη πήγαινε πεζὴ καὶ λέγονταν χαιμαίπους.

Ὅταν ἔφταναν στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ ἡ νύφη ἔκανε πὼς δὲν θέλει νὰ μπῆ μέσα καὶ ἔπρεπε ὁ γαμπρὸς νὰ τὴν τραβήξη ἢ νὰ τὴ σπρώξη μὲ τὸ ζόρι. Αὐτὸ τὸ ἔθιμο ἦταν ἀπομεινάρι παλαιότερης ἐποχῆς ποὺ τὶς νύφες τὶς ἄρπαζαν — ἔκλεβαν οἱ ἄντρες — καὶ μὲ τὴ βία τὶς παντρεύονταν. Ἀρχαιότερες μορφὲς τοῦ γάμου ἦταν προφανῶς οἱ γάμοι ὕστερα ἀπὸ ἁρπαγὴ ἢ ἀγορὰ τῆς γυναίκας. Ἀπὸ τὴν πρώτη περίπτωσι μοναδικὸ ἴχνος στὸν Ὅμηρο εἶναι ἡ ἁρπαγὴ τῆς Ἑλένης. Συμβολικὴ τοῦ ὅμως ἐ

ΤΑ ΚΟΥΜΠΙΑ

ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙ

Προσέξετε πῶς ἐτοποθέτησαν οἱ μεγάλοι Παρισινοὶ ράφτες τὰ κουμπιὰ ἐπάνω στὰ φορέματα.

Δίνουν - τὴν ἐντύπωσι πῶς τὸ φουστάνι μὲ τὴ φαρδειὰ ζώνη σταυρώνει: Φάθ.

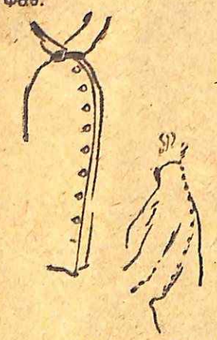

Κουμπώνουν μιὰ τυλιχτὴ φούστα. Ἀκολουθοῦν τὴ ραφὴ τοῦ μανικιοῦ: Γκρίφ.

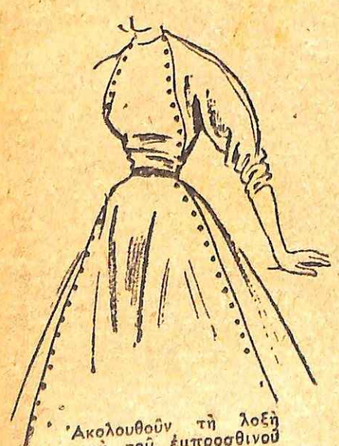

Ἀκολουθοῦν τὴ λοξὴ γραμμὴ τοῦ ἐμπροσθινοῦ πλαστρόνου: Ντεσέ.

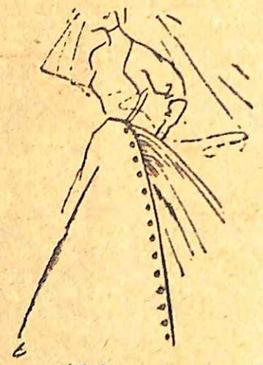

Ἐνώνουν τὸ πλατὺ λοξὸ ἐμπρὸς τῆς φούστας μὲ τὸ φουσκωτὸ ὀπίσω: Φάθ.

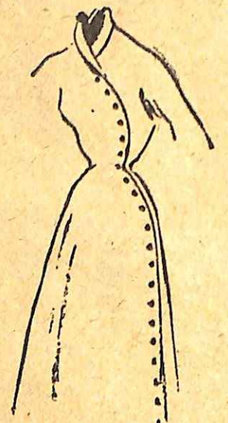

Διαγράφουν τὴν πλατὺ ραφὴ στὸ φόρεμα: Ντιόρ.

Ἀπὸ τὸ γιακὰ ἕως τὸ στρίφωμα σὲ φόρεμα μὲ φιόγκο: Ντιόρ.

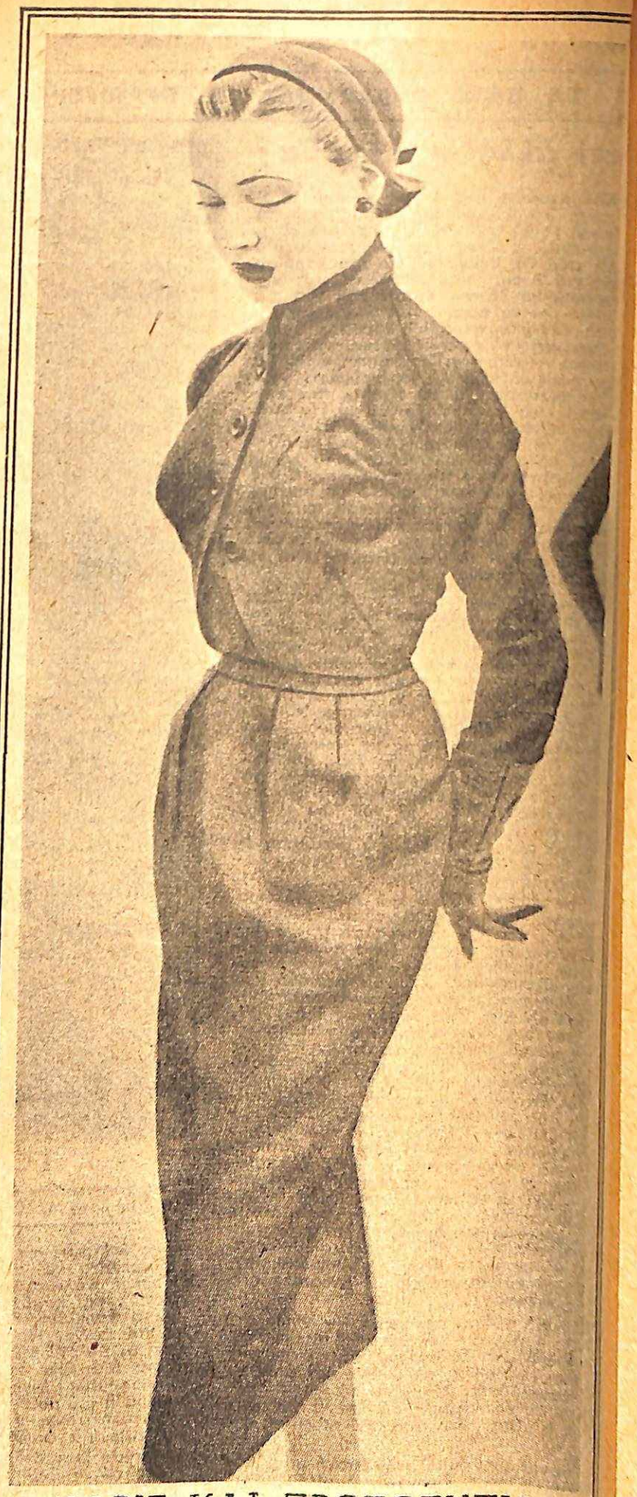

ΧΑΡΙΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ

Πρωτότυπο μοντέλο τοῦ Κριστιὰν Ντιὸρ ἀπὸ μάλλινο γκρὶ ὕφασμα. Τὸ κούμπωμά του ἀρχίζει ψηλὰ ἀπὸ τὸ λαιμὸ καὶ σταματᾶ στὴ βάσι τοῦ στήθους, γιὰ νὰ συνεχισθῇ πρὸς τὴ μέση σχηματίζοντας δυὸ πλί. Ἡ φούστα του εἶναι ἴσια.

Η ΜΟΔΑ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Οἱ ἐπιδείξεις τῶν μεγάλων ραπτικῶν οἴκων.—Ἡ συνεννόησις Ἀμερικανικῆς, Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς μόδας.—Ταγιέρ, φορέματα, παλτὰ κλπ.—Οἱ ἔμποροι κουμπιῶν κάνουν χρυσὲς δουλειές!...

ΤΗΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΡΙΑΣ ΜΑΣ ΑΓΓΕΛΑΣ ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟ, Νοέμβριος.— Ἀξιέπαινη πραγματικὰ εἶναι ἡ μεγάλη προσπάθεια ποὺ καταβάλλουν οἱ μεγαλύτεροι ραπτικοὶ οἶκοι τῆς Ἀγγλίας, γιὰ νὰ παρουσιάσουν τὴν ἐφετεινὴ μόδα πιὸ ἁπλή, ἀλλὰ καὶ προσιτὴ σὲ ὅλα τὰ βαλάντια.

Μὲ τὸ φθάσιμο τοῦ φθινοπώρου ἄρχισαν καὶ οἱ πρῶτες παρελάσεις μανεκέν, μὲ τὴν ἐπίδειξι τῶν τελευταίων μοντέλων τῆς νέας μόδας ποὺ θὰ ἐπικρατήσῃ φθινόπωρο καὶ χειμώνα.

Ἔχοντας παρευρεθῆ στὶς ἐπιδείξεις τῶν φημισμένων ραπτικῶν οἴκων, «Ράπιγσον ἐντ Κλήβερ», «Γκαλερὶ Λαφαγιέτ», «Ρίτσαρντς Σόουπς», «Σὶ Ἔϊ» καὶ ἄλλων, σχημάτισα τὴν ἐντύπωσι πὼς κάθε ἐξυπνη καὶ κομψὴ γυναίκα θὰ μποροῦσε ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ἐφετεινὴ μόδα, χωρὶς νὰ χρειάζεται γι' αὐτὸ... καταθέσεις στὴν Τράπεζα, ὅπως πολλὲς νομίζουν, ἀλλὰ νᾶχη μᾶλλον γοῦστο καὶ θέλησι.

Πράγμα περίεργο, θὰ ἔλεγε κανείς, ὅτι τόσον ἡ Ἀμερικάνικη ὅσο ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Ἀγγλικὴ μόδα κατώρθωσαν ἐπιτέλους νὰ συνεννοηθοῦν καὶ νὰ μᾶς παρουσιάσουν ἐφέτος σχεδὸν τὰ ἴδια γοῦστα καὶ λεπτομέρειες.

Φαίνεται ὅμως ὅτι πολλὰ σημεῖα τῆς γυναικείας μόδας τοῦ 1952 θὰ εἶναι τελείως ἀντίθετα ἐκείνων τοῦ 1950—1951.

ΕΝΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΚΑΠΕΛΟ: Τὰ μοντέρνα ἀγγλικὰ καπέλα ἀφίνουν νὰ φαίνωνται τὰ μαλλιά. Εἶναι στολισμένα μὲ φτερὰ στρουθοκαμήλου, ποὺ ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστο μέρος τοῦ καπέλου καὶ εἶναι τοποθετημένα μὲ πολὺ πρωτότυπο τρόπο. Ἡ Ἔετζ Θάραπ, ἡ καπελοῦ τῆς Βασιλίσσης Ἐλισάβετ, ἐδημιούργησε τὸ γοητευτικὸ μοντέλο τῆς σελίδος μας, καμωμένο ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ φτερὰ στρουθοκαμήλου σὲ χρῶμα ρουμπινιοῦ, σκεπασμένα μὲ διάφανο μαῦρο φιλέ. Τὸ μπὸρ πλαισιώνεται γύρω-γύρω μὲ μαῦρο βελοῦδο. Ἕνα ρουλὸ, ἐπίσης ἀπὸ μαῦρο βελοῦδο, περιβάλλει σὰν κορώνα τὸ καπέλο στὴν κορυφὴ καὶ σχηματίζει πίσω, πάνω ἀπὸ τὰ μαλλιά, ἕνα ὡραῖο σινιόν.

Χαριτωμένο γούνινο πανωφόρι, ἀγγλικὸ μοντέλο, τῆς Μὼριν Φορσόου, ἀπὸ τὴ συλλογὴ τοῦ οἴκου «Σὶ ἐντ Ἔϊ».

Καὶ τὸ πρῶτο σημεῖο εἶναι τὰ μαλλιά. Ἐνῶ ὡς χθὲς ἡ γαλλικὴ μόδα ἐπέβαλλε κοντὰ μαλλιά, ἐφέτος ἀρχίζει νὰ φωνάζῃ γιὰ μακρυὰ πάλι.

Ἐπίσης σημεῖο ἀντιθέσεως εἶναι ὁ γιακὰς ποὺ λανσάρει ἡ Ἀμερικανικὴ μόδα καὶ ποὺ ἤδη παρουσιάζουν τὰ περισσότερα φορέματα. Μικρὸ γιακαδάκι ἕως πέντε ἑκατοστὰ, σηκωμένο πρὸς τὰ πάνω, πολλὲς φορὲς τονίζεται μὲ γαζὶ καὶ ἄλλοτε ὄχι. Τὰ φθινοπωρινὰ ταγιὲρ εἶναι μᾶλλον κλασσικῆς γραμμῆς, ἁπλὰ καὶ διπλώνουν στὸ στῆθος. Θὰ φορεθοῦν πολὺ τὰ «τσὲκ» ὑφάσματα, ποὺ ἔχουν μεγάλα καρό, κάποτε μὲ δύο ἢ καὶ τρία χρώματα. Μαῦρα ταγιὲρ τὰ ὁποῖα εἶναι πάντα πρακτικὰ καὶ τῆς ἐποχῆς, καθὼς καὶ τὰ ταγιὲρ μὲ ξένο ὕφασμα στὰ ρεβὲρ τῆς ζακέτας συνηθίζονται ἐπίσης πολύ.

Τὰ παλτὰ εἶναι μᾶλλον φαρδειὰ καὶ ριχτὰ, μὲ μανίκια ρεγκλάν, μποροῦν δὲ νὰ φορεθοῦν καὶ μὲ ζώνη στὴ μέση, δίνοντας ἄλλη ἐμφάνισι ἔτσι.

Τὰ φορέματα γενικῶς εἶναι ἁπλὰ καὶ κομψότατα. Συνήθως ἔχουν στενὸ ἐφαρμοστὸ κορσὰζ καὶ φαρδειὲς κλὸς ἢ φούστα μπαλαρίνας. Πολλὰ μανίκια εἶναι ρεγκλὰν καὶ πολλὰ μοντέλα πρωϊνὰ καὶ ἀπογευματινὰ κουμπώνουν στὸ στῆθος μὲ μεγάλα κουμπιά. Ἔτσι ἦλθε ἡ σειρὰ τῶν ἐμπόρων κουμπιῶν νὰ κάνουν χρυσὲς δουλειές, ἀφοῦ ἡ μόδα τὸ ἀπαιτεῖ. Κουμπιὰ ὅλων τῶν σχεδίων καὶ τῶν χρωμάτων σὲ φορέματα, φοῦστες, ζακέτες καὶ παλτά. Πολλὰ φορέματα ἔχουν 3 ἢ 4 κουμπιὰ (προσθετα) στοὺς ὤμους.

Τὸ χρῶμα ποὺ θὰ φορεθῇ ἐφέτος εἶναι τὸ «Νότινγκαμ μπλέ», ὅπως τὸ ὀνομάζουν καὶ, εἶναι σχεδὸν μπλὲ-μώβ. Ἔχει γεμίσει ὁ κόσμος ἐδῶ μὲ φορέματα καὶ καπέλα τοῦ χρώματος αὐτοῦ.

Τὰ βραδυνὰ καὶ μᾶλλον ἐπίσημα φορέματα θὰ εἶναι ἐπίσης ἁπλὰ καὶ θὰ φορεθοῦν πολὺ τὰ κοκτέϊλ συνήθως «στράπλες», χωρὶς ὤμους ἢ μπρετέλες συνοδευόμενα ἀπὸ ἕνα μικρὸ μπολερὸ τοῦ ἰδίου χρώματος καὶ ὑφάσματος.

ΑΓΓΕΛΑ ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ

ΖΕΡΣΕΎ

1. Τσιτο φόρεμα περιπάτου σε χρώμα μπουκαλί. Πανιό που τυλίγεται γύρω στο λαιμό. Μανίκια κιμονό. Φούστα με πιέτες πίσω.

2. Κορσάζ που συμπληρώνεται κάτω άπό τή φούστα κλός με πιετάκια. Μπάσκα πολύ κοντή και καθιστή. Φούστα κλός με πιετάκια. Πάτ κουμπωτό, μαμπιεσεμάν τού ὤμου. Φούστα με πιέτες πίσω. Μανίκια τσουλ-κάρ, φούστα κλός.

3. Ζακέτα στόρ άπό ζέρσεϋ μέ γιακά μικρό. Μπάσκα πολύ κοντή καθιστή. Φούστα πλισέ άπό μαύρο μάλλινο ὕφασμα.

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

ΡΙΧΤΟ, ΣΤΑΥΡΩΤΟ ΠΑΝΩΦΟΡΙ ΤΟΥ ΓΚΡΙΦ

ΜΟΝΟΚΟΜΜΑΤΟ ΦΟΡΕΜΑ ΤΟΥ ΧΑΪΜ

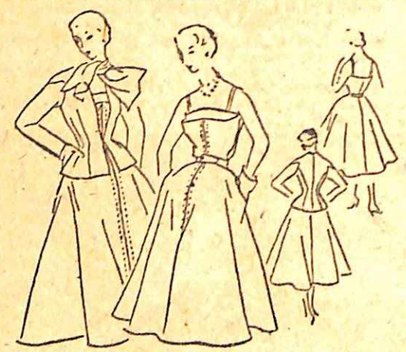

ΣΥΝΟΛΟ ΑΠΟ ΖΕΡΣΕΎ ΤΟΥ ΛΑΝΒΕΝ

ΤΟΥΑΛΕΤΑ ΑΠΟ ΜΑΥΡΟ ΑΛΠΑΚΑ ΤΟΥ Φ

ΤΑ ΠΙΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ Π

ΜΑΛΛΙΝΟ ΖΕΡΣΕΎ ΤΗΣ ΣΚΙΑΠΑΡΕΛΛΙ

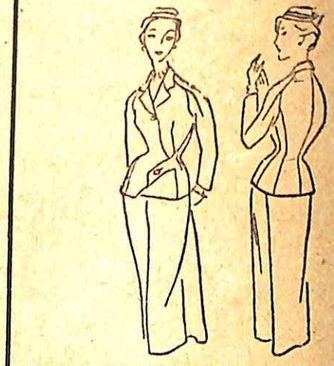

ΜΑΥΡΟ ΜΑΛΛΙΝΟ ΤΑΓΙΕΡ ΤΟΥ ΠΑΤΟΝ

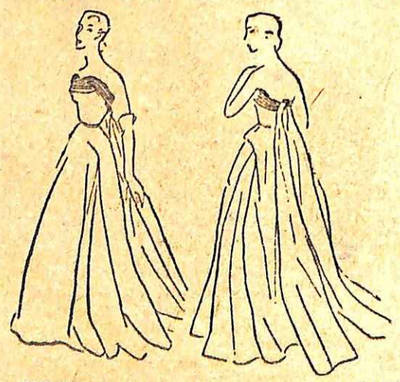

ΕΞΩΜΗ ΤΟΥΑΛΕΤΑ ΤΟΥ ΝΤΕΣΕ ΑΠΟ ΣΑΤΕΝ

ΜΟΝΤΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΚΕΝ ΑΠΟ ΣΑΝΤΟΥΓ

ΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΧΕ

Α΄ Μπλούζα άπό λαμέ.

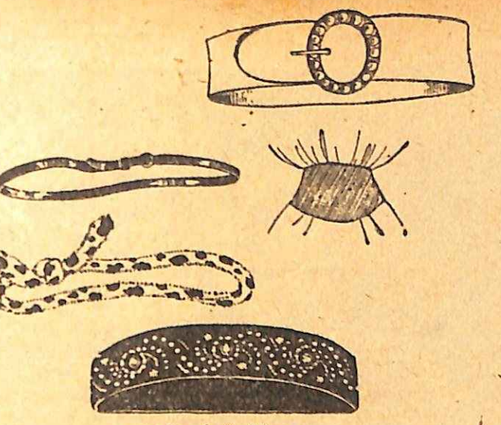

Β΄ Ποικιλία άπό ζῶνες: Γαρνιρισμένη μέ στράς. Ρουλό άπό δέρμα πάνθηρος. Στενή λουρίδα άπό δέρμα. Ζώνη κορσελέ. Άπό δέρμα. Ζώνη κορσελέ. Άπό δέρμα. Ζαρκαδιού μέ άγκράφα φαν-

Γ΄ Στενὲς λουρίδες άπὸ γούνα στὸ γιακὰ καὶ στὸ μανσόν.

Δ΄ Ἕνας μεγάλος φιόγκος στὸ κορσάζ.

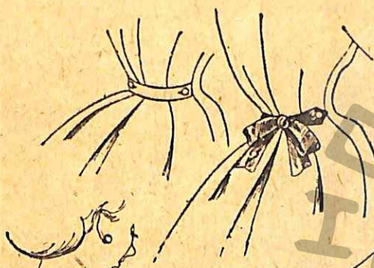

Ε΄ Ζῶνες.

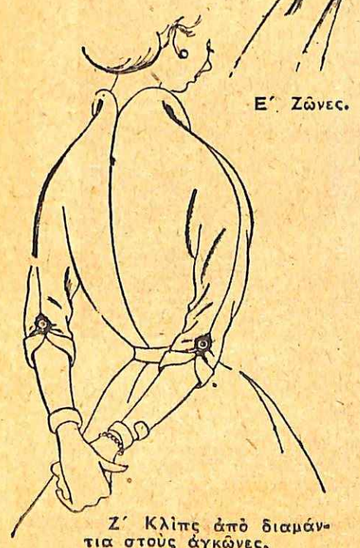

Ζ΄ Κλὶπς άπὸ διαμάντια στοὺς άγκῶνες.

Η΄ Τὸ πουλόβερ καὶ ἡ φόδρα άπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα σὲ χρῶμα κερασί. Τὸ ντὸ γκρί.

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ

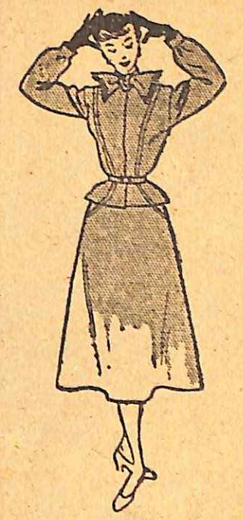

4. Φόρεμα ντὲ-πιὲς άπὸ γκρὶ-μπλὲ ζέρσεϋ γιὰ γραφεῖο. Ἡ κοψιὰ τῆς ζακέτας στρογγυλεύει ἐπάνω στοὺς γοφοὺς. Γιακὰς δετός.

5. Κομψὸ πουλόβερ μὲ γιακὰ σηκωτὸ άπὸ ἔσπρο ζέρσεϋ. Πένσες σὲ κάθε πλευρὰ τοῦ γιακά. Μανίκια ρεγλάν. Φούστα άπὸ τουήντ.

6. Ἐσάρπα καὶ σκουφὶ άπὸ πράσινο ζέρσεϋ συνοδεύουν ἕνα πηλτὸ σπόρ. Ἡ ἐσάρπα ἔχει μῆκος 1.80, φάρδος 0,50, μὲ ξέφτια.

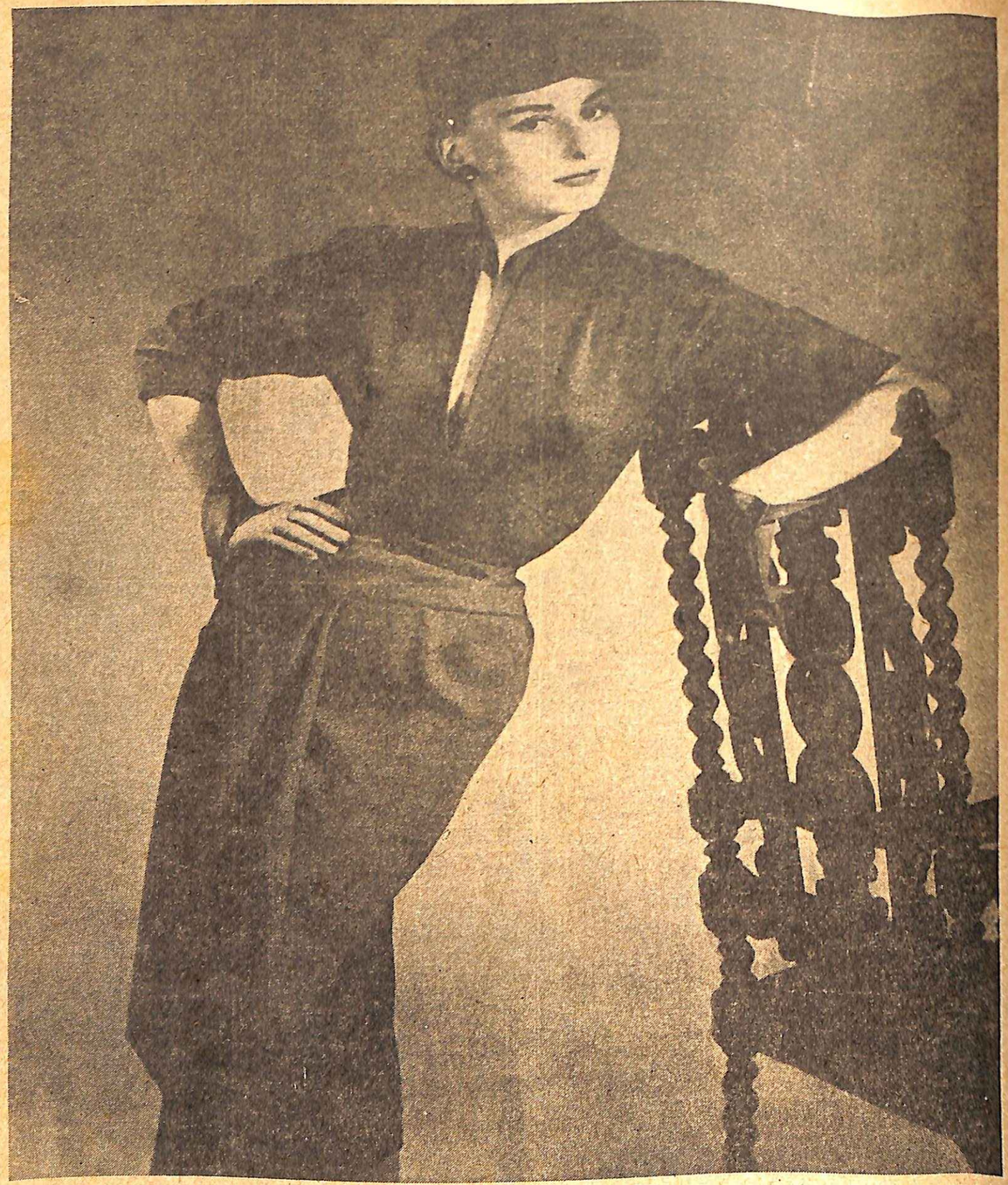

ΛΙΤΟΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

Τὸ ζέρσεϋ αὐτὸ φόρεμα τοῦ οἴκου Λανβὲν τὸ διακρίνει ἡ κομψὴ καὶ λιτὴ γραμμή του. Εἶναι ὅλο ἐφαρμοστὸ κι' ἁπλό, μὲ μοναδικὸ στολίδι τὸ χαριτωμένο πανὸ ποὺ πέφτει στὴ δεξιὰ πλευρά, προσδίδοντάς του ἰδιαίτερη χάρι.

1. Φόρεμα μὲ κορσὰζ κιμονὸ ἴσιο. Γιακὰς στρατιωτικός, φούστα κομμένη σὲ τέσσερα φύλλα, τσέπες μεγάλες. Κοντὸ μπολερὸ δίχως μανίκια ποὺ πέφτει ἐλεύθερα μὲ μιὰ τσέπη στὸ ἕνα πλάϊ.

2. Μπολερὸ χωρὶς μανίκια μὲ κρουαζὲ κούμπωμα καὶ στρογγυλὴ κόψη. Γιακὰς ἀνεβαστὸς μὲ πένσες. Φόρεμα μὲ πλισὲ ποὺ ξεκινᾶ κάτω ἀπὸ ἕνα στρογγυλὸ γωμίτη διαφορετικοῦ ὑφάσματος καθὼς καὶ τὰ μανίκια.

3. Μὲ μιὰ κοψιὰ γαζωμένη στὴν πλάτη, τὸ μπροστινὸ ἐλεύθερο καὶ διπλωμένο, δίνει τὴν ἐντύπωσι ἑνὸς ἁπλοῦ μπολερό.

4. Τὸ μπολερὸ αὐτό, ἀκολουθώντας τὴν φορὰ τῆς φούστας, τελειώνει λίγο ψηλότερα ἀπὸ τὴ μέση καὶ στερεώνεται μ' ἕνα κουμπί. Κορσὰζ κιμονὸ σὲ ὕφασμα ἀντιθέτου χρώματος ἀπὸ τὴ φούστα ποὺ πέφτει μὲ πιέτες.

ΠΑΛΤΑ

Τὰ παλτὰ ποὺ σᾶς παρουσιάζουμε σ' αὐτὴ τὴ σελίδα ἔχουν διαφορετικὲς τάσεις, χαρακτηρίζουν ὅμως ὅλα τὴν καινούργια γραμμὴ τῆς μόδας μὲ τὴν θηλυκότητα καὶ τὴν τελειότητα τῆς κοψιᾶς τους.

ΣΕΡΟΥΜΕ ὅτι οἱ ράφτες μεταχειρίζονται αὐτὸ τὸ
γιὰ τὰ παλτὰ ὑφάσματα χονδρά, μαλακὰ καὶ δέ
λυτελῆ ἐμφάνισι. Εἶναι ὁ νεωτερισμὸς τῆς ἐποχῆς
τους εἶναι ποικίλη. Βλέπει κανεὶς παλτὰ ριχτά,
σφιχτὰ στὴ μέση μὲ μιὰ ζώνη. Οἱ γιακάδες εἶναι συχν
πεῖς: ἀνασηκωμένοι ὡς τὸ πηγοῦνι, σὲ σχῆμα κάπας,
ἔχουν ἀντικατασταθῆ μὲ ἐσάρπες. Οἱ ὦμοι εἶναι πεχ
μανίκια ἀνεβαίνουν μὲ μιὰν ἐξεζητημένη κοῦπ κι' εἶναι
διαφέρον σημεῖο, ραγκλὰν ἢ κιμονὸ τοποθετημένα χαμ
ποὺ νὰ μοιάζουν σὲ μπούτι ἀρνιοῦ (Ζιγκὸ) ἢ τοποθετημ
σημεῖον τοῦ κορσάζ.

1. Η ΦΟΔΡΑ ΑΠΟ ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΟ ΚΑΡΟ. Αὐτὴ ἡ πρωτότυπη ρεδιγκότα τῶν Λανδὲν—Καστιλὸ ἀπὸ μαῦρο μάλλινο μπορεῖ νὰ φορεθῆ κατὰ διαφόρους τρόπους. Σταυρώνοντας ἀρκετὰ μπροστὰ καὶ μὲ μιὰ ζώνη στὴ μέση, εἶναι ἐντελῶς μοῦρη. Μὲ μιὰ ἐσάρπα ὅμως ἀπὸ τὸ κίτρινο σκωτσέζικο καρὸ τῆς φόδρας ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τὸ λαιμό, ὅπως τὸ βλέπετε στὸ κροκί μας, ἀποκτᾶ ἕνα τόνο εὔθυμο κι' εὐχάριστο.

2. ΜΑΝΙΚΙΑ ΖΙΓΚΟ ΚΑΙ ΔΙΠΛΟΣ ΓΙΑΚΑΣ. Ὁ Πιὲρ Μπαλμαὶν μᾶς παρουσιάζει τὴν κομψὴ αὐτὴ ρεδιγκότ
λινο ριγὲ ὕφασμα κο
σινο. Εἶνε πολὺ ἐφσ
μέση καὶ φαρδαίνει
τὼ μὲ γκοντέ.

3. ΤΑ ΓΟΥΝΙΝΑ
Αὐτὸ τὸ ριχτὸ παλ
Φὰθ ἔχει μιὰ γραμ
καινούργια κι' εἶναι κ
πὸ κίτρινο μάλλινο ὕ
γούνινα μανίκια του
λῶς ἰδιαίτερη κοψιὰ
νουν τοὺς ὤμους. Τὸ
νο ζέρσεϋ φόρεμα π
δεύει ἔχει κορσὰζ πλ
στα πολὺ φαρδειά.

4. Σκιαπαρέλλι: Μπὲζ μάλλινο ταγιὲρ. Ζακέτα ἐφαρμοστὴ καὶ πολὺ πρωτότυπη μὲ τὶς τσέπες πέπλες ποὺ σχηματίζουν μοτίφ ἀκτινωτὸ κι' ἑνώνουν μ' ἕνα μεγάλο κουμπί.

5. Ζὰκ Φάθ: Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα σουξὲ τοῦ Φὰθ εἶναι καὶ τὸ μάλλινο γκρὶ-σινὲ αὐτὸ ταγιὲρ. Γεμάτο κομψότητα καὶ νεωτερισμό, ἔχει μιὰ ἐσάρπα ἀπὸ ἀστρακὰν ποὺ σχηματίζοντας ζαμπὸ πέφτει κάτω ἀπὸ τὸν καθιστὸ γοφό. Τὰ μανίκια, σύμφωνα μὲ μιὰ ἐντελῶς νέα τάση του γραμμή, ὁ Φὰθ τὰ βάζει ἐφαρμοστὰ στὸ κορσάζ καὶ σὲ σχῆμα μυτερό. Ἡ ζακέτα εἶναι πολὺ ἐφαρμοστή, τονίζει τὶς καμπύλες τοῦ στήθους καὶ τῶν γοφῶν. Ἡ φούστα φαρδειὰ μὲ μεγάλες πιέτες. Οἱ πιέτες τῆς φούστας ἀρχίζουν κάτω ἀπὸ ἕνα ἀμπιεσεμὰν ποὺ σκεπάζεται ἀπὸ τὴ ζακέτα.

6. Σκιαπαρέλλι: Ἡ πρωτότυπη καὶ κοντὴ αὐτὴ ζακέτα μὲ τὴν πελώρια γραβάτα ποὺ σχηματίζει μανσόν, εἶναι καμωμένη ἀπὸ μπλὲ μάλλινο ὕφασμα.

7. Ζὰν Ντεσέ: Χαριτωμένο ταγιὲρ ἀπὸ μπλὲ μάλλινο ὕφασμα. Ἔχει σταυρωτὸ κούμπωμα καὶ γαρνίρεται μὲ μικρὰ στρογγυλὰ κουμπιά, τὰ «μποτινὲ». Φούστα φαρδειά.

ΤΑΓΙΕΡ

Οἱ ζακέτες στὰ ταγιὲρ εἶναι πιὸ φανταιζὶ ἀπὸ ἄλλοτε, ἔχουν τὶς μπάσκες κοντὲς καὶ ὑπογραμμίζουν τὴν καμπυλότητα τῶν γοφῶν, ἐνῷ οἱ φοῦστες εἶναι πλατιὲς σὲ φόρμα, πλισὲ, μὲ πανὸ ἢ μὲ φαρδιὲς πιέτες. Τὰ ὑφάσματα ποὺ συνηθίζονται εἶναι: Τὸ τουήντ, ἡ φανέλλα ἀνδρική, τὸ ντρά. Γιὰ τὰ ἀμπιγιὲ τὸ ὁτομάν, τὸ βελοῦδο, οἱ ταφτάδες. Χρώματα: Μαῦρο, γκρὶ φυμέ, καφέ, μπλέ.

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΨΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

1. Μάλλινο παλτὸ καθιστὸ στὴ μέση μὲ πένσες, κι' ἕνα σύνολο ἀπὸ πιέτες στὴν πλάτη. Τὸ φάρδος τῶν ὁποίων συγκρατεῖται ἀπὸ δύο πάτ κουμπωτά.

2. Μάλλινὸ παλτὸ γιὰ νεαρὰ κορίτσια. Γιακὰς καὶ μανσέτες ἀπὸ βελοῦδο. Τὰ καπάκια τῆς τσέπης σχηματίζονται ἐν συνεχείᾳ τῆς κοψιᾶς τοῦ μπούστου καὶ δίνουν τὴν ἐντύπωσι μπάσκας.

3. Παλτουδάκι ριχτὸ μὲ μεγάλο γιακὰ ποὺ σχηματίζει ἕνα νωμίτη πλαισιωμένο ἀπὸ λοξὸ ὕφασμα. Ἡ ραφὴ τῆς πλάτης, οἱ μανσέτες καὶ οἱ τσέπες γαρνίρονται μὲ ἐξώρραφο γαζί.

4. Χονδρὸ μάλλινο παλτὸ κομμένο ρεγκλὰν, γαρνιρισμένο μὲ ἐξώρραφα γαζιά. Μεγάλος καθιστὸς γιακάς, τσέπες λοξὲς, δυὸ πιέτες.

5. Παλτὸ γι' ἀγοράκι ἀπὸ μάλλινο καρὸ ποὺ κλείνει μ' ἕξη κουμπιά. Μανίκια ρεγκλάν. Τσέπες λοξές. Πιέτα φαρδειὰ στὴν πλάτη.

ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΡΣΑΖ

Γιὰ νὰ σχηματίζῃ ὁ μπούστος ἕνα ὡραῖο ντραπὲ στὸ ἄνοιγμα τοῦ λαιμοῦ, ἀνεβάσετε τὸ ὕφασμα πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ μαζέψετε αὐτὸ ποὺ περισσεύει στὸν ὦμο, πρὸς τὸ λαιμό.

Τὰ κορσελὲ καὶ οἱ πένσες, ποὺ περιορίζουν τὴ βάσι τοῦ μπούστου πάνω ἀπὸ τὴν τάλια, ἐπιτρέποντας ἔτσι νὰ ἀναδεικνύεται πλούσιο τὸ στῆθος, εἶναι ἐφέτος πολὺ στὴ μόδα.

Νὰ ἕνας πολὺ ἁπλὸς τρόπος γιὰ νὰ ἐπιτύχετε καλὸ καὶ ὡραῖο ἀποτέλεσμα: Φτιάξετε ἀνάμεσα στὴν γάλια καὶ τὰ στήθη, μὲ ὅσο μπόλικο ὑπάρχει σ' αὐτὸ τὸ μέρος στὸ ὕφασμα τοῦ κορσὰζ καὶ ἀνάλογα μὲ τὶς ἀπαιτήσεις τοῦ σώματός σας 8 ἕως 10 πένσες. Στὸ τελείωμά τους θὰ δίνουν στὸ στῆθος μιὰ ὡραία στρογγυλὴ γραμμή.

ΟΙ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ

Κατὰ γενικὸν κανόνα, οἱ γαρνιτοῦρες τοποθετοῦνται ψηλά, εἴτε γιὰ φιόγκους πρόκειται, ποὺ κλείνουν ἕνα γιακὰ ἢ προεκτείνουν ἕνα ντραπέ, εἴτε γιὰ πλαστρόν.

Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ χαριτωμένες γαρνιτοῦρες τοῦ Ζὰν Ντεσὲ εἶναι ἕνας φιόγκος ἀπὸ μαῦρο ἀστρακὰν σ' ἕνα ὡραῖο γκρίζο ταγιὲρ, τοποθετημένος ψηλά, στὴ βάσι τοῦ γιακᾶ.

ΓΙΑ ΟΣΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΜΑΣ ΕΧΟΥΝ ΩΣ ΚΥΡΙΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗ ΡΑΠΤΙΚΗ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΡΑΒΟΥΝ ΜΟΝΕΣ ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΤΟΥΣ, ΚΑΘΙΕΡΩΝΟΥΜΕ ΤΟ «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ»

ΒΕΛΟΥΔΟ, Ο ΒΑΣΙΛΗΑΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Κανένα ὕφασμα δὲν προσφέρει στὴ ραπτικὴ τόσους τρόπους χρήσεως, ἀπὸ τοὺς πιὸ ἁπλοὺς ἕως τοὺς πιὸ ἐπιβλητικούς, ὅσο τὸ βελοῦδο. Τὸ βελοῦδο ἔχει, ἐξ ἄλλου, τὸ χάρισμα νὰ πηγαίνῃ πολὺ ὡραῖα σὲ ὅλες. Ἀκόμη καὶ ἡ ἐλαχίστη παρουσία βελούδου ἐπάνω σ' ἕνα φόρεμα, σ' ἕνα ταγιέρ, τοῦ προσδίδει ἐκείνην τὴν ἰδιαίτερη νότα ποὺ ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ ἀναδειχθῇ καὶ τὸ σχέδιο καὶ τὸ ὕφασμά του. Ἂς μὴ ξεχνοῦμε πὼς στὴν ἐποχὴ τοῦ νιούλουκ, τὸ βελοῦδο ἔσωσε πολλὲς γκαρνταρόμπες, ἐπιτρέποντας νὰ μετατραποῦν καὶ νὰ μακρηνοῦν φορέματα ποὺ, διαφορετικά, θὰ ἔμοιαζαν σὰν μπαλωμένα. Τώρα ποὺ ἄρχισε ὁ χειμώνας, τὸ βελοῦδο ἀντικαθιστᾶ τὸν πικὲ καὶ σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις ἀκόμη καὶ τὴ γούνα. Ἔχει ὅμως καὶ τὶς ἀπαιτήσεις του, ἀπαιτήσεις ποὺ ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὴν ἴδια του τὴ λεπτὴ κατασκευή. Καὶ γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο, οἱ βιομήχανοι ποσπάθησαν νὰ κάνουν τὸ βελοῦδο ὀλιγώτερο λεπτὸ καὶ πιὸ εὐκολοέργαστο, ἀναμιγνύοντάς το μὲ ραιγιόν, Ἀλλά, ὁποια κι' ἂν εἶναι ἡ σύνθεσι τῆς κατασκευῆς του, ἐπιβάλλεται προσοχὴ στὴν ἐκλογή του. Πρέπει δηλ. νὰ μελε-ᾶτε καλὰ τὴ χρῆσι γιὰ τὴν ὁποία τὸ προορίζετε καὶ νὰ προτιμᾶτε πάντοτε νὰ ἔχῃ ὅσο κολύτερη ποιότητα μπορεῖ.

Ὅταν ἐργάζεσθε τὸ βελοῦδο, πρέπει νὰ προσέχετε πάντα τὴν κατεύθυνσι ποὺ ἔχει τὸ πέλος του. Αὐτὸ εἶναι τὸ βασικώτερο σημεῖο ποὺ πρέπει νὰ προσέχετε. Ὅταν τὸ βελοῦδο εἶναι βαμβακερό, τὸ πέλος πρέπει ν' ἀνεβαίνῃ πρὸς τὰ ἐπάνω γιὰ νὰ δίνῃ γυαλάδα καθαρὴ καὶ κάτω σκούρα καὶ ὄχι μια ξασπρουλιάρικη ἀπόχρωσι τοῦ προκαλεῖ τὴν πιὸ δυσάρεστη ἐντύπωσι. Αὐτὸ σημαίνει πὼς ὅταν βάζετε τὸ πατρὸν ἐπάνω στὸ βελοῦδο γιὰ νὰ τὸ κόψετε, τὰ κομμάτια τοῦ πατρὸν δὲν πρέπει νὰ ἔρχωνται ποτὲ κεφάλι μὲ κεφάλι. Χάνεται φυσικὰ ἔτσι κάπως περισσότερο ὕφασμα, ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ἐντελῶς ἀπαραίτητο.

Ἐπίσης τὰ πατρὸν πρέπει νὰ τοποθετοῦνται καὶ νὰ κόβωνται στὴν ἀνάποδη, ἐπειδὴ ὅταν τοποθετηθοῦν στὴν καλὴ ὑπάρχει μεγάλος κίνδυνος νὰ γλυστρήσουν, γιατὶ τὸ πέλος τοῦ βελοῦδου δὲν συγκρατεῖ δι-όλου τὸ πατρόν. Γιὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς λόγο, πρέπει νὰ κόβωνται τὰ διπλὰ κομμάτια τὸ ἕνα ὕστερα ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ ὰ κόβεται τὸ δεύτερο κομμάτι σύμφωνα μὲ τὸ πρῶτο κομμάτι ποὺ κόπηκε, ΑΝΑΠΟΔΗ ΜΕ ΑΝΑΠΟΔΗ.

Στὴ συναρμολόγησι, τρυπώνετε μαζὶ τὰ διάφορα κομμάτια μὲ μικρὲς βελονιές, ἐπειδὴ τὸ πάχος τοῦ πέλους ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ μετακινῆ τὸ ἕνα κομμάτι πάνω στὸ ἄλλο. Ἐπειτα, ἂν δὲν τρυπωθοῦν τὰ κομμάτια πολὺ προσεκτικά, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ δημιουργηθοῦν στὰ πλάγια ξεχειλώματα γιὰ τὸ γάζωμα.

Ἄλλο πρόβλημα, ἀναφορικὰ μὲ τὸ βελοῦδο, εἶναι τὸ σιδέρωμα. Ἐπειδὴ ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχουν πρέσες σιδερώματος τοῦ βελούδου — μονάχα οἱ ραπτικοὶ οἴκοι διαθέτουν ἀπὸ παραγγελίες στὴν Εὐρώπη — μπορεῖτε νὰ κάνετε κάτι, πολὺ πιὸ ἁπλὸ καὶ πρακτικό, ποὺ ἴσως νὰ σᾶς φανῇ ἐκ πρώτης ὄψεως πολὺ παράξενο. Παίρνετε τὴ βούρτσα ποὺ ξεσκονίζετε τὰ ρούχα σας, ἀπλώνετε πάνω στὴν τρίχα της ἕνα ψιλὸ πανάκι καὶ σιδερώνετε πάνω ἀπὸ κεῖ τὸ βελοῦδο μὲ τὸ πέλος πρὸς τὴν πλευρὰ τῆς βούρτσας, χωρὶς φυσικὰ νὰ πατᾶτε ἐπάνω του τὸ σίδερο. Προσοχὴ ὅμως. Τὸ βελοῦδο δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπάνω του οὔτε μιὰ κλωστίτσα, γιατὶ καὶ τὸ παραμικρὸ ἀφίνει ἐπάνω στὸ βελοῦδο σημάδια σχεδὸν ἀνεξάλειπτα.

Τὸ βαμβακερὸ βελοῦδο σιδερώνεται εὐκολα εἴτε πάνω στὴ βούρτσα εἴτε πάνω σὲ ἕνα ἄλλο κομμάτι βαμβακερὸ βελοῦδο. Μιὰ ἀπὸ τὶς δυσκολίες εἶναι ὅτι τὸ βελοῦδο στρίβει στὶς ἄκρες μετὰ τὸ σιδέρωμα. Μπορεῖτε ν' ἀποφεύγετε αὐτὸ τὸ δυσάρεστο, φοδάροντας τὸ βελοῦδο μὲ ταφτὰ ἢ μὲ περκάλι.

Τὸ μεταξωτὸ βελοῦδο εἶναι περισσότερο ἢ ὀλιγώτερο λεπτό, ἀνάλογα μὲ τὴν ποιότητά του. Τὸ σκληρὸ βελοῦδο τῆς Λυών, εἶναι πολὺ ὡραῖο, στέκει θαυμάσια. Τὸ βελοῦρ σιφὸν εἶναι πολὺ μαλακό, ἀλλὰ χρησιμοποιεῖται σήμερα πολὺ ὀλιγώτερο. Οἱ ραφὲς μποροῦν νὰ σιδερωθοῦν μὲ βρεγμένο πανί, ἀλλὰ πάρα πολὺ ἐλαφρά, χωρὶς νὰ πατάῃ ἐπάνω τους τὸ σίδερο. Μὴν ἀκουμπᾶτε ποτὲ τὸ σίδερο πάνω στὸ βελοῦδο. Γιὰ νὰ σιδερώσετε μεγάλα κομμάτια τυλίγετε τὸ σίδερό σας σὲ βρεγμένο πανὶ καὶ περάσετέ το ἐλαφρὰ πάνω στὸ βελοῦδο, μὲ πολὺ ἀτμό.

Γιὰ ν' ἀφαιρέσετε κάθε ἴχνος σκόνης, τὸ καλύτερο ποὺ ἔχετε νὰ κάνετε εἶναι νὰ πάρετε ἕνα κομμάτι σκληρὸ τουλπάνι γιὰ πατρὸν, νὰ τὸ τυλίξετε στὸ χέρι καὶ νὰ τὸ περάσετε πάνω στὸ μέρος τοῦ βελούδου ποὺ θέλετε νὰ καθαρίσετε. Μὴ λησμονῆτε ὅτι τὸ βελοῦδο μπορεῖ νὰ σουρωθῇ, ὄχι ὅμως καὶ νὰ πλισαρισθῇ ποτέ του.

Η ΨΗΛΗ ΜΕΣΗ

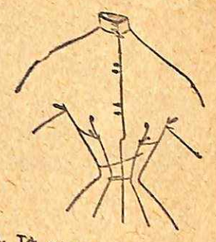

Α. Τὰ φύλλα τῆς φούστας γυρνὰ ἐφαρμόζουν καλὰ στὴ μέση. Τὰ δύο μπροστινὰ φύλλα εἶναι μονοκόμματα μὲ τὸ κιμονὸ κορσάζ καὶ οἱ λεπτὲς σουρίτσες δίνουν στὸ στῆθος τὴν ἄνεσι ποὺ χρειάζεται.

Β. Τὸ κορσάζ εἶναι ἐμπρὸς κολλημένο ψηλὰ στὴ φούστα, ποὺ παίρνει στὴν πλάτη γραμμὴ ἐπιμηκύνσεως, κάνοντας ἔτσι πολὺ συμπαθητικώτερο τὸ λοξὸ φύλλο ποὺ σχηματίζει γκοντὲ στὸ πίσω μέρος τῆς φούστας.

Γ. Ἐδῶ ἡ μέση μαρκάρεται μὲ ψιλὰ πιετάκια, ποὺ δίνουν πλάτο καὶ στὴ φούστα καὶ στὸ κορσάζ.

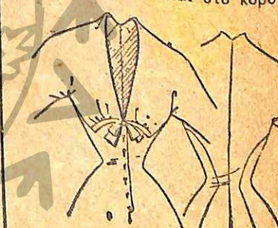

Δ. Τὸ ἐμπρὸς τοῦ κιμονὸ μα-κιοῦ εἶναι μονοκόμματο μὲ τὸ πάνω μέρος τοῦ μπούστου, σουρώνει κάτω ἀπὸ τὸ στῆθος. Ἄνοιγμα τοῦ λαιμοῦ πτυχώνεται λαφρά. Ἡ φούστα κλοσάρει πανὸ στὴν πλάτη, ποὺ πλαταίνει λοξεύοντας πρὸς τὰ κάτω.

ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΠΛΙΣΕΔΕΣ

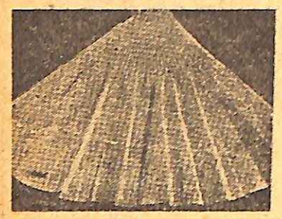

Ὁ πιὸ μοντέρνος πλισὲ τῆς ἐποχῆς εἶναι ὁ πλισὲ «πεταλούδα», ποὺ σφίγγει τὴ μέση, προεκτείνεται ἔως τὴ βάσι τῆς περιφέρειας καὶ ἔπειτα ἐξαφανίζεται ὡς διὰ μαγείας, ἀφήνοντας ἐλεύθερο ὅλο τὸ πλάτος τῆς μακρυᾶς φούστας.

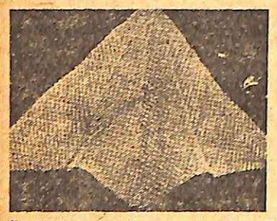

Ἄλλος μοντέρνος πλισὲ εἶναι τὸ «ψαροκόκκαλο ἀκορντεόν». Ὁ πλισὲ αὐτὸς δημιουργεῖ ἐπάνω στὸ ὕφασμα, μὲ τὶς πιέτες του, διασταυρούμενες ρίγες, ποὺ κάνουν τὴ μονόμματη φούστα νὰ μοιάζη μὲ ὑλικὸ φυλλώματα.

ΜΙΚΡΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΙΔΕΡΩΜΑΤΟΣ

ΟΙ ΡΑΦΕΣ: Σιδερώνετε τὶς ἀνοιχτά, στὴν ἀνάποδη χωρὶς νὰ πατᾶτε πολὺ δυνατὰ τὸ σίδερο, γιὰ νὰ μὴ γίνωνται γυαλάδες στὴν καλή.

ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΑ ΜΕ ΦΕΡΜΟΥΑΡ: Κλείσετε τὸ ἐκλαίρ, δερώσετε γύρω-γύρω, στὴν ἀνάποδη. ὅσο τὸ δυνατὸν πλησιέστερα στὶς ἄκρες, ἀποφεύγοντας πάντα μὲ προσοχὴ νὰ περάσετε τὸ σίδερο πάνω στὸ ἐκλαίρ.

ΣΤΡΙΦΩΜΑΤΑ: Τὰ σιδερώνετε πρὸς τὰ κάτω καὶ ὄχι κατὰ πλάτος γιὰ νὰ μὴ δημιουργηθοῦν ἀνισότητες στὴ στρογγυλάδα.

ΚΟΥΜΠΙΑ: Σιδερώνετε ἐλαφρὰ τὸ φόρεμα γύρω στὰ κουμπιά, χωρὶς νὰ πατᾶτε ποτὲ τὸ σίδερο ἀπὸ πάνω τους.

ΣΟΥΡΕΣ: Σιδερώνετε τὶς ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ πλευρά, ἀνεβάζοντας τὸ σίδερο ὅσο πλησιέστερα στὴν κλωστὴ τοῦ σουρώματος μπορεῖτε.

ΠΙΕΤΕΣ: Σιδερώσετε πρῶτα ἀνοικτὸ στὴν ἀνάποδη ὅλο τὸ ὕφασμα, ὥστε νὰ ἰσιώσῃ καλὰ καὶ ἐντελῶς. Γυρίσετέ το κατόπιν στὴν καλὴ ὄψι καὶ σχηματίσετε τὶς πιέτες, δυόδυό, ἢ τρεῖς-τρεῖς. Σκεπάσετέ τις μὲ βρεγμένο πανὶ καὶ σιδερώσετε. Ἔπειτα προχωρήσετε στὶς ἑπόμενες πιέτες. Στὶς δύσκολες περιπτώσεις μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε καρφίτσες ἢ τρύπωμα. Συμφέρον σας εἶναι ν' ἀκολουθήσετε μεθοδικὴ τάξι ὅσες φορὲς σιδερώνετε φόρεμα, μπλούζα ἢ πουκάμισο. Ἀρχίζετε ἀπὸ τὰ μανίκια. Ἔπειτα κάμετε τὸ ἐπάνω καὶ κατόπιν τὴ φούστα, ἂν ὑπάρχη. Οἱ γιακάδες, οἱ μανσέτες καὶ οἱ γαρνιτοῦρες σιδερώνονται τελευταῖα.

Ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε, τὰ προβλήματα αὐτὰ ἀφοροῦν ὅλα τὰ ὑφάσματα καὶ πάντα σᾶς συμφέρει ν' ἀκολουθῆτε τὶς παραπάνω ὁδηγίες εἴτε γιὰ ραιγιὸν πρόκειται εἴτε γιὰ μάλλινο, μεταξωτὸ ἢ βαμβακερὸ ὕφασμα.

ΕΧΕΤΕ ΦΤΙΑΣΕΙ ΤΗΝ ΕΣΑΡΠΑ ΣΑΣ;

Οἱ ἐσάρπες κατέχουν σημαντικὴ θέσι τὸν ἐφετεινὸ χειμώνα. Δὲν ὑπάρχει ράφτης ποὺ ν' ἀντιστάθηκε στὴ χαριτωμένη γοητεία τους. Ἡ ἐσάρπα ἄλλοτε ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ἴδιου τοῦ μοντέλου προεκτείνοντας ἕνα γιακά, μιὰ μπάσκα εἰς τὸ μάκρος τῆς φούστας. Συχνότερα ὅμως εἶναι ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὸ φόρεμα καὶ παίρνει μεγάλες διαστάσεις, ὁπότε μοιάζει περισσότερο μὲ σάλι. Ὅλοι οἱ συνδυασμοὶ ἐπιτρέπονται καὶ τὰ ὑφάσματα συνδυάζονται μὲ χάρι. Τὸ ἐπάνω μέρος τῆς ἐσάρπας μπορεῖ νὰ γίνη ἀπὸ λαινάζ, ἀπὸ ζέρσεϋ, ἀπὸ βελοῦδο, ἀπὸ φάϊγ, ἀπὸ σατέν. Ἡ δαμπὴ μὲ τὴ γυαλιστὴ ὄψι δημιουργοῦν τὴν πιὸ ὡραία ἐντύπωσι. Οἱ ἐσάρπες μποροῦν νὰ γίνουν καὶ δίχρωμες. Μιὰ συμπαθητικὴ νότα μπορεῖ νὰ τοὺς προσθέσῃ καὶ ἡ γούνα, εἴτε ὡς μπορντούρα ἢ ὡς μιὰ τους δῶ. Ἕνα τέτοιο ἀξεσουὰρ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ μὲ τοὺς πιὸ διαφορετικοὺς τρόπους: μπαίνει πάνω σ' ἕνα ταγιὲρ καὶ τὸ κάνει ἀμπιγιέ, συμπληρώνει ἕνα ἁπλὸ φουστάνι ἢ συνοδεύει τὸ ντεκολτὲ τοῦ φορέματος κοκτέϊλ.

ΠΩΣ ΞΕΧΩΡΙΖΕΙ ΤΟ ΡΑΙΓΙΟΝ ΑΠΟ ΤΟ ΦΙΜΠΡΑΝ

Γιὰ νὰ μπορῆτε νὰ διαλέξετε καλὰ ἕνα ὕφασμα γιὰ μιὰν ὡρισμένη χρῆσι, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ γνωρίζετε καλὰ τὴν ποιότητά του.

Αὐτὸ δὲν ἰσχύει μόνο ὅσον ἀφορᾶ τὰ γνήσια ἢ τὰ τεχνητὰ ὑφάσματα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς διάφορες κατηγορίες τῶν ὑφασμάτων ἀπὸ τεχνητὲς ὕλες. Τέτοια ὑφάσματα εἶναι τὸ ραιγιὸν καὶ τὸ φιμπράν.

Μάθετε λοιπὸν ὅτι τὸ ραιγιὸν ὑφαίνεται ἀπὸ κλωστὴ συνεχόμενη καὶ χωρὶς σπασίματα, ἐνῶ τὸ φιμπράν γίνεται ἀπὸ νῆμα γνεσμένο ἀπὸ μικρὰ μικρὰ κομματάκια, διαφόρων μεγεθῶν, ἀνάλογα μὲ τὴ χρῆσι γιὰ τὴν ὁποία προορίζεται τὸ φιμπράν αὐτὸ νῆμα.

Ἔτσι ὑπάρχει μεταξὺ ραιγιὸν καὶ φιμπράν ἡ ἴδια ἀναλογία ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸ μετάξι καὶ στὸ μαλλί. Ἔχομε δηλαδὴ ἀπὸ τὴ μιὰ τὸ μεταξὶ καὶ τὸ ραιγιὸν νῆμα, ποὺ εἶναι λεῖα καὶ ἐνιαῖα καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ μάλλινο, τὸ βαμβακερό, τὸ λινὸ καὶ τὸ φιμπράν νῆμα, ποὺ σχηματίζονται ἀπὸ μικρὲς-μικρὲς διακοπτόμενες ἴνες.

Ἔτσι τὸ ραιγιὸν δίνει ὑφάσματα μὲ λεῖα γενικὰ ἐπιφάνεια, ὅπως εἶναι οἱ ταφτάδες, τὰ σατέν, τὰ κρέπ, τὰ βουαὶ καὶ τὰ λεπτὰ ζέρσεϋ, ἐνῶ ἀντιθέτως τὸ φιμπράν, ποὺ εἶναι πιὸ χονδρουλό, κάνει θαύματα στὰ χονδρὰ σαντούγκ καὶ στὰ καλοκαιρινὰ τουάλ, στὰ ὑφάσματα γιὰ ταγιὲρ καὶ μαντό, καθὼς καὶ στὰ μαλακὰ χειμωνιάτικα ζέρσεϋ ὑφάσματα.

Ἡ χαμηλὴ μανικοκόλλησι

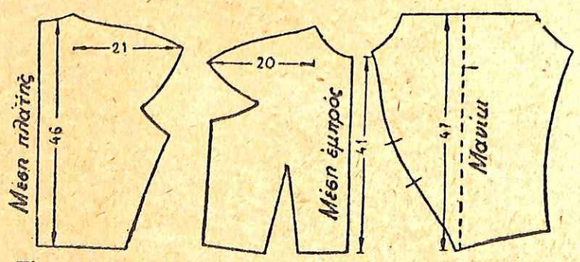

Τὸ χαμηλὰ κολλημμένο μανίκι εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς τωρινῆς μόδας. Εἶναι ἕνα συμπαθητικὸ κόψιμο γιατὶ σχηματίζει στρογγυλοὺς ὤμους. Γιὰ νὰ ἐπιτύχετε πρέπει νὰ προσέχετε πολὺ στὴν ἐκτέλεσι. Δὲν πρέπει νὰ σφίγγετε πάρα πολὺ τὸ σκάψιμο οὔτε ὅμως καὶ νὰ τὸ ἀφίνετε ὑπερβολικὰ χαλαρό.

Ἡ γραμμὴ τοῦ χαμηλοῦ μανικιοῦ πηγαίνει σ' ὅλες τὶς γυναῖκες καὶ εἶναι παράλληλα οἰκονομικὴ στὸ ὕφασμα.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΓΩΝΙΕΣ

Μ' αὐτὸν τὸ χαριτωμένο κελόδεσμο θὰ εἴσθε προφυλαγμένη κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο στὶς παγωνιὲς τοῦ χειμώνα. Φτιάξετε μιὰν ἐσάρπα, ὅμοια μὲ τὸ σχῆμα ποὺ παραθέτομε. Σχηματίσετε τὶς πένσες καὶ φορμάρετέ τις μέσα στὴν ἴσω ραφή. Στερεώσετε κατόπιν στὸν αὐχένα τὴν ἐσάρπα καὶ δένει ἐμπρὸς στὸ λαιμὸ καὶ συγκρατεῖ τὸν κεφαλόδεσμο.

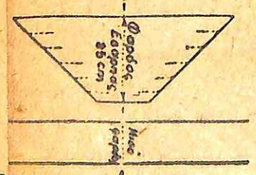

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΔΗΛΟ

Σὲ λινὸ ὕφασμα θὰ κεντήσετε αὐτὸ τὸ ὑπέροχο τραπεζομάνδηλο ποὺ μπορεῖτε νὰ τὸ μεταχειρισθῆτε γιὰ τσάϊ καὶ φαγητό.

Θὰ ξεφτίσετε σὲ ἴσια τετράγωνα ὅλο τὸ τραπεζομάνδηλο καὶ θὰ κάνετε αὐτὰ τὰ τετράγωνα μὲ τὸ μονὸ ἢ τὸ διπλὸ ἄζουρ ποὺ σᾶς δίδουμε ὡς ὑπόδειγμα (ἀνάλογα μὲ τὸ γοῦστο σας).

Στὸ μέσον τοῦ τραπεζομάνδηλου θὰ σκορπίσετε ἕνα μεγάλο καὶ ἕνα μικρὸ λουλούδι στὸ κάθε τετράγωνο. Αὐτὰ θὰ τὰ κεντήσετε μὲ πεταχτὴ βελονιὰ καὶ μὲ μεταξωτὴ κλωστὴ σὲ χρῶμα ἰβουάρ.

ΕΡΩΤΙΚΗ ΣΕΡΕΝΑΤΑ

Η ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ

ΦΡΑΝΤΣ ΣΟΥΜΠΕΡΤ

7ον

— Άσχημα, άπάντησε ὁ Μπετόβεν. Μπά! Πρέπει κανεὶς νὰ βγάζη ἕνα ἠθικὸ ὄφελος κι' ἀπὸ τὴν πιὸ μεγάλη ἀπελπισία. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει διαρκῶς ν' ἀγωνίζεται παρὰ τὶς ἀντίξοες περιστάσεις. Νοιώθω ὅτι θὰ πεθάνω σύντομα. Ἐκεῖνος ποὺ δὲν ξέρει νὰ πεθαίνη, δὲν εἶναι ἄνθρωπος ἄξιος αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος! Ἔχω κάνει πολὺ λίγα γιὰ τὴν τέχνη. Ἔχω πολλὰ πράγματα ἀκόμα στὸ μυαλό μου!

— Θὰ μᾶς φέρετε πάλι σύντομα τὸν μικρό σας Κάρλ;

— Τὸ εὔχομαι μ' ὅλη μου τὴν καρδιά. Δὲν ξέρω ὅμως πότε. Ἀντίο!

Μὲ σφιγμένη καρδιά, ὁ Σούμπερτ δὲν εἶχε χάσει τίποτα ἀπὸ αὐτὴ τὴ σκηνή. Ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀναχώρηση τοῦ Μπετόβεν, ρώτησε τὴν Ἄννα ντὲλ Ρίο:

— Γιατί πῆρε τὸν ἀγηψιό του;

— Γιατὶ δὲν ἔχει χρήματα νὰ πληρώση. Κι' ὅμως τοῦ κάναμε τὴν πιὸ δυνατὴ ἔκπτωση.

— Θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ μὴν τοῦ παίρνατε τίποτα...

— Δὲν ξέρετε τὸν Μπετόβεν. Ποτὲ δὲν θὰ τὸ δεχόταν. Εἶναι πολὺ περήφανος γιὰ νὰ ὁμολογήση τὴ δυστυχία του.

ΡΗΞΙΣ

Στὶς ἀρχὲς Ἰουλίου, ἡ Βιέννη, ποὺ βρισκόταν στὰ σύνορα τῆς Δύσεως, παρουσίαζε ἕνα ἀλλόκοτο θέαμα. Ὁ Σούμπερτ διέσχιζε τὴν πλατεῖα τῆς Κεντρικῆς Ἀγοράς. Εἶχε σταματήσει γιὰ νὰ παρατηρήση τὶς ἀνομοιογενεῖς σιλουέτες ποὺ διαγράφονταν πάνω στὸν γαλάζιο οὐρανό.

Βούλγαροι χωρικοὶ κουβαλοῦσαν μέσα σὲ τουλούμια γιαούρτι καὶ ἄσπρο τυρί. Πολωνοὶ πουλοῦσαν τσάϊ ἀχνιστὸ μέσα σὲ γυαλιστερὰ κύπελλα. Εὐκίνητοι καὶ ζωηροὶ οἱ Ἕλληνες εἶχαν πάνω στὴν πλάτη τους κοφίνια μὲ πῆτες. Σέρβοι ξεφόρτωναν τ' ἁμάξια τους ποὺταν γεμάτα φρέσκα χορταρικὰ καὶ πράσινα καρπούζια. Τοῦρκοι ἔσκυβαν τεμπέλικα πάνω στὰ καλάθια τους στὰ ὁποῖα εἶχαν ζαχαρωτὰ καὶ μαρμελάδες. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ ποὺ ἐρχόντουσαν ὅλα σχεδὸν ἀπὸ τὴν κοντινὴ Ἀνατολή, σχημάτιζαν ἀλλόκοτες ἀντιθέσεις μὲ τοὺς δύσπιστους καὶ ἐπιτηδευμένους Βιεννέζους.

Ὁ Φράντς Σούμπερτ διέκοψε τὴν περιπλάνησί του. Φοβόταν πὼς θ' ἀργοῦσε στὸ ραντεβοὺ ποὺ τοῦ εἶχε δώσει ὁ Φόγκλ. Ὁ τραγουδιστὴς τῆς αὐτοκρατορικῆς Ὄπερας ἀναφώνησε μόλις τὸν εἶδε:

— Χαίρετε, κύριε καθηγητὰ τῆς μουσικῆς! Δὲν διάζεσθε, φαίνεται, νὰ μάθετε τὰ εὐχάριστα νέα ποὺ ἔχω νὰ σᾶς ἀναγγείλω. Πέτυχα γιὰ σᾶς μιὰ σημαντικὴ παραγγελία ἀπὸ τὸ θέατρο τῆς Βιέννης. Ὁ Χόφμαν ποὺ εἶναι γραμματέας τοῦ Θεάτρου καὶ ποὺ σᾶς ἔδωσε τὸ λιμπρέτο τῶν «Διδύμων», ἀνέλαβε νὰ γράψη ἕνα μεγάλο φαντασμαγορικὸ ἔργο, τὴν «Μαγεμένη Ἄρπα» καὶ ἀπεφασίσθη νὰ γράψετε ἐσεῖς τὴ μουσική. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου θυμίζει πολὺ «Τὸ μαγεμένο αὐλὸ» τοῦ Μόζαρτ. Εἶναι μιὰ εὐκαιρία γιὰ ν' ἀναδειχθῆτε. Νὰ φθάσετε τὸν θεῖο Μόζαρτ. Ἐπὶ πλέον σᾶς δίνουν γιὰ τὴν μουσικὴ 500 γκούλντεν, ποὺ θὰ πάρετε ἔπειτα ἀπὸ τὴν πρώτη παράστασι.

— Δὲν ξέρω πῶς νὰ σᾶς εὐχαριστήσω.

— Δὲν εἶναι ὅλα. Ξέρω πὼς βρισκόσαστε σὲ δύσκολη οἰκονομικὴ κατάστασι. Θὰ σᾶς πάω μαζί μου στὸ Στέϋρ, τὴν πόλι τοῦ γεννήθηκα. Στὴν ἐπιστροφὴ θὰ περάσουμε ἀπὸ τὸ Λίντς καὶ τὸ Σάλτσμπουργκ. Φυσικά, ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ ταξιδίου εἶναι δικά μου. Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ἀφήσω νὰ ψηθῆτε στὴν Βιέννη μ' αὐτὴ τὴ ζέστη. Θ' ἀναπνεύσετε τὸν καθαρὸ ἀέρα τῆς Ἄνω Αὐστρίας, θ' ἀνακτήσετε δυνάμεις.

— Μά, κύριε Φόγκλ...

— Δὲν δέχουμαι καμμιὰ συζήτησι. Ἔχω κρατήσει κιόλας δυὸ θέσεις στὴν ταξιδιωτικὴ ἁμαξα γιὰ τὶς 10 Ἰουλίου.

Αὐτὸ ἦταν ἀναπάντεχο λαχεῖο γιὰ τὸν Σούμπερτ. Ἀπὸ τότε ποὺ δὲν ἔδινε πιὰ μαθήματα στὶς κόρες τοῦ κόμητος Ἐστερχάζυ, ποὺ κατὰ τὰ τέλη Μαΐου εἶχαν φύγει γιὰ τὸ Ζέλετς, ζοῦσε φτωχικὰ μὲ τὰ λίγα χρήματα ποὺ ζητοῦσε κάθε τόσο δανεικὰ ἀπὸ τοὺς φίλους του. Ὁ Ζοζὲφ Χύττενμπρενερ, ποὺ εἶχε ἀναλάβει τὰ οἰκονομικά του, ἀπελπιζόταν γιατὶ στὸ κατάστιχό του δὲν ἔγραφε παρὰ χρέη. Ἡ πρότασι λοιπὸν τοῦ Φόγκλ ἔβγαζε τὸ μουσικὸ ἀπὸ μιὰ πολὺ δύσκολη κατάστασι.

Τὸ ἴδιο βράδυ ἀνεκοίνωσε στὴν Τερέζα Γκρὸμπ τὰ εὐχάριστα νέα.

— Θ' ἀρχίσω ἀμέσως τὴ μουσικὴ τῆς «Μαγεμένης Ἄρπας», ποὺ θὰ παιχθῆ στὸ τέλος τοῦ χρόνου. Μὲ τὰ 500 γκούλντεν, ποὺ θὰ εἰσπράξω, θὰ μπορέσουμε νὰ πραγματοποιήσουμε τὰ σχέδιά μας. Τὰ βάσανά μας πλησιάζουν στὸ τέλος τους. Τί ἔχεις; Δὲν φαίνεσαι εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴ νέα τροπὴ ποὺ παίρνουν τὰ πράγματα...

— Καινούργιες χίμαιρες, καινούργιες αὐταπάτες, μὲ τὶς ὁποῖες τέσσερα χρόνια τώρα θρέφουμε τὶς ἐλπίδες μας.

— Ἄκουσέ με, Τερέζα. Δὲν θὰ φέρουμε πιὰ γιὰ πολὺν καιρὸ τὸ βαρὺ φορτίο μας. Ἕνα ἔργο σὰν τὴν «Μαγεμένη Ἄρπα» θὰ ἐνθουσιάση τὰ πλήθη. Ξέρεις ὅτι δὲν γράφω μουσικὴ γιὰ τοὺς πλουσίους. Ἡ μουσική μου προορίζεται γιὰ τὸ λαό. Ἡ φιλοδοξία μου εἶναι νὰ ἱκανοποιήσω τὶς ἀνάγκες τῆς εὐαισθησίας καὶ τῆς φαντασίας τῶν ἁπλῶν ἀνθρώπων. Ὁ Φόγκλ ποὺ ἔχει μεγάλη πεῖρα ἀπὸ θέατρο, θὰ εἶναι ὁ σύμβουλός μου σ' ὅλη τὴ διάρκεια ποὺ θὰ δουλεύω τὴ μουσική. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἐξασφαλίσω τὴν εὔνοια τοῦ πλήθους. Σὲ παρακαλῶ, μὴν ἔχης αὐτὴ τὴ δύσπιστη καὶ σκληρὴ φυσιογνωμία. Μὲ ἀποθαρρύνεις.

Εἶχαν σταματήσει στὴ γωνία ἑνὸς δρόμου. Ἡ Τερέζα εἶχε ἔρθει γιὰ νὰ τοῦ πῆ ὅτι ἔπρεπε νὰ διακόψουν τὶς σχέσεις των. Διάβασε ὅμως τέτοια ἀπελπισία στὰ μάτια τοῦ Φράντς, ποὺ τοῦ εἶπε, ἴσως γιὰ νὰ τὸν καθησυχάση:

— Ὅ,τι κι' ἂν συμβῆ, μόνον ἐσένα θὰ ἔχω ἀγαπήσει.

— Δὲν ξέρω τί ἀπειλὴ κρύβουν τὰ λόγια σου. Πές μου καθαρὰ τί σκέπτεσαι. Ἔχω μάθει νὰ ὑποτάσσουμαι στὰ χτυπήματα τῆς μοίρας. Μόλις ἡ εὐτυχία ἔρχεται νὰ χτυπήση στὴν πόρτα, κάτι καινούργιο τὴ διώχνει. Εἶμαι ἕτοιμος ν' ἀκούσω τὴν ἀλήθεια.

— Ἡ μητέρα μου μὲ πιέζει τόσο πολὺ ποὺ... Ὄχι... Δὲν μπορῶ...

— Καινούργιες προοπτικὲς ἀνοίγονται μπροστά μας γιὰ τὸ μέλλον, Τερέζα. Μὴν κουνᾶς ἔτσι τὸ κεφάλι σου... Εἶναι καιρὸς πιὰ ποὺ πνίγουμαι. Δὲν θέλω πιὰ νὰ σὲ τριγυρίζουν οἱ τρεῖς αὐτοὶ ἠλίθιοι ποὺ σοῦ κάνουν κόρτε... κι' ἴδιος ὁ Μπέργκμαν. Εἶσαι καλή, πολὺ καλὴ γιὰ νὰ τοὺς ἀποθαρρύνης. Εἶναι προτιμότερο νὰ διακόψουμε ἀμέσως, ὅσο κι' ἂν αὐτὸ εἶναι ὀδυνηρὸ γιὰ μένα. Ἂν δὲν διακόψης μὲ τὸν Μπέργκμαν θὰ διακόψης μὲ μένα. Δὲν ἀπαντᾶς. Καλά! Δὲν θὰ σὲ ξαναδῶ πιὰ ποτέ. Θὰ εἶσαι γιὰ μένα μιὰ ξένη, μιὰ ἄγνωστη. Ὁ Μπέργκμαν, ὁ κουτὸς φούρναρης, εἶναι πραγματικὰ ὁ ἄντρας ποὺ ταιριάζει νὰ γίνη ἄντρας σου. Δὲν τοῦ κρατάω κακία. Ἴσως αὐτὸ νὰ ἔπρεπε νὰ γίνη ἐσύ... Ἀντίο!

— Φράντς! Φράντς!

Ὁ Σούμπερτ εἶχε χαθῆ μέσα στὸ πλῆθος. Περιπλανήθηκε στοὺς δρόμους κάμποσα ὥρα. Κατόπι πῆγε στὸ «Οὐγγρικὸ Στέμμα» καὶ στάθηκε ἀπόξω περιμένοντας μήπως φανῆ κανένας φίλος του. Κανένας ὅμως δὲν παρουσιάστηκε. Ἐπέστρεψε στὸ Βίπλινγκερστρασσε. Τὸ σπίτι ἦταν ἔρημο. Ρίχτηκε ὅπως ἦταν μὲ τὰ ροῦχα πάνω στὸ κρεβάτι. Ὅταν γύρισε ὁ Μάϋρχοφερ βρῆκε πὼς κοιμόταν.

Πρὶν φύγη γιὰ τὸ Στέϋρ μὲ τὸν Φόγκλ, ἔγραψε ἕνα μεγάλο γράμμα μεταμελείας στὴν Τερέζα. Ποτὲ δὲν ἔλαβε ἀπάντηση. Καὶ περνώντας τὴν παραμονὴ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἀπὸ τὸ δρόμο ὅπου εἶχε συναντήσει τὴν ἀγάπη του, ἔκλαψε πικρά.

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ταξιδίου ὁ Φόγκλ διάβαζε τὶς «Σκέψεις» τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου ἢ λαγοκοιμόταν. Ὁ Σούμπερτ ἦταν πολὺ εὐχαριστημένος ποὺ δὲν ἦταν ἀναγκασμένος νὰ μιλάη. Ἡ λύπη του ζητοῦσε μόνωσι καὶ σιωπή.

Ὅταν ἔφτασαν στὸ Στέϋρ, μιὰ φοβερὴ καταιγίδα εἶχε ξεσπάσει πάνω στὴν μικρὴ πόλι. Ἀπανωτοὶ κεραυνοὶ ἔπεφταν πάνω στὶς κορφὲς τῶν γύρω λόφων. Ἀπὸ τὰ γαλάζια καὶ γκρίζα βράχια κατέβαιναν ἀμυθιστικὰ ποτάμια ἀπὸ ἀφρισμένο καὶ λασπωμένο νερὸ καὶ ξεχύνονταν πάνω στὸ μικρὴ πόλι, μεταβάλλοντας σὲ χειμάρρους τοὺς δρόμους καὶ ἀνασκάπτοντας τὰ χωράφια καὶ τὰ περιβόλια.

Μιὰ κοπέλλα ποὺ εἶχε καταφύγει κάτω ἀπὸ ἕνα δέντρο εἶχε σκοτωθῆ. Δυὸ ἄντρες κουβαλοῦσαν τὸ λεπτὸ κορμάκι της. Βροντοῦσε ἀπὸ τὴ βροχὴ καὶ φορώντας ἕνα φόρεμα ποὺ εἶχε κολλήσει πάνω στὸ σῶμα της, ἡ κοπέλλα ἔμοιαζε μὲ λιπόθυμη νεράϊδα.

Στὴν πένθιμη αὐτὴ ἀκολουθία, ποὺ παραντίκρυσε κατεβαίνοντας στὸ Στέϋρ, ὁ Σούμπερτ διέκρινε ἕνα τραγικὸ οἰωνό. Τοῦ φαινόταν ὅτι ἡ ἀγάπη ὅλης του τῆς ζωῆς εἶχε συντριβῆ.

Ἕνα τραγούδι ποὺ εἶχε συνθέσει ἕξη χρόνια νωρίτερα πάνω σ' ἕνα ποίημα τοῦ Κλαυδίου, «Ἡ κοπέλλα καὶ ὁ θάνατος», ἦρθε πάλι στὴ μνήμη του μὲ μιὰ βαθυτέρη ἔννοια. Στ' αὐτί του στέναζε ἡ κοπέλλα ποὺ μιὰ φωνὴ ἀπὸ τὸ ὑπερπέραν τὴν καλοῦσε, καὶ ἦταν σὰν μαγεμένη ἀπὸ τὴ μαύρη μελωδία τοῦ θανάτου.

Ὁ μουσικός, ποὺ τὰ λυρικά του χυμα τα βοίσκονταν σὲ μιὰ διαρκῆ δημιουργικὴ κίνησι, γρήγορα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὴν ἀγωνία του. Τοῦ εἶχαν ἑτοιμάσει ἕνα μεγάλο ἡλιόλουστο δωμάτιο στὸ διαμέρισμα τοῦ Ἄλμπερ Στάντλερ.

Στὸ πρῶτο πάτωμα, τὰ τρία κορίτσια τοῦ ταμία γελοῦσαν καὶ τραγουδοῦσαν ἀπὸ τὰ ξημερώματα. Στὸ δεύτερο πάτωμα τὰ πέντε κορίτσια τοῦ γιατροῦ Σέλμαν βρίσκαν μιὰ πιὸ χαρούμενη ἀκόμα ζωή. Στὸ παρέα αὐτῶν τῶν κοριτσιῶν εἶχαν προσκληθῆ ἡ δεσποινὶς Φρέζι, ἡ κόρη τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς περιοχῆς, ἡ δεσποινὶς Κάτι, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἄλμπερ Στάντλερ, καὶ ἡ δεσποινὶς Πέπι, ἡ κόρη τοῦ πλούσιου ἐμπόρου σιδηρικῶν, Ζόλερ Κόλλερ, στὸν ὁποῖο ὁ Σούμπερτ καὶ ὁ Φόγκλ ἔτρωγαν κάθε μεσημέρι.

Ὅλ' αὐτὰ τὰ νεαρὰ πλάσματα, ποὺ τὰ πλημμύριζε ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς, τραγουδοῦσαν ἀπὸ τὸ πρωῒ ἴσαμε τὸ βράδυ καὶ εἶχαν μεταβάλει τὸ σπίτι σ' ἕνα γιγάντιο κλουβὶ μὲ ᾠδικὰ πουλιά.

Ὁ Φράντς Σούμπερτ παραξενεύτηκε μὰ καὶ κολακεύτηκε ταυτόχρονα, γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἦταν διάσημος ἐκεῖ, χάρις στοὺς φίλους του Μιχαὴλ Φόγκλ καὶ Ἄλμπερ Σάντλερ. Οἱ κατοικοι τοῦ Στέϋρ ἀγαποῦσαν πολὺ τὰ τραγούδια του, ποὺ δὲν κυκλοφοροῦσαν παρὰ σὲ χειρόγραφα.

«Τοῦ λόγγου ὁ Ρήγας» ἦταν τόσο γνωστό, ποὺ ἕνα βράδυ σὲ μιὰ μουσικὴ συγκέντρωσι στὸ σπίτι τοῦ Ζόζεφ Κόλλερ χωρὶς καμμιὰ προετοιμασία, ὁ Φράντς καὶ οἱ φίλοι του τὸ ἑρμήνευσαν θεατρικά. Ὁ Σούμπερτ ἔπαιζε τὸ ρόλο τοῦ βασιληᾶ, ὁ Φόγκλ τὸ ρόλο τοῦ πατέρα καὶ ἡ Πέπι τὸ ρόλο τοῦ παιδιοῦ.

Ἡ κόρη τοῦ ἔμπορα ποὺ ἔπαιζε πολὺ καλὸ πιάνο κι' εἶχε μιὰ δροσερὴ φωνὴ σοπράνο, τραγούδησε τὴν «Πέστροφα», συνοδεύοντας ἡ ἴδια τὸν ἑαυτό της. Ἀκολούθησε κατόπι ἡ ἐκτέλεσι μιᾶς ἀπὸ τὶς δύο «Ἰταλικὲς Οὐβερτοῦρες», ἀπὸ τοὺς ἐρασιτέχνες μουσικοὺς ποὺ ἦσαν στὴν συγκέντρωσι.

Ὁ φτωχὸς μουσικὸς τοῦ προαστείου τοῦ Λίχτενταλ δὲν εἶχε ξαναβρεθῆ σὲ τέτοια γιορτή. Οἱ κάτοικοι καὶ οἱ ἀρχὲς τοῦ Στέϋρ τοῦ φερνόντουσαν σὰ σὲ μεγάλο ἄνδρα. Τὸν προσκαλοῦσαν στὰ μεγάλα σπίτια, τὸν περιποιόντουσαν, τοῦ ἔκαναν διάφορες τιμές. Ὅλοι ἐξεθείαζαν τὶς συνθέσεις του καὶ δὲν ἤθελαν ν' ἀκούσουν ἄλλες.

Καμμιὰ δωδεκαριὰ κορίτσια, γεμᾶτα ζωή, μουσικὸ ταλέντο καὶ πλούσια αἰσθήματα, σχημάτιζαν γύρω του μιὰ ζωντανὴ γιρλάντα. Κάθε μιὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς κοπέλλες τοῦ πετοῦσε τὴν ξεχωριστή της μελωδία σ' ἕνα μυστηριώδες ἠχηρὸ μπουκέτο. Ἀπὸ κάθε μιὰ ἀναπηδοῦσε ἕνα τραγούδι, σὰν τὸ ἄρωμα ἑνὸς λουλουδιοῦ ποὺ μόλις ἀνοιξε.

Καὶ μιὰ μέρα, ἐνῶ συνέθετε τὴν «Πενταφωνία» του, πῆρε ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν ἀδελφό του Φεοδινάνδο, ποὺ τοῦ ἀνήγγειλε τὸν προσεχῆ γάμο τῆς Τερέζας Γκρὸμπ μὲ τὸν Ζοζὲφ Μπέργκμαν.

Ὅλα του τὰ σχέδια συντρίβονταν. Θέλησε ν' ἀφήση ἀμέσως τὸ Στέϋρ, νὰ τρέξη στὴ Βιέννη καὶ νὰ πεταξη στὰ μοῦτρα τῆς Τερέζας τὴν προδοσία της. Εἶχε μαζέψει κιόλας τὰ πράγματά του. Ἄλλαξε ὅμως γνώμη. Γιατί νὰ ἐπαναστατήση; Ἦταν στὴ μοίρα του νὰ μὴ δοκιμάση ποτὲ τὴν ἐρωτικὴ εὐτυχία, νὰ μὴ νοιώση ποτὲ τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς.

Κλείστηκε δυὸ μέρες στὴν κάμαρά του γιὰ νὰ κλάψη τὴν χαμένη ἀγάπη του. Οἱ φίλοι του νόμισαν πὼς ἦταν ἄρρωστος. Δὲν εἶπε σὲ κανένα τὴν ἀπελπισία του.

Ποιὸς θὰ τὸν καταλάβαινε; Ποιὸς θὰ τὸν λυπόταν; Ποιὸς θὰ εἶχε συμμεριστῆ τὸν πόνο του; Ἔπρεπε νὰ ἐξακολουθήση νὰ ζῆ μὲ τὴν πληγή του στὴν καρδιά, μὲ τὸ φαρμάκι του στὸ αἷμα. Μονάχα ἡ μουσικὴ μποροῦσε ν' ἀπαλύνη τὸν πόνο του, νὰ ρίξη βάλσαμο στὴν πληγή του. Πιέζοντας τὸν ἑαυτό του, τέλειωσε τὴν «Πενταφωνία» του πάνω σὲ πονεμένους τόνους, ποὺ οἱ γύρω του δὲν μποροῦσαν νὰ ἐξηγήσουν.

Τὸ ἔργο αὐτὸ τὸ εἶχε παραγγελία καὶ πληρώθηκε ἑκατὸ φλορίνια. Στὶς 18 Αὐγούστου ἔφυγε μὲ τὸν Φόγκλ γιὰ τὸ Λίντς. Τὸν εἶχε καλέσει ὁ Ζοζὲφ ντὲ Σπάουν, γιὰ νὰ τὸν φιλοξενήση. Ἡ μητέρα, ἡ ἀδελφὴ καὶ ὁ πεθερὸς τοῦ Σπάουν ἔκαναν ὅ,τι ἦταν δυνατὸ γιὰ νὰ τὸν περιποιηθοῦν. Καταλάβαιναν ὅμως ὅτι κάτι τὸν βασάνιζε. Ὅταν τὸν ρωτοῦσαν τί ἔχει, ἀπαντοῦσε μ' ἕνα βεβιασμένο χαμόγελο ὅτι δὲν ὑπῆρχε κανένας λόγος ν' ἀνησυχοῦν γιὰ τὸ ἄτομό του κι' ὅτι τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ τὸν βασάνιζε ἦταν ἡ μουσική.

Ἐργάζονταν ὅπως καὶ στὴ Βιέννη. Κάθε πρωῒ μαύριζε πολλὲς κόλλες γραμμωτὸ χαρτί. Τὸ ἀπόγευμα ἔκανε περίπατο. Δὲν ἔδειχνε πιὰ στοὺς φίλους του τὰ κομμάτια ποὺ συνέθετε.

Ἔγραψε στὰ κρυφὰ μιὰ σύνθεσι, τὴ «Γιορτὴ τῆς Ἀναστάσεως», στὴν ὁποία ἀνέφερε τὸ «Θάνατο τοῦ Λαζάρου» καὶ τὸν «Ἐνταφιασμό». Σ' αὐτὴ τὴ σύνθεσι ἐξέφραζε τὸν ἴδιο του τὸν πόνο. Δὲν εἶχε τὴ δύναμι νὰ συνθέση τὸ τελευταῖο μέρος, τὴν «Ἀνάστασι». Ἡ ἀγάπη του εἶχε πεθάνει, δὲν μποροῦσε ν' ἀναστηθῆ.

Ἔκρυψε τὰ χειρόγραφα αὐτῆς τῆς συνθέσεως τόσο βαθειὰ μέσα στὸ ντουλάπα του, ποὺ ὅταν ἔφυγε γιὰ τὴ Βιέννη δὲν μπόρεσε νὰ τὰ βρῆ. Μονάχα ἔπειτα ἀπὸ σαράντα χρόνια ἀνακαλύφθηκε ἡ μουσικὴ τοῦ «Λαζάρου» στὸ σπίτι τοῦ Σπάουν.

Ὁ Φόγκλ εἶχε συμφωνήσει μὲ τὸν Σούμπερτ νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ Σάλτσμπουργκ. Ὁ μουσικὸς ἄλλαξε γνώμη. Ὁ Φόγκλ ἔκανε μόνος του τὸ ταξίδι στὸ Σάλτσμπουργκ καὶ τράβηξε μάλιστα καὶ πιὸ πιὸ κάτω, ὡς τὴν Ἰταλία. Βρισκόμαστε στὶς 15 Σεπτεμβρίου. Ὁ μουσικὸς διαζόταν νὰ μείνη μόνος γιὰ νὰ δγάλη τὴν προσωπάδα του καὶ νὰ μὴν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὑποκρίνεται.

ΧΑΜΕΝΗ ΑΓΑΠΗ

Σὰν γύρισε κοντὰ στὸν Μαϋρχόφερ, ἀνέπνευσε. Δὲν ἦταν πιὰ ὑποχρεωμένος νὰ κρύβη τὸν πόνο του.

Συνέθεσε μιὰ «Μεγάλη Λειτουργία», ἕνα «Κουαρτέτο» γιὰ ἔγχορδα καὶ μιὰ ὄπερα: τὴ «Σακουντάλα», πάνω σ' ἕνα ποίημα τοῦ καθηγητῆ Νόϋμαν.

Ἦταν ἀνίκανος νὰ τελειώση ἕνα ἔργο. Γιατί νὰ μὴν προσπαθήση νὰ διαδώση πρῶτα τὰ προηγούμενα ἔργα του; Κατὰ τὴν ἀπουσία του Φόγκλ ἐξασφάλισε τὴ βοήθεια ἑνὸς ἄλλου τραγουδιστῆ τοῦ θεάτρου τῆς Βιέννης, τοῦ Γαῒγκερ, ποὺ τραγούδησε μπροστὰ στὸ κοινὸ τὸ «Παράπονο τοῦ βοσκοῦ».

Καθηγητὴς τοῦ δικαίου καὶ μεγάλος φίλος τῆς λυρικῆς τέχνης, ὁ Ἰγνάτιος ντὲ Ζουλαΐτνερ, βρισκόταν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Βιεννέζικου σωματείου «Οἱ φίλοι τῆς Μουσικῆς», ποὺ εἶχε ἱδρύσει στὰ 1815. Φίλος τοῦ Μπετόβεν, γιὰ τὸν ὁποῖο εἶχε γράψει τὸ λιμπρέτο τοῦ «Φιντέλιο», ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὴν τύχη τοῦ Σούμπερτ. Στὶς 19 Ἰανουαρίου, ἔδωσε μιὰ δεύτερη παράστασι τοῦ «Προμηθέα», ποὺ ὁ Φράντς εἶχε γράψει γιὰ τὸν καθηγητὴ Βάτερροθ. Στὶς 15 Νοεμβρίου περιέλαβε στὸ πρόγραμμα τοῦ σωματείου, ποὺ ἦταν πρόεδρος του, τὸ κουαρτέτο «Τὸ Μικρὸ Χωριό».

Καὶ τοῦ Σουνλάϊτνερ τοῦ εἶχε κάνει ἐντύπωσι ἡ μουσικὴ ἰδιοφυΐα τοῦ ταπεινοῦ δημοδιδάσκαλου. Εἶχε ἀποφασίσει ν' ἀναδείξη τὸν συνθέτη, ποὺ ἦταν πολὺ ντροπαλὸς καὶ πολὺ μπόεμ, γιὰ νὰ φροντίση ὁ ἴδιος νὰ ἐξασφαλίση τὴν ἐπιτυχία. Ὁ πρόεδρος τῶν «Φίλων τῆς Μουσικῆς» εἶχε μεγάλη ἰσχύ. Στὰ σαλόνια του συγκεντρωνόντουσαν ὅλοι οἱ λάτρεις τῆς μουσικῆς.

Ὁ Σούμπερτ ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι ἀγρίμι. Δυὸ ἢ τρεῖς φορὲς τὸν εἶχαν δῆ στὶς μουσικὲς συγκεντρώσεις τοῦ Σουνλάϊτνερ. Ξαφνικὰ ἐξαφανίστηκε. Ἕνα ἀπὸ τὰ ἔργα του, ἦταν στὸ πρόγραμμα μιᾶς ἀπὸ τὶς συναυλίες τοῦ σωματείου. Εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ τὶς ὑποδείξεις του γιὰ τὴν ἐκτέλεσι. Δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν βροῦν πουθενά.

Δὲν ἐμφανιζόταν δημοσία. Εἶχε κάνει τὸ πᾶν γιὰ νὰ παρηγορηθῆ γιὰ τὴν ἐγκατάλειψι τῆς Τερέζας Γκρὸμπ. Ἀντὶ νὰ λιγοστέψη ὁ πόνος του, γινόταν πιὸ δυνατός. Ὁ Σούμπερτ εἶχε δυθιστῆ μέσα σὲ μιὰ πραγματικὴ ἀθλιότητα — ἀθλιότητα ψυχικὴ καὶ ὑλική. Δὲν εἶχε μιὰ δεκάρα στὴν τσέπη του. Ἂν δὲν τὸν βοηθοῦσε ὁ Ζοζὲφ Χύτενμπρενερ, θᾶχε πεθάνει ἀπὸ τὸ κρύο καὶ τὴν πεῖνα.

Μὲ τὰ μάγουλα σκαμμένα ἀπὸ τὶς στερήσεις, κακοντυμένος, τὰ ἔχανε στὶς κοσμικὲς συγκεντρώσεις, ὅπου ὁ Σουνλάϊτνερ καὶ ὁ Φόγκλ τὸν ἀναγκάζαν νὰ πηγαίνη. Τὸν γέμιζαν ἐπαίνους, γιὰ τοὺς ὁποίους ὅμως δὲν ἤξερε τί ν' ἀπαντήση.

Κανένας δὲν ρώταγε πῶς ζοῦσε. Ὅλοι σκεπτόντουσαν ὅτι οἱ καλλιτέχνες πρέπει νὰ δίνουν ὅλο τὸν ἑαυτό τους καὶ νὰ μὴν παίρνουν σ' ἀντάλλαγμα τίποτα.

Εἶχε μάλιστα ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τοὺς κύκλους τῶν μικροευγενῶν καὶ τῶν ἀστῶν, στοὺς ὁποίους εἶχε ἀποκτήσει κάποιο ὄνομα. Εἶχε συνδεθῆ μὲ στενὴ φιλία μὲ τὸν ἐπαναστατικὸ ποιητὴ Γιόχαν Σέννν, καὶ μισοῦσε τοὺς Βιεννέζους τῆς ἀνωτέρας τάξεως, ποὺ τοὺς θεωροῦσε σὰν ὑπεύθυνους γιὰ τὴ δυστυχία του. Δὲν ἐξέφραζε δημοσία τὰ αἰσθήματά του. Ἄφινε τὸ φῖλο του τὸν Σέννν νὰ ἀναπτύσση στὶς ταβέρνες τὶς ἐπαναστατικές του ἰδέες.

Ἀλλαζαν συχνὰ ταβέρνες γιὰ νὰ ξεγελοῦν τοὺς σπιούνους τοῦ Μέτερνιχ. Πάνω ἀπὸ χίλιοι ἀστυνομικοὶ κυκλοφοροῦσαν στὴ Βιέννη καὶ παρακολουθοῦσαν τοὺς ταραχοποιοὺς καὶ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ καθεστῶτος.

Μιὰ ἀκτίνα ἐλπίδας διέσχισε αὐτὰ τὰ σκοτάδια. Ὁ Φόγκλ πέτυχε τὴ συγκατάθεσι τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ παλαιοῦ θεάτρου ποὺ βρισκόταν κοντὰ στὴν πύλη τῆς Καρινθίας, γιὰ νὰ παίξη τὴν μονόπρακτη ὄπερα-κωμῖκ «Οἱ Δίδυμοι». Ἡ πρώτη παράστασι δόθηκε στὶς 14 Ἰουνίου 1820. Ὅλοι οἱ φίλοι τοῦ Σούμπερτ εἶχαν πάρει θέσεις μέσα στὴν αἴθουσα. Χειροκροτοῦσαν μὲ τέτοια ζωηρότητα, ποὺ μερικοὶ θεατὲς στὸ τέλος θύμωσαν κι' ἄρχισαν νὰ σφυρίζουν.

Πράγματι τὸ ἔργο αὐτὸ δὲν δικαιολογοῦσε τόσο ἐνθουσιασμό. Πεισματωμένοι οἱ ὀπαδοὶ τοῦ μουσικοῦ, ἔκαναν νὰ σταματήση κάθε διαμαρτυρία. Μόλις ἔπεσε ἡ αὐλαία ζήτησαν μὲ ἄγριες φωνὲς νὰ δγῆ στὴ σκηνὴ ὁ συνθέτης.

Ὁ Σούμπερτ εἶχε καθήσει στὴν τελευταία σειρὰ τῆς πλατείας. Φοροῦσε μιὰ τριμμένη ρεντιγκότα. Ὁ Ἀνσέλμος Χύττενμπρενερ, ποὺ καθόταν δίπλα του, τοῦ πρότεινε νὰ φύγουν τὸ φράκο του, γιὰ νὰ πάη νὰ χαιρετήση ἀπὸ τὴ σκηνή. Ὁ Φράντς δὲν δέχτηκε. Ἔμεινε στὴ γωνιά του. Καθὼς οἱ ἐκδηλώσεις δὲν σταματοῦσαν, ὁ Φόγκλ προχώρησε ὡς τὴ ράμπα γιὰ νὰ δηλώση:

— Ὁ Φράντς Σούμπερτ ἀναγκάστηκε νὰ φύγη. Μὲ λύπη μου σᾶς λέω ὅτι δὲν βρίσκεται μέσα στὴν αἴθουσα.

Ὁ Σούμπερτ ἄκουσε τὴν ἀναγγελία μ' ἕνα ἀπροσδιόριστο χαμόγελο. Ἔπειτα ἀπὸ ἕξη παραστάσεις, τὸ ἔργο του ἀποσύρθηκε ἀπὸ τὸ πρόγραμμα.

Οἱ φίλοι τοῦ Φράντς Σούμπερτ δὲν θεώρησαν τὸν ἑαυτό τους ἡττημένο. Ἐνήργησαν πάλι δραστήρια καὶ δυὸ μῆνες ἀργότερα, πέτυχαν τὸ ἀνέβασμα τ

5 ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΕΝΑ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΔΙΑΙΤΟΛΟΓΙΟ. ΣΑΣ ΔΙΝΟΥΜΕ ΕΔΩ ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ. ΑΠΟ ΣΑΣ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ ΝΑ ΤΙΣ ΕΦΑΡΜΟΣΕΤΕ ΟΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ. Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΤΕ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗ.

ΜΑΛΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΜΠΟΥΝ

ΔΙΑΙΤΑ: Μῆλα μὲ τὴ φλούδα τους, ἀγγούρια, μαρούλια, σῦκα, σπανάκι, λάχανο.

ΥΓΙΕΙΝΗ: Κανονικὰ μαλλιά. Λούζετέ τα κάθε δεκαπέντε μέρες, χρησιμοποιώντας τὰ ἁπλούστερα μέσα: σαπούνι, ἀλκαλικὰ μίγματα, ἀμμωνιακὰ παρασκευάσματα.

Μαλλιὰ ξηρά: Λούζετέ τα μιὰ φορὰ τὸ μήνα, μὲ σαπούνι ἢ ἀλκαλικὰ παρασκευάσματα. Λιπαίνετέ τα μὲ μιὰ μαλακὴ βούρτσα βουτηγμένη σὲ ἀμυγδαλόλαδο ἢ σὲ μεδούλι βοδιοῦ.

Μαλλιὰ λιπαρά: Λούζεσθε συχνὰ μὲ μαλακὸ σαπούνι ποτάσας.

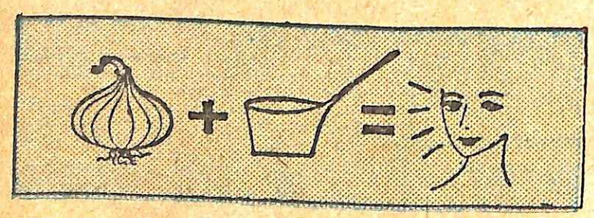

ΦΡΕΣΚΟ ΔΕΡΜΑ

ΔΙΑΙΤΑ: Κρεμμύδια, κουνουπίδια, λάχανο τριμμένο, καρότα. Πίνετε ἕνα ποτήρι ζουμὶ ἀπὸ χορταρικὰ κάθε μέρα.

ΥΓΙΕΙΝΗ. Κανονικὸ δέρμα: Χρησιμοποιῆτε νερὸ βρασμένο ἢ νερὸ τῆς βροχῆς. Τὸ ζεστὸ νερὸ καθαρίζει καλύτερα, τὸ κρύο νερὸ σφίγγει τὸ κρέας καὶ δίνει περισσότερη ἀντοχὴ γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῶν σκασιμάτων ποὺ δημιουργοῦνται τὸ χειμώνα. Τὸ σαπούνι ποὺ χρησιμοποιεῖτε νὰ εἶναι τὸ συνηθισμένο.

Δέρμα εὐπαθές: Ἂν τὸ δέρμα σας σκάζη εὔκολα ἢ παθαίνει ἐκζέματα, πρέπει νὰ τὸ ἐπαλείφετε μὲ φρέσκη «κόλ κρὴμ» ἢ μὲ καθαρὴ γλυκερίνη.

Δέρμα λιπαρό: Χρησιμοποιῆτε σαπούνι μὲ ἀλκαλικὸ περιεχόμενο, νερὸ ποὺ νὰ ἔχετε ρίξει μέσα λίγη σόδα, καὶ οἰνοπνευματώδεις λοσιὸν (ἀλκοὸλ καμφρέ, κολώνια).

Δέρμα ξηρό: Καθαρίζετέ το μὲ τὶς διάφορες λιπαρὲς ἢ γαλακτώδεις λοσιὸν ποὺ ὑπάρχουν σὲ ὅλα τὰ μυροπωλεῖα.

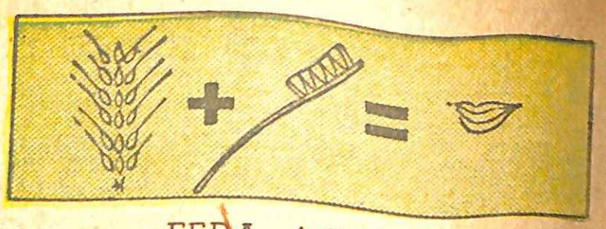

ΓΕΡΑ ΔΟΝΤΙΑ

ΔΙΑΙΤΑ: Δημητριακά, τριμμένα καρότα, ὠμὰ μῆλα ποὺ τρῶγονται δαγκωτά.

ΥΓΙΕΙΝΗ: 1. Χρησιμοποιῆτε σκληρὴ ἢ ἡμίσκληρη βούρτσα. 2. Μὴ χρησιμοποιῆτε ποτὲ δελόνες, καρφίτσες κλπ. γιὰ νὰ καθαρίσετε τὰ δόντια σας. 3. Ἀποφεύγετε τὴ χρῆση ἰωδίου, κρεοζότου, φανικοῦ ὀξέος καὶ κάθε ἄλλου ἐπικίνδυνου καυστικοῦ. Τὰ φάρμακα αὐτὰ πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται μόνον κατόπιν ἐντολῆς τοῦ ὀδοντογιατροῦ σας. 4. Μὴν ξεπλένετε τὸ στόμα σας μὲ πολὺ κρύο νερό.

Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι ἕνα ὑγιὲς στόμα δὲν πρέπει νὰ ματώνη ὅταν βουρτσίζετε τὶς βάσεις τῶν δοντιῶν καὶ δὲν πρέπει νὰ νοιώθετε κανένα συναίσθημα ὅταν τὸ ξεπλένετε. Ὅταν τὰ δόντια σας χαλοῦν εὔκολα, πρᾶγμα ποὺ ὀφείλεται συνήθως στὴν ἔλλειψι ἀρκετοῦ ἀσβεστίου στὸν ὀργανισμό, σημαίνει ὅτι ἡ γενικὴ ὑγιεινή σας κατάστασις δὲν εἶναι πολὺ καλή.

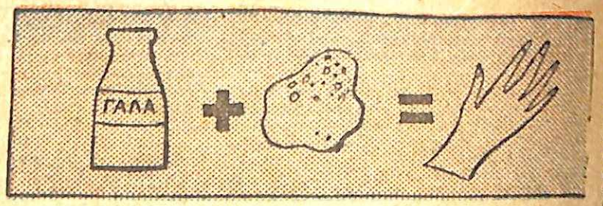

ΠΕΡΙΠΟΙΗΜΕΝΑ ΝΥΧΙΑ

ΔΙΑΙΤΑ: Λιπαρὲς τροφές, γάλα, τυριὰ, αὐγά.

ΥΓΙΕΙΝΗ: Ἂν τὰ νύχια σας εἶναι κοντά, μὴν τὰ κόβετε βαθειὰ στὰ πλάγια. Μὴν τὰ βουρτσίζετε μὲ σκληρὴ βούρτσα, ἀλλὰ καθαρίζετέ τα μὲ ἕνα μικρὸ σφουγγάρι σαπουνισμένο. Μὴν κόβετε τὰ πετσάκια ποὺ βρίσκονται γύρω ἀπὸ τὸ νύχι, ἀλλὰ σπρώχνετέ τα μὲ τὸ κόκκαλο. Ἂν δὲν σᾶς εἶναι εὔκολο νὰ περνᾶτε τακτικὰ βερνίκι στὰ νύχια σας, εἶναι προτιμότερο νὰ τὰ ἀφίνετε ἐντελῶς ἄβαφα, φροντίζοντας μόνο νὰ εἶναι καλὰ κομμένα.

Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι νύχια ποὺ σπάζουν εὔκολα, εἶναι πολὺ λεπτὰ ἢ μὲ ραβδώσεις, ἀποτελοῦν ἔνδειξι ὅτι ὁ ὀργανισμός σας ἀρχίζει νὰ ἔχη ἔλλειψι ἀπὸ ἀσβέστιο. Ἀναφέρετέ το στὸ γιατρό σας, ποὺ θὰ σᾶς συστήση ἀσφαλῶς θεραπεία μὲ κάλσιουμ καὶ μὲ βιταμῖνες Α καὶ Δ.

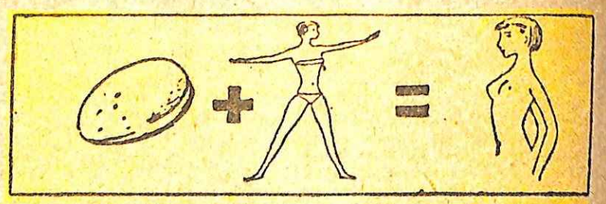

ΩΡΑΙΟ ΣΤΗΘΟΣ

Ἂν εἶναι πολὺ μικρό:

ΔΙΑΙΤΑ: Ἀλευρώδη, ἀμύγδαλα, γαλακτερά. Πίνετε μπύρα ἡ ὁποία περιέχει ἐλάχιστο οἰνόπνευμα.

ΥΓΙΕΙΝΗ: Γυμναστική, θεραπεία γιὰ τοὺς ἀδένες σας.

Ἂν εἶναι πολὺ μεγάλο:

ΔΙΑΙΤΑ: Φρέσκα χόρτα (ἄβραστα), σοῦπες, φροῦτα.

ΥΓΙΕΙΝΗ: Γυμναστική, μασὰζ (ντοὺς μὲ κρύο νερὸ), θεραπεία τῶν ἀδένων.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΤΗΓΑΝΙΤΕΣ ΙΣΠΑΝΙΚΕΣ «CHUROS»

Οἱ νόστιμες αὐτὲς τηγανίτες σερβίρονται συνήθως στὴν Ἱσπανία στὸ πρόγευμα. Τὸ πρόγευμα ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα μεγάλο φλυτζάνι σοκολάτα ἢ καφέ, μέσα στὸ ὁποῖο ὁ Ἱσπανὸς βουτᾶ τὶς τηγανίτες. Ἐν τούτοις μποροῦν νὰ σερβιρισθοῦν ὅπως οἱ λουκουμάδες. Εἶναι νοστιμώτατες καὶ τὸ ἰδιόρρυθμο σχῆμα των τὶς κάνει πολὺ ἐλκυστικές.

Ἰδοὺ ἡ συνταγή:

1 φλυτζάνι τσαγιοῦ νερὸ
4 κουταλιὲς σούπας βούτυρο
Ἐλάχιστο ἁλάτι
1¼ φλυτζ. τσαγιοῦ ἀλεύρι
3 μεγάλα αὐγὰ ἢ 4 μικρὰ
Ἄρωμα: βανίλια, λεμόνι, ρούμι ἢ ἀνθόνερο
Ζάχαρη.

Ἐκτέλεσις:

Ρίχνετε σὲ κατσαρόλα τὸ νερό, τὸ βούτυρο καὶ ἐλάχιστο ἁλάτι. Ἀνακατώνετε ἕως ὅτου τὸ βούτυρο λυώση καὶ τὸ μίγμα ἀρχίση νὰ βράζη. Τότε ἀποσύρετε τὴν κατσαρόλα ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ ρίχνετε ὅλο μαζὶ τὸ ἀλεύρι, ἐνῶ ἀνακατώνετε γοήγορα μὲ ξύλινο κουτάλι. Ὅταν ἡ ζύμη γίνη λεία, βάζετε πάλι τὴν κατσαρόλα στὴ φωτιὰ καὶ ἀνακατώνετε ἕως ὅτου ἡ ζύμη ξεκολλᾶ ἀπὸ τὸν πυθμένα καὶ τὰ πλάγια τῆς κατσαρόλας.

Ἀδειάζετε τὴ ζύμη σ' ἕνα κρύο σκεῦος καὶ προσθέτετε τὰ αὐγά, ἕνα-ἕνα, ἐνῶ τὴ δουλεύετε μὲ τὸ κουτάλι ἕως ὅτου πήξη ἀρκετά. Ρίχνετε τὸ ἄρωμα καὶ τὴ βάζετε σὲ χωνὶ μὲ κορνὲ ἁπλό, διαμέτρου 1 ¼ ἑκατοστοῦ. Βάζετε σὲ τηγάνι βαθὺ λάδι ἀρκετὸ καί, ὅταν κάψη, πιέζετε τὸ χωνὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ βγαίνη ἡ ζύμη ἀπὸ τὸ κορνὲ σὰν ἕνα χοντρὸ μσκαρόνι μήκους περίπου 30 ἑκατοστῶν. Αὐτά, καθὼς ψήνονται, ἐλίσσονται (γίνονται στριφτὰ) καὶ φουσκώνουν πολύ. Ὅταν γίνουν χρυσόξανθα, τὰ παίρνετε ἀπὸ τὸ λάδι μὲ τρυπητὴ κουτάλα καὶ τὰ βάζετε ἐπάνω σὲ πετσέτα κοντὰ σὲ φωτιὰ ἢ τὰ διατηρεῖτε σὲ φοῦρνο γιὰ νὰ μὴν κρυώσουν.

Πασπαλίζετε μὲ ζάχαρη τὶς τηγανίτες λίγο πρὶν τὶς σερβίρετε, ἢ τὶς περιλούετε μὲ μέλι.

ΠΗΤΑ ΜΕ ΓΙΑΟΥΡΤΙ ΚΑΙ ΠΕΤΙΜΕΖΙ

2¼ φλυτζ. τσαγιοῦ κοσκινισμένο ἀλεύρι
1 κουταλ. τσαγιοῦ ἁλάτι
1½ » » σόδα
2 » » πιπερόριζα
1 φλυτζ. τσαγιοῦ γιαούρτι
1 » » πετιμέζι
4 πηχτὸ κουταλιὲς σούπας Φυτίνη λυωμένη.

Ἐκτέλεσις:

Κοσκινίζετε μαζὶ τὸ ἀλεύρι, τὸ ἁλάτι, τὴ σόδα καὶ τὴν πιπερόρριζα. Ἀναμιγνύετε τὸ γιαούρτι μὲ τὸ πετιμέζι καὶ προσθέτετε τὸ μίγμα στὰ κοσκινισμένα στεγνὰ ὑλικά. Ἀνακατώνετε ἕως ὅτου τὸ παρασκεύασμα γίνη λεῖο. Προσθέτετε τὸ λίπος, χτυπᾶτε καλὰ τὸ μίγμα καὶ τὸ ἀδειάζετε σὲ ρηχὸ βουτυρωμένο ταψάκι. Τὸ ψήνετε σὲ μετρίας θερμοκρασίας φοῦρνο περίπου 45 λεπτά.

Σερβίρετε τὴν πήτα πασπαλισμένη μὲ ζάχαρη ἢ γαρνισμένη μὲ κρέμα σαντιγύ.

Γίνεται μέσα σὲ ἕνα ταψάκι τετράγωνο μὲ πλευρὰ 20 ἑκατοστῶν.

*

ΚΑΣΤΑΝΑ ΣΤΟ ΣΙΡΟΠΙ

(Γαλλικὴ συνταγὴ)

150 δράμια κάστανα
90 » ζάχαρη
1 βανίλια
30 δράμια νερό.

Ἐκτέλεσις:

Χαράζετε τὰ κάστανα, τὰ ρίχνετε σὲ βράζον νερὸ καὶ ἀφίνετε νὰ βράσουν 20 λεπτά. Ἀφαιρεῖτε τοὺς φλοιοὺς χωρὶς νὰ τὰ σπάσετε. Ἑτοιμάζετε μὲ τὴ ζάχαρη, τὸ νερὸ καὶ τὴ βανίλια σιρόπι ἐλαφρό. Βάζετε μέσα σ' αὐτὸ μὲ προσοχὴ τὰ κάστανα καὶ τὰ βράζετε σὲ πολὺ δυνατὴ φωτιὰ 30 λεπτά. Στραγγίζετε τὰ κάστανα, τὰ βάζετε σὲ κομποστιέρα καὶ τὰ περιλούετε μὲ τὸ σιρόπι των.

*

ΔΙΠΛΕΣ ΜΕ ΜΗΛΑ

(Ἀμερικανικὴ συνταγὴ)

2 φλυτζάνια τσαγιοῦ ἀλεύρι
¼ κουταλ. τσαγιοῦ ἁλάτι
1 » » ρυδοι
2)3 φλυτζ. τσαγιοῦ μοσχοκάλιπος Φυτίνη
Νερὸ παγωμένο
Μῆλα κομμένα σὲ φέτες
Ζάχαρη, βούτυρο.

Ἐκτέλεσις:

Κοσκινίζετε μαζὶ τὸ ἀλεύρι, τὸ ἁλάτι καὶ τὸ μοσχοκάρυδο. Τρίβετε μέσα τὸ μισὸ λίπος μὲ τὴν ἄκρη τῶν δαχτύλων. Κατόπιν προσθέτετε τὸ ὑπόλοιπο λίπος κομμένο σὲ μικρὰ κομματάκια. Ὑγραίνετε τὸ μίγμα μὲ τόσο νερὸ παγωμένο, ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ ἑνωθῆ καὶ γιὰ νὰ γίνη μιὰ ζύμη μάλλον σφιχτή. Τὴν τοποθετεῖτε σὲ ψυγεῖο νὰ παγώση καὶ κατόπιν τὴν ἀνοίγετε σὲ φύλλο λεπτό. Τὸ κόβετε σὲ λεπτὰ τετράγωνα καὶ στοιβάζετε στὸ καθένα μῆλα πασπαλισμένα μὲ ἄφθονη ζάχαρη. Βάζετε ἐπάνω στὰ μῆλα κομματάκια βουτύρου καὶ διπλώνετε τὸ φύλλο εἰς τρόπον ὥστε νὰ κλεισθῆ ἡ γέμισι μέσα. Ἀφοῦ φυσικὰ βρέξετε τὶς ἄκρες μὲ νερὸ γιὰ νὰ κολλήσουν. Τουτᾶτε τὴν ἐπιφάνεια μερικὲς φορὲς μὲ πηρούνι καὶ ψήνετε τὶς δίπλες σὲ φοῦρνο 25 λεπτά. Ἔγετε ὑψηλὴ θερμοκρασία τὰ πρῶτα 10 λεπτὰ καὶ μέση θερμοκρασία τὸν ὑπόλοιπο χρόνο ψησίματος.

Πασπαλίζετε τὶς δίπλες, ὅταν ψηθοῦν, μὲ ζάχαρη ἄχνη.

ΤΟΥΡΤΑ ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ

75 δράμια ἀλεύρι
38 δράμια παγειρικὸ λίπος Φυτίνη
38 δράμια ἀμύγδαλα ἢ καρύδια
1½ αὐγὸ
3 κουταλιὲς σούπας περίπου γάλα
½ κουταλάκι τσαγιοῦ μπέϊκιν-πάουντερ
45 δράμια ζάχαρη
Φράουλα, γλυκὸ ἢ μαρμελάδα.

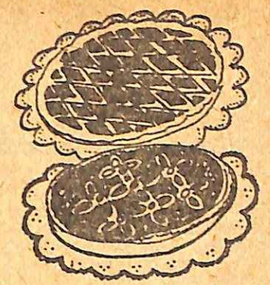

Δυὸ σχέδια τῆς τούρτας.

Ἐκτέλεσις:

Ἀναμιγνύετε τὸ ἀλεύρι μὲ τὸ λίπος καὶ τὰ τρίβετε ἐλαφρὰ μὲ τὴν ἄκρη τῶν δαχτύλων. Κατόπιν προσθέτετε τὰ ὑπόλοιπα ὑλικὰ καὶ τὴν ἀναγκαία ποσότητα γάλακτος. Ζυμώνετε τὴ ζύμη γρήγορα καὶ στρώνετε κανονικὰ τὰ 2)3 στὸν πυθμένα μιᾶς φόρμας, γιὰ τάρτες, βουτυρωμένης. Μὲ ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη ζύμη πλάθετε ἕνα λεπτὸ κύλινδρο στὸ πάχος ἑνὸς δακτύλου καὶ τὸν πιέζετε γύρω στὰ πλάγια τῆς φόρμας γιὰ νὰ σχηματισθῆ μπορντούρα. Τὴν ἐλάχιστη ζύμη ποὺ μένει, τὴν ἁπλώνετε σὲ ἕνα λεπτὸ στρῶμα καὶ τὴν κόβετε σὲ λωρίδες ἢ σὲ μικρὰ φύλλα.

Κατόπιν ἁπλώνετε μέσα στὴ φόρμα, ἐπάνω στὴ ζύμη, φράουλα γλυκὸ ἢ μαρμελάδα, τοποθετεῖτε ἐπάνω τὴ γαρνιτούρα, δηλαδὴ τὶς λωρίδες ἢ τὰ φυλλαράκια ζύμης, ὅπως δείχνει ἡ εἰκόν, καὶ τὰ ἀλείφετε μὲ αὐγό. Βάζετε τὴν τούρτα σὲ φοῦρνο μὲ μέτρια θερμοκρασία 40 ἕως 50 λεπτά.

ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ ΜΕ ΦΡΟΥΤΑ

(Παλαιὰ συνταγὴ ἀπὸ τὴν ἐπαρχία τῆς Ἀγγλίας Οὐεστμόρλαντ).

280 δράμια ἀλεύρι
100 » βούτυρο
100 » ζάχαρη
1 κουταλάκι κομπόστας μπέϊκιν-πάουντερ
1 φλυτζ. τσαγιοῦ γάλα
Φροῦτα τῆς ἐποχῆς
Ζάχαρη.

Ἐκτέλεσις:

Χτυπᾶτε τὸ βούτυρο μαζὶ μὲ τὴ ζάχαρη καλά. Κοσκινίζετε τὸ ἀλεύρι μὲ τὴν μπέϊκιν πάουντερ. Τότε ρίχνετε στὸ μίγμα τοῦ βουτύρου σιγὰ-σιγὰ τὸ γάλα καὶ κατόπιν τὸ ἀλεύρι. Τὰ ζυμώνετε ὅλα μαζί, ἕως ὅτου γίνη ἡ ζύμη λεία. Τὴν ἀφίνετε νὰ σταθῆ μιὰ ὥρα. Κατόπιν παίρνετε κομμάτια ζύμης καὶ τὰ ἀνοίγετε σὲ φύλλο λεπτὸ πάχους περίπου 1)3 ἑκατοστοῦ.

Στρώνετε μὲ φύλλο ἕνα ρηχὸ ταψάκι καὶ βάζετε ἐπάνω φροῦτα τῆς ἐποχῆς καθαρισμένα καὶ κομμένα σὲ λεπτὲς φέτες, μῆλα, ἀχλάδια κλπ. Τὰ πασπαλίζετε μὲ ἀκοετὴ ζάχαρη. Τότε τὰ καλύπτετε μὲ ἄλλο φύλλο καὶ ἐπαναλαμβάνετε τὸ ἴδιο ἕως ὅτου τὰ φροῦτα γίνουν τρεῖς σειρές. Καλύπτετε τὴν τρίτη σειρὰ μὲ φύλλο ζύμης καὶ βάζετε τὸ ταψὶ σὲ φοῦρνο μὲ ὑψηλὴ θερμοκρασία 15 λεπτά. Ἐλαττώνετε τὴ θερμοκρασία καὶ ἀφίνετε τὸ γλύκισμα νὰ ψηθῆ ἀκόμη 45 λεπτά. Τὸ κόβετε καὶ τὸ σερβίρετε πασπαλισμένο μὲ ζάχαρη.

Σημ. — Μὲ τὴν ἀνωτέρω ζύμη μποροῦτε νὰ παρασκευάσετε καὶ μερικὰ μπισκοτάκια. Τὴν ἀνοίγετε σὲ φύλλα πάχους 1)3 ἑκατοστοῦ ποὺ κόβετε σὲ μικροὺς δίσκους μὲ ἕνα ποτηράκι ἢ μὲ «κουπ-πὰτ». Τὰ ψήνετε σὲ μέτριο φοῦρνο.

ΣΠΑΝΑΚΟΠΗΤΑ

(Τουρκικὴ συνταγὴ)

1 ὁκὰ σπανάκι
1-2 κρεμμύδια ψιλοκομμένα
1½ φλυτζάνι τσαγιοῦ βούτυρο
3 κουταλιὲς σούπας μαϊντανὸ ψιλοκομμένο
3 κουταλιὲς σούπας ἄνιθο ψιλοκομμένο
10 φύλλα κρούστας
100 δράμια τυρὶ τουλουμίσιο
5-6 αὐγὰ χτυπημένα.

Ἐκτέλεσις:

Καθαρίζετε τὸ σπανάκι, τὸ πλένετε καὶ τὸ ψιλοκόβετε. Τὸ βάζετε σὲ εὐρύχωρη λεκάνη, ρίχνετε μιὰ χούφτα ἁλάτι καὶ ἀφίνετε νὰ σταθῆ 15 λεπτά. Κατόπιν τὸ τρίβετε καὶ τὸ στίβετε καλὰ γιὰ νὰ ἀφαιρεθῆ ὅλο τὸ νερό του.

Ρίχνετε σὲ κατσαρόλα τὸ μισὸ βούτυρο καὶ τὰ κρεμμύδια. Ὅταν μαραθοῦν προσθέτετε τὸ σπανάκι, τὸ μαϊντανὸ καὶ τὸν ἄνηθο, σκεπάζετε τὴν κατσαρόλα καὶ ἀφίνετε νὰ σιγοψηθοῦν 15 λεπτὰ περίπου.

Λυώνετε τὸ τυρὶ καὶ τὸ ἀναμιγνύετε μὲ τὰ αὐγά. Ρίχνετε τὸ μίγμα στὸ σπανάκι, ὅταν αὐτὸ κουώση. Προσθέτετε λίγο πιπέρι.

Βουτυρώνετε ἕνα ταψὶ καὶ στρώνετε τὰ μισὰ φύλλα, ἐνῶ ἀλείφετε κάθε φύλλο μὲ ἀρκετὸ βούτυρο. Ἁπλώνετε ἐπάνω τὴ γέριση καὶ τὴν καλύπτετε μὲ τὰ ὑπόλοιπα φύλλα. Ἀλείφετε τὴν ἐπιφάνεια μὲ βούτυρο, χαράζετε τὴν πήτα σὲ τετράγωνα κομμάτια καὶ τὴ βάζετε σὲ φοῦρνο μὲ μέση θερμοκρασία 40 λεπτὰ περίπου.

ΚΡΥΦΗ ΑΓΑΠΗ

ΤΡΥΦΕΡΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

7ον

— 'Ελᾶτε... ἐλᾶτε... ξέρετε κολὰ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ στείλετε μακρυὰ νὰ τὸν φωνάξετε! Γιατὶ θέλετε νὰ κάνετε τὴ φιλάρεσκη μαζί μου;

— 'Εγὼ ξέρω; ρώτησε ἔκπληκτη. "Οχι, ὄχι, πρὶν ἔρθη ἡ κυρία ντὲ Σαγὺ δὲν προσεξα ποτὲ νὰ δίνατε καμμιὰ ἰδιαίτερη προσοχὴ σὲ ἄλλη γυναίκα!

— 'Αλήθεια; Τότε αὐτὸ θὰ πῆ ὅτι δὲν εἶσθε καὶ πολὺ παρατηρητική! 'Η ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι ὅταν πρόκειται γιὰ τὸν ἑαυτό του, εἶναι κανεὶς πάντοτε κακὸς κριτής...

'Αλλὰ ἡ Μονὶκ ποὺ δὲν ἄκουσε τὸ τέλος τῆς φράσεως αὐτῆς, ἄρχισε νὰ μετακινῆται στὸ κρεβάτι της καὶ εἶπε ξαφνικὰ μὲ κάπως ἀπότομο τρόπο:

— Σηκωθῆτε, σᾶς παρακαλῶ...

— "Ω! εἶπε ἐκεῖνος ἐνῶ σηκωνόταν γρήγορα, σᾶς ἐνοχλοῦσα, σᾶς πονοῦσα ἴσως; Πόσο λυπᾶμαι!

— Δὲν εἶν' αὐτό, εἶπε ἁπλὰ ἡ Μονίκ, ἀλλ' ἂν ἔμπαινε κανείς...

'Ο Μισὲλ ξαναπῆρε τὸ γνωστό του χαμόγελο.

— "Ε, καὶ λοιπόν; Δὲν εἶμαι ὁ σύζυγος σας, ἀγαπητή μου; Καὶ δὲν πρέπει νὰ δίνουμε στοὺς κατοίκους αὐτοῦ τοῦ σπιτιοῦ τὸ ἐποικοδομητικὸ θέαμα τῆς συμφιλιώσεώς μας;

— Ναί! Μὰ ὅταν εἴμαστε μόνοι, ἡ κωμωδία εἶναι περιττή! εἶπε μὲ τρόπο λίγο σκληρό.

—Κρίμα! εἶπε ὁ Μισὲλ ἀναστενάζοντας. Θὰ προτιμοῦσα τὸ ἀντίθετο!

'Η Μονὶκ τὸν κύτταζε κατάπληκτη. Μὰ δὲν πρόλαβε νὰ ἐκφράση τὴν κατάπληξή της, γιατὶ ὕστερα ἀπὸ δύο ἐλαφρὰ κτυπήματα, ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ μπῆκε ἡ Ἑλέν.

— "Ε, λοιπόν! ρώτησε μ' ἕνα τόνο λίγο εἰρωνικό, πῶς πηγαίνει αὐτὴ ἡ μεγάλη σκηνὴ τῆς συμφιλιώσεως; 'Ακόμη δὲν φαγωθήκατε; Βιαζόμουν νάρθω νὰ δῶ τί ἀπέμεινε ἀπὸ τὸν καθένα σας. Μὰ ἔπρεπε πρῶτα νὰ ξεφύγω ἀπὸ τὴν ἐπίβλεψη τῆς πεθερᾶς μου, ἡ ὁποία ἐνδιαφερόταν ὁπωσδήποτε νὰ προστατεύση τὸ τὲτ-ἀ-τὲτ σας! Γιὰ μένα ὅμως ποὺ ξέρω τὴν πραγματικὴ κατάστασι, μοῦ φαινόταν, ἀληθινά, πολὺ κωμικὴ αὐτὴ ἡ σκηνὴ καὶ δὲν ἤθελα νὰ τὴ χάσω.

Κανεὶς ὅμως ἀπὸ τοὺς συνομιλητάς της δὲν φαινόταν νὰ εἶχε καταλάβει αὐτὴ τὴν πολὺ κωμικὴ σκηνή, πρὸς τὸ παρόν. Κύτταξε τὸν ἕνα κι' ἔπειτα τὸν ἄλλο καὶ φάνηκε νὰ ἐμείνε κατάπληκτη, ἀπὸ τὸ ὕφος τους, ποὺ ἦταν συγχρόνως σοβαρό, στενοχωρημένο καὶ σκεπτικό.

— Λοιπόν, συνέχισε, συμφιλιωθήκατε; Στὰ ψέματα καὶ στ' ἀληθινά;

— Τί θέλετε νὰ πῆτε, ἀγαπητή μου φίλη; ρώτησε ὁ Γκωτρὺ ἔκπληκτος. Δὲν φαντάζομαι νὰ εἴχαμε ποτὲ μαλώσει στὴν πραγματικότητα, ἡ Μονὶκ καὶ ἐγώ!

— Πῶς, ἀγαπητὲ Γκωτρύ!.. Δὲν θυμᾶσθε πιά, ὅτι χθὲς ἀκόμη δὲν δεχόταν μὲ κανένα τρόπο νὰ σᾶς δῆ... "Α, δὲν ξέρω τί μπορεῖ νὰ τῆς ἔχετε κάμει, ἀλλὰ ἤρνεῖτο μ' ἐπιμονὴ νὰ σᾶς δεχθῆ! "Επρεπε νὰ τὴν ἀκούατε...

— Μὰ τὴν ἄκουσα! Καὶ εἰμαστε ἀκριβῶς ἕτοιμοι νὰ κάμουμε μιὰ συμφωνία...

— 'Αλήθεια; εἶπε ἡ 'Ελὲν μ' ἕνα τόνο τσουχτερό. Καὶ μποροῦμε νὰ μάθουμε ποιὰ συμφωνία πρόκειται νὰ κάμετε;

—Νὰ σᾶς τὴν ποῦμε... Πρόσφερα πλήρη τὴ συνδρομή μου καὶ τὴ συγκατάθεσί μου σὲ... σ' ἕνα σχέδιο, ποὺ ἡ μικρή μας ἄρρωστη μοῦ ὑπέβαλε ὡς ἀνταλλαγμα... γιὰ νὰ καταθέση τὰ ὅπλα.

— Δὲν καταλαβαίνω, εἶπε ἡ Μονὶκ διακόπτοντας τὴ σιωπή της καὶ σουφρώνοντας τὰ φρύδια της.

— Σᾶς ζητῶ νὰ μὴν εἶσθε πιὰ ἐχθρὰ μαζί μου, νὰ μὴ μὲ μεταχειρίζεσθε πιὰ μὲ... δυσπιστία, μὲ... αὐστηρὸ τρόπο... καὶ θὰ κάμω ἀκριβῶς αὐτὸ ποὺ θέλετε. "Ετσι;

— Μὰ εἶναι κουτὴ ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία! διαμαρτυρήθηκε μὲ εἰλικρίνεια ἡ Μονίκ. Δὲν αἰσθάνθηκα ποτέ μου καμμιὰ ἐχθρότητα ἐναντίον σας!

— 'Αλήθεια; φώναξε γεμᾶτος χαρά.

— Φυσικά! Μόνον, ἦταν ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία, ὅλη αὐτὴ ἡ κωμωδία ποὺ μὲ στενοχωροῦσε, ποὺ μὲ προδιέθετε ἄσχημα... Συχαίνομαι τόσο τὸ ψέμα!

Σκυμμένος τώρα στὸ κρεβάτι, ρώτησε μὲ πολὺ γλυκὸ τρόπο:

— Καὶ δὲν ἦταν παρὰ μόνον αὐτό; Πόσο μὲ ἀνακουφίζετε! Μὲ πείραζε τόσο νὰ σκέφτωμαι ὅτι δὲν σᾶς ἀρέσω διόλου... ὅτι σᾶς ἤμουν ἀποκρουστικός!

"Ενα δυνατὸ κλείσιμο τῆς πόρτας τοὺς ἔκαμε ν' ἀνατιναχθοῦν.

— 'Η 'Ελὲν ἔφυγε! εἶπε ἡ Μονὶκ κατάπληκτη.

— Στὸ καλό! εἶπε ὁ Μισὲλ χαμογελώντας. "Εχω ἐξαγριωθῆ καὶ θἐλεπετε ὅτι κρατῶ ἀμέσως τὴν ὑπόσεχσί μου! Πρέπει νὰ παραδεχθῆτε ὅτι δὲν μποροῦσα νὰ τῆς δείξω λιγώτερη προσοχὴ ἀπ' ὅση τῆς ἔδειξα... Εἶσθε εὐχαριστημένη;

Καὶ ἔσκυψε κοντά της, περιμένοντας ν' ἀκούση ἕνα εὐχαριστῶ ἐκ μέρους της, νὰ πάρη ἴσως μιὰ ἀμοιβή...

'Εκείνη ὅμως ἔκλεισε τὰ μάτια της καὶ μ' ἕνα τόνο λίγο ἐνοχλημένο εἶπε:

— Ναί, μὰ εἶμαι πολύ, πολὺ κουρασμένη... Συγχωρῆστε με καὶ φωνάχτε τὴ νοσοκόμο, ἂν θέλετε... Δὲν αἰσθάνομαι πολὺ καλά...

★

'Απὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἡ οἰκειότης τοῦ Μισὲλ καὶ τῆς Μονὶκ ἔκαμε γρήγορες καὶ αἰσθητὲς προόδους. Πιστὸς στὴν ὑπόσχεσί του ὁ Γκωτρὺ δὲν ἔδινε στὴν ὡραία 'Ελὲν παρὰ τὴν προσοχὴ ποὺ ἐπέβαλε ἡ αὐστηρὴ εὐγένεια καὶ φύλαγε γιὰ τὴ μικρὴ πληγωμένη ὅλο του τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ὅλες του τὶς λεπτότητες.

"Εφερνε στὴν ἄρρωστη λουλούδια, φρούτα ἐκλεκτά, βιβλία, παρουσιαζόταν πολλὲς φορὲς τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ τῆς κρατήση συντροφιά, νὰ τῆς διαβάση, νὰ γράψη γι' αὐτὴν τὰ γράμματα ποὺ ἦταν ἀκόμη ἀνίκανη νὰ γράψη μόνη της μὲ τὰ φτωχὰ πληγωμένα χεράκια της.

'Η γριὰ μαρκησία ξεχείλιζε ἀπὸ χαρά! 'Η σκέψις ὅτι ἡ ἐπέμβασίς της ἤρκεσε γιὰ νὰ συμφιλιώση τὸ «ὑπέροχο αὐτὸ ζευγαράκι», ὅπως τὸ ἀποκαλοῦσε, κολάκευε συγχρόνως τὴ ματαιοδοξία τοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχή της. Γιατὶ εἶχε αἰσθανθῆ γιὰ τὴν Μονὶκ μιὰ πραγματικὴ φιλία, στὴν ὁποία ἐκείνη, ἄλλωστε, δὲν ἔμενε ἀναίσθητη.

Καὶ τώρα, ἦταν ἀκόμη πιὸ ἀποκρουστικὸ γιὰ τὴν Μονὶκ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπατοῦσε αὐτὴ τὴν ἡλικιωμένη κυρία, ἡ ὁποία κατὰ βάθος, ἔπρεπε νὰ εἶχε πολὺ εὐαίσθητη καὶ ὑπερήφανη ψυχή.

Περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, εὐχόταν τώρα νὰ πάρη γρήγορο, πολὺ γρήγορο τέλος αὐτὴ ἡ ἀπαισία κωμωδία. Καὶ μόνον ἡ σκέψις τοῦ μικροῦ Πατρὶς, τοῦ ὁποίου ἡ γιαγιὰ τῆς ἔδινε νὰ θαυμάση τὶς φωτογραφίες, σταματοῦσε στὰ χείλη της τὰ λόγια ποὺ θὰ ξεκαθάριζαν τὴν κατάστασι καὶ θ' ἀνακούφιζαν τὴ συνείδησί της ἀπὸ ὅλα ποὺ θὰ ἐξέθεταν σὲ κίνδυνο τὸ μέλλον τοῦ χαριτωμένου παιδιοῦ τοῦ πλάσματος, ποὺ φαινόταν τόσο χαρούμενο κι' εὐτυχισμένο στὶς φωτογραφίες του!

Μὰ ἡ ἐπιθυμία της νὰ δῆ τέλους νὰ φεύγη ἡ γηραιὰ μαρκησία, παίρνοντας μαζί της τὴ νύφη της, ποὺ εἶχε γίνει τελῶς καλά, γινόταν δυσκολώτερη καὶ μεγαλύτερη.

Κι' ὅμως σὰν ἐπίτηδες ἡ γραία 'Ελὲν παραπονιόταν γιὰ σωτερικοὺς πόνους, γιὰ ζαλάδες, θεσίες, ποὺ καθυστεροῦσαν ἡ μέρα σὲ μέρα αὐτὴ τὴν ἀναχώρησι.

'Εξαγριωμένη ἀπὸ τὴν ξαφνικὴ ψυχρότητα ἐκείνου ποὺ εἶχε θεωρήσει σχεδὸν σὰν γυναῖκα στήρα, ἔξω φρενῶν μπροστὰ στὴν καινούργια αὐτὴ σκηνὴ ποὺ εἶχε ἀναπτυχθῆ μπροστὰ τῆς Μονὶκ καὶ ἐκείνου, ἡ ἀγαπημένη χήρα, ποὺ εἶχε ἐγκαταλείψει γιὰ μιὰν ἄλλη, γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή της γινόταν σχεδὸν τρομερὰ ζηλότυπη.

Μὴ μπορώντας νὰ καταλάβη ποιὸ ἦταν ἐκεῖνο ποὺ εἶχε φέρει μιὰ τόσο ἀπότομη μεταστροφὴ στὴ στάσι τοῦ Γκωτρύ, μὴ πιστεύοντας ὅτι εἶχε συντελεσθῆ αὐτὴ κάπως στὴν ἀλλαγὴ ποὺ εἶνε γίνει μέσα του καὶ τὰς τον νὰ προσέξη τὴ μὲ τοὺς χλευασμοὺς της, ὁρκισθῆ ν' ἀνακτήση ὅλη τὴν ἀγάπη τοῦ νέου καὶ αὐτὸ ἐννοοῦσε νὰ μείνη ἐκεῖ τὸ δυνατὸν περισσότερο καιρό.

"Ετσι, κάθε μέρα ἀνεκάλυπτε καὶ μιὰ καινούργια ἀδιαθεσία, ἡ ὁποία ἀνησυχοῦσε τὴν ὑπηρέτριά της, ἐξέπληττε τὸν γιατρὸ καὶ καθυστεροῦσε ἐπ' ἄπειρον τὴν ἀναχώρησι ποὺ τόσο θυμοῦσε ἡ Μονίκ.

'Η τελευταία αὐτὴ ἐμπιστοσύνη στὸ Ρολὰν πόσο τὴν ἐχλοῦσε νὰ βλέπη νὰ παρατείνεται μιὰ κατάστασις ποὺ τὴν εἶχε δεχθῆ γιατὶ ὑπέθετε ὅτι ἦταν σύντομης διαρκείας... ὁ Ρολάν, ἄλλωστε, δὲν φαινόταν λιγώτερο ἐξαγριωμένος ἀπὸ ἐκείνην, μὲ τὶς προσποιήσεις ὡραίας 'Ελὲν καὶ διαλυόταν τὴ δῆ ἐπὶ τέλους νὰ φεύγη.

— Νὰ φύγουν! Νὰ φύγουν ἐπὶ τέλους! μουρμούριζε κάθε βράδυ φόβες μέσα στὸ μικρὸ λόνι ὅπου γιὰ πρώτη φορὰ ἔχαν ἐπιτρέψει στὴ Μονὶκ νὰ πλώση ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Καὶ τὴ μία ἡ νέα μὲ τὶς ματαιοξίες της, ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ μὲ τὶς ἀπαγορεύσεις της, διαταγές της, τὶς παραδο τρομερὰ στὰ νεῦρα! Δὲν ρὼ πιὰ νὰ τὶς ὑποφέρω. Ο

— Μὰ Ρολάν, εἶπε μὲ οία ἡ Μονίκ, τί σὲ πειράζει σένα; Τί σὲ νοιάζει;

— Τί μὲ νοιάζει; μούγκ ἀσυγκράτητος ξαφνικά. Πρ πρῶτα σὲ στενοχωροῦν ἐσέ κι' ἔπειτα ἂν νομίζης ὅτι εὐχάριστο γιὰ μένα ν' ἀνέ ...ὅλ' αὐτὰ ποὺ ἀνέχομαι!

— Τόσα πολλὰ εἶναι, μένε μου Ρολάν; ρώτησε χ γελῶντας μὲ καλωσύνη.

— Μήπως νομίζεις ὅτι πολὺ εὐχάριστο γιὰ μένα κούω νὰ μὲ λέη ἀπ' τὸ πρω τὸ βράδυ φονιὰ, αὐτὴ ἡ γκρινιάρα; Νὰ μὴν μπορῶ θῶ ἐδῶ χωρὶς νὰ πέσω μπρ στὸν Μισὲλ ποὺ εἶναι πάντα κατεστημένος κοντά σου, γιὰ νὰ σοῦ διαβάζη βλίο, πότε γιὰ νὰ σοῦ ἀπαγ λη στίχους, νὰ σοῦ γραφη

ΓΥΑΛΙΖΕΤΕ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑΣΑΣ ΜΟΝΟΝ ΜΕ ARIZONA

ἀλληλογραφία σου ἢ νὰ σοῦ ἀφηγῆται τὶς κοσμικές του, τὶς ἀθλητικές του ἀναμνήσεις, σὰ νὰ εἶχε αὐτὸς τὸ μονοπώλιο... Αὐτοὶ οἱ δύο, ἡ μέγαιρα καὶ ὁ δὸν Ζουάν, εἶναι σχεδὸν διαρκῶς κοντά σου.... δὲν ξεκολλοῦν πιά... Σὲ λίγο δὲν θὰ μπορῆ κανεὶς νὰ σὲ πλησιάση!

— "Ω! εἶπε γελώντας ἡ Μονίκ, ἂς μὴ δραματοποιοῦμε τὰ πράγματα!

— Βρίσκεις ὅτι τὰ ὑπερβάλλω; "Ε, λοιπόν, ξέρεις ποιὰ εἶναι ἡ τελευταία ἰδιοτροπία τῆς γριᾶς μαρκησίας σου; Θέλει... ἄκουσε καλά, θέλει νὰ μοῦ ἀπαγορεύση νὰ ἔρχωμαι ἐδῶ, νὰ σὲ βλέπω!

— "Οχι δά! φώναξε ἡ Μονὶκ καὶ ἀνασηκώθηκε θυμωμένη. Μὰ γιατί;

'Ο Ρολὰν ἅπλωσε τὰ χέρια του κατὰ κωμικὸ τρόπο:

— Γιατὶ εἶμαι «ἐπικίνδυνος» φαίνεται!

— 'Επικίνδυνος; ἐπανέλαβεν ἡ Μονὶκ ἔκπληκτη. 'Επικίνδυνος, μὰ γιὰ ποιόν, γιὰ τί πρᾶγμα;

— Γιὰ σένα, ἀγαπητή μου, ἁπλούστατα.

— Γιὰ μένα; ἐπανέλαβε χωρὶς νὰ καταλαβαίνη.

— 'Ακριβῶς! Αὐτὴ ἡ γριὰ τρελλὴ ἀνακάλυψε ὅτι ἡ συχνὴ παρουσία μου κοντά σου καὶ... τὰ δείγματα φιλίας ποὺ μπόρεσα νὰ σοῦ δώσω τὶς πρῶτες μέρες...

'Η Μονὶκ εἶπε τότε μὲ πολὺ γλυκὸ τρόπο διακόπτοντάς τον:

— "Οταν δὲν ὑπῆρχε κανένας ἄλλος ποὺ ν' ἀσχοληθῆ μὲ μένα!

— Ναί, εἶπε μὲ μιὰ φωνὴ ξαφνικὰ συγκινημένη, τέλος πάντων... ὅτι ὅλ' αὐτὰ ἦσαν ἐπικίνδυνα «γιὰ τὴ γαλήνη καὶ τὴν τιμὴ τῆς οἰκογενείας σας» καὶ ὅτι ἔπρεπε ν' ἀραιώσω τὶς ἐπισκέψεις μου!

—Μὰ δὲν τὸ θέλω αὐτό! φώναξε ἡ Μονίκ.

— Οὔτε κι' ἐγώ! πρόσθεσε ἐνθουσιασμένος ὁ Ρολάν. 'Επομένως καὶ οἱ δυὸ μαζὶ θὰ μπορέσουμε νὰ ὑπερασπίσουμε τὸν ἑαυτό μας... Μόνον, ποὺ θὰ συναντήσουμε δυσκολίες, γιατί, δὲν ξέρω πῶς τὰ κατάφερε καὶ βασκάλεψε αὐτὸ τὸ κανάρινι, τὸν Γκωτρύ. Καὶ τὸν βασκάλεψε τόσο καλά, ποὺ πρὸ ὀλίγου, μοῦ ἐξήγησε μ' εὐγένεια, ὅτι γιὰ τὴν ἀληθοφάνεια τοῦ ρόλου του, δὲν μπορεῖ νὰ ἐξακολουθήση ν' ἀνέχεται αὐτὸς, μιὰ οἰκειότητα πού...

— "Οχι! εἶπε ἔκπληκτη ἡ Μονὶκ καὶ τὰ μάτια της ἔλαμψαν ξαφνικά. Σοῦ εἶπε τέτοιο πρᾶγμα, ὁ Μισέλ;

— 'Ο Μισὲλ ὁ ἴδιος!

— Καὶ... καὶ τί ὕφος εἶχε πάρει ὅταν σοῦ τὸ ἔλεγε;

— Μὰ, μὰ τὴν πίστι μου... ἐντελῶς τὸ ὕφος τοῦ προσδεδλημένου καὶ τοῦ φιλύποπτου συζύγου ποὺ πρέπει νὰ ἐνσαρκώνη... καίτοι εἴμαστε μόνοι καὶ δὲν μᾶς ἔβλεπε ἡ γριὰ μέγαιρα! "Α, πρόσθεσε μὲ πικρία, ἠγάπησε τὸ ρόλο του, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία! Τὸν παίζει μὲ ζωντάνια; μὲ πεποίθησι καὶ.. μ' εὐχαρίστησι, μοῦ φαίνεται, τώρα.

'Αλλὰ ἡ Μονὶκ ἀπεῖχε πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ συμμερισθῆ τὴν πικρία τοῦ Ρολάν. Καὶ τκύπησε τὰ χέρια της γεμάτη χαρά.

— 'Ο Μισὲλ! Μὰ τότε ὁ Μισὲλ ζηλεύει! Ζηλεύει ἐσένα... γιὰ μένα! 'Ο Μισὲλ ζηλιάρης! Μὰ αὐτὸ εἶναι ἔξοχο, ὑπέροχο, ἀνέλπιστο! Πόσο μὲ χαροποιεῖ αὐτό!

Τὸ πρόσωπο τοῦ Ρολὰν σκοτείνιασε ξαφνικά. Σούφρωσε τὰ φρύδια του καὶ μ' ἕνα θυμὸ ποὺ μετὰ κόπου τὸν συγκρατοῦσε, γύρισε πρὸς τὴ Μονὶκ καὶ τῆς εἶπε:

— Μπᾶ! βρίσκεις ὅτι εἶναι πολὺ εὐχάριστο; 'Η ἀλήθεια εἶναι ὅτι εἶναι ἀρκετὰ φυσικό! Γιὰ σᾶς δέβαια... εἶναι θαυμάσιο... ὑπέροχο! Μὰ γιὰ μένα... δὲν εἶναι καὶ τόσο!

— "Ελα, μικρέ μου Ρολάν, μὴ τραγικοποιῆς τὰ πράγματα! Πρέπει νὰ σοῦ εἶναι ἐντελῶς ἀδιάφορο ὅ,τι σκέφτεται ὁ Μισὲλ γιὰ σένα, μοῦ φαίνεται. Μὴν ἀσχολῆσαι διόλου καὶ συνέχισε νὰ ἔρχεσαι νὰ μὲ βλέπης, ὅσο συχνότερα μπορεῖς! "Οσο γιὰ τὴν καλὴ νεράϊδα ποὺ ἐσὺ τὴν λὲς μέγαιρα, περιφρόνησε τὶς συμβουλές της καὶ μὴ στενοχωρίεσαι τὶς λίγες μέρες ποὺ θὰ μείνη ἀκόμη ἐδῶ. Δὲν πιστεύω ἄλλωστε ὅτι θὰ διαιωνίση τὴν παρουσία της ἐδῶ... Πάντως, εἶναι ζήτημα λίγης ὑπομονῆς.

— Ναί, ναί, εἶπε ὁ Ρολὰν μὲ τὴν ἴδια μελαγχολικὴ ἐκφρασι, κι' ἐσὺ δέχεσαι εὐχάριστα τώρα τὸ ρόλο αὐτὸ, ποὺ φαινόταν νὰ σὲ στενοχωρῆ τόσο στὴν ἀρχή "Ολος ὁ κόσμος εἶναι ἱκανοποιημένος ἀπ' αὐτὴ τὴν ἱστορία, ἐκτὸς ἀπὸ μένα...

— Καὶ ἡ ὡραία 'Ελέν; ρώτησε πονηρὰ ἡ Μονίκ.

Ξαφνικά, τὸ μελαγχολικὸ πρόσωπο τοῦ νέου φωτίστηκε, σὰ νὰ εἶχε κάμει μιὰ εὐχάριστη σκέψι.

— 'Αλήθεια! εἶπε. Δὲν φαίνεται ἐνθουσιασμένη. γιὰ τὴ στροφὴ ποὺ παίρνουν τὰ γεγονότα... "Αν ἀπ' αὐτὴ τὴν πλευρά... μὰ ὄχι, δυστυχῶς! "Ολη της ἡ ἐπιθυμία — καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ στρέφονται ὅλες της οἱ ἐνέργειες — εἶναι νὰ παρατείνη ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο τὴν ἐδῶ διαμονή της! Κάθε μέρα ἀνακαλύπτει καὶ μιὰ καινούργια πάθησι, γιὰ νὰ πείση τὴν πεθερά της, ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνο νὰ ταξιδεύση μὲ τὸ αὐτοκίνητο σὲ δρόμους ἔστω καὶ λίγο ἀνώμαλους! Τί φοβερὴ ἡθοποιός, μὰ τὴν ἀλήθεια!

— Τί σκληρὸς ποὺ εἶσαι Ρολάν, σὺ ποὺ ἤσουν πάντα τόσο ἐπιεικής! εἶπε ἡ Μονὶκ ἔκπληκτη.

— Γιατὶ βαρέθηκα, βλέπεις, νὰ παίζω τὸ ρόλο τοῦ πατριάρχη στὴν ἡλικία μου, νὰ εὐλογῶ τοὺς ἔρωτες τῶν ἄλλων, νὰ τοὺς ἐνθαρρύνω, νὰ τοὺς ὑποδοηθῶ. Καθένας ἔχει τὸ ρόλο του σ' αὐτὴ τὴν κωμωδία, μὰ ὁ δικός μου δὲν εἶναι διόλου τοῦ «ταμπερα-μέντου» μου, ὅπως λένε στὸ θέατρο. Λοιπόν, βαρέθηκα, δὲν τὸν θέλω πιά, τὸν ἐπιστρέφω!

— Μά... μὰ εἶναι πρωτάκουστο! Σὺ, Ρολάν, ποὺ ἤσουν πάντα τόσο καλός, τόσο πρόθυμος νὰ ἐξυπηρετήσης τὸν καθένα, τόσο... 'Η ἀλήθεια εἶναι ὅτι σὲ γνώριζα λίγον καιρό, πρὶν ἀπ' αὐτὸ τὸ ἡλίθιο δυστύχημα, δὲν εἶχα ἴσως τὸν καιρὸ νὰ καταλάβω καλὰ τὸν χαρακτήρα σου... 'Αλλὰ δὲν θὰ σὲ θεωροῦσα ποτὲ ἱκανὸ νὰ κάνης ἀνάποδιές, νὰ παθαίνης ψυχικὲς μεταπτώσεις ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη... Ποτὲ δὲν φανταζόμουν ὅτι μποροῦσες ν' ἀλλάξης τόσο εὔκολα ἰδέες καὶ τρόπο συμπεριφορᾶς. Μὲ λίγα λόγια ἐπιπόλαιο, ἀσταθῆ.... ἱκανὸ νὰ προκαλῆς ἀπογοητεύσεις... ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι...

— Φυσικά! μουρμούρισε ὁ Ρολάν, ἐγὼ δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ εἶμαι ὅπως οἱ ἄλλοι. Εἶμαι ὁ μικρὸς Ρολάν. ὁ χοντροκομμένος Ρολάν. ὁ καλὸς Ρολάν... 'Οφείλω νὰ ὑποτάσσωμαι στὶς διαθέσεις τῶν φίλων, νὰ ἐξαφανίζωμαι μέσα στὴ σκιὰ τοῦ ὡραίου Μισὲλ, νὰ ἐξυπηρετῶ τὶς ἰδιοτροπίες του καὶ τὶς δικές σου... καὶ ἐπάνω ἀπ' ὅλα νὰ δέχωμαι νὰ μὲ μεταχειρίζεται μιὰ ἡλικιωμένη κυρία, ποὺ δὲν ξέρει τί τῆς γίνεται, σὰν ἕνα προδότη τῆς φιλίας καὶ ἀνήθικο! 'Αλλὰ γιατί; Γιατί ἔχεις ὅλες αὐτὲς τὶς ἀξιώσεις ἀπὸ μένα;

— Μὰ, εἶπε σαστισμένη ἡ Μονίκ, γιατὶ ἀκριβῶς μοῦ φαινόταν ὅτι δὲν ἤσουν ἐντελῶς ἴδιος μὲ τοὺς ἄλλους, Ρολάν.

— Μὰ, ἐπὶ τέλους, τί ἁμαρτία ἔχω κάμει γιὰ νὰ σκέφτωνται ἔτσι γιὰ μένα! Μήπως εἶμαι ἀνάπηρος; Κανένας σακάτης; Κανένας ἀνισόρροπος;

— "Ακου τί λέει! εἶπε ἡ Μονίκ, ποὺ ἔσκαζε νὰ τὸν ἀκούη νὰ μιλάη ἔτσι.

— Λυποῦμαι, ἀγαπητή, μὰ εἶμαι κι' ἐγὼ ἕνας ἄνθρωπος! Κι' ἕνας ἄνθρωπος δὲν εἶναι οὔτε ἅγιος, οὔτε Θεός! Κι' ὅμως πρέπει νὰ εἶμαι, πιστεύω, γιὰ ν' ἀνέχωμαι χωρὶς νὰ διαμαρτύρωμαι, αὐτὰ ποὺ ἀνέχομαι ὅλες αὐτὲς τὶς μέρες... καὶ ποὺ δὲν θὰ τ' ἀνεχθῶ πιά, ἄκουε! Ναί, εἶμαι ἀπόλυτα ἀποφασισμένος νὰ μὴ τ' ἀνεχθῶ πιά!

— Μά... μὰ εἶναι τρομερό! Μὰ ἐπὶ τέλους, Ρολάν, τί ζητᾶς, τί θέλεις;

— Τί θέλω; Νὰ σταματήση αὐτὴ ἡ γελοία κωμωδία! Νὰ πάη νὰ κάμη ἄλλου τὸ κομμάτι του καὶ τὸν ὡραῖο αὐτὸς ὁ ἠλίθιος ποὺ καμασώνει ἐδῶ, ποὺ φουσκώνει σὰν παγώνι μεταξὺ τῆς ὡραίας 'Ελὲν καὶ ἐσένα... Νά...

'Η Μονὶκ τὸν κυττοῦσε μὲ μάτια γουρλωμένα. "Υστερα, ξαφνικά, ἡ κατάπληξις παρεχώρησε τὴ θέσι της σὲ μιὰ ἀπέραντη χαρά, σὲ μιὰ ἀκατανίκητη εὐθυμία ποὺ τὴν ἔκανε ν' ἀκτινοβολῆ ὁλόκληρη. Καὶ μ' ἕνα γέλιο κρυστάλλινο, τρελλό, ἀπάντησε στὶς διαμαρτυρίες τοῦ Ρολὰν Μπαρώ:

— Ρολάν! Κι' ἐσύ! Θεέ μου! Τί ἀστεῖο ποὺ εἶναι!!!

'Η εὐθυμία αὐτὴ τῆς Μονὶκ ἔφερε στὸ κατακόρυφο τὸ θυμὸ τοῦ Ρολάν.

— "Α! τὸ βρίσκεις ἀστεῖο, σύ; Βέβαια σὲ διασκεδάζει νὰ μὲ βλέπης νὰ γίνωμαι γελοῖος, νὰ μὲ χλευάζουν, νὰ μὲ διώχνουν, νὰ εἶμαι δυστυχισμένος... Σὲ διασκεδάζει νὰ λυσσάω, νὰ ὑποφέρω, νὰ κλαίω. "Ε, λοιπόν, σοῦ ὁρκίζομαι ὅτι δὲν θὰ σοῦ ξαναδώσω πιὰ γιὰ πολὺν καιρό, αὐτὴ τὴ εὐχαρίστησι! "Α! ὄχι, διάβολε!... Οὔτε σὲ σένα... οὔτε στὴ συνένοχό σου!

Καὶ ὥρμησε πρὸς τὴν πόρτα μὲ τέτοια παραφορά, ποὺ ἡ Μονὶκ φοβήθηκε καὶ τοῦ φώναξε:

— Ρολάν! Τί πᾶς νὰ κάμης;

— Δὲν ξέρω ἀκόμη τίποτε,

εἶπε ὁρμώντας ἔξω. "Αλλὰ σοῦ ὁρκίζομαι ὅτι θὰ τὸ κάμω!

— Τρελλάθηκε τελείως! ἀκούστηκε νὰ λέη, πίσω ἀπ' τὴν Μονὶκ ἡ 'Ελὲν ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ τὸ διπλανὸ χώλ. Αὐτὸς παραλογίζεται ἐντελῶς τώρα! Δὲν ξέρει τί θὰ κάμη, μὰ θὰ τὸ κάμη... Τί κουδέντα εἶναι πάλι αὐτή! Τοῦστριψε σίγουρα!

— Λές; ρώτησε ἡ Μονὶκ μὲ χαμηλὴ φωνή.

Τότε, κυττάζοντάς την μὲ κατάπληξι, ἡ 'Ελὲν εἶδε τὴ Μονὶκ-νὰ τὴν κυττάζη μ' ἕνα βλέμμα στὸ ὁποῖο ἀκτινοβολοῦσε ἕνα ἀνείπωτο χαμόγελο μαζὶ μὲ δυὸ δάκρυα.

— Μπᾶ!... καὶ σὺ κλαῖς τώρα; Κλαῖς, γιατὶ ἔφυγε;

— Δὲν ξέρω... μουρμούρισε ἡ Μονὶκ μὲ τὴν ἴδια ἀδύνατη φωνή. "Εμαθα τόσα πράγματα σήμερα τὸ πρωῒ ποὺ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω ἂν λυπᾶμαι ἢ ἂν χαίρωμαι.

'Η κυρία ντὲ Σαγὺ ὕψωσε τότε τὰ χέρια της ἱκετευτικὰ πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ εἶπε:

— Δὲν ξέρει! Οὔτε καὶ αὐτή! Μὰ τί ἄνεμος τρέλλας φύσηξε λοιπόν, πρὸς τὰ ἐδῶ, σήμερα τὸ πρωΐ;... "Α! ἀλήθεια, νὰ σοῦ πῶ καὶ τὰ νέα. Θὰ σοῦ ἀναγγείλω μιὰ εἴδησι ποὺ ὡρισμένως θὰ σὲ γεμίση χαρά! Η πεθερά μου ὥρισε γιὰ τὴν Τρίτη τὴν ἀναχώρησί μας.

— Μπᾶ! εἶπε μονάχα ἡ Μονὶκ στὴν ὁποία φαινόταν ἐντελῶς ἀδιάφορη πρὸς τὸ παρὸν αὐτὴ ἡ εἴδησις.

★

Καθὼς ἡ θεραπεία τῆς Μονὶκ εἶχε προχωρήσει ὁ γιατρὸς τῆς ἐπέτρεψε τὴ μεθεπομένη νὰ κάμη τὰ πρῶτα της βήματα.

— Χώπ! χώπ! χώπ! μπράβο! φώναξε ὁ Ρολὰν, βλέποντάς την νὰ ἐμφανίζεται στηριζομένη στὸ μπράτσο τοῦ γέρου γιατροῦ.

'Ο Μισὲλ ὥρμησε καὶ ἔφθασε πρὶν ἀπ' αὐτὸν γιὰ νὰ πιάση ἀπὸ τὸ ἐλεύθερο μπράτσο της τὴ Μονίκ.

'Εκείνη βλέποντας τὸ χαζὸ ὕφος τοῦ Μπαρῶ, εἶπε μ' ἕνα τόνο κάπως ἱπποτικό:

— Μπᾶ; ξαναρθες, σύ; Κι' ἐγὼ πίστευα ὅτι εἶχες φύγει γιὰ πάντα!

— "Ισως νὰ ἦταν καλύτερα, εἶπε ὁ Ρολὰν μ' ἕνα τόνο συγκρατημένο.

Μιὰ λάμψις ὡστόσο πέρασε ἀπὸ τὰ μελαγχολικὰ μάτια του ἐνῶ συνεπλήρωνε μὲ ἀφέλεια:

— Κι' ὅμως εἶχα νὰ κάμω ἀκόμη κάτι ἐδῶ, κάτι νὰ δῶ...

Χωρὶς ν' ἀσχοληθῆ περισσότερο μαζί του, ἡ Μονὶκ πλησίασε στὸ μέρος ποὺ κάθονταν ἡ πυργοδέσποινα, ἡ 'Ελὲν καὶ ἡ μαρκησία ντὲ Σαγύ.

'Η τελευταία ἔσπευδε ἤδη μὲ μητρικὴ στοργὴ νὰ τακτοποιήση τὰ μαξιλάρια στὴ σαίζ-λὸγκ ποὺ προωρίζοταν γιὰ τὴ Μονὶκ, ἐνῶ ὁ Μισὲλ ἐξεδήλωνε ὅλη τὴν ἱκανοποίησί του, μ' ἕνα ὕφος ὅλο ἐνθουσιασμό:

— Θαυμάσια! 'Επὶ τέλους πετάχτηκαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀσχημοι ἐπίδεσμοι! Ξαναβρίσκω τὴ Μονίκ, τὴν ἀναγνωρίζω!

Σκυμμένος τώρα στὴ σαίζ-λὸγκ, ὅπου βοηθοῦσε τὴ νέα νὰ ξαπλώση, μὲ ὅλη τὴν προσοχὴ καὶ συγκινητικὴ λεπτότητα, ὑπὸ τὰ τρυφερὰ βλέμματα τῶν δύο ἡλικιωμένων κυριῶν, τὰ σκωπτικὰ τοῦ γιατροῦ καὶ τὰ ἐξαγριωμένα τῆς ὡραίας 'Ελὲν καὶ τοῦ Ρολὰν, μουρμούρισε ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς μελαχροινὲς μπούκλες ποὺ ἔπεφταν ἔξω. "Αλλὰ σοῦ ὁρκίζομαι ὅτι θὰ τὸ κάμω!

— Τρελλάθηκε τελείως! ἀκούστηκε νὰ λέη, πίσω ἀπ' τὴν Μονὶκ ἡ 'Ελὲν ποὺ ἐρχότανε

ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΠΑΡΑ ΝΑ ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ

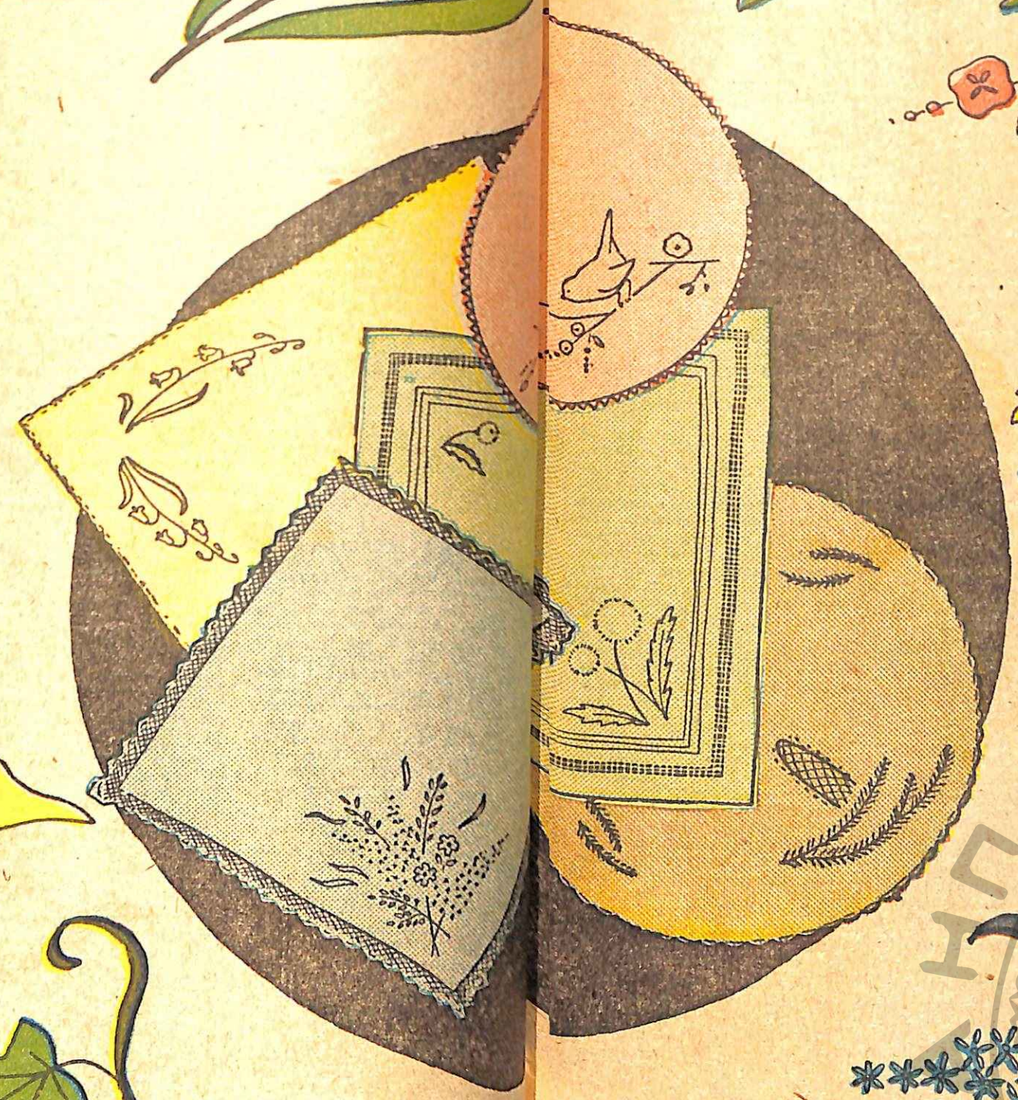

Πάντοτε χρειάζεται κάτι τὸ καινούργιο γιὰ νὰ κεντήσετε διάφορα εἴδη τοῦ σπιτικοῦ σας.

Διαλέξετε λοιπὸν κάτι ἀπὸ τὰ δυὸ μαξιλάρια καὶ πετσετάκια ἢ ἀπὸ τὰ χίλια δυὸ σχεδιάκια ἀπὸ λουλούδια, φυτὰ μὲ ζωηρὰ χρώματα ποὺ δημοσιεύουμε στὶς σελίδες μας.

Κεντῆστε τα μὲ ὅ,τι τρόπο θέλετε: Ἁπλικασιόν, πισοβελονιὰ μὲ χρωματιστὲς κλωστὲς ἢ ἄσπρο κέντημα. Ἀκόμη καὶ τὸ ἀζούρ μπορεῖτε νὰ τὸ κάνετε μὲ χρωματιστὴ κλωστή. Τὰ τελειώματα φεστόνι ἢ μπιμπίλες.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Τοπικές υπερλιπώσεις

Ένῶ στὸ ἀνδρικὸ σῶμα ὁ λιπώδης ἱστὸς εἶναι, ἐν σχέσει μὲ ὅ,τι συμβαίνει στὸ γυναικεῖο σῶμα, πολὺ λιγώτερο ἀνεπτυγμένος, στὴ γυναίκα τὸ ὑποδόριο λίπος παίζει ἕνα σημαντικώτατο ρόλο στὴν ὅλη ἐμφάνισι τῆς πλαστικῆς τοῦ κορμιοῦ της. Πραγματικὰ ὅλες αὐτὲς τὶς τόσο περιγραμμένες καί, ἂν θέλετε, ἐξυμνημένες ἐλλειψοειδεῖς καμπυλότητες τοῦ γυναικείου σώματος, ποὺ προσδίδουν στὰ μέλη του τὸ χαρακτηριστικὸ θέλγητρο τῆς θηλυκότητος, τὶς προετοιμάζει καὶ τὶς ἀξιοποιεῖ τὸ ἀνάλογα μὲ τὴν κάθε θέσι ἀναπτυσσόμενο λιπῶδες ὑπόστρωμα.

Σὲ πολλὲς ὅμως περιπτώσεις ἡ μοῖρα τῆς λιπώδους ἀξιοποίησεως τῆς θηλυκότητος ἀρχίζει καὶ παίζει κάποια ἄσχημα παιχνίδια πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ στὸ σῶμα τῆς γυναίκας. Ἔτσι ἀνευρίσκουμε τοπικὲς δύσμορφες ὑπερλιπώσεις ὅπως ἔξαφνα πίσω στὸν αὐχένα τῆς γυναίκας ἢ στὶς ἔσω ἐπιφάνειες τῶν γονάτων καὶ συχνὰ στὶς ἔξω ἐπιφάνειες τῶν μηρῶν. Οἱ ὑπερλιπώσεις αὐτὲς μποροῦν νὰ ἀποδωθοῦν στὴν καθιστικὴ ζωὴ ποὺ πέρασε ἐπὶ αἰῶνες ἡ Ἑλληνίδα κλεισμένη μέσα στὸ σπίτι. Ἡ ἐξασκούμενη ἔτσι πίεσις στὰ ἄνω καὶ πίσω μέρη τῶν μηρῶν ἀπὸ ἕνα συνεχὲς κάθισμα π. χ. μπρὸς στὸν ἀργαλειό, ἀνάγκαζε ἐπὶ αἰῶνες τὸ λιπῶδες στρῶμα ποὺ προωρίζονταν ν' ἀποδώσῃ μιὰν ἁρμονικὴ πλαστικὴ ὁλόγυρα ἀπὸ τὴν λεκάνη τοῦ γυναικείου σώματος, νὰ διαχωρίζεται ἔτσι συσσωρευόμενο πρὸς δυὸ ἀναγκαστικὲς κατευθύνσεις. Τὴ μία ψηλότερα πρὸς τὰ ἰσχία καὶ τὴν ἄλλη χαμηλότερα πρὸς τοὺς μηρούς. Ἔτσι ἀντὶ τοῦ ἁρμονικὰ κάμπυλωτοῦ περιγυρίσματος ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἔχουμε στὴν περιγραφὴ τῆς λεκάνης ἀπὸ τὴ μέση ἔως τὸ κάτω μέρος τῶν μηρῶν, ἀνευρίσκουμε πολὺ συχνὰ στὴ ράτσα μας ἐκεῖνον τὸν δυσμορφικὸ σχηματισμὸ τῶν δύο ἐξογκωμάτων, μὲ μιὰ ἐνδιάμεση κοιλότητα στὰ πλάγια τῆς λεκάνης, ὅπου ἀκριβῶς θἄπρεπε ἀντίθετα ν' ἀποκορυφώνεται ἡ καμπυλότης τῆς εὐγραμμης πλαστικῆς στὸ μέρος αὐτὸ τοῦ γυναικείου σώματος. Ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ ἐξογκώματα τὸ μὲν ἀνώτερο διαταράζει τὴν ἁρμονικὴ μετάβασι τῆς γυναικείας πλαστικῆς ἀπὸ τὴ μέση στὰ πλάγια τῶν λαγώνων. Τὸ δὲ κατώτερο διακόπτει κατὰ τὸν πιὸ ἀντιαισθητικὸ τρόπο τὴν ἀπαιτούμενη συνέχισι τῆς πλάγιας γραμμῆς τοῦ μηροῦ ἀπὸ τὸ γόνατο ἕως τὰ ἰσχία. Ἔτσι ὁ μηρὸς φαίνεται κοντὸς καὶ ἡ ὅλη κατασκευὴ τοῦ σώματος, ὅπως θὰ ἐλέγαμε, μακρόταλη.

Πῶς μποροῦμε τώρα νὰ καταπολεμήσουμε αὐτοὺς τοὺς ἀντιαισθητικοὺς σχηματισμοὺς τῶν τοπικῶν ὑπερλιπώσεων; Αὐτοὺς ποὺ ἦδη ἀνέφερα καθὼς καὶ ἄλλες τοπικὲς συσσωρεύσεις λίπους ποὺ παρατηροῦνται καὶ σ' ἄλλα μέρη ὅπως στὶς γάμπες, στοὺς βραχίονες, στὰ σφυρά.

Ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως σύμφωνα μὲ τὰ θεραπευτικὰ μέσα ποὺ διαθέτουμε μέσα στὸν παράγοντα τοῦ Χρόνου, μποροῦμε νὰ διαχωρίσουμε σὲ δύο κατηγορίες μελέτης τοῦ ζητήματός μας: 1ον) Τὴν προσπάθειά μας ποὺ θὰ ἀποσκοπῇ νὰ καλυτερέψῃ τὴν ὡς ἄνω περιγραφεῖσα κατάστασι τῶν τοπικῶν ὑπερλιπώσεων — καὶ ἰδίως αὐτῶν ποὺ παρατηροῦνται στὰ πλάγια τῆς λεκάνης — σὲ κάθε μιὰ γυναίκα συγκεκριμένα, καὶ 2ον) τὴν προσπάθειά μας ποὺ θὰ ἀπλώνεται ἀναγκαστικὰ μέσα στὸ μελλοντικὸ πέρασμα πολλῶν γενεῶν γυναικῶν καὶ ποὺ τελικὰ θὰ ἀποσκοπῇ ἔτσι στὴν ριζικὴ ἀπολύτρωσι τῆς πλαστικῆς τῆς Ἑλληνίδας ἀπὸ δυσμορφίες ποὺ ἀσφαλῶς δὲν θὰ ὑπῆρξαν πρωταρχικὰ σύμφυτες μὲ τὴ ράτσα της, ἀλλ' ἐπεσυνέδησαν σ' αὐτὴν ἀναγκαστικὰ καὶ κατέληξαν ν' ἀποχίνουν πιὰ κληρονομικὰ στοιχεῖα δυσμορφίας. Εἶναι φανερὸ ὅτι μὲ τὴ δεύτερη αὐτὴ κατηγορία τῆς ἐξετάσεως τοῦ θέματός μου εἰσέρχομαι σ' ἕνα γενικώτερο καί πολὺ σοβαρὸ θέμα καλλιγονίας γιὰ τὴν πλαστικὴ πιὰ τῶν μελλουσῶν γενεῶν, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιχειρήσω νὰ ἀναπτύξω περισσότερο στὸ σημερινὸ δημοσίευμα. Ἔτσι θὰ περιορισθῶ τώρα μὲ τὸ νὰ σᾶς ἀπαριθμήσω τὰ μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτουμε γιὰ νὰ προσπαθήσουμε νὰ ἐξαλείψουμε ἀπὸ τὸ γυναικεῖο σῶμα τὶς δυσμορφικὲς συσσωρεύσεις λίπους ποὺ ἀνέφερα, ὅταν ἤδη αὐτὲς θὰ ἔχουν σχηματισθῆ σὲ κάθε συγκεκριμένη περίπτωσι.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἔχουν προταθῆ κατὰ καιροὺς, καὶ θαρραλεώτατα διαφημισθῆ, πάρα πολλὰ ἀντίδοτα κατὰ τοῦ κακοῦ τῶν τοπικῶν ὑπερλιπώσεων. Ἐφάνταστα μηχανήματα καὶ μαγικὰ ὑγρά.

Δυστυχῶς, ἀγαπητές μου ἀναγνῶστριες, συνεπῆς πρὸς τὴν ὑπόσχεσι ποὺ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ σᾶς ἔδωσα, δὲν θὰ μπορέσω νὰ σᾶς ἐνθαρρύνω σὲ εὐχαριστήσεις ποὺ πιθανὸν ν' ἀποδίδῃ σὲ μερικὲς ἀπὸ σᾶς ἡ ἀσκοπη διασπάθισις οἰκονομικῶν περισσευμάτων. Ἀπὸ τὰ προτεινόμενα μηχανικὰ μέσα μόνο ἕνα ἔρχεται σὲ ἀξιόλογη γραμμὴ γιὰ νὰ ἀναφερθῆ: Λύτο εἶναι ἡ μὲ ὁποιοδήποτε σοβαρὸ τρόπο τοπικὴ μάλαξις. Μὲ τὸ χέρι, μὲ τὸν κύλινδρο τοῦ μασάζ, ἢ μὲ τὸ λουρὶ ποὺ κινεῖται ταχύτατα μὲ ἠλεκτρισμό. Στὸ Θεραπευτήριο καταγράφονται συχνότατα τὰ ἀποτελέσματα τῆς μετριάσεως ἐξαφνα τῆς περιφέρειας στὰ ἰσχία ἢ στοὺς γλουτοὺς κατὰ τρία, πέντε ἢ καὶ περισσότερα ἑκατοστόμετρα, ὕστερα ἀπὸ 20 ἕως 30 θεραπεῖες μὲ τὸ λουρὶ γιὰ ὅσες ἀπὸ σᾶς, γιὰ οἱονδήποτε λόγο δὲν θὰ μποροῦν νὰ ὑποβληθοῦν σ' αὐτὴ τὴ θεραπεία, οἱ ἐπαγγελιημμένες μαλάξεις καὶ κτυπήματα τῶν μερῶν τῶν τοπικῶν ὑπερλιπώσεων, μὲ τὸ χέρι ἢ καλύτερα μὲ τὸν εἰδικὸ κύλινδρο, μὲ τὶς ἐντοῦζες ἀπὸ καουτσούκ, θὰ δώσουν μὲ τὸ χρόνο ἀσφαλῆ καὶ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Γιὰ τὴν ὡς ἄνω θεραπεία πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας τὰ ἑξῆς: Πρῶτα θὰ ζυγισθῆτε γιὰ νὰ ξέρετε μὲ τυχὸν παρουσιάζετε ἐκτὸς ἀπὸ τὶς τοπικὲς ὑπερλιπώσεις καὶ μιὰ γενικὴ παχυσαρκία. Ὁπόταν πολλὲς φορὲς μαζὶ μὲ τὸ ἀνάλογο γενικὸ ἀδυνάτισμα θὰ ὑποχωρήσουν καὶ οἱ τοπικὲς ὑπερλιπώσεις. Ἐφ' ὅσον αὐτὲς δὲν ὑποχωροῦν τότε φυσικὰ συνεχίζετε ἐπὶ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα μὲ τὶς τοπικὲς μαλάξεις καὶ μὲ συνεχιζόμενα τοπικὰ κτυπήματα, μέχρις ὅτου ἐπιτύχετε κάθε ἀποτέλεσμα ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχετε μὲ αὐτὰ τὰ μέσα. Φυσικὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν πρέπει νὰ σᾶς διαφεύγῃ ὅτι ἀποτελέσματα θὰ ἔχετε ἐφ' ὅσον οἱ τοπικὲς προεξοχὲς τοῦ σώματος, καὶ ἰδιαίτερα στὰ ἰσχία καὶ στὰ πλάγια τῆς λεκάνης, ὀφείλονται σὲ τοπικὴ ἄθροισι λίπους καὶ ὄχι σὲ προεξοχὲς τῶν ὀστῶν. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ εἰδικὰ γιὰ τὶς γάμπες ὅταν ἡ ὑπερβολικὴ προεξοχὴ τῆς γαστροκνημίας ὀφείλεται σὲ λίπος καὶ ὄχι σὲ ὑπερτροφικοὺς μῦς. Μαζὶ μὲ τὰ ὡς ἄνω ἀποτελεσματικὰ μέσα καὶ ἀφοῦ προηγούμενα διαρρυθμίσετε τὸ ὁλικὸ ἔαρος σας, μπορεῖτε νὰ συνδυάσετε γυμναστικὲς κινήσεις μὲ τοπικὲς ἐπιδράσεις σὰν αὐτὲς ποὺ ἀνέφερα στὸ τέλος τῶν δημοσιευμάτων γιὰ τὴν καταπολέμησι τῆς παχυσαρκίας. Ἐπίσης μπορεῖτε νὰ συνδυάσετε τοπικὰ θερμὰ ἐπιθέματα, ὅσο τὰ δέχεσθε θερμότερα, καὶ ὅσην ὥρα διαθέτετε περισσότερο. Ἕνα πρακτικώτατο μέσο γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα εἶναι ἡ ἠλεκτρικὴ θερμοφόρος. Οἱ τοπικὲς συνθλίψεις καὶ ἡ τοπικὴ αὔξησις τῆς θερμοκρασίας, μὲ ὁποιοδήποτε ἀποτελεσματικὸ τρόπο ἐπιτυγχανόμενα, βοηθοῦν πολὺ ἱκανοποιητικὰ στὴν ἀπορρόφησι τοῦ ἀντιαισθητικὰ κατὰ τόπους συσσωρευμένου λίπους

Καὶ αὐτὰ ὡς πρὸς τὰ μηχανικὰ μέσα, μαλάξεις, γυμναστικὴ ἄσκησι τῆς τοπικῆς θερμότητος πρὸς τὰ διάφορα ὑγρά, τὰ ὁποῖα ὑπόσχονται τοπικὲς ἀπισχνύνσεις μονολεκτικὰ καὶ κατηγορηματικὰς προειδοποιῶ ὅτι πρόκειται περὶ καθαρῶν οὐτοπιῶν.

Στὶς περιπτώσεις τώρα παρ' ὅ,τι δοκιμάσαμε ὅλα τὰ ἄνω μηχανικὰ μέσα, παρ' ὅτι ἐδυνατίσαμε γενικὰ ἀκόμα καὶ κάτω ἀπὸ τὸ κανονικὸ βάρος μας, τούτοις δὲν παρατηροῦμε καμμιὰ σημαντικὴ ὑποχώρησι τῆς τοπικῆς ὑπερλιπώσεως, τότε δὲν μᾶς ἀπομένει παρὰ ἕνα ἀσφαλὲς μέσο ἐγχείρησις. Μέσο ἐξέσου κατὰ δυσπανηρό, ἀλλὰ τελείως ἀσφαλὲς σήμερα μὲ τὶς προόδους τῆς αἰσθητικῆς χειρουργικῆς. Τὶς περισσότερες φορὲς ἡ ἐγχείρησις γίνεται μὲ τοπικὴ ἀναισθησία καὶ εἶναι τελείως ἀνώδυνη. Ἀπὸ χειρουργοὺς ἀποδεδειραμένου χειρουργοῦ ἀποδίδεται ὅλη τὴν ἐπιζητούμενη ἁρμονία στὸ σῶμα. Δὲν καταλείπει δὲ χαρακτῆρες στὶς νεώτερες ἐξελίξεις τῆς χειρουργικῆς τῆς συρραφῆς, καμμιὰ ἀντιαισθητικὴ γραμμὴ ραμμάτος ἢ κάτι τέτοιο ἄλλοτε. Εἶναι δὲ πιὰ ἀποδεδειγμένα προτιμότερο νὰ ὑπάρχῃ μιὰ λεπτότατη καὶ ὁμαλὴ οὐλή, παρὰ στὶς περισσότερες φορὲς καταλήγει νὰ μὴ διακρίνεται καθόλου, παρὰ νὰ ὑπάρχῃ τὸ ἀντιαισθητικὸ ἐξόγκωμα. Ἔτσι τώρα χάρις στὴν αἰσθητικὴ χειρουργικὴ μποροῦμε σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις κυριολεκτικὰ νὰ ξαναγεννηθοῦμε μὲ ἕνα καινούργιο σῶμα. Ἀρκεῖ νὰ μὴ συνεπαρχουν ἐλαττώματα πλαστικῆς προερχόμενα ἀπὸ ἀκανόνιστο συνολετό καὶ ἀπὸ ἀντιαισθητικὲς ὑπερτροφίες τῶν μυῶν. Ἔτσι μποροῦμε κάλλιστα νὰ ἐξαλείψουμε τὸ λάθος τοῦ διπλοῦ σαγωνιοῦ, τὶς ὑπερλιπώσεις στὰ μπράτσα, στὰ ἰσχία στοὺς μηροὺς, στὶς γάμπες, στὰ σφυρά. Ὅπως ἐξ ἄλλου χρησιμοποιοῦμε στὴν αἰσθητικὴ χειρουργικὴ μποροῦμε νὰ ἐξαλείψουμε καὶ τὶς ἀπὸ στω ἄνευ λίπους πτώσεις τῶν μαστῶν, τὰ ξεχειλώματα τοῦ δέρματος στὰ μπράτσα καὶ στὴν κοιλιά.

Συχνότατα σὲ δημοσιεύματα διαφημίσεις σὲ ξένα περιοδικὰ καθὼς καὶ σὲ κατὰ πιστὴ προσοχὴ ἀντιγραφές τους, δικά μας δημοσιεύματα, θὰ ἔχετε δῆ νὰ συγχίζεται τελείως τὶς φυσιολογικὲς παχυσαρκίες ὅπως καὶ τὶς ἀπὸ κληρονομικὲς προελεύσεις τοπικὲς ὑπερλιπώσεις μὲ μιὰ πάθησι τοῦ ὀργανισμοῦ ποὺ γαλλικὰ ὀνομάζεται «σελλυλίτ» ἢ ὅπως θὰ μεταφραζόταν μὲ ἑλληνικὰ «ὑπερκυττάρωσις», νοώντας τὴν σχεδὸν παθολογικὴ αὔξησι τῶν λιπωδῶν κυττάρων. Κατὰ τὴν πάθησι αὐτὴ παρατηρεῖται μιὰ διείσδυσις λιπωδῶν κυττάρων παντοῦ κάτω ἀπὸ τὸ δέρμα καὶ ὑπερβολικὴ αὔξησις ἔτσι πώδους ἱστοῦ. Κατὰ τὴν περίπτωσι ὅμως αὐτὴ πρέπει νὰ παρατροῦνται καὶ παθολογικὲς ἐξαλείωσεις τῶν λιπωδῶν κυττάρων, ἄλλως δὲν θὰ πρόκειται πραγματικὰ γιὰ τὴν πάθησι αὐτή. Τὰ ἐν λόγω δημοσιεύματα ἀρέσκονται καὶ φαίνεται νὰ συγχίζουν τὰ πράματα γιὰ καθαροὺς ἐντυπωσιασμοὺς λόγους. Εἶναι εὔκολο στὸν εἰδικὸ αἰσθητικὸ ἰατρὸ νὰ διαστέλλῃ τὶς περιπτώσεις καὶ νὰ προχωρῇ ἀναλόγα στὴν κατάλληλη θεραπεία.

Στὸ ἑπόμενο, μαζὶ μὲ τὶς ἀπαντήσεις θὰ δημοσιευθοῦν καὶ εἰκόνες σχετικὲς μὲ τὸ σημερινὸ δημοσιεύμα, γιὰ μιὰ καλύτερη σχετικὴ κατατόπισι τῶν ἀναγνωστριῶν.

ΤΟΝΥ ΜΠΡΑΤΣΟΥ-ΓΙΑΝΝΗΣ
Διευθύντρια τοῦ Φυσιοθεραπευτικοῦ Τμήματος τοῦ Αἰσθητικοῦ καὶ Χειρουργικοῦ Θεραπευτηρίου «Ἀθηνᾶ»
Γιάν Σμὰτς 39

Μέσα στὸ ἴδιο ἐπουλτεράκωσο

οἱ ἀλλαγὲς τοῦ καιροῦ, τώρα τὸ φθινόπωρο, εἶναι τόσο συχνές, ὥστε νἄχουν μιὰ καταστρεπτικὴ ἐπίδρασι στὴν ἐπιδερμίδα τοῦ προσώπου σας.

● Γιὰ νὰ τὴν προφυλάξετε καὶ νὰ κρατήσετε πάντοτε ἕνα δέρμα νεανικὸ καὶ ἁπαλὸ σὰν βελοῦδο, χρησιμοποιῆστε, ὅπως κάνουν χιλιάδες γυναῖκες αὐτὴν τὴν ἐποχή, τὴν προστατευτικὴ Κρέμα - Λανολίνη "ΜΕΛΠΑΝ,,,

● Μία καθημερινὴ ἐπάλειψις πρὸ τοῦ περιπάτου σας καὶ ἕνα βραδυνὸ «μασάζ» μὲ Λανολίνη "ΜΕΛΠΑΝ,, θὰ σᾶς δώσουν μιὰ ἐπιδερμίδα ἁπαλαγμένη ἀπὸ ρυτίδες καὶ πόρους.

● Προσέχετε τὶς ἀπομιμήσεις.

ΝΤΙΒΑΝΙ-ΚΡΕΒΑΤΙ

Η ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙ ΣΤΕΓΗΣ ΕΓΙΝΕ ΑΙΤΙΑ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ ΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΥΤΟ ΕΠΙΠΛΟ ΠΟΥ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΕΙ ΚΑΤΑ ΠΟΛΥ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Τὴ σημερινὴ ἐποχὴ δὲν εἶναι πάντοτε εὔκολο σ' ἕνα νέο ἀνδρόγυνο νὰ νοικιάσῃ ὁλόκληρο σπίτι. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ στενοχωρῆται γι' αὐτό, γιατὶ μπορεῖ νὰ βολευτῇ μιὰ χαρὰ σ' ἕνα ἢ δυὸ δωμάτια.

Βέβαια μιὰ κρεβατοκάμαρα μὲ κρεβάτι κ.τ.λ. θἄταν πολυτέλεια καὶ σπατάλη χώρου. Μὰ μποροῦμε νὰ κάνουμε καὶ χωρὶς αὐτή. Τὸ ντιβάνι — κρεβάτι ἔχει γίνει τόσο μοντέρνο καὶ ἔχει τόσο τελειοποιηθῆ, ποὺ ἐκθρονίζει σιγὰ-σιγὰ τὸν πρόγονό του, τὸ κρεβάτι.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας τὸ ντιβάνι — κρεβάτι εἶναι ἕνα ἰδανικὸ εἶδος καθίσματος, ποὺ ὁμορφαίνει τὸ δωμάτιο, ἐνῶ τὴ νύχτα γίνεται ἕνα ὡραῖο κρεβάτι.

Ὡρισμένες ἀντιρρήσεις, ὅτι π.χ. τὸ ντιβάνι δὲν εἶναι τόσο ἀναπαυτικό, ὅπως τὸ κρεβάτι, ὅτι οἱ σοῦστες του δὲν εἶναι τόσο ἐλαστικές, ὅτι ἡ τοποθέτησι τῶν σεντονιῶν εἶναι ἕνα ἄλυτο ζήτημα, δὲν εἶναι πιὰ ὑπολογίσιμες.

Γιὰ τὶς κουβέρτες, τὰ σεντόνια κ.τ.λ. ὑπάρχει τὶς περισσότερες φορὲς ἕνα συρτάρι, μακρὺ καὶ πλατὺ ὅπως τὸ ντιβάνι, ποὺ μπορεῖ ν' ἀνοιγοκλείνῃ. Ἂν δὲν ἀνοιγοκλείνῃ, τότε σηκώνετε τὰ ταπετσαρισμένα μαξιλάρια τοῦ ντιβανιοῦ καὶ κάτω ἀπ' αὐτὰ ὑπάρχει ὁ κενὸς χῶρος, ὅπου μπαίνουν τὰ σκεπάσματα.

Ἂν ἔχετε σομιέ, μπορεῖτε νὰ φτιάσετε μόνες σας ἕνα ντιβάνι, ἀρκεῖ νὰ τοῦ προσθέσετε τέσσερα πόδια. Οἱ κουβέρτες μποροῦν τὴν ἡμέρα νὰ τυλιχτοῦν σὲ ρολὰ καὶ νὰ τοποθετηθοῦν κατὰ μῆκος καὶ στὶς δύο μικρὲς πλευρὲς τοῦ ντιβανιοῦ ποὺ πάνω του ν' ἁπλωθῆ ἕνα σκέπασμα.

Πρακτικὸ εἶναι ἐπίσης νὰ τοποθετήσουμε στὶς τρεῖς πλευρὲς τοῦ ντιβανιοῦ αὐτοῦ ἕνα πλατὺ ράφι, ποὺ μὲ κατάλληλη διαρρύθμισι μπορεῖ νὰ κρύβῃ τὰ σκεπάσματα τοῦ κρεβατιοῦ, τὴν ἡμέρα.

Ἕνα ἀκόμη προτέρημα τοῦ ντιβανιοῦ — κρεβατιοῦ εἶναι ὅτι μπορεῖ νὰ τοποθετηθῆ στὶς γωνίες ἢ τὰ κουφώματα τῶν τοίχων, ὅπου δὲ θὰ μπορέσουν νὰ χωρέσουν τὰ μεγαλύτερα ἔπιπλα.

Κι' ὄχι μονάχα τὸ κρεβάτι μὰ καὶ τὸν παλιὸ καναπὲ ἐξετόπισε τὸ ντιβάνι. Τὸ μοντέρνο σχῆμα του, ἡ πλατειὰ ἀναπαυτικὴ ἐπιφάνειά του, εἶναι γιὰ κάθισμα τὸ ἴδιο ἰδανικὸ ὅπως καὶ ὁ σκληροτάπετσαρισμένος καναπὲς τῆς γιαγιᾶς μας.

Τὸ διπλὸ ντιβάνι — κρεβάτι μπορεῖ τὴν ἡμέρα νὰ συμπτυχθῆ σὲ καναπὲ ἐνῶ τὴ νύχτα παρέχει ἀρκετὸ χῶρο γιὰ δύο ἄτομα. Καὶ ὄχι μονάχα ἄνετο εἶναι τὸ ντιβάνι, ἀλλὰ καὶ φθηνότερο ἀπὸ ἕνα κρεβάτι, ἐνῶ ἐκπληρώνει τὸν ἴδιο σκοπό.

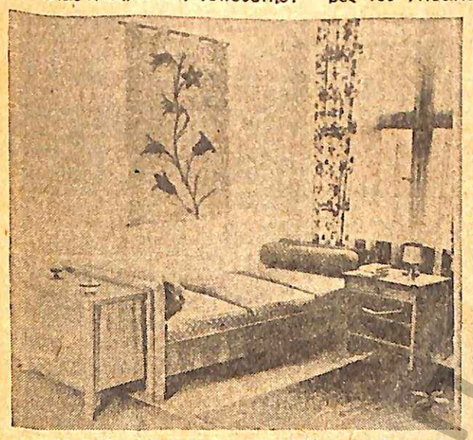

Ἀπὸ ἕνα ὁμορφοταπετσαρισμένο στρῶμα σὲ φρίας κομμάτια γίνεται μὲ λίγα ἔξοδα ἕνα κομψὸ ντιβάνι—κρεβάτι.

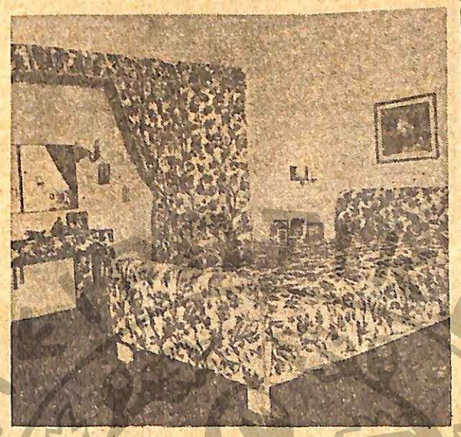

Ἡ κρεβατοκάμαρα μετατρέπεται σ' ἕνα εὐχάριστο δωμάτιο διαμονῆς, μόλις πέσῃ ἡ κουρτίνα τοῦ νιτρῆρα.

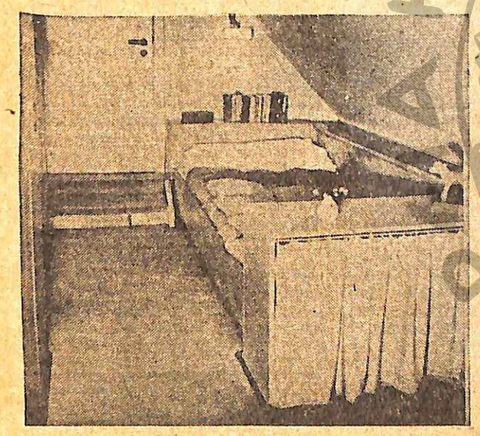

Στὴ στιγμὴ τὸ ντιβάνι αὐτὸ γίνεται κρεβάτι. Τὸ ράφι στὰ πόδια του, κρύβει τὴν ἡμέρα κουβέρτες καὶ σεντόνια.

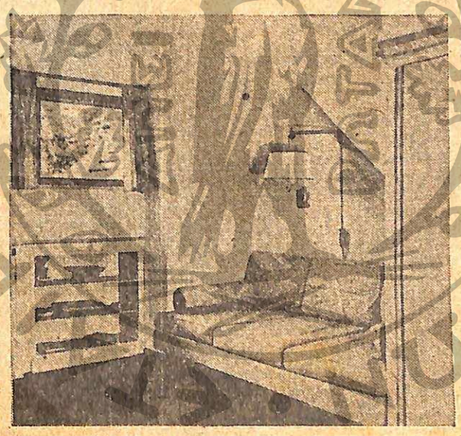

Τὸ ντιβάνι—κρεβάτι μπορεῖ νὰ τοποθετηθῆ εὐπόλα σὲ γωνίες καὶ στὰ κουφώματα τῶν τοίχων.

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ

μὲ τὶς 20 βαλίτσες

Ποιὸς θὰ τὸ πίστευε! Εἴτε ξεκουράζεστε στὸ κτῆμα της «Μαριάνα Φάρμ», στὸ Κονέκτικουτ, εἴτε ταξιδεύει, ἡ περίφημη μαύρη καλλιτέχνις, ἡ Μάριαν Ἄντερσον δὲν ἔχει Ἰδιαίτερη ὑπηρέτρια; Γιατί; Κανεὶς δὲν ἔξέρει, ὅλοι ὅμως γνωρίζουν πῶς ἡ Ἄντερσον δὲν τὸ κάνει γιὰ λόγους οἰκονομίας!

Μονάχα οἱ διάφορες τουρνὲ ἀπέφεραν στὴ Μάριαν Ἄντερσον ἀπὸ τὸ 1939 ἕως σήμερα 265.000 δολλάρια, δηλ. περὶ τὰ 4 δισεκατομμύρια σημερινὲς δραχμὲς τὸ χρόνο... Κερδίζει ἐπίσης 4000 δολλάρια (45 ἑκατομμύρια σημερινὲς δραχμὲς) γιὰ κάθε κοντσέρτο μιᾶς ὥρας ποὺ δίνει ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο. Καὶ τί νὰ πῇ κανεὶς γιὰ τὰ ἔσοδά της ἀπὸ τοὺς δίσκους; Μονάχα ὁ δίσκος της, τὸ "Ἄβε Μαρία" τοῦ Σοῦμπερτ πουλήθηκε πάνω ἀπὸ τριακόσιες χιλιάδες φορὲς καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ πουλιέται.

Ἡ μαύρη καλλιτέχνις κερδίζει τόσα χρήματα ὥστε ἀπεφάσισε, πολὺ φρόνιμα, νὰ μὴ δίνῃ περισσότερα ἀπὸ ἑξήντα κοντσέρτα κάθε σαιζόν, ποὺ τῆς ἀποφέρουν ἀφάνταστα ποσά.

Πῶς διαχειρίζεται τόσα χρήματα; Τὸ μόνο ποὺ εἶναι γνωστὸ εἶναι ὅτι βοηθεῖ τὴ μητέρα της, τὶς δυὸ ἀδερφές της καὶ ἕναν ἀνεψιό.

Κανεὶς δὲν γνωρίζει, ἐπίσης, τὴν ἀκριβῆ της ἡλικία. Εἶναι γνωστὸ ἡ ἐπέτειος τῶν γενεθλίων της (27 Φεβρουαρίου) ὄχι ὅμως καὶ ἡ ἀκριβὴς χρονολογία. Οἱ ἀδιάκριτοι Ἀμερικανοὶ δημοσιογράφοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ Μάριαν Ἄντερσον γεννήθηκε στὰ 1902.

Ὅλοι τὴ λένε Μίς, ἀλλὰ ἡ Μάριαν παντρεύτηκε στὰ 1943 μὲ ἕνα λευκό, τὸν Ἀμερικανὸ ἀρχιτέκτονα Ὀρφέα Φίστερ. Δὲν τοὺς βλέπουν ποτὲ μαζί, παρὰ μονάχα στὸ σπίτι.

Ἡ Μάριαν Ἄντερσον δὲν πηγαίνει ποτὲ σὲ ξενοδοχεῖα προωρισμένα γιὰ τοὺς λευκοὺς στὴν Ἀμερική. Ἐκδικεῖται ὅμως τοὺς Ἀμερικανοὺς μὲ τὶς φυλετικές τους προλήψεις ἔχοντας λευκὸ σύζυγο...

Ὑπῆρξε μιὰ ἐποχή, ποὺ γιὰ νὰ ταξιδέψῃ ἡ Μάριαν Ἄντερσον, θεωροῦσε ἀπαραίτητο νὰ κουβαλήσῃ μαζί της εἴκοσι μεγάλες βαλίτσες, ἕνα ραδιογραμμόφωνο, ἕνα μικρὸ μηχάνημα καταγραφῆς τοῦ ἤχου σὲ δίσκους, μιὰ κινηματογραφικὴ μηχανή, δυὸ φωτογραφικὲς μηχανές, μιὰ ραπτομηχανή, μιὰ γραφομηχανὴ καὶ μιὰ σειρὰ ἀπὸ σκεῦη κουζίνας...

Τελευταῖα ὡστόσο, ἡ Ἄντερσον δέχθηκε νὰ περιορίσῃ τὰ μπαγκάζια της σὲ ἑπτὰ βαλίτσες, ἕνα ραδιόφωνο, τὴ ραπτομηχανὴ καὶ τὴ γραφομηχανή. Ὅταν ἀλλάζῃ τόπο διαμονῆς, ἔχει τὴ μανία νὰ φτιάχνῃ κουρτίνες, καλύμματα γιὰ τὶς πολυθρόνες, ἀκόμη καὶ φορέματα.

Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὰ ποτίνει πάντα μαζί της καὶ ἕνα εἶδος σάκκου σὲ χρῶμα πράσινο, ὅπου μπαίνει μέσα γιὰ νὰ κοιμηθῆ στὰ ταξίδια, ἐπειδὴ φοβεῖται τὰ ρεύματα τοῦ ἀέρος στὰ βαγκὸν-λί.

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Οἱ πιὸ παλιοὶ ζωγράφοι

Σίγουρα θὰ νομίζετε πὼς τὸ ὅλογο αὐτὸ τὸ ζωγράφισε κάποιο παιδάκι, κι' ὅμως ἔχει γίνει ἀπὸ καλλιτέχνη. Μάλιστα ἀπὸ καλλιτέχνη προϊστορικῶν χρόνων. Τὸ βλέπουμε σχεδιασμένο στοὺς τοίχους τῶν σπηλαίων τῆς παλαιολιθικῆς ἐποχῆς, δηλαδὴ 20.000 χρόνια πρὸ Χριστοῦ, κι' εἶναι φτιαγμένο μὲ μαῦρο χρῶμα.

Εἶναι τὸ σημερινὸ ἄγριο ἀσιατικὸ ἄλογο.

Τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου

Θὰ ἔχετε ἀκούσει νὰ μιλοῦν γιὰ τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου. Ξέρετε ὅμως ποιὰ εἶναι ἡ ἱστορία τους; Διαβάστε λοιπὸν νὰ τὰ μάθετε.

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΥ ΔΙΟΣ: Ἕνα τεράστιο γρυσελεφάντινο ἔργο, ποὺ τὸ ἔφτιαξε ὁ μεγαλύτερος καλλιτέχνης τῆς ἀρχαιότητος, ὁ Φειδίας.

2) ΟΙ ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ: Οἱ πυραμίδες, τὸ μόνο ἀπὸ τὰ ἑπτὰ θαύματα ποὺ σώζεται, ἦταν οἱ βασιλικοὶ τάφοι τῶν Αἰγυπτίων. Ἡ μεγαλύτερη πυραμίδα ποὺ κατεσκευάσθη ἀπὸ τὸν βασιλέα Χέοπα, ἔχει ὕψος 138 μέτρα καὶ ἡ κάθε πλευρὰ 226 μ.

3) ΚΡΕΜΑΣΤΟΙ ΚΗΠΟΙ ΤΗΣ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ: Ἡ πόλις Βαβυλὼν ἦτανε κτισμένη στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτη, κοντὰ στὴ σημερινὴ Βαγδάτη. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα, ἦτανε ὀνομαστὴ γιὰ τοὺς περίφημους κρεμαστοὺς κήπους ποὺ εἶχε στὸ παλάτι του ὁ βασιλιὰς Ναβουχοδονόσωρ.

4) Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ: Ὁ περίφημος αὐτὸς ναὸς ἦτανε στὴν Ἔφεσο, ἀρχαία πόλι τῆς Ἰωνίας, ἀπέναντι στὴ Σάμο. Ἦτανε ἀφιερωμένος στὴν Ἐφεσία Ἄρτεμι, προστάτιδα τῆς εὐφορίας. Τὸ ναὸ αὐτὸν ἐπυρπόλησε τὸ 356 π. Χ. ὁ Ἡρόστρατος.

5) Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΜΑΥΣΩΛΟΥ: Ὁ βασιλιὰς τῆς Καρίας Μαύσωλος, λίγα χρόνια πρὸτοῦ πεθάνη, ἄρχισε νὰ χτίζη ἕνα περίφημο ἐπιτάφιο μνημεῖο σὲ σχῆμα ναοῦ. Ἀπὸ τότε ὅλα τὰ μνημεῖα ὀνομάζονται μαυσωλεῖα.

6) Ο ΚΟΛΟΣΣΟΣ: Ὁ «Κολοσσὸς» ἦτανε ἕνα ἄγαλμα ὑπερφυσικοῦ μεγέθους, ποὺ τὸ ἔστησαν οἱ Ρόδιοι στὸ λιμάνι τους πρὸς τιμὴν τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος.

7) ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ: Ὁ Λαβύρινθος ἦταν ἕνα τεράστιο οἰκοδόμημα στὴν Κρήτη, μὲ πολύπλοκους διαδρόμους. Ὅποιος ἔμπαινε μέσα χανότανε, γιατὶ δὲν μποροῦσε νὰ βρῆ τὴν ἔξοδο. Ἐκεῖ μέσα βρισκόταν ὁ Μινώταυρος ποὺ τὸν σκότωσε ὁ Θησέας.

Προσευχή

Τὸ πρωῒ μόλις ξυπνήσω
μέσ' τὴ μέρα τὴ χρυσῆ
νοιώθω πάντα τὴ σκιά Σου
καὶ Σοῦ ὑψώνω προσευχή.

*

Σὰν βρῶ κάποια δυσκολία
στὴ δουλειὰ τὴ σχολική,
νοιώθω τὴ βοήθειά Σου
καὶ Σοῦ ὑψώνω προσευχή.

*

Μέσ' τὴ σκοτεινιὰ τῆς νύχτας,
σὰν ὁ ἥλιος πιὰ χαθῆ,
νοιώθω ἐδῶ τὴ συντροφιά Σου
καὶ Σοῦ ὑψώνω προσευχή.

Μ. ΕΔΕΛΣΤΑΙΝ

Ζωγραφική

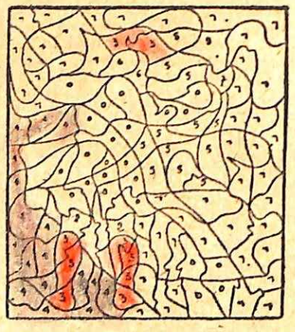

Στερεώσετε ἕνα διαφανὲς χαρτὶ ἐπάνω στὸ σχέδιο καὶ χρωματίσετε τὰ μέρη τῆς εἰκόνας.

Ὅπου βλέπετε:
1 μὲ μπλέ,
2 μὲ πράσινο,
3 μὲ κόκκινο,
4 μὲ βιολετί,
5 μὲ πορτοκαλί,
6 μὲ κίτρινο,
7 μὲ ρόζ.

Τὰ μέρη ποὺ ἔχουν 0 θὰ μείνουν λευκά.

*

Οἱ μεγαλύτεροι ποταμοὶ τῆς γῆς

Ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Γῆς εἶναι ὁ Μισισιπῆς, ὁ ὁποῖος ἔχει μῆκος 6530 χιλιόμετρα. Ἔπειτα ἔρχεται ὁ Νεῖλος μὲ μῆκος 5.740 χλμ. Ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Ἀσίας εἶναι ὁ Γιάγκ Τσὲ Κιάγκ, μήκους 5080 χλμ., τῆς Εὐρώπης δὲ ὁ Βόλγας, μήκους 3.688 χλμ. καὶ ὁ Δούναβις 2.770 χλμ.

*

ΧΑΡΙΝ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ

— Πῶς πάει τὸ πλέξιμο, Λολότα; Ποῦ βρίσκεσαι τώρα;...

— Στὴ δεύτερη κάλτσα, μαμά...

— Καὶ ποῦ εἶναι ἡ πρώτη;

— Ἄρχισα ἀπὸ τὴ δεύτερη, μαμά...

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Ἡ καλὴ γιαγιὰ καὶ οἱ γάτες

Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρό, μιὰ καλὴ γερόντισσα πήγαινε σὲ κάποια δουλειά. Καθὼς περπάταγε, ἀφαιρέθηκε νὰ σκέπτεται τὸ χειμῶνα ποὺ ἄρχιζε καὶ τὰ σχισμένα ροῦχα της κι' ἔχασε τὸ δρόμο της. Ξαφνικὰ βρέθηκε σὲ μιὰ πλατειὰ στράτα, ποὺ δὲν τὴν εἶχε ξαναδῆ. Τί νὰ κάνη; Σκέφτηκε νὰ ρωτήση καμμιὰ νοικοκυρὰ νὰ τῆς δείξη τὸ δρόμο καὶ καθὼς εἶδε ἐμπρός της ἕνα μεγάλο σπίτι χτύπησε τὴν πόρτα του.

Ἄνοιξε ἡ πόρτα κι' ἡ γριοὺλα ἀνέβηκε τὴ σκάλα καὶ βρέθηκε σ' ἕνα μεγάλο δωμάτιο. Κυττάει, καὶ τί νὰ δῆ: γύρω τριγύρω ἦτανε στημένοι ἀργαλειοὶ καὶ μασουρίστρες καὶ σὰν καλὲς νοικοκυρές, ὑφαίναν καὶ ξυφαίναν γάτες! Μόλις εἴδανε οἱ γάτες τὴ γριοὺλα, σταμάτησαν τὴ δουλειὰ καὶ κάρφωσαν ἐπάνω της τὰ λαμπερά τους μάτια.

— Μπά, Χριστὸς κοντά τους! εἶπε ἡ γριοὺλα, ψί, ψί, ψί... νοικοκυροῦλες! Σὰν ποιος νὰ τὶς ἔμαθε νὰ δουλεύουν; Ποῦ νάναι ἡ κυρά τους;

Μιὰ ἀπ' τὶς γάτες τότε πήδηξε κοντά της καὶ τὴ χάϊδεψε:

—Μὰ σύ, τί ζητᾶς, καλὴ κυρούλα;

—Μπά, μπά, μιλᾶτε κιόλας; Ἔχασα, γατούλα μου, τὸ δρόμο. Ποῦ εἶναι ἡ κυρά σας;

—Ἔλα στὸ πάνω πάτωμα νὰ δῆς τὴν κυρά.

Μὰ κι' ἡ κυρὰ γάτα ἦτανε καὶ καθόταν ξαπλωμένη ἀρχοντικὰ πάνω σ' ἕνα παχὺ χαλί. Μόλις εἶδε τὴ γιαγιά, τὴν καλοδέχτηκε.

—Νιάου! Καλῶς τὴν κυρούλα! Κάθησε! Κοπέλλες, φέρετε νὰ κεράσωμε τὴν κυρούλα!

Καὶ φέρνουν δίσκο μὲ χίλια κεράσματα. Τί μπριτζόλες, τί ψαράκια τηγανητά, γλυκό!...

Τρώει ἡ γριοὺλα, εὔχεται μὲ τὴν καρδιά της καὶ σηκώνεται νὰ φύγη.

—Κάθησε, μὴ φύγης, ὡς ποὺ νάρθη ὁ Τσελεμπῆς, τῆς λέει ἡ γάτα. Ὡς νάρθη θὰ σοῦ πῶ καὶ παραμύθι...

Ἔρχεται καμμιὰ φορὰ ὁ Τσελεμπῆς. Ἦταν ἕνας γάτος, μὰ τί γάτος! Θρεμμένος γάταρος, ὡραῖος ποὺ τὸν ἔφερναν ἀπ' τὰ κεραμίδια τέσσερες ἄλλοι γάτοι στὶς ράχες τους! Πήδηξε σβέλτα ἀπ' τὸ παραθυράκι, χαιρέτησε τὴν κυρὰ κι' ὕστερα μύρισε τὴ γριά.

— Νιάου, Τσελεμπῆ, ἡ γιαγιὰ εἶναι δῶ κάμποση ὥρα καὶ μᾶς εἶπε ψὶ ψὶ καὶ μᾶς ἔκαμε ἀγάπη. Τί ὁρίζεις;

— Δῶστε της ἕνα ἀσκὶ μέλι! Νιάου!

φέρνουν οἱ γάτες στὴ γιαγιὰ ἕνα ἀσκὶ γεμᾶτο καὶ κείνη τοὺς ἔδωσε χίλιες εὐχὲς καὶ τὸ πῆρε καὶ πάει στὸ σπιτάκι της. Μόλις ἄνοιξε τ' ἀσκὶ νὰ φάη μέλι, βλέπει ἀντὶ γιὰ μέλι φλωριά!

Ἡ γριὰ πήδηξε ἀπ' τὴ χαρά της! Ἔλα τώρα ποὺ ἤθελε καὶ νὰ τὰ μετρήση; Πηγαίνει σὲ μιὰ γειτόνισσα.

—Δὲ μοῦ δίνεις σὲ παρακαλῶ τὸ μισοκίλι σου, κάτι νὰ μετρήσω;

Τὸ μισοκίλι εἶναι σὰν κόσκινο καὶ χωρεῖ μισὸ κιλό.

Ἡ γειτόνισσα περίεργη δίνει τὸ μισοκίλι, μὰ γιὰ νὰ δῆ τί θὰ μετροῦσε ἡ γριά—τί νάχε κι' αὐτὴ ἡ πάμφτωχη;—ἄλειψε τὸ πίσω μέρος τοῦ μισοκιλιοῦ μὲ μέλι. Ὅταν τῆς τὸ γύρισε πίσω ἡ γριούλα, εἶδε ἕνα φλωράκι ποὺ εἶχε κολλήσει!

«Καλὲ ποῦ τὰ βρῆκε τὰ φλωριὰ ἡ γριά;» Τὴ φωνάζει καὶ τὴ ρωτᾶ. Ἀπὸ δῶ τὴν ἔχει, ἀπὸ κεῖ τὴν ἔχει, τὴν κατάφερε τὴ γριοὺλα νὰ τῆς πῆ.

«Γιὰ νὰ πάω καὶ γὼ νὰ φέρω φλωριά», σκέφτηκε ἡ γειτόνισσα.

Καὶ μιὰ καὶ δυὸ πάει καὶ βρίσκει τὶς γάτες.

Δὲν εἶχε ὅμως τῆς καλῆς γριούλας τὴν καρδιά, παρὰ ἦταν κακὴ καὶ πονηρή. Γιὰ τοῦτο, μόλις εἶδε τὶς γάτες νὰ δουλεύουν, ἀντὶ νὰ τὶς χαρῆ, τὴν παραπῆρε ἡ ζήλεια κι' ὁ θυμός. Παίρνει ἕνα ξύλο καὶ τὶς κυνηγᾶ.

— Ψίστ! παλιόγατες! Θ' ἀνακατέψετε τῆς νοικοκυρᾶς τὸ νῆμα! Ποῦ ἀκούστηκε οἱ γάτες νὰ μᾶς κάνουν καὶ τὶς νοικοκυράδες!»

Ἀνεβαίνει καὶ στὸ πάνω πάτωμα, διώχνει καὶ τὴν κυρὰ καὶ στρώθηκε ἐπάνω στὰ χαλιά!

Ὅταν ἦρθε ὁ Τσελεμπῆς τὸ βράδυ, τί νὰ δῆ! Ὅλες οἱ γάτες φοβισμένες καὶ τουπωμένες κάτω ἀπ' τὰ ἔπιπλα!

—Νιάου. Τί πάθατε;

—Ἔτσι κι' ἔτσι. Ἦρθε αὐτὴ ἡ γυναίκα καὶ μᾶς εἶπε ψίστ! καὶ μᾶς μάλωσε! Νιάου!

Πάει ὁ γάτος στὴ γριὰ καὶ τῆς λέει:

— Τί θέλεις, κυρά μου; Γιατί κυνηγᾶς τὶς γάτες;

—Ἀ! ἐσὺ 'σαι ποὺχεις τὰ φλωριά; Ἐσένα σ' ἀγαπῶ. Αὐτὲς δὲν κάνουν καλὰ τὴ δουλειά τους, τεμπέλιασαν καὶ γιὰ τὸ καλό σου τὶς μάλωσα!

—Ὥστε γιὰ τὰ φλωριά μας ἦρθες; Δῶστε της ἕνα ἀσκὶ φλωριά.

Τῆς δίνουν ἕνα βαρὺ ἀσκὶ γεμᾶτο καὶ φεύγει ὅλο χαρά. Ἀπὸ τὸ δρόμο λογάριαζε τί θ' ἀγοράση μὲ τὰ φλωριά. Μὰ σὰν πῆγε στὸ σπίτι της καὶ ἄνοιξε τὸ ἀσκί, ἀντὶ γιὰ φλωριὰ βγῆκαν φίδια φαρμακερὰ καὶ τὴν ἔφαγαν τὴν κακιά.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

Νὰ ἀγαπᾶτε τὸ ὡραῖο

Ἀγαπημένα μου παιδιά,

Μάθατε νὰ ξεχωρίζετε τὴν ὁμορφιὰ μέσα στὸν κόσμο; Ἂν τὸ μάθατε αὐτὸ τὸ πράγμα, ἐξασφαλίσατε τὴν πιὸ γλυκειὰ συντροφιὰ καὶ παρηγοριὰ μέσα στὴ ζωή.

«Πῶς θὰ τὴν ξεχωρίζουμε, θεία Σοφία; Πῶς καὶ ποῦ θὰ τὴν βρίσκουμε;» ρωτᾶτε.

Παντοῦ ὅπου γυρίσετε τὰ μάτια σας. Μέσα στὸ παιχνίδισμα τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ἴσκιου. Μέσα στὸ σάλεμα ποὺ κάνουν οἱ κλῶνοι. Μέσα στοὺς φωτεινοὺς κυματισμοὺς ποὺ ἔχουν οἱ μπούκλες τῆς μικροσκοπικῆς σας ἀδελφούλας. Μέσα στῶν λουλουδιῶν τὸ ἄρωμα. Καὶ μέσα στὸ ἄρωμα καὶ τὴν ἀκτινοβολία ποὺ ἀναδίνουν οἱ καλές, οἱ ἡρωϊκές, οἱ μεγάλες πράξεις καὶ τὰ εὐγενικὰ αἰσθήματα.

Ἔτσι, τὴν ὥρα ποὺ καθόσαστε πικραμένα σὲ μιὰ γωνιὰ ἐπειδὴ κάτι δὲν ἐπῆγε καλὰ στὴ ζωή σας, θὰ βρῆτε παρηγοριὰ κυττάζοντας πόσο ὁμορφα λάμπει ἡ στοργὴ μέσα στῆς μητέρας σας τὰ μάτια, πόση ὁμορφιὰ βγαίνει ἀπὸ τὴν ἥσυχη σιγουριὰ τοῦ πατρικοῦ σπιτιοῦ σας.

Καὶ σὰν θὰ περάσουνε τὰ χρόνια καὶ θὰ ἀντικρύσετε μερικὲς φορὲς σκληρότερες δυσκολίες καὶ δοκιμασίες, θ' ἀφίνετε τὴν καρδιά σας νὰ ξεκουράζεται πάνω σ' ἕνα κρίνο ποὺ τραγουδάει τὸ φῶς ἢ πάνω σὲ κάποια βάρκα ποὺ τραβᾶ μὲ τὸ λευκό της πανὶ στὸ γαλανὸ ὄνειρο.

Κι' αὐτὸ θὰ τὸ μποροῦτε τότε, γιατὶ μαθαίνετε τώρα ν' ἀγαπᾶτε ὅσα εἶναι ὡραῖα μέσα στὴ ζωή.

Σᾶς φιλῶ μὲ ἀγάπη
Η ΘΕΙΑ ΣΟΦΙΑ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Τὸ σοφὸ ψάρι

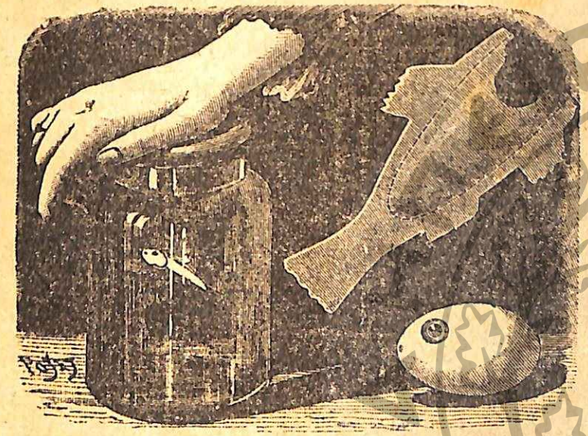

Ἀδειάσετε ἕνα ὠμὸ αὐγὸ τρυπώντας μὲ μιὰ καρφίτσα τὶς δυό του ἄκρες. Ὅταν φυσήξετε ἀπὸ τὴ μιὰ τρυπούλα, τὸ αὐγὸ θὰ ἀδειάση ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἂν μπορῆτε ρουφῆξετε τὸ αὐγὸ ἀπὸ μιὰ μονάχα τρύπα. Ἂν ὄχι, τότε φράξετε τὴ μιὰ ἀπὸ τὶς δυὸ τρύπες ποὺ ἀνοίξατε γιὰ τὸ ἄδειασμα, μὲ λίγο κερί.

Σχεδιάσετε τώρα δυὸ μεγάλα μάτια μὲ μαῦρο κραγιόνι πάνω στὸ ἀδειανὸ κέλυφος, ὅπως δείχνει τὸ σχέδιο.

Ἀφήσετε τώρα τὸ αὐγὸ στὴν ἄκρη καὶ φτιάξετε ἕνα σακουλάκι μὲ δυὸ κομμάτια κόκκινη φανέλλα, κομμένα καὶ ραμμένα ὅπως δείχνει τὸ σχῆμα. Τὸ ράψιμο γίνεται δηλ. μονάχα πάνω στὴ σπαστὴ γραμμὴ ποὺ βλέπετε στὴν εἰκόνα. Βάζετε μέσα στὸ σακουλάκι βαρίδια μὲ λίγα σκάγια. Βάζετε μέσα στὸ αὐγό, ὡς τὴ μέση του, μὲ τὴ φραγμένη τρύπα μέσα στὸ σακουλάκι. Κολλήσετε τὴ φανέλλα πάνω στὸ τσόφλι μὲ βουλοκέρι καὶ τὸ ψάρι σας εἶναι κιόλας ἕτοιμο. Ἂν προτιμᾶτε, μπορεῖτε νὰ κόψετε γύρω-γύρω τὴ φανέλλα γιὰ νὰ σχηματίσετε τὴν οὐρὰ καὶ τὰ πτερύγια στὸ τέλος, ἔπειτα ἀπὸ τὸ κόλλημα τοῦ αὐγοῦ. Γεμίσετε μὲ νερὸ ἕνα βάζο μὲ φαρδὺ λαιμὸ, βάλετε μέσα τὸ ψάρι καὶ κλείσετε ἑρμητικὰ τὸ λαιμὸ μὲ μιὰ μεμβράνη ἀπὸ καουτσοὺκ ἢ μὲ ἄλλο ἀδιάβροχο ὑλικό, νάϋλον π.χ.

Τὸ ψάρι σας τότε μπορεῖ ν' ἀνεβαίνη ἢ νὰ κατεβαίνη, ἀνάλογα μὲ τὴν προσταγή σας. Ἂν πιέζετε τὴν παλάμη σας πάνω ἀπὸ τὸ καουτσούκ, τὸ ψάρι θὰ κατεβαίνη. Ἂν σηκώνετε τὸ χέρι σας, τὸ ψάρι θὰ ἀνεβαίνη.

Πῶς γίνεται αὐτό; Ἁπλούστατα, μὲ τὴν πίεσι τοῦ ἀέρα, τὸ νερὸ μπαίνει μέσα ἀπὸ τὴν τρυπούλα στὸ αὐγό, τὸ βαραίνει καὶ τὸ κάνει νὰ στρέφεται πρὸς τὰ κάτω. Ὅταν ὅμως λείψη ἡ πίεσι τοῦ ἀέρα, ἔξω ἀπὸ τὸ αὐγό, τότε ὁ ἀέρας ποὺ ὑπάρχει μέσα στὸ αὐγὸ πιέζει τὸ νερὸ πρὸς τὰ ἔξω. Τὸ αὐγὸ ἐλαφραίνει καὶ ἀνεβαίνει ψηλά.

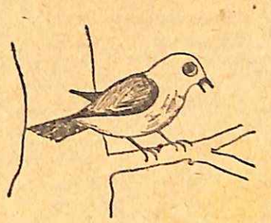

Ἡ Χαλκοκουρούνα

Ἦρθε ἡ σειρά μου σήμερα, ἀγαπητά μου παιδιά, νὰ μιλήσω κι' ἐγὼ ὅσο θέλω, γιὰ νὰ ξεθυμάνω! Ἄ! Δὲν ξέρετε τί φλύαρη ποὺ εἶμαι! Πεθαίνω γιὰ πολυλογίες ἐγὼ ἡ καρακάξα. Γιατί, καθὼς θὰ καταλάβατε κιόλας, ἡ χαλκοκουρούνα δὲν εἶναι ἄλλη παρὰ ἡ ἀφεντιά μου, ἡ κυρὰ-καρακάξα! Ἀπορῶ πῶς μερικοὶ ἄνθρωποι ἔχουν τὴν ἀναίδεια νὰ μὲ λένε ἀσκημη. Θεὸς φυλάξοι! Πῶς τοὺς πέρασε τέτοια ἰδέα; Ὅταν θέλουν νὰ ποῦν γιὰ καμμιὰ ἄσχημη γυναίκα, συνηθίζουν νὰ λένε: «Καλὲ αὐτὴ εἶναι σὰν καρακάξα...» Ἔ, λοιπόν, δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε, παιδιά μου, πόσο μὲ πειράζει αὐτὸ τὸ πρᾶμα! Γιατὶ σᾶς βεβαιώνω καὶ σᾶς ὁρκίζομαι, πὼς ἔχω ἕνα φτέρωμα ἐξαιρετικό: Τὸ κεφάλι μου, ὁ λαιμός μου κι' ἡ κοιλιά μου εἶναι γαλαζοπράσινα. Ἡ ράχη μου καστανοκόκκινη. Γιατί λοιπόν, σᾶς παρακαλῶ, νὰ μιλοῦν τόσο περιφρονητικὰ γιὰ τὴν καρακάξα; Αὐτὸ δὲν τὸ βαστᾶ ἡ καρδιά μου! Ἐκτὸς αὐτοῦ, τὸ κρέας μου τὸ κυνηγοῦν, γιατὶ εἶναι νόστιμο. Ἀφῆστε ὕστερα τί ὑπηρεσίες σᾶς προσφέρω, τρώγοντας τὶς βλαβερὲς ἀκρίδες, τὰ σκαθάρια καὶ τὰ σκουλήκια. Λοιπὸν τί ἄλλο θέλετε; Τί φωνάζετε; Γιατί μὲ κουτσομπολεύετε; Ἄ, ἴσως νὰ ἐννοῆτε τὴ φωλιά μου! Σ' αὐτὸ μάλιστα, εἴμαστε σύμφωνοι: δὲν τὴν ἔχω καθόλου νοικοκυρεμένη. Εἶναι βρώμικη, ἐλεεινή, ἀτάσταιη γιομάτη ἀκαθαρσίες. Ἂν λοιπὸν αὐτὸ ἐννοοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅταν λένε μιὰ γυναίκα «καρακάξα», συμφωνῶ. Βλέπετε, παιδιά μου, μέχρι ποῦ πάει τὸ μυαλό μου, ὥστε προτιμῶ νὰ μὲ λένε κακαποιοκοκυρὰ καὶ φλύαρη παρὰ ἄσκημη!! Ἄ, ὅλα κι' ὅλα! Αὐτὸ δὲν τὸ ἀνέχομαι!

Τώρα ὅμως θὰ σταματήσω: Εἶμαι φλύαρη, ἀλλὰ —καὶ κάτι πολὺ σπάνιο γιὰ τοὺς φλύαρους —ἔχω καὶ τὸ χάρισμα τῆς ἐξυπνάδας. Καταλαβαίνω λοιπὸν πὼς ἔως ἐδῶ πρέπει νὰ σταματήσω, γιὰ νὰ μὴ σᾶς γίνω βαρετὴ καὶ σαχλή.

Γειά σας, λοιπόν, καλά μου παιδιά!

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΥ

Ἡ μακροβιότης τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων

Ὁ Ζήνων ἔζησε 102 ἔτη, ὁ Δημόκριτος 90, ὁ Ἱπποκράτης 99, ὁ Πλάτων 82, ὁ Ἰσοκράτης 98, ὁ δὲ διδάσκαλος του Γοργίας 107. Ὁ Σωκράτης ἤπιε τὸ κώνειον σὲ ἡλικίαι 70 ἐτῶν. Ὁ Σοφοκλῆς ἔζησεν 90 ἔτη, ὁ δὲ Πίνδαρος συνέγραφε μέχρις ἡλικίας 84 χρόνων. Καθὼς βλέπετε, οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ζοῦσαν πολλὰ χρόνια, πρᾶγμα ποὺ σημαίνει ὅτι δὲν ἦσαν μόνον σοφοί, ἀλλὰ καὶ... μακρόβιοι.

*

Νέα τυφλόμυγα

Οἱ παῖκτες κάθονται γύρω-γύρω καὶ ὁ καθένας παίρνει τὸ ὄνομα μιᾶς πόλεως, λ. χ.: Κομοτηνή, Βόλος, Φλώρινα, Ἀγρίνιο, Ἡράκλειο κλπ. Ἕνας ἀπὸ τοὺς παῖκτες —αὐτὸς δὲν ἔχει ὄνομα πόλεως—στέκεται στὴ μέση μὲ δεμένα τὰ μάτια. Ὁ διευθύνων τὸ παιχνίδι, ὅταν ὅλα εἶναι ἕτοιμα, φωνάζει δύο πόλεις, π. χ.:

— Βόλος καὶ Φλώρινα.

Οἱ παῖκτες ποὺ ἔχουν αὐτὰ τὰ ὀνόματα, πρέπει νὰ σηκωθοῦν ἀπὸ τὰ καθίσματα καὶ νὰ ἀλλάξουν θέσι. Ὁ Βόλος θὰ πάη στὴ θέσι τῆς Φλωρίνης καὶ ἡ Φλώρινα στὴ θέσι τοῦ Βόλου. Πάντως οἱ μετακινήσεις αὐτὲς πρέπει νὰ γίνουν μέσα στὸ χῶρο ποὺ περιβάλλεται ἀπὸ τὰ καθίσματα. Δὲν μπορεῖ δηλαδὴ ὁ παίκτης νὰ σηκωθῆ ἀπ' τὴν καρέκλα του, νὰ γυρίση ἐδῶ κι'

ἐκεῖ μέσα στὸ δωμάτιο κι' ἔπειτα νὰ καθήση στὴ θέσι τοῦ ἄλλου.

Ὁ παίκτης ποὺ εἶναι στὸ κέντρο, προσπαθεῖ νὰ πιάση ἕναν ἀπὸ τοὺς μετακινουμένους καὶ νὰ ἀνακαλύψη τὴν ταυτότητά του. Ἂν τὸ ἐπιτύχη, μπαίνει στὴ μέση ὁ παίκτης ποὺ ἀνεκαλύφθη. Ἀλλοιῶς τὸ παιχνίδι συνεχίζεται.

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ παῖκται, γιὰ νὰ ξεγελάσουν τὴν τυφλόμυγα, μποροῦν νὰ μεταμορφωθοῦν (νὰ φορέσουν γυαλιά, μουστάκια κλπ.).

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΑΙΓΙΩΤΙΣΣΑ, Πελοποννήσου. — Στὸ πρῶτο ἐρώτημά σας γιὰ τὴν ἀκαταστασία ποὺ ἀναφέρετε μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε ταμπλέτες σιστομεσὶν 5 ἡμέρες πρὸ τῆς περιόδου 2 κουρεττάκια τὴν ἡμέρα καὶ 5 ἡμέρες ἀμέσως μετὰ τὴν περίοδο. Ὅσο γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ παρθενικοῦ ὑμένος εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀπάντησις ἄνευ ἐξετάσεως, γι αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποταθῆτε στὸ γιατρὸ τῆς ἐμπιστοσύνης σας καὶ στὸν πιὸ πλησιέστερο, ἐφ' ὅσον δὲν μπορεῖτε νὰ ἔλθετε εἰς Ἀθήνας.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ ΣΥΖΥΓΟ. — Δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸν σύζυγό σας. Θεραπεύεται, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρξῃ ὑπομονὴ καὶ δὲν ἀποτελεῖ = ἐφ' ὅσον θεραπευθῇ — ἐμπόδιον στὴ τεκνοποίησι.

Ο. Ρ. Ε. Θράκης. — Μαζὶ μὲ τὶς ἐνέσεις προζυνὸν νὰ κάνετε καὶ ἐνέσεις προλουτὸν πρὸ τῆς περιόδου. Ἐπίσης σᾶς συνιστῶ τὶς ταμπλέτες Βιταμίνη Ε. 3 τὴν ἡμέρα. Ὅσο γιὰ τὴν πάθησί σας αὐτὴ ξὰ γίνῃ καλά. Περισσότερο ρόλο παίζει ὁ ψυχικὸς παράγων καθὼς καὶ ἡ ἐλλειψις αὐτοπεποιθήσεως. Ὅσον ἀφορᾶ τὶς ἱκανότητές σας, δὲν πρέπει νὰ ἀπαγορητεύεσθε, εἶσθε ἱκανὴ καὶ φυσιολογικὴ σὲ ὅλα σας.

ΕΠΑΡΧΙΩΤΟΠΟΥΛΑ Α. Β. Τ. — Ὅταν γίνῃ ἡ διαστολὴ καὶ ἔχει ἐπέλθει χαλάρωσις συνήθως δὲν ἐπανέρχεται. Ὁ γιατρὸς μόνον μπορεῖ νὰ πιστοποίηση τὴν κατάστασιν καὶ ὄχι ὁ μὴ ἐπιστήμων εἰδικός. Ὅσο γιὰ τὸ ἐὰν ἐπιτρέπεται νὰ εἰσάγουν ξένα σώματα, αὐτὸ ἐξαπακολουθεῖται ὅτι ἀπαγορεύεται καὶ μόνον βλάβη μπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ.

ΝΑΝΣΥ ΜΠΕΝΣΟΝ. — Δὲν πρέπει νὰ ἔχετε καμμιὰ ἀγωνία, ἀρκεῖ νὰ ἀποφύγετε τὰ ἀρσενικοῦχα σὲ μεγάλες δόσεις. Ἀλλοίμονο ἐὰν δὲν γνωρίζουν ἀμοιβάδες ἐκάνανε παιδιά. Πάντως νὰ ἐξακολουθήσετε τὴν θεραπεία σας μὲ τὴ συμβουλὴ πάντοτε τοῦ γιατροῦ σας τόσο τοῦ παθολόγου ὅσο καὶ τοῦ μαιευτῆρος ποὺ σᾶς κουράρει.

ΡΟΖΑΝΑ, Καλάβρυτα. — Δὲν ὑπάρχει περίπτωσις ἐπιτυχίας μὲ φάρμακα ἀλλὰ μόνον μὲ ἐγχείρησι. Μπορεῖτε ὅμως σεῖς νὰ πάρετε ὡρισμένα μέτρα γιὰ τὰ ὁποῖα γράψαμε πολλὲς φορές. Ὅσο γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀδελφῆς σας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σᾶς συμβουλεύσω ἢ ἐγὼ ἢ ὁποιος δήποτε ἄλλος χωρὶς ἐξέτασι ὅλης τῆς καταστάσεώς της.

ΛΙΛΙΚΑ. — Νὰ κάνετε μιὰ ἐξέτασι κοπράνων γιὰ παράσιτα τοῦ ἑνὸς ἢ ἑτέρου, ἀναλόγως δὲ τῆς ἀπαντήσεως θὰ καθορισθῇ καὶ ἡ θεραπεία. Ὅσο γιὰ τὸ δεύτερο ζήτημα, σᾶς συνιστοῦμε τὶς ταμπλέτες προβενάζ - μιντὺ 3 τὴν ἡμέρα.

ΠΑΝΤΑ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ. — Ἡ ἀνωμαλία τῆς περιόδου ὀφείλεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα σὲ ἀνεπάρκεια τῶν ὠοθηκῶν καὶ γενικώτερα σὲ μιὰ διαταραχὴ τῆς ἔσω ἐκκρίσεως. Ἀνάλογα μὲ τὴν κατάστασί σας πρέπει νὰ καθορισθῇ καὶ ἡ θεραπεία μὲ ὁρμόνες καὶ τί εἴδους ὁρμόνες ἢ ἄλλα τονωτικὰ κ.τ.λ. Ὅσο γιὰ τὸ δεύτερο ζήτημα, μόνον ὁ γιατρὸς μπορεῖ νὰ σᾶς δώσῃ τὴν ἐξήγησι ὅταν σᾶς ἐξετάσῃ. Ὑπάρχουν ὑμένες ἐλαστικοὶ ἢ ἀτροφικοὶ ποὺ δὲν παθαίνουν ρῆξι.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ. — Νομίζω πὼς ὑπερβάλλετε τὰ πράγματα. Δὲν εἶναι καὶ τόσον τραγικά, ὅσο δὲν εἶναι τραγικὸ οὔτε ντροπὴ νὰ ἐπισκεφθῆτε ἕνα γιατρὸ ποὺ θὰ σᾶς ἐξηγήσῃ μὲ καλωσύνη καὶ ὑπομονὴ ὅλα ὅσα σᾶς κάνουν νὰ ἀγωνιᾶτε καὶ νὰ νομίζετε ὅτι εἶναι ἀνώμαλα. Μιὰ ἐξέτασι τῶν ὑγρῶν καὶ μιὰ θεραπεία συστηματικὴ θὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸ μαρτύριό σας. Ἀποταθῆτε χωρὶς ντροπὴ στὸ γιατρὸ ποὺ εἶναι ὁ μόνος ποὺ θὰ σᾶς βγάλῃ ἀπὸ τὴν ἀγωνία καὶ τὸ ἀδιέξοδο.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ. — Σᾶς συνιστῶ τὶς ἐνέσεις Ραντονὸς 5 τὸν μῆνα. Ἐν ὅμως παρ' ὅλα αὐτὰ ποὺ κάνετε δὲν σταματᾶ, τότε νὰ καταφύγετε στὴν ἀκτινοβολία τῶν ὠοθηκῶν.

ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΕΝΗ Ζ. Τ. Μ. — Ἂν καὶ νομίζω ὅτι ἀδίκως ἀγωνιᾶτε τὸ φρονιμώτερο θὰ εἶναι νὰ ἐπισκεφθῆτε ἕνα γιατρό. Θὰ καταπισθῆτε καὶ θὰ ξεύρετε τί ἀκριβῶς ἔχετε καὶ τί δὲν ἔχετε. Αὐτὸ δὲν εἶναι ντροπὴ καὶ συμβαίνει καθημερινῶς πολλὲς γυναῖκες νὰ καταφεύγουν στὸ γιατρὸ γιὰ νὰ πιστοποιηθῇ ἡ κατάστασις τῶν ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ἀμφιβολίες.

ΣΣΣ 86. — Ἀποταθῆτε στὸ φαρμακοποιό σας μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες του παραγγελίες νὰ σᾶς φέρῃ καὶ αὐτά. Δὲν εἶναι δύσκολο. Ἐὰν δὲν θέλῃ, τότε γράψατέ μας νὰ στείλωμε τὸ γράμμα σας σ' ἕνα φαρμακεῖο τῶν Ἀθηνῶν.

ΔΕΣΠΩ Κηφισιά. — Πρέπει νὰ ἐξακολουθήσετε τὴ θεραπεία γιὰ τὶς τριχομονάδες ἐπὶ 6 μῆνες τουλάχιστον πρὸ καὶ μετὰ τὴν περίοδο. Ὅσο γιὰ τὴ χαλάρωσι πρέπει νὰ ἀποφασίσετε τὴν ἐγχείρησι. Δὲν ὑπάρχει ἄλλο ριζικὸ μέσον θεραπείας. Ὅσο πιὸ γρήγορα τόσο πιὸ καλύτερα.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΗ, Καβάλαν. — Εἶναι ζήτημα τοῦ ἐξετάζοντος γιατροῦ, ἐὰν τὸ ἔμβρυον ἦτο ἀλλοιωμένον ἢ ἦτο φυσιολογικόν, καὶ πόσο μηνῶν, σύμφωνα μὲ τὰ γραφόμενα σας ἔπρεπε νὰ εἶσθε 2 μηνῶν καὶ 1-3 ἡμερῶν, ὁπότε δικαιολογεῖται ἡ κατάστασις ποὺ μοῦ γράφετε, ὅπως τὰ εἶδε καὶ ὁ γιατρός. Πάντως δὲν μπορῶ ἀπ' ἐδῶ νὰ διαπιστώσω τὴν ἡλικία τοῦ ἀποβληθέντος ἐμβρύου. Ὅσο γιὰ τὰ αἴτια εἶναι τόσα πολλὰ ποὺ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς τὰ ἀπαριθμήσω. Κυρίως εἶναι καθὼς φαίνεται ἀπροσεξία δική σας. Ὅσο γιὰ νὰ μὴ πάθετε ξανὰ τὴν ἴδια ὑπόθεσι πρέπει μὲ τὴν πρώτη καθυστέρησι νὰ παραμείνετε σὲ ἡσυχία καὶ νὰ ἀποταθῆτε καὶ στὸ γιατρό σας. Ἂν ἔχῃ τὴ γνώμη ὅτι πρέπει νὰ κάνετε μιὰ θεραπεία μὲ ἐνέσεις λουτέλης, βιταμῖνες,ὸ πενικελλίνες κ.τ.λ. νὰ τὴν ἐφαρμόσετε.

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

Α. Π. Πόστ Ρεστάντ, ἐνταῦθα: Μὲ δυὸ ἑκατομμύρια μονάδες πενικιλλίνης θ' ἀπαλλαγῆτε ἀσφαλῶς καὶ ταχύτατα ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια καὶ τὶς συνέπειές της.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΜΑΝΑ, Ἐνταῦθα: Σᾶς συνιστῶ νὰ διαβάσετε τὰ τρία σημειώματά μου στὴ «Γυναίκα» μὲ τὸν τίτλο «Ἡ Σχιζοφρένια». Ἀπὸ ὅσα μοῦ γράφετε, ἐγαίνει πὼς τὸ παιδί σας πάσχει ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀρρώστεια.

1) Ε. Σ. ΜΑΚ. Κτῆμα—Κύπρου. 2) Κὰν ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΟΝ, Πάτρας, 3) ΝΙΟΠΑΝΤΡΗ, Θεσσαλονίκη: Σᾶς ἔγραψα ἰδιαιτέρως.

ΜΑΡΙΑΝΑ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ: Μὲ λίγη θεραπεία, σὰν αὐτὴ ποὺ κάνετε, τὰ συμπτώματα θὰ ὑποχωρήσουν. Περνοῦν τόσο εὔκολα αὐτά, ὥστε δὲν θὰ πρέπει νὰ σᾶς ἀπασχολῇ ἰδιαιτέρως.

ΠΡΩΡΑ ΓΕΡΑΣΜΕΝΗ, Ἐνταῦθα: Στὴν περίπτωσί σας ὁ ὀρὸς Μπογκομόλετς ἐνδείκνυται ἀπολύτως.

Ι. Χ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀποτρίχωσις

Ταχεῖα, ἀνώδυνος, ριζικὴ ἀποτρίχωσις τοῦ προσώπου κλπ ἄνευ οὐδεμιᾶς βλάβης τοῦ δέρματος (τελευταῖον τύπου μηχανήματα) ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ Δερματολόγου Ἰατροῦ κ. ΤΑΣΟΥ ΣΚΑΠΕΤΟΡΡΑΧΗ Ἰατρεῖον Γερανίου 33 (Ὁμόνοια). Τηλ. 53-539.

Ε.Δ.Ι

Τὸ βερούδινο δέρμα ἐλκύει.....

βελούδινο καὶ καθαρὸ δέρμα σᾶς χαρίζει μόνον ἡ ΚΡΕΜΑ καὶ τὸ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ

LANOLIN COLAX

Προϊόντα παγκοσμίου φήμης

COLAX RAW MAT. PROD. IN USA

Ἀσκοῦν μεγάλη ἐπίδραση

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Ἀπὸ τὰ πιὸ παλιὰ χρόνια ὁ ἄνθρωπος ἔχει συνδέσει τὰ χρώματα μὲ τὶς σκέψεις του καὶ τὶς συγκινήσεις του. Ἔτσι τὸ κόκκινο θεωρεῖται τὸ χρῶμα τοῦ θάρρους καὶ τῆς δράσεως. Τὸ καθαρὸ κίτρινο ἐξυφαίνει τὴ δόξα, τὴ χαρά, τὴν εὐημερία, ἐνῶ ἄλλες ἀποχρώσεις του συμβολίζουν τὴν ἀπιστία, τὴ χυδαιότητα καὶ τὴν ἀρρώστεια. Τὸ πορτοκαλὶ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τοῦ μεγαλείου, ἀλλὰ καὶ τοῦ πάθους, τοῦ πόνου καὶ τοῦ μαρτυρίου.

Πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ σκοτώνουν κάθε χρόνο στὸ Λονδίνο, ρίχνονται στὸν Τάμεσι ποταμὸ ἀπὸ ἕνα σκοτεινόχρωμο καὶ παλιὸ γεφύρι. Ἡ δημαρχία τὸ ἔβαψε πρόσφατα κίτρινο καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοχειρων λιγόστεψε κατὰ τὸ ἕνα τρίτο. Εἶναι πολὺ πιθανὸ τὸ πράσινο νὰ δίνῃ θάρρος σὲ ἐκείνους ποὺ ἔχασαν τὸ ἦθός τους, ἀλλὰ κυρίως πρέπει νὰ ἀποδοθῇ τὸ εὐχάριστο ἀποτέλεσμα στὴν ἀποδολὴ τοῦ μαύρου ποὺ εἶναι τὸ καθιερωμένο χρῶμα τοῦ θανάτου.

Στὴν Κίνα καὶ σ' ὅλη τὴν Ἀνατολὴ γενικά, τὸ ἄσπρο εἶναι τὸ χρῶμα τοῦ πένθους. Μιὰ ξένη ἑταιρία δενζίνης τὸ κατάλαβε ἀρκετὰ καλὰ σ' αὐτὸ τὸ θέμα. Ἀπὸ τὴν μιὰ μέρα ποὺ χρωμάτισε ἄσπρα ὅλα τὰ πρατήριά της δὲν ἔκανε οὔτε μιὰ πελάτης ἐκεῖ.

Τελευταῖα, ἕνας σημαντικὸς νεωτερισμὸς στὴ χρησιμοποίησι τῶν χρωμάτων εἰσήχθη στὴν Ἀγγλία: στρώνουν τοὺς μεγάλους δρόμους μὲ χρῶμα τίστο τσιμέντο. Προτιμοῦν τὸ πορτοκαλί. Τὰ ἀποτελέσματα ἦταν ἄριστα. Πάνω σ' αὐτοὺς τοὺς δρόμους ἡ ἀντανάκλασις τοῦ ἡλίου καὶ τῶν φώτων λογοστεύει κατὰ 40%. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δυστυχημάτων ἐλαττώθηκε ἐπίσης καὶ οἱ πελάτες τὴ νύχτα εἶναι πιὸ ὁρατοὶ ἀπὸ πρῶτα.

Οἱ ἐκδόται θὰ μποροῦσαν νὰ ξεκουράζουν τὰ μάτια τῶν ἀναγνωστῶν ἂν τύπωναν τὰ βιβλία τους μὲ γκρίζο μελάνι ἐπάνω σὲ κίτρινο χαρτὶ καὶ ὄχι μὲ μαῦρο ἐπάνω σὲ ἄσπρο.

⁂

Ἐπίσης πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι κάθε χρωματισμὸς ποὺ ἔχει κίτρινο καὶ κόκκινο εἶναι «ζεστὸς», καὶ ὅτι κάθε χρωματισμὸς ποὺ ἔχει μπλὲ εἶναι «κρύος». Ἀπόδειξι τὸ παρακάτω περιστατικό:

Ἕνας Ἀμερικανὸς βιομήχανος χρωμάτισε τελευταῖα τὴν καντίνα τῶν ἐργατῶν τοῦ ἐργοστασίου του μὲ μπλὲ ἀνοιχτό. Σὲ λίγο οἱ ἐργάτες ἄρχισαν νὰ παραπονοῦνται ὅτι κρύωναν ἐκεῖ μέσα καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ φοροῦν τὰ παλτά τους γιὰ νὰ προγευματίσουν. Τὸ πρᾶγμα ἦταν περίεργο, γιατὶ ἡ θερμοκρασία ποὺ ρυθμίζόταν ἀπὸ ἕνα θερμοστάτη ἦταν σταθερή. Κάλεσε τότε τὸν χρωματολόγο, κι' αὐτὸς τὸν συμβούλεψε νὰ χρωματίσῃ τοὺς τοίχους καὶ τὶς καρέκλες μὲ χρῶμα πορτοκαλί. Μόλις ἔγινε αὐτό, τὰ παράπονα σταμάτησαν!

ΧΟΥΑΡΝΤ ΚΕΤΣΜΑΝ

ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΛΕΠΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΟ ΞΥΠΝΗΤΗΡΙ

Τὴν πρώτη νύχτα τοῦ γάμου ἡ Γκέρτη ἔβαλε τὸ ξυπνητήρι στὶς ἕξη καὶ τὸ ἐποποθέτησε στὸ τραπεζάκι, πλάϊ στὸ κρεβάτι.

Ὁ Κάρολος κύτταξε τὸ ξυπνητήρι περίεργα. Τὸ ρυθμικὸ καὶ ἀτελείωτο τὶκ-τὰκ ἐμοιαζε σὰ μιὰ ἐκδήλωσι ζωῆς.

— Μ' αὐτὸ ἐδῶ δίπλα θὰ κοιμοῦμαι; ρώτησε.

— Ναί, ἀγάπη μου. Ὅπως ξέρεις, στὶς ἕξη πρέπει νὰ σηκωθῶ. Ἀρχίζει ἡ δουλειά...

Ὁ Κάρολος δὲ μίλησε, μὰ κατσούφιασε. Ἕνα πρᾶγμα ποὺ δὲν μποροῦσε ποτὲ νὰ ἀνεχθῇ ἦταν τὸ ρολοΐ στὴν κρεβατοκάμαρά του. Αὐτὸ τὸ τὶκ-τὰκ τὸν ἐξενεύριζε καὶ δὲν τὸν ἄφινε νὰ κοιμηθῇ.

Μὰ ἂς εἶναι... Πρώτη νύχτα τοῦ γάμου καὶ νὰ τσακωθῇ μὲ τὴ γυναίκα του, ποὺ τὴν ἐλάτρευε... Ἀλλωστε δὲν τὸν ἔνοιαζε καὶ πολὺ ἂν ἔμενε ξάγρυπνος ἐκείνη τὴ βραδυά, ἴσως καὶ τὴν ἑπομένη, ἴσως καὶ τὴ μεθεπομένη. Μάλιστα, τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ κατάλευκα μπράτσα τῆς Γκέρτης τὸν ἀγκάλιασαν, ἐνῶ τὰ χείλη της ἔσμιγαν μὲ τὰ δικά του, ὁ Κάρολος τὰ ξέχασε ὅλα! Οὔτε ξυπνητήρι θυμότανε, οὔτε ἀδιάκοπο καὶ ἐκνευριστικὸ τὶκ-τάκ ἄκουγε!...

★

Πέρασαν ἔτσι τρία χρόνια... Τρία ὁλόκληρα χρόνια, ποὺ ὁ Κάρολος κοιμότανε μὲ τὸ ξυπνητήρι μέσα στὴν κρεβατοκάμαρά του!... Καὶ τί ὅμορφα ποὺ περνοῦσε... Τὸ τὶκ-τὰκ δὲν τὸ ἄκουγε πιά. Κι' ἂν καμμιὰ φορὰ τὸ ἄκουγε, αὐτὸ τὸ τὶκ-τὰκ τοῦ θύμιζε τὸ χρόνο ποὺ περνοῦσε... Καὶ θαρροῦσε πὼς τὸ ξυπνητήρι μὲ τὸ τὶκ-τὰκ τοῦ ἔλεγε:

— Κάνε γρήγορα ὅ,τι ἔχεις νὰ κάνῃς! Μὴν ἀφίνῃς οὔτε ἕνα δευτερόλεπτο νὰ πάῃ χαμένο, ἄδειο, κούφιο, χωρὶς ἀγάπη!...

Ἀλήθεια, πόσο διαφορετικὴ γνώμη εἶχε τώρα γιὰ τὸ ξυπνητήρι ὁ Κάρολος.

Μὰ ἄξαφνα, κάποιο βράδυ, τὸ ξυπνητήρι σταμάτησε. Τὸ τὶκ-τὰκ ἔπαψε...

Αὐτὸ ἦταν!

Ὁ Κάρολος, σὰν κάτι νὰ τοῦ ἔλειψε, πετάχθηκε... Δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ τί τοῦ συνέβαινε. Ὁ ὕπνος τοῦ εἶχε φύγει ὁλότελα.

Ἔτρεξε στὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο καὶ μέσα στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας κύτταξε τ' ἀστέρια... Ἡ ἄνοιξι ἔστελνε ἕνα λεπτὸ ἄρωμα, τὸ ἄρωμα ἐκεῖνο ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὰ μικρὰ πράσινα φύλλα μόλις σκάζουν τὰ μπουμπούκια...

Μὰ τί σημασία εἶχαν ὅλα αὐτὰ γιὰ τὸν Κάρολο; Αὐτὸς τὰ εἶχε σαστίσει πιά. Ἐνόμιζε πὼς βρισκότανε μέσα στὸ κενό, στὸ χάος, χωρὶς νὰ ξέρῃ ποῦ ἀκριβῶς καὶ πότε!...

Ἄξαφνα πετάχθηκε ἀπὸ τὸν ὕπνο της ἡ Γκέρτη... Γιατὶ κι' αὐτὴ ἔνοιωσε πὼς κάτι τῆς ἔλειψε...

Αὐτὴ τὸ κατάλαβε ἀπ' τὴν πρώτη στιγμή...

— Τὸ ξυπνητήρι εἶναι, ἀγάπη μου, εἶπε χαμογελώντας στὸν Κάρολο καὶ τὸ ἔπιασε μὲ τὰ χέρια της, τὸ κούνησε δυνατὰ καὶ ἀμέσως ἄρχισε πάλι τὸ τὶκ-τάκ...

— Εἶχε σταματήσει, μουρμούρισε ὁ Κάρολος.

— Φυσικά...

— Αὔριο τὸ πρωῒ θὰ τὸ πάω στὸ ρολογᾶ...

Τὸ τὶκ-τὰκ ἔφερε μιὰ ἠρεμία στὰ νεῦρα τοῦ Καρόλου, ποὺ πλησίασε τὴ Γκέρτη καὶ τὴ χάϊδεψε τρυφερά...

Ἡ ζωὴ του ἐξανάρχισε νὰ κυλάῃ ὅπως καὶ πρίν, ὅπως καὶ τὴν πρώτη νύχτα τοῦ γάμου, ποὺ τὸ τὶκ-τὰκ δὲν τὸν πείραξε καθόλου, σὰ νὰ μὴν τὸν ἔνοιαζε ἂν θὰ κοιμηθῇ ἢ ὄχι.

ΧΕΡΤΑ ΜΠΕΜΑΝ

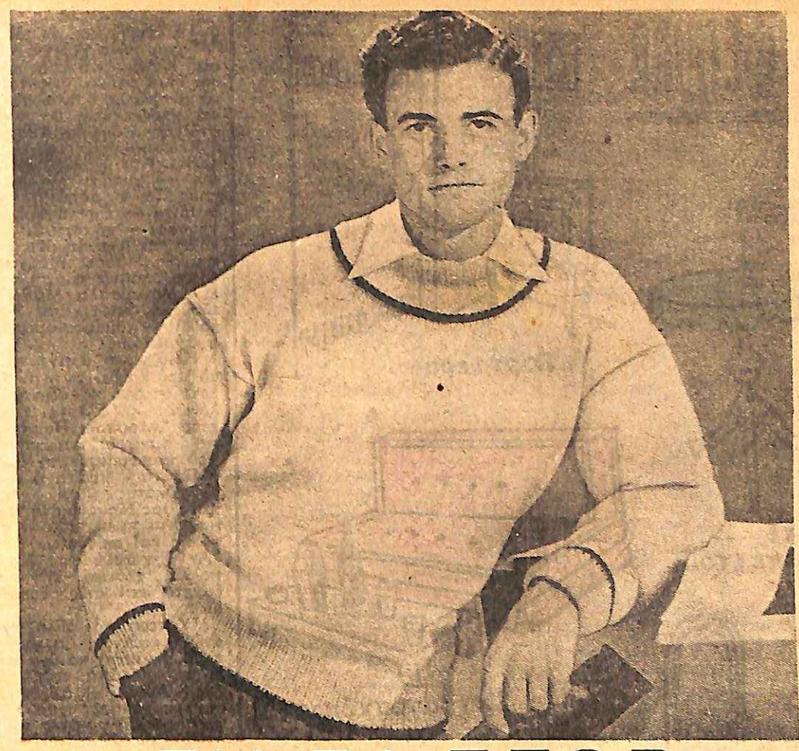

ΓΙΑ ΤΑ ΣΠΟΡ

ΥΛΙΚΑ: 500 γραμ. ἢ 160 δράμ. μαλλὶ χονδρὸ τοῦ ΜΠΕΡΖΕΡ - ΝΤΕ - ΝΟΡ ἄσπρο καὶ μερικὰ δράμια τῆς ἰδίας ποιότητος καφέ, μαῦρο ἢ μπλέ. Βελόνες Νο 3½ καὶ 3.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη. Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ἀνάποδη.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 130π στὶς βελόνες Νο 3 μὲ τὸ σκοῦρο μαλλί. Πλέξετε 4 βελόνες λάστιχο καὶ ἐξακολουθήσετε μὲ τ' ἄσπρο μαλλὶ ἕως ὅτου πλέξετε 8 ἑκατ. λάστιχο. Συνεχίσετε τὸ πλέξιμο μὲ τὶς βελόνες Νο 3½ μὲ ζέρσεϋ. Σὲ γενικὸ μάκρος 58 ἑκατ. κόψετε γιὰ τὶς μασχάλες καὶ συνεχίσετε ἴσια. Σὲ 10 ἑκατ. πιὸ κάτω ἀπὸ τὸ γενικὸ μάκρος τῆς μασχάλης ποὺ θέλετε καὶ προτοῦ κλείσετε γιὰ τοὺς ὤμους, θὰ σχηματίσετε τὸ ντεκολτὲ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κλείσετε στὸ μέσον τοῦ πλεκτοῦ σας 20π (ἡ κάθε μεριὰ θὰ πλεχθῇ χωριστά). Συνεχίσετε νὰ κλείνετε στὴν μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ κάθε δεύτερη δελόνα 4π, 3π, 2π, 2π, καὶ ἀπὸ 1π (7 φορές). Πλέξετε καὶ τὴν ἄλλη μεριὰ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ἀντικρυστή.

ΠΛΑΤΗ

Ἡ πλάτη πλέκεται ἀκριβῶς κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο μὲ μόνη διαφορὰ ὅτι τὸ ντεκολτὲ θὰ τὸ κόψετε κατά τι ὑψηλότερα ἀπὸ τὸ μπροστινὸ περίπου 3 ἑκατ.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε 65π. Πλέξετε λάστιχο μὲ τὶς βελόνες Νο 3 κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ πλέξατε καὶ τὸ λάστιχο στὸ μπροστινὸ καὶ τὴν πλάτη μὲ 10 ἑκατ. φάρδος. Συνεχίσετε μὲ τὸ ζέρσεϋ μὲ τὶς βελόνες Νο 3½, βάζοντας στὴν πρώτη βελόνα ποὺ θ' ἀρχίσετε τὸ ζέρσεϋ ἀπὸ 1π σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις (10 φορές). Κατόπιν κάθε 3 ἑκατ. θὰ βάζετε 1π ἀπὸ κάθε μεριὰ ἕως ὅτου ἔχετε τὸ μάκρος τοῦ μανικιοῦ ποὺ θέλετε. Κλείσετε τοὺς πόντους σὲ μιὰ φορά. Πλέξετε καὶ τ' ἄλλο μανίκι κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τὸ πλεκτό σας ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ βρεγμένο πανί. Στὸ ντεκολτὲ στὸ καθένα χωριστὰ πόντους μὲ τὶς βελόνες Νο 3, βάζοντας μερικὰ ἀνοίγματα στὴν στρογγυλάδα τοῦ ντεκολτέ.

Πλέξετε 18 ἑκατ. λάστιχο 1+1π, καὶ θὰ τελειώσετε μὲ 4 βελόνες σκοῦρο μαλλί.

Ράψετε τὶς ραφὲς τῶν ὤμων καὶ τὶς πλαϊνὲς ραφὲς καθὼς καὶ τὶς ραφὲς τῶν μασχάλες, χωρὶς νὰ δημιουργήσετε στρογγυλάδα στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ μανικιοῦ, ὁπως συνήθως.

Τ. Κ.

ΦΕΤΡΙΝΑ

Ταπί τραπεζιοῦ

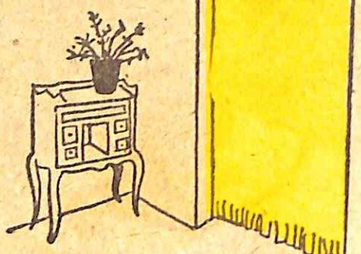

Πορτιέρα

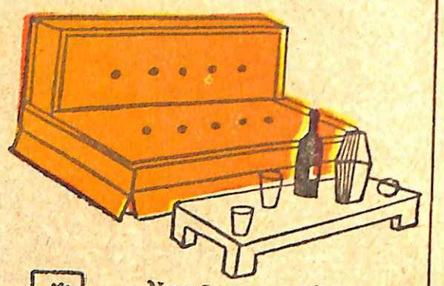

Ντιβανοσκέπασμα

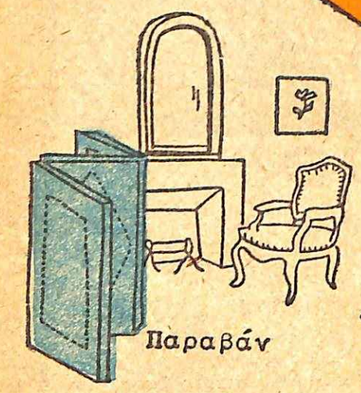

Παραβάν

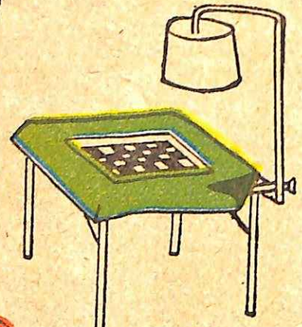

Θήκη γιά κάλτσες

Ταπί παιχνιδιοῦ

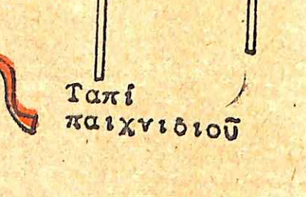

ΜΑΛΑΚΙΑ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΗ

Ἡ ΦΕΤΡΙΝΑ εἶναι πολὺ εὐχάριστη καὶ χρήσιμη, φθάνει νὰ τὴ γνωρίση καλὰ ἡ γυναίκα. Καμωμένη ἀπὸ σκέτο μαλλί, μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῆ μὲ τοὺς πιὸ διαφορετικοὺς τρόπους. Ἡ ποικιλία τῶν χρωματισμῶν της ἐπιτρέπει τοὺς πιὸ διαφορετικοὺς συνδυασμούς. Εὔκολα ράβεται, εὔκολα καλλιέται δὲν ἔχει ἴσιο καὶ λοξὸ καὶ ἐπιτρέπει ἔτσι μεγάλες οἰκονομίες στὸ ὕφασμα. Κόβεται εὔκολα καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ καρίκωμα.

Ἡ φετρίνα μπορεῖ νὰ σᾶς βοηθήση νὰ φτιάξετε ὡραῖα παραβάν καὶ πορτιέρες, νὰ ντύσετε ντιβάνια καὶ πολυθρόνες, νὰ παρουσιάσετε τὰ τραπέζια σας ὅμορφα στρωμμένα. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴ χρησιμοποίησί της στὴν ἐπίπλωσι τοῦ σπιτιοῦ, ἡ φετρίνα μπορεῖ νὰ σᾶς ἐπιτρέψη θαυμάσια νὰ φτιάξετε ἕνα σωρὸ μικροπραγματάκια ὅπως: θήκες γιὰ τὶς κάλτσες, κουτιὰ ντυμένα μ' αὐτὴν γιὰ τοὺς γιακάδες καὶ τὰ μαντήλια κλπ. Ἡ φετρίνα ἔχει μιὰ λαμπρὴ ἰδιότητα: καθαρίζεται εὔκολα μὲ ἕνα καλὸ βούρτσισμα.

Θὰ ξέρετε ἐκεῖνον τὸν πανάρχαιο μῦθο γιὰ τὶς τρεῖς Μοῖρες. Κάθονται δουβὲκ καὶ ἀθέατες πλάϊ στὴν κούνια τοῦ μωροῦ νὰ «δγάλουνε βουλὴ» γιὰ τὸ πόσα χρόνια ζωὴ θὰ χαρίσουνε στὸ νέον ἄνθρωπο. Καὶ ἡ μιὰ— ἡ Κλωθώ—γνέθει τὸ ἐνῆμα τῆς ζωῆς». Καὶ ἡ ἄλλη — ἡ Λάχεσις — γυρίζει τὴν ἀνέμη καὶ ροδανίζει τ' ἀβράχτι της. Καὶ ἡ τρίτη — ἄχ! ἡ τρίτη ἡ Ἄτροπος — χράπ, μὲ τὸ ψαλίδι κόβει τὴν κλωστή. Κατὰ τὰ κέφια της. Μπορεῖ νὰ ξεχαστῆ καὶ τὸ κουβάρι νὰ γεμίση καὶ νὰ σὲ λένε Μαθουσάλα. Μπορεῖ νὰ σὲ κλαδέψη ὅπως εἶσαι δυζασταρούδι — «δμορφο φουρφουρένιο πραγματάκι»!

Ποιὸ νάναι ἄραγε τὸ μυστικὸ ποὺ κούβει αὐτὴ ἡ ἄλλοτε στυγνὴ κι' ἐξηντανελόνισσα κι' ἄλλοτε ἁπλωχέρα Ἄτροπος; Ποιοὶ νάναι τάχα οἱ παράγοντες ποὺ παρατείνουν τὴ ζωή;

Πρῶτα - πρῶτα ἡ κληρονομικότης. Ἂν ὁ παποῦς σας ἔζησε ἑκατὸ χρόνια εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ γίνετε καὶ σεῖς αἰωνόβιος. Ἂν ἡ γιαγιά σας ἔζησε πολλὰ χρόνια, σίγουρα θάχετε καὶ σεῖς δράκου ρίζα.

Ὕστερα τὸ φῦλο ποὺ ἀνήκει καθένας. Οἱ γυναῖκες ζοῦν κατὰ κανόνα περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄνδρες. Αὐτὲς οἱ ἀβρὲς κι' εὐαίσθητες ὑπάρξεις ποὺ τὶς τραγούδησαν οἱ ποιητὲς καὶ τὶς ὕμνησαν οἱ αἰῶνες σὰ ντελικάτα ὄνειρα, ποὺ δὲν ἀντέχουν οὔτε στὸ χάδι, ἔχουν μιὰ ἀφάνταστη ζωτικότητα.

Στὴν ὥριμη ἡλικία τους εἶναι κιόλας 15% περισσότερες ἀπὸ τοὺς ἄνδρες. Στὰ ἑβδομήντα τους, εἶναι 20% παραπανίσιες. Καὶ οἱ ἐννενηντάρες εἶναι διπλάσιες ἀπὸ τοὺς συνομηλίκους τους.

Αὐτὴ ἡ ἀνισότης ἔχει τὶς ρίζες της σὲ βαθειὰ αἴτια, ποὺ ἔχουν σχέσι μὲ τὸ χαρακτῆρα, τὸ φῦλο καὶ τὶς συνθῆκες ζωῆς. Ἐδῶ καὶ μυριάδες χρόνια ἡ ζωὴ τοῦ θηλυκοῦ εἶναι πιὸ ἄνετη ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ἀνδρῶν. Στὴν πρωτόγονη ἀκόμη ἐποχή, ἡ γυναίκα ἀσφαλισμένη στὴ βαθειὰ σπηλιά της. ζεσταινόταν πλάϊ στὴν ἀκοίμητη φωτιά, φοροῦσε τὸ παχύτερο ἀρκουδόμαλλο, ροκάνιζε τὸ καλύτερο κοψίδι ἀπὸ τὸ μαμούθ, τὴν ὥρα ποὺ ὁ... «ἀφέντης» πάλευε μὲ τὰ μπουρίνια κυνηγώντας ἀγρίμια ὁλημερίς. Τεμπέλιαζε, ὁμόρφαινε κι' ἔτρεφε νειάτα!

Ἡ Πηνελόπη ὕφαινε καὶ ξύφαινε τάχα (ὁ Θεὸς καὶ ἡ ψυχή της), τὴν ὥρα ποὺ ὁ Ὀδυσσέας χαροπάλευε στὴ ρουφήχτρα τῆς Χάρυβδης. Ὁ Ἀγαμέμνων κονταροχτυπιόταν μὲ τοὺς Τρωαδίτες δέκα χρόνια καὶ πίσω ἡ Κλυταιμνήστρα... Οἱ Ρωμαῖοι ἁρπαζαν τὶς Σαβῖνες ὄχι βέβαια γιὰ νὰ τοὺς γυρίζουν τὸ χερόμυλο!... Οἱ Ἱππότες ἀλώνιζαν τὴν Εὐρώπη ψάχνοντας γιὰ κατορθώματα μόνο καὶ μόνο γιὰ τὰ μάτια κάποιας λουλουδένιας, ποὺ βρέθηκε ἑκατὸ κιλὰ τὶς μέρες της πίσω ἀπὸ κάποιο παραθύρι! Καὶ τὸ Δημοτικὸ τραγούδι τὰ λέει ὅλα.

«Θὰ σὲ ταΐζω ζάχαρη θὰ σὲ ταΐ-
(ζω μέλι!»

Ὅλα τοῦτα γίνονται χρόνια τώρα.

★

Μὲ τὴ σειρὰ ἔρχεται ἡ παχυσαρκία. Οἱ χοντροὶ ἐγκαταλείπουν τὸ μάταιο αὐτὸ ... σὲ ἀναλογία 70% περισσ... ἀπὸ τοὺς ἀδύνατους! Οἱ ... κινδυνεύουν μονάχα στὴ ... ἡλικία τους ἀπὸ τὸ ἕβδομ... Κῶχ. Μὰ σὰν περάσουν ... Ρουβίκωνα γίνονται... ἄ... χοι! Οἱ χοντροὶ δίνουν στ... νατο μεγαλύτερο... στόμ... πάχος σκουριάζει τὶς ἀρ... πνίγει τὴν καρδιά. Ὅλα ... μαχοῦν ἀπὸ τὸ φορτίο. Ἔ... ἀδύνατοι ἀνάλαφροι σὰν ... πηδοῦν σὰν ἀκρίδες καὶ ... γουν τὸ δόκανο καὶ τὴ φ...

★

Οἱ παντρεμένοι ζοῦν ... σότερο ἀπὸ τοὺς μπεκ... Ἀνάμεσα στὰ 25 καὶ 4...

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕ...
οἱ παντρεμένα...
ΚΑΙ ΟΙ ΛΙΓΝΟ...

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚ... ΤΗΣ ΜΑΚΡΟΖΩ·Ι·ΑΣ ΜΑ...

νια οἱ ἐργένηδες ποὺ πεθα... εἶναι διπλάσιοι ἀπὸ τοὺς ... μους τῆς ἴδιας ἡλικίας. Κ... τὸ γιατὶ οἱ παντρεμένοι κ... μιὰ νοικοκυρεμένη ζωή, ... σμένη καὶ ἤρεμη, ἐνῶ οἱ ... ροι γυρίζουν σὰν τὴν ἄδρα... τάρα, μὲ ἄρρυθμη καὶ ... νιασμένη ζωὴ δίχως ἔλεγχ... χαλινάρι. Ὅσο γιὰ τὶς ... κες οἱ παντρεμένες πα... ζουν μιὰ πολὺ ἐλαφρὰ μό... ροχὴ σὲ σύγκρισι μὲ τὶς ... θερες.

Τὸ κρασὶ καὶ τὸ τσιγάρο φαίνεται νὰ ἐπηρεάζουν τ... ἀρκεια τῆς ζωῆς, ἐκτὸς ἂ... δειχθοῦν ἐπιβλαβῆ γιὰ ... να ὄργανα ἢ ἀσθένειες.

Τέλος, ὅσον ἀφορᾶ τὴν ... δρασι τὴν ἐπαγγελματικ... πασχολήσεων στὴ διάρκει... ζωῆς, προσεκτικὴ μελέτη ... Ἀγγλία καὶ στὴν Ἀμερικὴ ... δωσαν τὰ ἑξῆς ἀποτελέσ... οἱ παπάδες, οἱ χωριάτες, ... θηγηταί, οἱ δικηγόροι, οἱ ... νικοὶ καὶ οἱ γιατροί, εἶν... ωρισμένοι νὰ μακροημερεύ...

Κατόπιν ἔρχονται οἱ ... ροι, ἐπιχειρηματίες καὶ ... ληλοι. Ἀκολουθοῦν οἱ εἰ... μένοι ἐργάτες κι' ἔπειτα οἱ ... δίκευτοι.

Τελευταῖοι, μὲ τὴν πιὸ ... τη ζωή, ἔρχονται οἱ λατ... καὶ οἱ μεταλλωρύχοι.

ΗΜΕΡΕΣ=ΩΡΕΣ

Τὸ 1886, ἡ δεσποινὶς "Ε... Ἄϊδε, ποὺ μετανάστευσε ... τοὺς γονεῖς της ἀπὸ τὴν ... γλία στὴν Ἀμερική, χρειά... κε 14 ἡμέρες μὲ τὸ πλοῖο ... νὰ φθάση στὸν προορισμό. Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρό, ἡ "Ε... — κυρία Ντάμον τώρα — ... στρεψε στὴν Ἀγγλία σὲ ... κία ὀγδόντα ἐτῶν. Γιὰ τὸ ... ξίδι της ἐπιστροφῆς χρει... κε 14 ὧρες — μὲ τὸ ... πλάνο φυσικά.

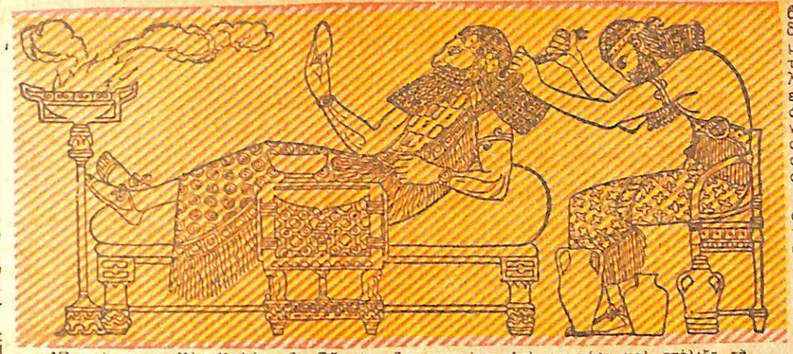

Ὁ πρίγκηπας Μὲς Καλὰμ τῆς Οὖρ φοροῦσε περούκα ἀπὸ χρυσάφι καὶ στόλιζε τὴ γενειάδα του μὲ κοσμήματα καὶ μὲ περίπλοκες ὑντυλασιόν. Ἦταν ὁ «βασιλεὺς τῆς Μόδας» τῆς ἐποχῆς του καὶ θαμώνας στὰ ἰνστιτοῦτα καλλονῆς τῆς Μεσοποταμίας.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ ΚΑΛΛΟΝΗΣ ΓΙΑ ΑΝΔΡΕΣ ΣΤΑ 2.500 Π. Χ.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ Καλλονῆς!

Ποση γοητεία ἀσκοῦν ἐπάνω στὶς γυναῖκες καὶ πόσα περιφρονητικὰ μειδιάματα προκαλοῦν στοὺς ἄνδρες. Καλύτερα θὰ ἔκαναν ὅμως οἱ ἀτεγκτοι αὐτοὶ ἐπικριτὲς τῆς γυναικείας ματαιοδοξίας νὰ ἔκαναν λίγη ἀναδρομὴ στὸ παρελθόν, γιὰ νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι ὄχι μόνον ἀμέτοχοι τοῦ ἀνομήματος τούτου δὲν ὑπῆρξαν, ἀλλ' ὅτι ἔχουν καὶ τὸ προβάδισμα!

Ἀλλ' ἂς μιλήσουμε πιὸ συγκεκριμένα. Ἡ μόδα νὰ σγουραίνουν τὰ μαλλιὰ μὲ περμανάντ ἔχει ἱστορία τεσσάρων χιλιάδων ἐτῶν καὶ ἡ περούκα ἦταν σὲ χρῆσι δυόμισι χιλιάδων χρόνια προτοῦ ἀνακαλύψη τὸ Μωϋσῆ μέσα στὶς καλαμιὲς τοῦ Νείλου ἡ κόρη τοῦ Φαραώ.

Στὴν καρδιὰ τῆς Ἀνατολῆς, στὴ δεξιὰ ὄχθη τοῦ Εὐφράτη ποταμοῦ καὶ κοντὰ στὸ παλαιό του στόμιο ἄνθισε κάποτε μιὰ σπουδαία πολιτεία τῆς Χαλδαίας, ἡ Οὖρ ἢ Οὐρού. Σώζονται ἀκόμη καὶ σήμερα τὰ ἐρείπιά της καὶ ἡ σκαπάνη τῶν ἀρχαιολόγων ἔφερε πολλὰ σὲ φῶς. Ἀπὸ κεῖ καταγόταν ἡ εἰκογένεια τοῦ Ἀβραὰμ κι' ἀπὸ κεῖ ξεκίνησε μαζὶ μὲ τὸν πατέρα του ὁ μεγάλος γενάρχης γιὰ τὴ Συρία. Ἐκεῖ βασίλευσαν μεγάλοι δυνάστες, ὅπως ὁ Οὐρεγκοῦρ καὶ ὁ γυιός του ὁ Ντοὺγκ ποὺ λεηλάτησε τὴ Βαβυλώνα καὶ συγκέντρωσε μυθικὰ πλούτη.

Σ' αὐτὴ λοιπὸν τὴν πλουσιώτατη πόλι Οὖρ, εἴκοσι τρεῖς ὁλόκληρους αἰῶνες πρὸ Χριστοῦ, οἱ ἄνδρες περιποιόντουσαν τὴν ὁμορφιά τους πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὶς γυναῖκες. Ὁ καλλωπισμὸς ἦταν γι' αὐτοὺς ἱερὴ ὑποχρέωσι. Καὶ κάθε τί ποὺ θὰ φαινόταν πρωτότυπο στοὺς σημερινοὺς κομμωτές, ὑπῆρξε ἄλλοτε καρπὸς τῆς φαντασίας τῶν κομμωτῶν καὶ τῶν περουκέριδων ποὺ ἔζησαν ἐπίσης πρὶν ἀπὸ τέσσαρες χιλιάδες χρόνια. Αὐτὸ μαρτυροῦν τουλάχιστον οἱ ἀρχαιολογικὲς ἀνασκαφὲς τῶν τελευταίων χρόνων.

Πρὶν ἀπὸ μιὰ εἰκοσαετία, τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Πενσυλβανίας ὠργάνωσε μιὰν ἐξερευνητικὴ ἀποστολὴ κάτω ἀπὸ τὴ διεύθυνσι τοῦ καθηγητοῦ Σ. Λέοναρντ Γούλεϋ, ποὺ ἔμεινε γιὰ πολλὰ χρόνια στὶς κοιλάδες τοῦ Τίγρη καὶ τοῦ Εὐφράτη καὶ μελέτησε τὰ ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα.

Οἱ ἀνασκαφὲς καὶ εἰδικώτερα οἱ ἔρευνες τοῦ καθηγητοῦ Γούλεϋ ἀπεκάλυψαν ὅτι πρὶν ἀπὸ σαράντα αἰῶνες, στὰ Ἰνστιτοῦτα καλλονῆς σύγχαζαν περισσότερο οἱ ἄνδρες ἀπὸ τὶς γυναῖκες, ποὺ ἡ κοινωνική τους θέσι ἦταν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετη μὲ τὴ σημερινή. Ἀντὶ νὰ καλλωπίζωνται στὰ Ἰνστιτοῦτα καλλονῆς οἱ πλούσιες γυναῖκες, ὅπως γίνεται σήμερα, ἔτρεχαν σ' αὐτὰ οἱ πλούσιοι ἄνδρες.

ΟΛΑ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ

Οἱ κάτοικοι τοῦ Οὖρ καὶ ἰδιαίτερα οἱ πρίγκηπες, οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ ἀξιωματοῦχοι σύγχαζαν τακτικώτατα στὰ ἰνστιτοῦτα καλλονῆς γιὰ νὰ στρώνουν τὰ μαλλιά τους καὶ νὰ τὰ στολίζουν σύμφωνα μὲ τὴν τελευταία μόδα.

Σύμφωνα μὲ τὰ εὑρήματα τῶν ἀνασκαφῶν οἱ περούκες τῶν μαλλιῶν ἦταν μεγάλες καὶ σχετικὰ βαρειές. Οἱ μελετητὲς ἐξηγοῦσαν ἄλλοτε αὐτὴ τὴ λεπτομέρεια μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ὁ πόλεμος γίνονται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες, ποὺ πολεμοῦσαν σῶμα πρὸς σῶμα καὶ ἐκεῖνες οἱ σπουδαῖες περοῦκες προστάτευαν — ὅπως νόμιζαν — τὸ κεφάλι ἀπὸ τὰ πλήγματα τοῦ ἐχθροῦ.

Ὅταν ὅμως ὁ καθηγητὴς Γούλεϋ μπῆκε μέσα στὸ μνημεῖο τοῦ πρίγκηπος Μὲς Καλὰμ Ντοὺγκ, ποὺ ἔζησε κάπου δυόμισι χιλιάδες χρόνια πρὸ Χριστοῦ, βρῆκε τὴ σωστὴ λύσι σ' αὐτὸ τὸ αἴνιγμα. Οἱ φανταχτερὲς κομμώσεις τῶν Χαλδαίων καὶ τῶν Ἀσσυρίων δὲν ἦταν ἀφιερωμένες στὴ θεότητα τοῦ πολέμου, ἀλλὰ στὴ θεότητα τῆς ὁμορφιᾶς. Τὰ μαλλιὰ στολίζονταν μὲ πολύτιμες πέτρες καὶ χρυσὰ κοσμήματα, σὲ τέτοιο βαθμὸ ποὺ ὁ ἀξιωματοῦχος φοροῦσε στὸ κεφάλι ὅλη του τὴν περιουσία!

Τὰ μαλλιὰ τῶν ἀρχαίων πολεμιστῶν, τῶν Ἀσσυρίων ἰδιαίτερα, παρουσιάζονταν πάντα ὡς τὸ πιὸ ἐνδιαφέρον μέρος τοῦ σώματός των. Ὁ Ντοὺγκ π. χ. φοροῦσε μιὰ περούκα ἀπὸ ἄπεφθο χρυσό, ποὺ θὰ τὴ φοροῦσαν μὲ μεγάλη χαρὰ καὶ πολλὲς σύγχρονες κυρίες.

Ὅταν ἔδινε καμμιὰ γιορτὴ πρὸς τιμήν του, ὁ Ντοὺγκ, φοροῦσε ἐκτὸς ἀπὸ ἄλλες, διαφορετικὲς κάθε φορά, πλουσιώτατες περοῦκες, πολύτιμα βραχιόλια, λαμπρότατα φορέματα καὶ ἀλειφὲ ὅλο του τὸ σῶμα μὲ τὰ πιὸ σπάνια ἀρώματα. Οἱ ἄλλοι πρίγκηπες, ἀκόμη καὶ τῆς δικῆς του καταγωγῆς δὲν μποροῦσαν νὰ ἔχουν τόσο πανάκριβες περοῦκες καὶ περιορίζονταν νὰ φοροῦν περοῦκες μεταξωτές. Γενικά, οἱ ἄνδρες τῆς Αὐλῆς φοροῦσαν περοῦκες λιγώτερο λαμπερὲς καὶ ἀκριβὲς ἀπὸ τὸν βασιλέα.

ΧΡΥΣΑ ΔΙΚΤΥΩΤΑ

Μέσα στὸν μεγάλο τάφο τοῦ πρίγκηπα τῆς Οὖρ, βρέθηκαν ἐπίσης οἱ μούμιες τῆς γυναίκας του καθὼς καὶ ἄλλων γυναικῶν ποὺ ἀνῆκαν προφανῶς στὴν Αὐλή του. Ὑποτίθεται πὼς οἱ τελευταῖες αὐτὲς πέθαναν ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Ντοὺγκ, γιὰ νὰ τοῦ κρατοῦν συντροφιὰ γιὰ πάντα καὶ μάλλον θὰ ἐθυσιάσθηκαν γι' αὐτὸ τὸ σκοπό, σύμφωνα μὲ τὰ ἔθιμα τῆς τότε ἐποχῆς. Μήπως ἐξ ἄλλου, δὲ συνήθιζαν στὶς Ἰνδίες νὰ θυσιάζουν τὶς γυναῖκες τῶν πριγκήπων ἀμέσως μετὰ τὸ θάνατο τοῦ ἀνδρός τους, γιὰ τὸν ἴδιο λόγο, πρὶν ἀπὸ μερικὲς δεκαετίες ἀκόμη;

Οἱ γυναῖκες ποὺ βρέθηκαν στὸν τάφο τοῦ Ντοὺγκ φοροῦσαν τὰ ἴδια φορέματα καὶ τὰ ἴδια στολίδια ποὺ φοροῦσαν στὶς μεγάλες περιστάσεις. Ἀλλὰ — κάτι ποὺ θὰ φανῆ πολὺ παράξενο — τὰ κοσμήματα καὶ τὰ στολίδια τους ἦταν κατώτερα σὲ ἀξία καὶ σὲ ἀριθμὸ ἀπὸ κεῖνα ποὺ φοροῦσε ὁ Ἀσσύριος πρίγκηπας καὶ οἱ ἄλλοι ἄνδρες.

Οἱ γυναῖκες δὲ φοροῦσαν χρυσῆ περούκα, ἀλλὰ συγκρατοῦσαν τὰ μαλλιὰ στὴ θέσι τους μὲ φιλέδες ἀπὸ χρυσάφι. Φοροῦσαν ἐπίσης πολὺ μεγάλα σκουλαρίκια, σὲ σχῆμα φεγγαριοῦ. Τὸ φεγγάρι ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες θεότητες τῆς Οὖρ καὶ αὐτὴν ἐλάτρευε κι' ὁ βασιλιάς.

Μέσα στὸν τάφο, τὸ πρόσωπο καὶ τὸ κεφάλι ὅλων τῶν νεκρῶν τὸ σκέπαζε ἕνα βέλο, κλεισμένο στὰ δεξιὰ τοῦ κεφαλιοῦ μὲ μιὰ μπροὺντζινη καφίτσα. Πάνω ἀπὸ τὸ βέλο ὑπῆρχε ἕνα ἀκόμη εἶδος φιλέ, πιὸ ἐλαφρὸ ἀπὸ τὸ ἄλλο, καμωμένο ἀπὸ λεπτότατες χρυσὲς κλωστές, ποὺ διασταυρώνονταν ἐπάνω στὸ μέτωπο.

Μ' ἄλλα λόγια, οἱ ἀνασκαφὲς καὶ ὁ τάφος τοῦ Ντοὺγκ ἀπεκάλυψαν ὅτι σὲ κεῖνη τὴ μακρυνὴν ἐποχή, οἱ ἄνθρωποι περιποιόντουσαν πολὺ τὴν ὁμορφιά τους, ἰδιαίτερα ὅμως οἱ ἄνδρες. Ἄλλες ἀνακαλύψεις μέσα στὸν ἴδιο τὸν τάφο διεπίστωσαν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἀσσύριοι χρησιμοποιοῦσαν πούδρα καὶ ἄλλα καλλυντικά.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὶς ἀνασκαφὲς καὶ τὶς ἔρευνες στὸν τάφο τοῦ πρίγκηπα Ντούγκ, ἄλλες ἀνασκαφὲς καὶ ἄλλες ἔρευνες ἀπὸ ἀρχαιολόγους ἔδειξαν ὅτι καὶ προγενέστερα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ντοὺγκ ὑπῆρχαν Ἰνστιτοῦτα καλλονῆς καὶ ὅτι τετρακόσια ἢ πεντακόσια χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴ γέννησι τοῦ Ντοὺγκ ἐζοῦσαν στὴν Οὖρ ἄνθρωποι πλουσιώτατοι καὶ πολιτισμένοι ποὺ ἵδρυσαν γιὰ τὸν καλλωπισμό τους τὰ πρῶτα Ἰνστιτοῦτα καλλονῆς.

Ἀπὸ μερικὲς διολογικὲς παρατηρήσεις προκύπτει ὅτι τὸ πάθος γιὰ τὰ προσωπικὰ στολίδια δὲν ὀφείλεται μονάχα στὴ ματαιοδοξία ἀλλὰ καὶ στὴν πρόθεσι νὰ δημιουργηθῆ ζωηρὴ ἐντύπωσι καὶ σεβασμὸς στοὺς ἐχθρούς, στοὺς φίλους καὶ στοὺς ἀντιζήλους. Αὐτὸς ἴσως νὰ εἶναι ὁ λόγος ποὺ οἱ ἀρχαῖοι ἔδιναν τόση προσοχὴ στὸ στόλισμό τους, ὅπως ἀκριβῶς συνηθίζουν στὸν αἰῶνα μας καὶ οἱ Ἰνδιάνοι τῆς Ἀμερικῆς νὰ κάνουν τατουάζ σὲ ὅλο τους τὸ σῶμα. Ἀργότερα, μὲ τὴν πρόοδο τοῦ πολιτισμοῦ, οἱ ἄνδρες ἐγκατέλειψαν τὶς συνήθειες αὐτὲς στὶς γυναῖκες.

Οἱ μελετητὲς τῆς ἀνθρώπινης ματαιοδοξίας βεβαιώνουν ὅτι, γενικά, μπορεῖ νὰ ἐκτιμηθῆ ἡ πρόοδος μιᾶς φυλῆς ἀπὸ τὰ κοσμήματά της. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς παγερὲς περιοχὲς τοῦ βορρᾶ, τὰ φορέματα χρησιμοποιήθηκαν στὴν ἀρχαία ἐποχὴ σὰν ἁπλὸ στολίδι, ἰδιαίτερα στὴν Αἴγυπτο μὲ τὸ θερμό της κλῖμα.

Οἱ πρόγονοι τοῦ πρίγκηπος Ντοὺγκ — ποὺ ἔζησε σύμφωνα μὲ τοὺς ἱστορικοὺς στὴν ἀρχὴ τῆς διαμορφώσεως τῆς βαβυλωνιακῆς καὶ ἀσσυριακῆς φυλῆς — ἦταν ντυμένοι πολὺ ἐλαφρά. Ἔπειτα ὅμως ἄρχισαν σιγὰ-σιγὰ νὰ σκεπάζουν τὸ σῶμα τους μὲ βαρειὰ ὑφάσματα καὶ διάφορα στολίδια, ὄχι γιὰ νὰ προστατεύσουν τὸ σῶμα τους ἀπὸ τὶς ἀτμοσφαιρικὲς συνθῆκες. ἀλλὰ γιὰ νὰ φαίνωνται ὡραῖοι.

Τὰ πρῶτα στολίδια ποὺ θὰ φοροῦσαν οἱ πρόγονοι τοῦ Ἀσσυρίου πρίγκηπα θὰ ἦταν κογχύλια χρωματιστὰ καὶ περαστά. Ἀλλὰ ἔπειτα, μὲ τὴν ἀνακάλυψι τοῦ χυτρόπου τῆς ἐπεξεργασίας τους, τὰ ταπεινὰ κογχύλια ἀντικαταστάθηκαν μὲ πιὸ πολύτιμα στολίδια.

Αἰῶνες πέρασαν ἀπὸ κεῖνη τὴν ἐποχὴ ἴσαμε σήμερα. Οἱ ἀρχαιολόγοι ὅμως συγκέντρωσαν μὲ τὶς ἀνασκαφὲς τους καὶ ἄλλες ἐνδιαφέρουσες παρατηρήσεις γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ μακρυνοῦ ἐκείνου παρελθόντος. Ἡ ἀντίληψίς π.χ. ὅτι ὁ Ἀβραὰμ καταγόταν ἀπὸ μιὰ σχεδὸν ἀγρία φυλή, χάνει μεγάλο μέρος ἀπὸ τὴ βάσι της, ἀφοῦ ὅπως ἀπεδείχθη μὲ τὶς ἔρευνες, οἱ Βαβυλώνιοι εἶχαν ἀκόμη μεγάλο πολιτισμὸ καὶ ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς ἦταν γνωστὸς στὸν Ἀβραάμ.

Ἀνεξάρτητα ὅμως ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς πλευρὲς τοῦ ζητήματος καὶ ἀπὸ ὅλες τὶς θεωρητικὲς εἰκασίες, τὸ γεγονὸς παραμένει τὸ γεγονός: οἱ ἄνδρες σύγχαζαν στὰ Ἰνστιτοῦτα καλλονῆς δυόμισι χιλιάδες χρόνια πρὸ Χριστοῦ!

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ

Βλέπετε σωστά;

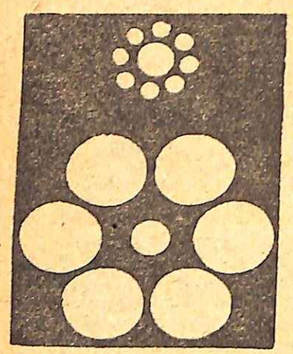

Συνηθίζουμε νὰ λέμε ὅτι πιστεύουμε κάτι ἐπειδὴ τὸ εἴδαμε μὲ τὰ μάτια μας. Μπορεῖτε ὅμως νὰ ἔχετε ἐμπιστοσύνη στὰ μάτια σας; Εἴσθε βέβαιη — ἢ βέβαιος — ὅτι βλέπετε σωστά; Δοκιμάστε το μὲ τὴν ἄσκηση ποὺ σᾶς δίνουμε: Ποιὰ ἀπὸ τὶς λευκὲς κηλίδες ποὺ βρίσκονται στὸ κέντρο τῶν δύο αὐτῶν σχεδίων εἶναι μεγαλύτερη;

Εὔκολη μαντεία

Οἱ καλεσμένοι ἔχουν μαζευτῆ μετὰ τὸ φαῒ στὸ σαλόνι. Ὁ κ. Νίκος — ἕνας ἀπ' τοὺς καλεσμένους —λέει μιὰ ἱστορία καὶ ὅλοι γελᾶνε μὲ τὴν καρδιά τους.

Μήπως μπορεῖτε νὰ βρῆτε τί εἴδους ἱστορία ἦταν αὐτὴ ποὺ διηγήθηκε; Μὴν ξεχνᾶτε πὼς αὐτὸς ποὺ τὴν εἶπε λεγόταν Νίκος.

Συλλαβικὸ παιχνίδι

Α — ΓΙ — ΚΑ — ΚΑ — ΚΑ — ΚΗΡ — ΛΑ — ΛΑ — ΛΑ — ΛΟΓ — ΜΑ — ΜΕ — ΜΠΑ — ΝΗ — ΝΤΗ — ΠΕ — ΣΙ — ΣΟ — ΤΑ — ΤΑ.

Τοποθετῆστε τὶς παραπάνω 20 συλλαβὲς — ἀπὸ μιὰ σὲ κάθε τετραγωνάκι — οὕτως ὥστε νὰ σχηματισθοῦν 5 τετράλλαβες Ἑλληνικὲς πόλεις. Νομίζουμε πὼς θὰ τὸ πετύχετε ἐκρετά εὔκολα.

Αἴνιγμα

Κάποιο γράμμα στὴν ἀρχὴ —θέλει λίγη προσοχὴ— σ' ἕναν ἀριθμὸ προσθέτεις. Καὶ μοντέρνος σκηνοθέτης φανερώνεται μεγάλος καὶ νὰ ξέρῃς: εἶναι Γάλλος!

Ἀκονίστε καλὰ τὴ μνήμη σας

Σᾶς δίνουμε ἐδῶ ἕνα τέλειο πρόβλημα ποὺ θὰ σᾶς βοηθήσῃ νὰ μετρήσετε τὴ μνήμη σας καὶ, συγχρόνως, νὰ τὴν ἀκονίσετε. Τοποθετῆστε ἕνα κομμάτι χαρτὶ — ἀδιαφανὲς — ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς καὶ ὕστερα ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ Α, ἀνασηκώστε γιὰ λίγα δευτερόλεπτα τὸ χαρτί, κυττάξτε προσεκτικὰ τὸν πρῶτο ἀριθμό, ξανασκεπάστε τον καὶ γράφτε τὸν ἀριθμὸ ποὺ διαβάσατε στὸ χαρτὶ ποὺ ἔχετε μπροστά σας. Συνεχίστε ἔτσι γιὰ τὸ Β, τὸ Γ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἂν μπορέσετε νὰ φθάσετε ὡς τὸ Μ, ἡ μνήμη σας εἶναι καταπληκτικὴ καὶ ἀποτελεῖτε πραγματικὰ θαῦμα στὸν κόσμο!

Α	12792	Θ	6741936028
Β	16485	Ι	65478390261
Γ	974865	Κ	75568103780
Δ	8467625	Λ	52873510479
Ε	45873602	Μ	655374012967
Ζ	64784504	Ν	748331029785
Η	1736914092	Ξ	53662498013881

Τί τρῶνε οἱ γάτες;

★ Οἱ γάτες ποὺ ζοῦν σὲ διαμερίσματα στὴν πόλι, ὅπου δὲν ὑπάρχει κῆπος καὶ πρασινάδα, ἔχουν ἀνάγκη νὰ τρῶνε χόρτα; Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἑταιρία Προστασίας τῶν Ζώων συμβουλεύει τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων νὰ ἔχουν πάντα φυτεμένα λίγα χόρτα σὲ μιὰ γλάστρα (κριθάρι, βρώμη ἢ ὁτιδήποτε ἄλλο). Ἡ γάτα ἔχει ἀνάγκη νὰ τρώῃ χόρτα γιὰ τὴν καλὴ λειτουργία τοῦ στομαχιοῦ της.

Μαθαίνετε διασκεδάζοντας

1. Ὅταν μπαίνουμε σ' ἕνα σκοτεινὸ δωμάτιο καὶ τὰ μάτια μας προσαρμόζονται στὸ σκοτάδι, οἱ κόρες τους διαστέλλονται ἢ συστέλλονται;
2. Τί ἦσαν οἱ «εἰκονοκλάσται»;
3. Ποιὸς «βασιλικὸς σύζυγος» μιᾶς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας συνέθεσε ποιήματα, ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ καὶ μιὰ ὄπερα;
4. Ποιὰ εἶναι ἡ πραγματικὴ σημασία τῆς λέξεως «ἀντίο»;
5. Ποιὸς ἔκοψε τὸν Γόρδιο Δεσμό: ὁ Σαμψών, ὁ Ἡρακλῆς ἢ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος;
6. Τί σημαίνει ἡ λέξις «πρωτεκτορᾶτον»;
7. Ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ δολοφονήθηκε πρὶν ἢ μετὰ τὴ γέννησι τοῦ Ἰησοῦ;
8. Ποιὸς προέβλεψε καὶ ἐπροφήτευσε τὴν καταστροφὴ τῆς Τροίας;
9. Γιατί ὁ γυιὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδου III ὀνομάσθηκε «Μαῦρος Πρίγκηπας»;
10. Ποιὰ ἤπειρος κατοικεῖται ἀπὸ τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων τῆς Γῆς;

Τὰ ρητά

1) ΞΣ—ΔΓΡ—ΦΣΣ
2) ΜΔΝ—ΣΜΦΡΝ—ΝΔΣΣ
3) ΔΝ—ΚΚΝ—ΜΓΣ—ΚΛ.

Κάθε ὁμὰς συμφώνων ἀντιπροσωπεύει μιὰ λέξι (οἱ παῦλες χωρίζουν τὶς λέξεις μεταξύ τους). Προσθέτοντας τὰ φωνήεντα ποὺ χρειάζονται θὰ σχηματισθοῦν τρία γνωστὰ ἀρχαῖα ρητά.

Κλιμακόλεξο

Σὲ κάθε ἄδειο τετραγωνάκι νὰ τοποθετηθῇ ἕνα γράμμα, οὕτως ὥστε νὰ σχηματισθοῦν οἱ λέξεις ποὺ δίνουμε ἐν συνεχείᾳ τὴ σημασία τους:

1) Σχηματίζεται στὰ νεφρὰ
2) Λιμάνι στὸν Β. Παγωμένο Ὠκεανό.
3) Πληγὴ τῶν γεωργῶν.
4) Βασιλικὸς Οἶκος.
5) Ναυτικὸς ἥρως τοῦ 21.
6) Τὴν ἔχουν πολλοὶ παλληκαράδες.
7) Ἐξασκοῦσε ἐπιρροὴ στὸν Λουδοβίκο 15ο τῆς Γαλλίας.

Τὸ ἐπισκεπτήριο

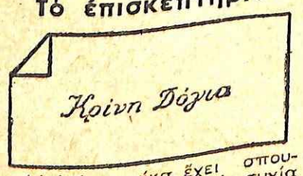

Αὐτὴ ἡ γυναίκα ἔχει σπουδάσει καὶ ἐξασκεῖ μὲ ἐπιτυχία τὸ ἐπάγγελμά της. Μπορεῖτε μήπως νὰ μαντεύσετε τί εἶναι; Τὰ γράμματα τοῦ ἐπισκεπτηρίου της θὰ σᾶς βοηθήσουν.

Σταυρόλεξο

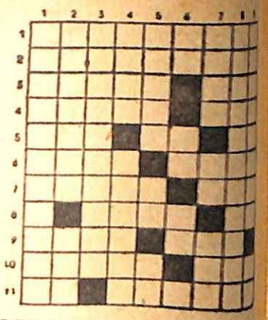

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
1) Δὲν εἶναι ποτὲ γυάλιν...
2) Γίνεται καὶ σὲ πορτοφόλι
3) Αἰγυπτιακὴ πόλις — Ὁρισμός.
4) Ἀποτελεῖ μέρος ὀργάνων κριθείσας. — Νότα.
5) Ἑλληνικὴ νῆσος—Δύο χρώματα ποὺ κάνουν ἑταιρία — ... χαϊκὸν μόριον.
6) Χρῶμα — Περίφημον ποτὸ τοῦ Βυρωνος.
7) Λέγεται ἐπὶ μεγαιρῶν — Ἔγχρωμος ἀρχηγὸς (ἢ πρώτη ... ξις).
8) Ρῆμα ποὺ φοβίζει τοὺς τσ... κούνηδες — Αὐτὴ εἶναι γευριὰ...
9) Προηγεῖται τοῦ θέρους — Αἰγύπτιος θεός.
10) Τὸ μικρὸ δνομα κιν... τογραφικοῦ ἀστέρος — Ἐρωτηματικόν (ἀντιστρ.).
11) Ἔχει κι' αὐτὸς τοὺς κ... ρωέφη του — Κάθε κράτος ἔχει τ... δική του.

ΚΑΘΕΤΩΣ:
1) Ἔγινε μιὰ φορά.
2) Τὴν τρέμουν οἱ ἀστέρες τ... σινεμά—Ἔχει...λεπτὰ (ἀντιστρ.)
3) Ἕλλην ποιητής.
4) Θὰ τσάρης στὸ Λονδῖνο μ... κι' ἄλλοῦ — Τέτοιος ἀγὼν δὲν ἦ... ναι δίκαιος.
5) Ἔχει ρόδες — Σύνδεσμος — Ἀρχαϊκὸν μόριον.
6) Θεός — Πρόθεσις — Σύνδεσμος.
7) Ἄρτυμα — Δυὸ ἐπίσημα γράμματα — Ὑπερέτα τοῦ Λέρνη.
8) Εἶναι οἱ Ἕλληνες.
9) Δὲν εἶναι ἡ κάθε νύχτα — Βυζαντινὴ νότα.

ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ἐργασία ἐπιμεμημένη

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ·
ECOLE PIGIER
GUERE LA VIGNE
·
ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΙΜΗΣ
INSTITUT DE COUPE MODERNE
Μαθήματα
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥΝΑ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
ΔΟΥΜΑ Σ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΟΔ. ΠΙΝΔΟΥ 77 - ΤΗΛ. 83 959

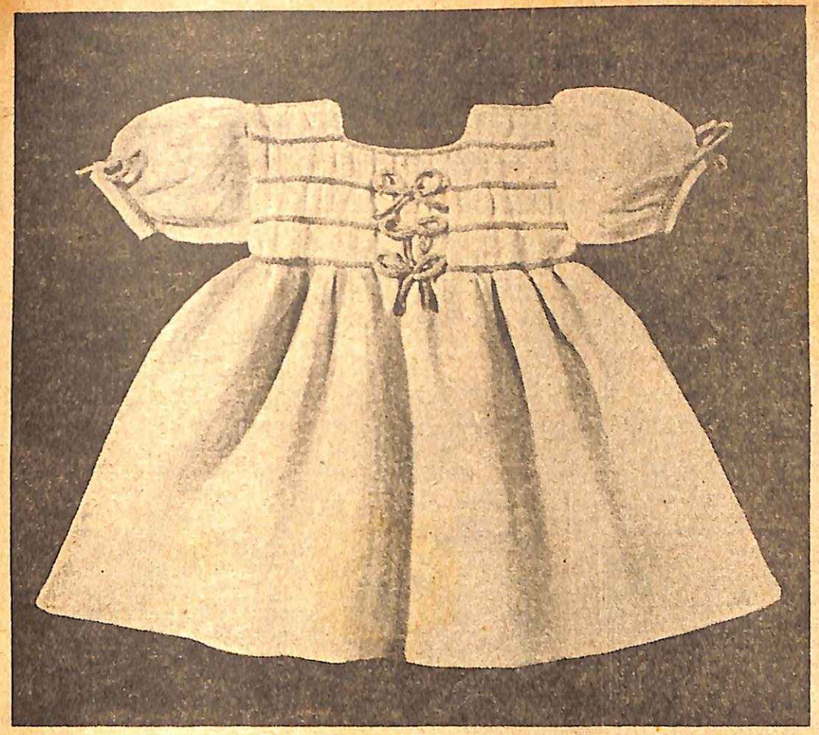

ΦΟΥΣΤΑΝΑΚΙ

ΓΙΑ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. ἢ 50 δράμ. μαλλὶ ΠΕΓΚΟΥΕΝ - ΜΟΝΤΑΙΝ ἄσπρο καὶ 20 γραμ. ἢ 8 δράμ. μαλλὶ ἄλλου χρώματος. Βελόνες No 3: κουμπιὰ φιλντισένια 1 ἑκατ. διαμέτρου.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη. Μοὺς = Πάντα καλή.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π = 5½ ἑκατ. 20 βελόνες = 4 ἑκατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 195π. Πλέξετε 8 βελόνες ζέρσεϋ καὶ ἀμέσως μετὰ πλέξετε μιὰ βελόνα ἀνάποδη στὴν καλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ σας. Ξαναπλέξετε 8 βελόνες ζέρσεϋ. Τσακίσετε τὸ στρίφωμα πρὸς τὴν ἀνάποδη καὶ πλέκοντας τὴν 9η βελόνα θὰ παίρνετε τὸν ἕνα πόντο ἀπὸ τὴν ἄκρη τοῦ στριφώματος μὲ τὸν πόντο τῆς 9ης βελόνας καὶ θὰ τὸν πλέκετε μαζί. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ γυρίσετε τὸ στρίφωμα ταυτοχρόνως. Ἐξακολουθήσετε μὲ ζέρσεϋ ἴσια 28 ἑκατ. Κατόπιν θὰ κάνετε στενέματα κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: 2π μαζὶ (5 φορὲς) καὶ μιὰ φορὰ 3π μαζί. Συνεχίσετε νὰ κλείνετε ὡς τὸ τέλος τῆς βελόνας κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ ἀρχίσατε νὰ κλείνετε. Πρέπει νὰ ἐχετε στὴν βελόνα σας 90π. Κατόπιν μὲ ἄλλο χρῶμα μαλλὶ θὰ πλέξετε 4 βελόνες ὑπολογίζοντας τὴν καλὴ γιὰ ἀνάποδη καὶ τὴν ἀνάποδη γιὰ καλή. Ξαναβάλετε τὸ ἄσπρο μαλλὶ καὶ πλέξετε κανονικὸ ζέρσεϋ. Κάθε 2π θὰ βάζετε ἕνα ἄνοιγμα. Στὴν ἀρχὴ καὶ στὸ τέλος θὰ πλέξετε 3π καὶ κατόπιν θὰ βάλετε ἄνοιγμα (σύνολον πόντων 130). Πλέξετε 10 βελόνες καὶ κλείσετε ἀπὸ κάθε μεριὰ 5π γιὰ τὴ μασχάλη καὶ ἀπὸ 1π κάθε δεύτερη βελόνα (3 φορές). Στὴν 14η βελόνα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἄσπρης φάσας θὰ κλείσετε 1π κάθε 2π (29 φορές). Ξαναπλέξετε μιὰ φάσα μὲ τὸ χρωματιστὸ μαλλὶ ὅπως καὶ τὴν προηγούμενη. Κατόπιν βάλετε τὸ ἄσπρο μαλλὶ κάνοντας 42 ἀνοίγματα στὴν πρώτη βελόνα ποὺ θ' ἀρχίσετε. Πλέξετε 14 βελόνες κάνοντας στὴν τελευταία βελόνα 10 στενέματα. Μιὰ φάσα χρωματιστὴ. Κατόπιν μιὰ ἄσπρη φάσα βάζοντας στὴν πρώτη βελόνα 44 ἀνοίγματα. Στὴν 14 βελόνα κάνετε 42 στενέματα. Πλέξετε μιὰ φάσα χρωματιστή. Στὴν τελευταία βελόνα αὐτῆς τῆς φάσας θὰ κλείσετε στὸ μέσον 34π γιὰ τὸ ντεκολτέ. Ἡ κάθε πλευρὰ θὰ πλεχθῇ χωριστά. Βάλετε τὸ ἄσπρο μαλλὶ κάνοντας 13 ἀνοίγματα στὴν πρώτη βελόνα. Στὴν 14 βελόνα κάνετε 14 στενέματα. Πλέξετε μιὰ φάσα μὲ τὸ χρωματιστὸ μαλλὶ καὶ κλείσετε τοὺς πόντους. Στὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ τοὺς 3 πόντους θὰ τοὺς πλέκετε μὲ μούς. Πλέξετε καὶ τὴν ἄλλη μεριὰ τὴν ἴδια.

ΠΛΑΤΗ

Τὴν πλάτη θὰ τὴν πλέξετε ἀκριβῶς τὴν ἴδια ὅπως καὶ τὸ μπροστινό. Ὅταν θὰ φθάσετε στὸ σημεῖο ποὺ πρόκειται ν' ἀρχίσετε τὴν χρωματιστὴ φάσα θὰ χωρίσετε τὸ πλεκτό σας στὴ μέση περνώντας τοὺς πόντους σὲ μιὰ παραμάνα τῆς μιᾶς πλευρᾶς. Στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ θ' ἀφήσετε 2π ἐπὶ πλέον ἀπὸ τὴν δεξιὰ μεριά. Τοὺς 4π στὸ ἄνοιγμα θὰ τοὺς πλέκετε μὲ μούς. Στὸ μέρος τοῦ ἀνοίγματος καὶ στοὺς 4π μὲ τὸ μούς στὸ μέσον κάθε ἄσπρης φάσας θὰ κάνετε μιὰ κουμπότρυπα κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Πλέξετε 2π, κλείσετε 2π. Συνεχίσετε τὸ πλέξιμό σας. Στὴν ἑπόμενη βελόνα θὰ προσθέσετε τοὺς δύο πόντους ποὺ κλείσατε. Ὅταν θὰ φτάσετε στὴν τελευταία ἄσπρη φάσα θὰ κλείσετε τοὺς πόντους παραλείποντας τὴν χρωματιστὴ φάσα. Πλέξετε καὶ τὴν δεξιὰ μεριὰ τὴν ἴδια παραλείποντας τὶς κουμπότρυπες καὶ προσθέτοντας στὴν μεριὰ τοῦ ἀνοίγματος στὴν πρώτη βελόνα 4π γιὰ τὸ κούμπωμα.

ΦΙΟΓΚΟΙ: Βάλετε 100π μὲ τὸ χρωματιστὸ μαλλί. Πλέξετε 3 βελόνες ζέρσεϋ καὶ κλείσετε τοὺς πόντους. Πλέξετε 5 τέτοιες λουρίδες.

ΜΑΝΙΚΙ

Τὸ μανίκι θὰ τὸ ἀρχίσετε ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Βάλετε 13π. Στὴν τρίτη βελόνα θὰ διπλασιάσετε τοὺς πόντους καθὼς καὶ στὴν 4η θὰ τοὺς ξαναδιπλασιάσετε. Κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα θάλετε σὲ κάθε μεριά: 3π, 2π (13 φορὲς) καὶ 4π. Πλέξετε ἴσια 5 ἑκατ. Κατόπιν θὰ πλέξετε τοὺς 14 μεσαίους πόντους δύο-δύο μαζί. Στὴν ἑπόμενη βελόνα πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους δύο-δύο. Στὴν 5η βελόνα ἀρχίσετε τὴν χρωματιστὴ φάσα. Κατόπιν πλέξετε 5 βελόνες ζέρσεϋ, μιὰ βελόνα ἀνάποδη στὴν καλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ σας, 5 βελόνες ζέρσεϋ καὶ κλείσετε τοὺς πόντους.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τὸ πλεκτό σας μὲ βρεγμένο πανὶ ἀπὸ τὴν ἀνάποδη. Ράψετε τοὺς ὤμους στὴν ἄκρη τῆς χρωματιστῆς φάσας τοῦ μπροστινοῦ καθὼς καὶ τὶς πλαϊνὲς ραφές. Ράψετε τὶς ραφὲς τῶν μανικιῶν καὶ τοποθετήσετέ τα στὶς μασχάλες. Γυρίσετε τὸ στρίφωμα σὲ κάθε μανίκι καὶ ράψετέ το στὴν ἀνάποδη μεριὰ τοῦ μανικιοῦ. Σὲ κάθε ἄκρη τῆς ἄσπρης φάσας περάσετε μιὰ κλωστὴ γιὰ νὰ στερεώσετε τὴ σούρα καὶ νὰ εἶναι τακτική. Δέσετε στὴν κάθε λουρίδα ἕνα φιογκάκι καὶ τοποθετήσετέ την σὲ κάθε χρωματιστὴ φάσα, καὶ στὰ μανίκια στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ χεριοῦ. Ράψετε τὰ κουμπιὰ καὶ κάνετε τὶς κουμπότρυπες φστόνω.

Τ. Κ.

Τὸ ξέρετε αὐτό;

★ Ἕνα πουλὶ τῆς Ἀμερικῆς, τὸ «μπάγια», τοποθετεῖ μέσα στὴ φωλιὰ του μικροὺς βώλους ἀπὸ λάσπη καὶ πάνω τους στερεώνει φωτεινὰ ἔντομα, σάν... κεριά, γιὰ νὰ φωτίζουν τὴ φωλιά του!

★ Τὰ βλέφαρα τῶν ματιῶν τοῦ γλάρου ἔχουν στὴν ἄκρη τους μιὰ λουρίδα ποὺ ἀλλάζει χρῶμα, ἀνάλογα μὲ τὴν ἐποχή: τὸ καλοκαίρι εἶναι κόκκινη πρὸς τὸ πορτοκαλλί, ἐνῶ τὸ χειμώνα γίνεται καφὲ ἀνοικτή.

★ Στὴ Δυτικὴ Ἀφρικὴ ὑπάρχει ἕνα εἶδος νάνων ἱπποποτάμων, ποὺ δὲν ζυγίζουν περισσότερο ἀπὸ 100 κιλὰ καὶ δὲν πιάνουν περισσότερο χῶρο ἀπ' δ,τι ἕνα μεγάλο σκυλί.

★ Στὴν Ἰαπωνία, ποὺ θεωρεῖται ἡ χώρα ὅπου κατ' ἐξοχὴν ἀνθοῦν οἱ κερασιές, δὲν ἔχει στὴν πραγματικότητα παρὰ ἐλάχιστα κεράσια, ἐπειδὴ τὰ δένδρα, ἐξαντλημένα ἀπὸ τὴν ἐντατικὴ ἄνθησι ποὺ τοὺς ζητοῦν οἱ καλλιεργηταί, παράγουν μετὰ ἐλάχιστα καὶ κατωτέρας ποιότητος φρούτα.

★ Ἐξηκριβώθη ὅτι οἱ τερμίται, τὰ τεράστια αὐτὰ μηρμήγκια τῆς Ἀφρικῆς, εἶναι ἱκανὰ νὰ σκάψουν μέσα στὴ γῆ σὲ βάθος εἴκοσι ὁλοκλήρων μέτρων γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ βροῦν νερὸ κατὰ τὴ διάρκεια τῶν περιόδων μεγάλης ξηρασίας.

★ Ἡ μικρότερη φυλακὴ τοῦ κόσμου βρίσκεται στὸ Βατικανό: Ἔχει μόνο δυὸ κελλιά! Ἂν καὶ εἶναι σχεδὸν πάντοτε ἄδεια, ἡ φυλακὴ αὐτὴ εἶναι πραγματικὰ ὑποδειγματική καὶ περιλαμβάνει βιβλιοθήκη, δωμάτιο λουτροῦ καί... αἴθουσα γυμναστικῆς!

★ Τὰ μέλη τῆς πιὸ εὐγενοῦς τάξεως τῶν Ἰνδῶν, οἱ βραχμάνες, δὲν μποροῦν ποτὲ νὰ ἐπιτρέψουν νὰ μπῇ κανένας ξένος στὴν κουζίνα τους.

★ Ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ δὲν γερνοῦν ποτέ; Εἶναι τὰ μέλη τῆς φυλῆς Ὀράγκ—Σέπκεϋ, στὶς Ἰνδίες. Ὅταν γεννηθοῦν, θεωρεῖται ὅτι ἔχουν ἡλικία... 60 ἐτῶν, καὶ σὲ κάθε τους γενέθλια ἀφαιροῦν ἕνα χρόνο ἀπὸ τὴν ἡλικία αὐτή!...

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΟ 195

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Μήπως εἶστε παχύτερες ἀπ' ὅ,τι πρέπει;

"Αν ἔχετε τὸ στῆθος τῆς Ἔσθερ Οὐίλλιαμς, τὴ μέση τῆς Βιρτζίνια Μάγιο, τὰ πόδια τῆς Μπέττυ Ντέβις, θὰ εἴσαστε μούρλια ὅ,τι φόρεμα καὶ νὰ φορέσετε, — κι' ἴσως μάλιστα ἀκόμα πιὸ μούρλ α ὅσο λιγώτερα φορᾶτε!...

"Αν εἴσαστε ὅμως «ἐλιγάκι» πιὸ παχειὲς ἀπ' τὸ κανονικό, ἡ σημερινὴ μοντέρνα ἐποχή μας ἔχει τὸν τρόπο νὰ σᾶς βοηθήση: Λίγη θέλησι νὰ ἔχετε, μπορεῖτε νὰ ἐφαρμόσετε τὴ δίαιτα τοῦ Γκαίηλορντ Χάουζερ, τοῦ διασήμου διαιτολόγου τοῦ Χόλλυγουντ. Θὰ τὴ βρῆτε πολὺ εὔκολα στὸ τελευταῖο βιβλίο του, ποὺ τὸ κυκλοφορεῖ ἡ Ἐκδοτικὴ Ἑταιρία «Ἴκαρος» μὲ τὸν τίτλο «Πῶς νὰ φαίνεσθε νεώτεροι — Πῶς νὰ ζήσετε περισσότερο».

Λέει λοιπὸν ὁ Χάουζερ: «Μετὰ τοὺς ἀλκοολικούς, οἱ καλύτεροι ἠθοποιοὶ τῆς ἀθωότητος εἶναι αὐτοὶ ποὺ τρῶνε πολύ. Κοροϊδεύουν χωρὶς ντροπὴ ἀκόμα καὶ τὸν ἑαυτό τους. Οἱ παχεῖς ἄνθρωποι δὲν παραδέχονται βέβαια, ὅτι παρατρῶνε. Γιὰ τὸ πάχος τους, φταίει, λένε, ἡ ἡλικία τους, φταίει, λένε, ἡ ἐργασία τους, φταῖνε, λένε, οἱ ἀδένες τους, — αὐτὸ μάλιστα τὸ τελευταῖο εἶναι καὶ πολὺ τῆς μόδας. Καὶ ὅμως, ἀπὸ τοὺς 100 παχεῖς ἀνθρώπους, οἱ 98 εἶναι παχεῖς μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ παρατρῶνε.

»Ἡ πολυφαγία, — ἐξακολουθεῖ ὁ Χάουζερ, — νομίζω πὼς εἶναι σχεδὸν μιὰ ἀρρώστεια, ὅπως ὁ ἀλκοολισμός. Γιὰ ὅσους παρατρῶνε, τὸ φαγητὸ εἶναι μιὰ παρηγοριά, κι' ἡ συνήθειά τους νὰ παρατρῶνε τοὺς κάνει, ἅμα δὲν τρῶνε συνεχῶς, νὰ αἰσθάνωνται χωρὶς ζωὴ καὶ χωρὶς κέφι. Τὰ γλυκά, ποὺ εἶναι ὅλο ζάχαρη καὶ ἀλεύρι μαζὶ μὲ κρέμα καὶ βούτυρο, εἶναι γι' αὐτοὺς τὸ καλύτερο τονωτικό. Τονωτικὸ σωματικὸ καὶ ψυχικὸ μαζί. Καὶ σὲ ρωτᾶνε: «Τρώγοντας πολύ, κάνουν κανενὸς κακό;» Βέβαια, οὔτε πειράζουν, οὔτε βλάπτουν κανέναν, εἶναι ἀπεναντίας καλόβολοι καὶ ἥσυχοι ἄνθρωποι! Κάνουν ὅμως κακὸ στὸν ἑαυτό τους! Φαίνονται πιὸ ἡλικιωμένοι, πιὸ κουρασμένοι, κι' ὄχι μόνο, ἀλλὰ καὶ λιγοστεύουν τὰ χρόνια τῆς ζωῆς τους!

»Τὸ πρῶτο βῆμα γιὰ ν' ἀδυνατίσετε, — συνεχίζει ὁ Χάουζερ, — εἶναι νὰ ἀποφασίσετε σοβαρὰ ὅτι θέλετε πράγματι νὰ ἀδυνατίσετε. Τὸ δεύτερο βῆμα, εἶναι νὰ ἀποφασίσετε ὅτι θὰ κάμετε κανονικὴ δίαιτα τουλάχιστον ἐπὶ 30 μέρες. Τὸ τρίτο, εἶναι νὰ ἀποφασίσετε νὰ πάψετε νὰ λυπᾶστε τὸν ἑαυτό σας! Τί διάβολο! Ἐνήλικοι δὲν εἶστε; Νά ἡ εὐκαιρία νὰ τὸ δείξετε! Ἡ μεγάλη μου πεῖρα, ἀπὸ τὶς τόσες χιλιάδες ἀνθρώπους ποὺ ἀδυνάτισαν ὑπὸ τὴν ἐποπτεία μου, μοῦ ἔδειξε ὅτι ὁ κυριώτερος συντελεστὴς, γιὰ νὰ μὴ διακόψουν, ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθήσουν συστηματικὰ τὴ δίαιτά τους, εἶναι νὰ μὴν πεινοῦν καθόλου ὅσο κάνουν δίαιτα. Γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ παραθέτω στὸ βιβλίο μου πλῆρες διαιτολόγιο, ὥστε νὰ ἀδυνατίζετε χωρὶς ποτὲ νὰ πεινᾶτε».

Αὐτὰ γράφει ὁ Χάουζερ. "Αν θέλετε ὅμως εὐθὺς ἀμέσως νὰ γίνετε κομψές, καὶ χωρὶς ἀκόμα νὰχετε πραγματικὰ ἀδυνατίσει, ὑπάρχει κι' ἕνας ἄλλος τρόπος, ποὺ δὲν τὸν βρῆκε ὁ διάσημος διαιτολόγος τοῦ Χόλλυγουντ. Καὶ ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι πολὺ ἁπλός: ἕνα κομψό, μοντέρνο καὶ καλοραμμένο φουστάνι ἢ ταγιὲρ τῆς ΕΤΑΜ θὰ σᾶς κάμη ἀσφαλῶς νὰ φαίνεστε πολὺ πιὸ ἀδύνατη ἀπ' ὅ,τι εἶστε. καὶ πολὺ πιὸ νέα!

ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΚΑΛΑ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ

Τώρα ποὺ ἄρχισαν νὰ πηγαίνουν σχολεῖο

Σᾶς δίνουμε σήμερα ἐδῶ ἕναν ὑποδειγματικὸ τρόπο ζωῆς ἑνὸς παιδιοῦ — ἀγοριοῦ ἢ κοριτσιοῦ, ἀδιάφορο — ἡλικίας δέκα περίπου ἐτῶν, ποὺ πηγαίνει καθημερινὰ στὸ σχολεῖο. Βέβαια, οἱ γενικὲς αὐτὲς ὁδηγίες ἀναφέρονται καὶ μποροῦν νὰ ἐφαρμοσθοῦν στὴν περίπτωσι τῶν κανονικῶν καὶ ἀπόλυτα ὑγιῶν παιδιῶν, ποὺ δὲν παρουσιάζουν κανένα σημεῖο ἀνωμαλίας ἢ ὀργανικῆς ἀδυναμίας.

ΤΟ ΞΥΠΝΗΜΑ

Πρέπει νὰ ἀποφεύγετε τὸ ἀπότομο ξύπνημα καὶ σήκωμα τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Δίνετέ του τὸν καιρὸ νὰ ξυπνᾶ μὲ ἡρεμία. 'Αρκεῖ γι' αὐτὸ νὰ τὸ ξυπνᾶτε πέντε λεπτὰ νωρίτερα ἀπ' ὅ,τι χρειάζεται.

ΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ

Πρέπει νὰ γίνεται γρήγορα, χωρὶς περιττὲς χρονοτριβές. Μὴν ἀφίνετε τὸ παράθυρο τοῦ μπάνιου ἀνοιχτό, τὴν ὥρα ποὺ τὸ παιδί σας βρίσκεται μέσα καὶ κάνει τὴν τουαλέτα του — ὅταν κάνη κρύο, φυσικά. Τὸ παιδὶ τῶν 10 χρονῶν εἶναι ἀκόμη σχετικὰ ἀδέξιο στὸ πλύσιμο. Ρίξτε μόνη σας μιὰ ματιὰ ἂν ἔπλυνε καλὰ τὸ λαιμὸ καὶ τὰ σύτιά του.

ΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ

"Αν δὲν κάνη κρύο, ἕνα πουλόβερ ἐπάνω ἀπὸ τὸ πουκάμισο ἢ τὴ μπλούζα εἶναι ἀρκετό. Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι στὰ διαλείμματα, τὸ παιδί σας θὰ τρέξη καὶ ἀσφαλῶς θὰ ζεσταθῆ καὶ θὰ ἱδρώση. Συμβουλέψετέ το νὰ βγάζη τὸ πουλόβερ του πρὶν παίξη καὶ νὰ τὸ ξαναφορῆ μόλις σταματήση τὸ τρέξιμο. Γενικά, τὰ ροῦχα ποὺ τοῦ φοράτε πρέπει νὰ εἶναι φαρδιὰ καὶ νὰ μὴν τὸ ἐνοχλοῦν στὶς κλειδώσεις. Τὰ λάστιχα σὲ διάφορα σημεῖα τῶν φορεμάτων καὶ οἱ σφιγμένες ζῶνες ἐμποδίζουν τὴν καλὴ κυκλοφορία. Δὲν πρέπει νὰ τοῦ φοράτε παπούτσια ποὺ ἔχουν ἀρχίσει νὰ τὸ στενεύουν, γιατὶ θὰ τοῦ κάνουν κακὸ στὰ πόδια. Προσέχετε ἐπίσης μήπως τὰ παπούτσια ἔχουν τρυπήσει ἀπὸ πάνω ἢ στὶς σόλες καὶ μπαίνουν μέσα τὰ νερὰ τῆς βροχῆς. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶτε ὅτι πολλὰ συνάχια, γρίππες καὶ ἐντερικὲς διαταραχὲς προέρχονται ἀπὸ μιὰ ψύξι τῶν ποδιῶν. Τὶς βροχερὲς μέρες, τὸ παιδὶ πρέπει νὰ βγαίνη πάντα φορώντας τὸ ἀδιάβροχό του καὶ μιὰ κουκούλα ποὺ νὰ τοῦ προφυλάττη τὸ κεφάλι καὶ τὸ χειμῶνα, τὰ αὐτιὰ καὶ ὁ λαιμὸς πρέπει νὰ προστατεύωνται μὲ ἕνα ζεστὸ κασκόλ.

ΤΟ ΠΡΩΙΝΟ

Πρέπει νὰ ἀποφεύγετε νὰ δίνετε στὸ παιδί σας πολλὰ ὑγρά — ἕνα φλυτζάνι ρόφημα ἀρκεῖ — καὶ νὰ προσέχετε τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο τρώει: νὰ μασᾶ καλὰ ὅλες τὶς τροφὲς καὶ νὰ πίνη ἀργὰ τὸ ρόφημά του. Μὴ δίνετε ποτὲ σκέτο καφὲ ἢ τσάϊ στὸ παιδί: 'Αραιώνετέ τα μὲ ἄφθονο γάλα, ἂν δὲν τοῦ δίνετε σκέτο γάλα, πρᾶγμα ποὺ εἶναι ἀκόμη καλύτερο. 'Αποφεύγετε νὰ τοῦ δίνετε καθημερινὰ σοκολάτα γιὰ πρωϊνὸ ρόφημα.

ΤΟ ΞΥΠΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

"Αν μπορῆτε, διαλέξετε ἕνα σχολεῖο ποὺ νὰ μὴ βρίσκεται μακρυὰ ἀπὸ τὸ σπίτι σας. Τὸ παιδὶ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ καθυστερῆ στὸ σπίτι καὶ ὕστερα νὰ διάζεται καὶ νὰ φθάνη λαχανιασμένο στὸ σχολεῖο. Ρίχνετε πάντα μιὰ ματιὰ στὴ σάκκα του: Τὸ παιδὶ ἔχει πάντα τὴν τάσι νὰ τὴν παραγεμίζη μὲ ἄχρηστα βιβλία καὶ τετράδια. Θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ τὸ μάθετε νὰ τὴν κρατῆ πότε μὲ τὸ ἕνα καὶ πότε μὲ τὸ ἄλλο χέρι. Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἔχουν τοὺς δυὸ ὤμους στὸ ἴδιο ὕψος, μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ εἶχαν μικροί — καὶ ἀσφαλῶς ἔχουν διατηρήσει καὶ τώρα — τὴ συνήθεια νὰ κρατοῦν ὅ,τι ἔχουν στὸ χέρι τους μόνον ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά.

ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Μὴν ἀνησυχῆτε ἂν τὸ παιδὶ εἶναι ζωηρὸ καὶ κάνει φασαρία. Ἡ ζωηρὴ διαγωγὴ δὲν ἐμποδίζει ποτὲ τὸν καλὸ μαθητὴ νὰ μελετᾶ τὰ μαθήματά του. Συμβουλεύετέ το νὰ ἔχη κανονικὴ καὶ ἴσια στάσι ὅταν γράφη.

ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ

Φροντίζετε νὰ τρώη πάντοτε τὸ μεσημεριανὸ του φαγητὸ τὴν ἴδια ὥρα. Τὰ φαγητὰ νὰ εἶναι ἄφθονα ἀλλὰ ἁπλά. Κυρίως σαλάτες, φρέσκα χόρτα, φαγητὰ σαλαχτερά, τυρὶ καὶ φροῦτα.

Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

'Αφῆστε τὰ παιδιά σας νὰ διασκεδάσουν ἐλεύθερα, ὅταν γυρίσουν ἀπὸ τὸ σχολεῖο. Μέσα σὲ μιὰ ὥρα, θὰ ξεσπάσουν ὅλη τους τὴ ζωηρότητα, ποὺ τὴ συγκρατοῦσαν ἐπὶ ὁλόκληρες ὧρες στὴν τάξι. "Εχετέ τους ἕτοιμο τὸ ἀπογευματινό τους φαγητὸ ἕνα ποτήρι γάλα, βούτυρο, μαρμελάδα, ψωμί... ὅ,τι θέλουν καὶ ὅ,τι μπορεῖτε νὰ τοὺς δώσετε.

Η ΜΕΛΕΤΗ

Οἱ γονεῖς πρέπει νὰ ἐπιβλέπουν τὴ μελέτη τῶν παιδιῶν, χωρὶς ὅμως ποτὲ νὰ τοὺς ζητοῦν νὰ κάνουν τίποτε περισσότερο ἀπ' ὅ,τι τοὺς ἔχει ὁρίσει ὁ δάσκαλος, ἢ νὰ τὰ συμβουλεύουν νὰ μάθουν «ἀπ' ἔξω» τὸ μάθημά τους.

ΤΟ ΒΡΑΔΥΝΟ ΦΑΓΗΤΟ

Πρὶν ἀπὸ τὸ βραδυνὸ φαγητό, ἀφῆστε τὸ παιδὶ ἐλεύθερο νὰ διασκεδάση γιὰ λίγη ὥρα. Ζητήστε του νὰ σᾶς βοηθήση στὸ στρώσιμο τοῦ τραπεζιοῦ. Τὸ βραδυνὸ φαγητὸ πρέπει νὰ εἶναι θρεπτικώτερο ἀπὸ τὸ μεσημεριανό. Χρειάζεται πάντοτε ἕνα ζεστὸ πιάτο κρέας ἢ σούπα. 'Αποφεύγετε ὅμως μὲ κάθε τρόπο τὰ βαρειὰ φαγητά.

Ο ΥΠΝΟΣ

Στὶς 8.30 τὸ παιδί σας πρέπει νὰ βρίσκεται στὸ κρεβάτι του. Ἐπιτρέψτε του νὰ διαβάση ἐκεῖ γιὰ μιὰ ὥρα, ἀλλὰ στὶς 9, καληνυχτίστε το καὶ σβῦστε τὸ φῶς. Μὴν ξεχνᾶτε ποτὲ ὅτι ὁ ὕπνος τρέφει τὸ παιδί....

ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΑΔΙΚΟ

Μιὰ δασκάλα ἀηδιασμένη ἀπὸ τὸ σύγχρονο σύστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὑπέβαλε τὴν παραίτησί της μὲ τὴν παρακάτω παρατήρησι:

«...Στὰ σημερινά μας σχολεῖα τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως οἱ δάσκαλοι ἀπειλοῦνται καὶ τρομοκρατοῦνται ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους τους, οἱ διευθυνταὶ ἀπειλοῦνται καὶ τρομοκρατοῦνται ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρητάς, οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἀπειλοῦνται καὶ τρομοκρατοῦνται ἀπὸ τὰ μέλη τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν, τὰ μέλη τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν ἀπειλοῦνται καὶ τρομοκρατοῦνται ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῶν μαθητῶν, οἱ γονεῖς ἀπὸ τὰ παι-

ΤΟ ΑΠΟΔΙΩΓΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ

ΕΝΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ἡ ἱστορία ποὺ θὰ ἀφηγηθῶ εἶναι πραγματική. Εἶναι ἡ ἱστορία τῆς Μάρθας Οὐΐλακ ποὺ ζητοῦσε νὰ υἱοθετήση ἕνα παιδί, καὶ τοῦ Μπίλλυ Μπρέντον ποὺ σὲ ἡλικία 8 χρονῶν τὸν κατηγοροῦσαν γιὰ δυὸ φόνους. Αὐτὰ ποὺ θὰ σᾶς ἀφηγηθῶ βασίζονται σὲ ἐπίσημη ἀλληλογραφία ποὺ ἐνήργησα τὸν καιρὸ ποὺ ἤμουν κανονικὴ ἐπιμελήτρια στὸ δικαστήριο ἀνηλίκων μιᾶς μεγάλης πόλεως τῆς Ἀμερικῆς.

Τὸ 1929 ἡ κυρία Οὐΐλακ ἦρθε νὰ μὲ δῆ στὸ γραφεῖο μου: "Ἤθελε ἕνα μωρὸ νὰ τὸ υἱοθετήση. "Ἦταν τότε μιὰ γυναίκα κοντὰ στὰ πενῆντα, κοντή, μὲ μητρικὴ ἔκφρασι. Ὁ ἄντρας της εἶχε ἀγρόκτημα. Κι' οἱ δυό τους ἀγαποῦσαν τὰ παιδιά, ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν ν' ἀποχτήσουν.

Μοῦ ἦταν δύσκολο νὰ τῆς ὁμολογήσω ὅτι κανένα δικαστήριο δὲν θὰ τοὺς ἐμπιστευόταν ἕνα παιδὶ νὰ τὸ υἱοθετήσουν, γιατὶ δὲν ἦταν πιὰ ἀρκετὰ νέοι, ὅπως ὁρίζει ὁ νόμος. Δυὸ χρόνια ἀργότερα, τὸ 1931, ὁ Μπίλλυ Μπρέντον ἦρθε σὲ μένα. "Ἦταν ἕνα παιδὶ συμπαθητικό, ἀλλὰ πολὺ κλεισμένο στὸν ἑαυτό του. Ὁ Νὶκ Μπρέντον, ὁ πατέρας τοῦ Μπίλλυ, ἦταν χῆρος, καὶ ἡ μόνη του ἀπασχόλησι ἦταν τὸ χαρτοπαίγνιο. Οἱ συγγενεῖς μὲ τοὺς ὁποίους ζοῦσαν αὐτοὶ κι' ὁ γυιός του, πολὺ λίγο φρόντιζαν γιὰ τὸ παιδί.

"Ἕνα πρωῒ ὁ Μπίλλυ βρῆκε ἐπάνω σ' ἕνα τραπέζι ἕνα πιστόλι γεμᾶτο καὶ τὸ πῆρε μαζί του στὸ πάρκο. Ἐκεῖ, ἕνας μαθητὴς γυμνασίου, ὁ μοναχογυιὸς τοῦ διευθυντοῦ τῆς μεγαλύτερης ἐφημερίδας τῆς πόλεως, θέλησε νὰ τοῦ τὸ πάρη. Ἀπάνω στὸ μάλωμα τὸ ὅπλο πῆρε φωτιὰ κι' ὁ γυιὸς τοῦ δημοσιογράφου σκοτώθηκε.

Ὁ πατέρας τοῦ θύματος κατέτρεξε τὸν Νὶκ Μπρέντον καὶ τὸ γυιό του μὲ λυσσασμένο μῖσος. "Ενας ρεπόρτερ, στὸν ὁποῖον ἀνέθεσε νὰ ψάξη γιὰ τὸ παρελθὸν τοῦ Μπρέντον, ἀνεκάλυψε ὅτι σὲ ἡλικία 5 χρονῶν ὁ Μπίλλυ παίζοντας μὲ σπίρτα εἶχε βάλει φωτιὰ στὸ φόρεμα ἑνὸς μικροῦ κοριτσιοῦ ποὺ πέθανε ἀπὸ τὰ φρικτὰ ἐγκαύματα. Κι' ἔτσι στὸ παιδὶ αὐτὸ τῶν 8 χρονῶν εἶχε ἀποτυπωθῆ τὸ στίγμα ἑνὸς διπλοῦ φόνου.

Ἡ πολεμικὴ τῆς ἐφημερίδας ἐναντίον τοῦ Νὶκ, κατέληξε νὰ τὸν καταδικάσουν σ' ἕνα χρόνο φυλακὴ γιὰ χαρτοπαιξία. Τὸν Μπίλλυ τὸν ἔθεσαν στὴ δικαιοδοσία τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων. Τὸν πῆρα μιὰ μέρα καὶ τὸν πῆγα σ' ἕνα ξακουστὸ ψυχίατρο, ποὺ τὸν βρῆκε κανονικὸν κι' ἀρκετὰ ἔξυπνον. Μὲ συμβούλεψε νὰ τὸν τοποθετήσω σὲ μιὰ καλὴ οἰκογένεια, στὴν ὁποία θὰ βρίσκε στοργὴ καὶ κατανόησι.

Ἐξ αἰτίας ὅμως τοῦ θορύβου ποὺ εἶχε ξεσηκωθῆ γύρω ἀπὸ τ' ὄνομά του, καμμιὰ οἰκογένεια δὲν ἤθελε τὸν Μπίλλυ, καὶ ἀπελπισμένη πιά, ἤμουν ἕτοιμη νὰ τὸ ἀναφέρω στὸ δικαστήριο, ὅταν θυμήθηκα τὴν αἴτησι τῆς Μάρθας Οὐΐλακ. Συνεπαρμένη ἀπὸ μιὰ ξαφνικὴ ἔμπνευσι, πῆρα τὸ ἀγοράκι στὸ σπίτι μου καὶ ξεκίνησα γιὰ τὸ ἀγρόκτημα τῶν Οὐΐλακ. Ὑψωσα μιὰ προσευχὴ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου τὴ στιγμὴ ποὺ τὸ ἀμάξι περνοῦσε τὸ φράχτη τῆς αὐλῆς. Ἡ Μάρθα μᾶς χαιρέτησε κουνώντας τὸ χέρι της, κι' ἔτρεξε κοντά μας, ἀκολουθούμενη ἀπὸ τὸν ἄντρα της.

—Μὰ εἶναι ἡ κυρία Σέρμαν! ξεφώνισε. Ὁρίστε στὸ σπίτι, σᾶς παρακαλῶ. Θὰ πάρωμε ἀπὸ ἕνα παγωμένο τσάϊ.

Τὸ παλιὸ ἄνετο σπίτι μύριζε νόστιμο ζεστὸ ψωμί. Καθήσαμε κοντὰ στὴν πόρτα στὸν ἴσκιο ποὖρριχνε ἡ προεξοχὴ τῆς στέγης. Ἡ Μάρθα κι' ὁ Χέρμπερτ κύτταζαν μ' ἕνα φοβισμένο ὕφος τὸν Μπίλλυ ποὺ καταβρόχθιζε ψωμὶ καὶ γλυκίσματα. Τοὺς εἶπα ὅτι ὁ Μπίλλυ εἶναι παιδὶ ἀπὸ πόλι καὶ θὰ ἤθελε πολὺ νὰ δῆ ἕνα μοσχαράκι ἢ ἕνα πουλαράκι, ἂν ἔχουν.

— Χέρμπερτ, φώναξε ἡ Μάρθα, δεῖξτου αὐτὸ ποὺ ἔχομε στὸ σταῦλο.

Μόλις ἔφυγαν ἡ Μάρθα μοῦ λέει:

— Ὁ μικρὸς Μπρέντον δὲν εἶναι αὐτός; Τὸν γνώρισα ἀπὸ τὶς φωτογραφίες ποὺ δημοσίεψαν οἱ ἐφημερίδες. Εἶναι φρικτὸ αὐτὸ ποὺ ἔκανε αὐτὸ τὸ παιδί, ἀλλά....

— Αὐτὸς εἶναι! διέκοψα.

Καὶ τότε, σκαρώνοντας ἕνα ἀθῶο ψέμα, τῆς εἶπα πὼς ἐρχόμουν ἀπὸ μιὰ οἰκογένεια ὅπου ἤλπιζα νὰ βάλω τὸ Μπίλλυ οἰκότροφο γιὰ μερικοὺς μῆνες, ὥσπου νὰ ξεχαστῆ ὁ οἰκτρὸς θόρυβος ποὺ ἔγινε γύρω ἀπ' τ' ὄνομά του, καὶ νὰ τοῦ βροῦμε ἕνα ὁριστικὸ ἄσυλο. Ἀλλὰ ὁ κόσμος τρομοκρατεῖται μὲ τὴν ἰδέα νὰ πάρη ἕνα τέτοιο ἀγόρι, καὶ τὰ πράγματα εἶναι ἀπελπιστικά. Δὲν τὸ θέλει κανένας. Ἐπρόσθεσα ὅτι ὁ μικρὸς εἶναι τελείως κανονικὸς καὶ μὲ καλὸν χαρακτήρα, καὶ θὰ ἦταν μεγάλη ντροπὴ νὰ μὴ μπορέσωμε νὰ τὸν τακτοποιήσωμε.

Ἡ Μάρθα σηκώθηκε ἀπότομα. Τὰ μάτια της ἔλαμπαν:

— Περιμένετε μὲ ἐδῶ, μοῦ εἶπε· θὰ πάω νὰ μιλήσω τοῦ Χέρμπερτ.

Τοὺς εἶδα σέ λίγο νὰ γυρίζουν μὲ τ' ἀγοράκι στὴ μέση:

— Ὁ Χέρμπερτ κι' ἐγὼ εἴπαμε στὸ Μπίλλυ ὅτι μᾶς στενοχωρεῖ ἡ μοναξιά μας ἐδῶ καὶ μᾶς εἶπε ὅτι θέλει νὰ μείνη ἑνάδυο μῆνες μαζί μας. Γι' αὐτό, ἂν τὸ ἐπιτρέπατε...

★

"Οχι δυὸ μῆνες, ἀλλὰ δέκα χρόνια κάθησε ὁ Μπίλλυ στοὺς Οὐΐλακ. Καμμιὰ μητέρα δὲν ἀναγκάστηκε νὰ κάνη τόσους ἀγῶνες γιὰ νὰ ὑπερασπίση τὸ παιδί της, ὅσους ἡ Μάρθα γιὰ τὸ Μπίλλυ. Ἡ ἐφημερίδα ἀνακάλυψε τὸ νέο καταφύγιο τοῦ Μπίλλυ καὶ ξανάρχισε τὴν πολεμική της. Ἡ Μάρθα σκαρφάλωσε τότε στὸ παλιάμαξό της, ἔφυγε στὴν πόλι καὶ ζήτησε νὰ δῆ τὸ διευθυντή. Δὲν ξέρω τί τοῦ εἶπε, μὰ ἡ ἐφημερίδα δὲν ξαναμίλησε ποτὲ πιὰ γιὰ τοὺς Μπρέντον.

Ἐπειδὴ οἱ γειτόνοι ἔπαψαν νὰ κάνουν ἐπισκέψεις στοὺς Οὐΐλακ μὲ τὰ παιδιά τους, ἡ Μάρθα κι' ὁ Χέμπερτ ἔπαιρναν τὸν Μπίλλυ στὴ μέση, καὶ πήγαιναν ἀπρόοπτα στὰ σπίτια τῶν παλιῶν τους φίλων. Δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς καὶ τὸ παιδὶ γινόταν παντοῦ δεκτό. Πήγαινα τακτικὰ καὶ τοὺς ἔβλεπα καὶ χαιρόμουν τὴ βαθμιαία μεταμόρφωσι ἑνὸς ντροπαλοῦ καὶ συνεσταλμένου παιδιοῦ, σ' ἕνα ὡραῖο καὶ γεμᾶτο ὑγεία καὶ θάρρος παλληκάρι. Τελείωσε τὸ γυμνάσιο μὲ ἄριστα καὶ μὲ βραβεῖο, πῆρε μιὰ ὑποτροφία γιὰ τὸ πανεπιστήμιο.

Οἱ Οὐΐλακ ἤθελαν νὰ ἐπισημοποιήσουν πιὰ τὴν υἱοθεσία, ἀλλὰ σὲ τέτοιες περιπτώσεις τὸ δικαστήριο ἐπιφυλάσσεται ν' ἀποφασίση. Ὥσπου νἄρθη τὸ παιδὶ σὲ ἡλικία. "Αν, ἀντίθετα, οἱ γονιμοι γονεῖς μποροῦν ν' ἀποδείξουν ὅτι εἶναι σὲ θέσι ν' ἀναθρέψουν τὸ παιδί τους, ἡ αἴτησί τους ἐξετάζεται εὐμενῶς, ὁποιοδήποτε κι' ἂν εἶναι τὸ παρελθόν τους. Κι' ἔτσι ἀκριβῶς ἔγινε. Ὁ Νὶκ Μπρέντον ἦρθε πολλὲς φορὲς καὶ μὲ εἶδε μετὰ τὴν ἀποφυλάκισί του, καὶ μὲ διαβεβαίωσε ὅτι ἦταν ἕτοιμος γιὰ κάθε θυσία, προκειμένου νὰ ξαναπάρη τὸ γυιό του. Πήγαινε κι' ἔβλεπε τὸ Μπίλλυ δυὸ φορὲς τὸ χρόνο τοῦ ἔγραφε τακτικὰ καὶ τοῦ ἔστελνε δῶρα.

Μετὰ τὴν κατάργησι τοῦ νόμου τῆς ποτοαπαγορεύσεως, ὁ Νὶκ ἄνοιξε μιὰ ταβέρνα σὲ μιὰ μακρυνὴ πολιτεία καὶ ξαναπαντρεύτηκε. Ὁ Μπίλλυ θὰ ἦταν 19 χρονῶν ὅταν ὁ πατέρας του ζήτησε ἀπὸ τὸ δικαστήριο τὴν ἄδεια νὰ ξαναπάρη τὸ γυιό του. Τὸ δικαστήριο δήλωσε ὅτι ἀφίνει ν' ἀποφασίση ὁ ἴδιος ὁ νέος.

Τὴν παραμονὴ τῆς ἡμέρας ποὺ ὁ Μπίλλυ θ' ἀποφάσιζε, κατατάχτηκε στὴν ἀεροπορία. Πολέμησε ἀπὸ ἕνα βομβαρδιστικὸ ὡς ὀπίσθιος μυδραλλιοβολιστής, καταρρίφθηκε δυὸ φορὲς καὶ πῆρε τέσσερα παράσημα. Γύρισε στὴν πατρίδα του καὶ τὸ 1945 ἀπολύθηκε. Ὅταν ὑπηρετοῦσε, ἔστελνε κάθε μήνα τὰ περισσεύματα τοῦ μισθοῦ του στὴ Μάρθα.

"Ενα πρωῒ ἡ κυρία Οὐΐλακ μοῦ τηλεφώνησε μὲ μιὰ ἀγωνιώδη φωνὴ νὰ μὲ παρακαλέση νὰ γευματίσωμε μαζί, λέγοντάς μου συγχρόνως ὅτι θὰ ἔρχόταν κι' ὁ Μπίλλυ κι' ὁ πατέρας του. Ὁ Νὶκ ἦρθε μέσα σ' ἕνα καινούργιο αὐτοκίνητο, δῶρο γιὰ τὸν Μπίλλυ. Εἶχε τώρα δυὸ ἐστιατόρια κι' ἤθελε νὰ βάλη καὶ τὸ γυιό του συνεταῖρο.

Ὁ Μπίλλυ ἦταν τότε 22 χρονῶν κι' ἔπρεπε ὁ ἴδιος ν' ἀποφασίση γιὰ τὴν τύχη του. Ἐπὶ μιὰ ὥρα περίπου ὑπῆρξα ὁ σιωπηλὸς μάρτυρας τῆς πάλης ποὺ γινόταν στὴν ψυχὴ τοῦ Μπίλλυ. Βρισκόταν ἀνάμεσα σὲ δυὸ συμπάθειες. Γιὰ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸν Χέρμπερτ καὶ τὴ Μάρθα δὲν χωροῦσε καμμιὰ ἀμφιβολία, ἀλλὰ φαινόταν εὐτυχισμένος κοντὰ στὸν πατέρα του.

Λίγο πρὶν τὸ πρόγευμα, πῆγε νὰ κάμη μιὰ βόλτα ἔξω. Ὅταν γύρισε, τὸ βλέμμα του φανέρωνε μεγάλη ἀμηχανία.

— Δὲν ὑπάρχουν ἀποθέματα στὶς ἀποθῆκες, εἶπε, κι' οὔτε τὸ γεωργικὸ ὑλικὸ βλέπω.

— Ναί, εἶπε ἡ Μάρθα διαστικά, τὸ πουλήσαμε καὶ νοικιάσαμε τὸ μισὸ κτῆμα γι' αὐτὰ τὰ χρονιά. Τώρα βρήκαμε ἔξαφνα καὶ ξανὰ σιδέρωμα. "Α

τὸ βάσανο αὐτὸ θὰ ἀπαλλο
τὶς νοικοκυρὲς ἕνα ἁπλὸ ἠλε
τρικὸ μηχάνημα, ποὺ κατ
σκευάζει ἐδῶ καὶ λίγο κα
ἕνα γερμανικὸ ἐργοστάσιο κ
ποὺ μοιάζει λίγο σὰν τὸ σ
τοῦ Κολόμβου. Ἀντὶ νὰ ἁπλ
νεται τὸ ροῦχο ἐπάνω στ
καμπούρη καὶ νὰ περνάη τὸ
δερο ἀπὸ ἐπάνω του, σέρι
νοικοκυρὰ τὸ ἴδιο τὸ ροῦχο
πάνω σὲ ἕνα εἶδος στρογγυλ
πόμολου ποὺ εἶναι θερμαι
μὲ ἠλεκτρισμό, ὅπως καὶ
κοινὰ ἠλεκτρικὰ σίδερα.

Ἐφευρέσεις γιὰ τὴ νοικοκυρά

ΚΑΘΕ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ γνω
ζει τί βάσανο εἶναι τὸ σιδέρω
των ρούχων στὶς ὠμοπλά
στὰ μανίκια καὶ γενικὰ σὲ ὅ
τὰ μέρη ποὺ γιὰ νὰ σιδερωθ
χρειάζονται τὸν «καμπούρη
Μὲ ὅση τέχνη καὶ μὲ ὅση πυ
σπάθεια κι' ἂν γίνη ἡ δουλ
πάλι δὲν πετυχαίνει ἡ δουλ
στὴν ἐντέλεια καὶ χρειάζ

«ΓΚΡΕΚΑ»

1 ΛΙΤΡΑ ΚΡΕΑΤΟΣ
685 ΚΑΛΟΡΙ

1 ΛΙΤΡΑ ΑΥΓΩΝ
635 ΚΑΛΟΡΙ

1 ΛΙΤΡΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ
310 ΚΑΛΟΡΙ

Ἡ ρέγγα εἶναι μία ἀπὸ τὶς θρεπτικώτερες τροφὲς διότι μία λίτρα ρεγγῶν περιέχει 785 θερμίδες.

• Ζητήσατε ἐπίμονα τὶς ρέγγες

★HS★

HENRY SUTTON

εἶναι οἱ ἐκλεκτότερες διότι παρασκευάζονται μὲ τὸν ἐπιστημονικώτερον τρόπον.

Δ. Σ. ΖΑΓΟΡΑΙΟΣ

ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ 23 • ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Περνᾶτε εὐχάριστα τὴν ὥρα σας

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Κ	Α	Τ	Σ	Α	Ρ	Ο	Λ	Α
2	Α	Φ	Α	Ι	Μ	Α	Ξ	Ι	Σ
3	Τ	Α	Ν	Τ	Α	■	Ο	Τ	Ε
4	Α	Ν	Τ	Υ	Ξ	■	Σ	Ο	Λ
5	Κ	Ε	Α	■	Α	Ε	■	Δ	Η
6	Δ	Ι	Λ	Α	■	Κ	Α	Ι	Ν
7	Υ	Α	Ι	Ν	Α	■	Μ	Α	Ο
8	Σ	■	Δ	Ι	Ν	Ο	■	Ι	Σ
9	Μ	Α	Η	Σ	■	Σ	Ε	Τ	■
10	Ο	Ρ	Σ	Ο	Ν	■	Υ	Ο	Π
11	Σ	Ω	■	Σ	Η	Μ	Α	Ι	Α

ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΝΤΑΣ

1. Διαστέλλονται.
2. Οἱ Βυζαντινοὶ ποὺ, τὸν Η' αἰώνα, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἴδιο τὸν αὐτοκράτορα Λέοντα Γ', ἠρχισαν ἄγριον ἀγώνα ἐναντίον τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ τῆς λατρείας των, ἐλθόντες σὲ ἀντίθεσι μὲ τὸ λαὸ ποὺ ἔμεινε πιστὸς στὶς θρησκευτικὲς παραδόσεις. Ὁ ἀγὼν διήρκεσε ὡς τὸ 843, ὁπότε ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ποὺ συνεκάλεσε ἡ τότε αὐτοκράτειρα Θεοδώρα ἀνεστήλωσε τὶς ἁγίες εἰκόνες καὶ ἐπανέφερε τὸ πάτριο καθεστὼς στὴ θρησκεία.
3. Ὁ πρίγκηψ Ἀλφέρτος, σύζυγος τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας.
4. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὶς Λατινικὲς λέξεις «Α Ντίο» (Στὸ Θεό) καὶ εἶναι σύντμησις τῆς φράσεως «Σὲ ἐμπιστεύομαι στὸ Θεό» ποὺ ἔλεγαν τὸν παλιὸ καιρὸ σ' ἐκείνους ποὺ ἐφευγαν.
5. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος.
6. Εἶναι ἕνας δεσμὸς προστασίας καὶ ἐλέγχου σὲ ὡρισμένα ζητήματα, ποὺ συνάπτεται μεταξὺ ἑνὸς ἰσχυροῦ καὶ ἑνὸς ἀδυνάτου κράτους.
7. Τὸ 44 πρὸ Χριστοῦ.
8. Ἡ Κασσάνδρα, κόρη τοῦ Πριάμου καὶ τῆς Ἑκάβης, ποὺ εἶχε τὸ χάρισμα νὰ προφητεύη, ἀλλὰ χωρὶς κανεὶς νὰ δίνη πίστι στὶς προφητεῖες της.
9. Ἀπὸ τὸ χρῶμα τῆς πανοπλίας ποὺ ἐφοροῦσε στὸν πόλεμο, ποὺ ἦταν κατάμαυρη.
10. Ἡ Ἀσία.

★

ΤΑ ΡΗΤΑ

1) Ἕξις δευτέρα φύσις.
2) Μηδενὶ συμφοραν ὀνειδίσεις.
3) Οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ.

★

ΚΛΙΜΑΚΟΛΕΞΟ

1) ΟΥΡΟΛΙΘΟΣ 2) ΜΟΥΡΜΑΝΣΚ, 3) ΑΡΟΥΡΑΙΟΣ, 4) ΑΨΒΟΥΡΓΟΙ, 5) ΣΑΧΤΟΥΡΗΣ 6) ΚΟΥΜΠΟΥΡΑ, 7) ΠΟΜΠΑΔΟΥΡ.

★

ΤΟ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΟ
Δικηγορίνα

★

ΣΥΛΛΑΒΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

1) ΑΤΑΛΑΝΤΗ
2) ΚΑΛΑΜΑΤΑ
3) ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ
4) ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ
5) ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

★

ΕΥΚΟΛΗ ΜΑΝΤΕΙΑ

Διαβάζοντας ἀνάποδα τὸ ὄνομά του, ἔχετε τὸ εἶδος τῆς ἱστορίας, ποὺ ἦταν ΣΟΚΙΝ.

★

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ὀκτὼ = Κοκτὼ

★

ΒΛΕΠΕΤΕ ΣΩΣΤΑ;

Καὶ οἱ δυὸ στρογγυλὲς κλίδες εἶναι τοῦ ἰδίου ἀκριβῶς μεγέθους. Πρόκειται γιὰ μιὰ ἁπλὴ ὀπτικὴ ἀπάτη.

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν τό μέλλον γιά τό διάστημα άπό 8 - 21 Νοεμβρίου γι' αύτές πού γεννήθηκαν στούς παρακάτω άστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30 Μαρτίου): Προσοχή γιατί τό πουλί τής εύτυχίας είναι έτοιμο νά πεταξη άπό τά χέρια σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου — 9 Άπριλίου): Θά δοκιμάσετε τήν έρωτική εύτυχία. Είναι άβέβαιο όμως έάν θά δημιουργηθή δεσμός.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10 — 19 Άπριλίου): Μιά πολύ εύχάριστη έκπληξη τό τελευταίο πενθήμερο.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20 — 30 Άπριλίου): Θά συναντήσετε δυσκολίες, άπό τίς όποίες ή μία θά είναι άρκετά σημαντική, μά θά καταφέρετε νά τίς ξεπεράσετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαΐου): Ένα πολύ καλό δεκαπενθήμερο. Όλα θά σάς πετύχουν. Μήν κάνετε όμως τούς άλλους νά ύποφέρουν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαΐου): Γιά νά γίνη αύτό πού σάς είπαμε στό προηγούμενο φύλλο, πρέπει νά είσθε γλυκειά καί καλότροπη.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30 Μαΐου): Ή ζωή κυλάει πάλι όμαλά. Κανένας περιορισμός γιά τίποτα. Καί μιά έκπληξι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Ίουνίου): Μιά εύχάριστη συνάντησι στίς 15 τού μηνός, πού θ' άλλάξη σημαντικά τή ζωή σας. Πρέπει νά δεχθήτε τή μοίρα χαμογελώντας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 21 Ίουνίου): Ή στιγμή είναι κατάλληλη. Μήν άκούτε ξένες γνώμες.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Ίουνίου — 2 Ίουλίου): Όλα θά πάνε καλά. Η γενική κατάσταση βελτιώνεται.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 12 Ίουλίου): Δέν είναι ό ίδανικός άντρας, μά τέτοιος δέν ύπάρχει, όπως δέν ύπάρχει ίδανική γυναίκα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Ίουλίου)ί Τό εύχάριστο θά μεταβληθή σέ δυσάρεστο άν δέν άλλάξετε χαρακτήρα.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 Ίουλίου—2 Αύγούστου): Μιά περίεργη κατάστασι δημιουργείται στήν όποία δέν νοιώθετε μήτε εύχάριστη μήτε δυσαρέσκεια.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 11 Αύγούστου): Είναι στό πλάϊ σας, σάς άγαπάει, μά έσείς δέν τό άντιληφθήκατε. Κοιτάξτε καλύτερα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Αύγούστου): Δέν θά γίνη αύτό πού σκέπτεσθε άπό καιρό, άλλά κάτι πού δέν περιμένετε.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αύγούστου — 2 Σεπτεμβρίου): Πρέπει νά παλαίψετε πολύ γιά νά μείνετε μέσα στά όρια τής λογικής.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 12 Σεπτεμβρίου): Μιά μικρή στενοχώρια, σάν άναπαυλα στήν τόση σας εύτυχία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 — 22 Σεπτεμβρίου): Μή δίνετε σημασία στά όνειρά σας. Μήν άγοράζετε λαχεία. Μή φοράτε πράσινο βρώμα.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου — 2 Όκτωβρίου): Θά συναντήσετε ένα άντρα πού ύπάρχει πιθανότης νά σάς τραβήξη άπό τόν ήσυχο ρυθμό τής ζωής σας. Καλύτερα νά είσαστε έπιφυλακτική.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 12 Όκτωβρίου): Ένα γράμμα πού θά έρθη άπό τό έξωτερικό θ' άπαιτήση καθαρή κι' άποφασιστική άπάντησι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 — 22 Όκτωβρίου): Θ' άπογοητευθήτε άν περιμένετε μεγάλα πράγματα.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Όκτωβρίου — 2 Νοεμβρίου): Θά έχετε χαρές άπό παιδιά. Μιά έκπληξη πρός τό τέλος τού δεκαπενθημέρου.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 11 Νοεμβρίου): Ή ζωή σας θ' άλλάξη σύντομα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 21 Νοεμβρίου): Θά δοκιμάσετε νέα χτυπήματα άπό τή μοίρα. Ψυχραιμία.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου —2 Δεκεμβρίου): Δοθήτε τώρα στήν έρωτική χαρά άφού έφυγε άπό τή μέση τό σύννεφο ζηλειας. Μήν έπαναλάβετε όμως. Προσέξτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 11 Δεκεμβρίου): Θά έχη εύτυχή έξέλιξη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Δεκεμβρίου): Μήν έχετε άπόλυτη έμπιστοσύνη στό περιβάλλον σας.

ΑΙΓΟΚΑΙΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου — 1 Ίανουαρίου): Ή τύχη θά εύνοήση τίς αίσθηματικές σας ύποθέσεις. Όχι όμως τίς έπιπόλαιες, άλλά τίς λογικές καί σταθερές.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ίανουαρίου): Θ' άνέβαιτε γρήγορα τή σκάλα τής εύτυχίας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 21 Ίανουαρίου): Άντίθετα αύτό τό δεκαπενθήμερο έχετε άνάγκη άπό τή φαντασία σας γιά ν' άνακαλύψετε μιά κατάστασι.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 — 30 Ίανουαρίου): Διακόψτε άμέσως. Σάς είπαμε ότι δέν είναι αύτός πού σάς ταιριάζει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ίανουαρίου — 9 Φεβρουαρίου): Τό νού σας στήν ύγεία σας. Μιά άρρώστεια σάς άπειλεί.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10 — 20 Φεβρουαρίου): Τίποτα τό σημαντικό δυστυχώς. Όπως είχε φανή στήν άρχή.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 29 Φεβρουαρίου): Τά αίσθήματά σας σάς πλανεύουν. Πάσχετε άπό αίσθηματική ύπερτροφία πού σάς βλάπτει τό μυαλό σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαρτίου): Έμπρός κυρία μου, ανοίξετε τό θάρρος σας. Θά βρήτε έκείνο πού περιμένετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαρτίου): Νά βγαίνετε, νά συναναστρέφεσθε καθώς πρέπει σέ νέους καί νέες. Στό σπίτι δέν μπορεί νά γίνη τίποτα.

ΣΙΒΥΛ

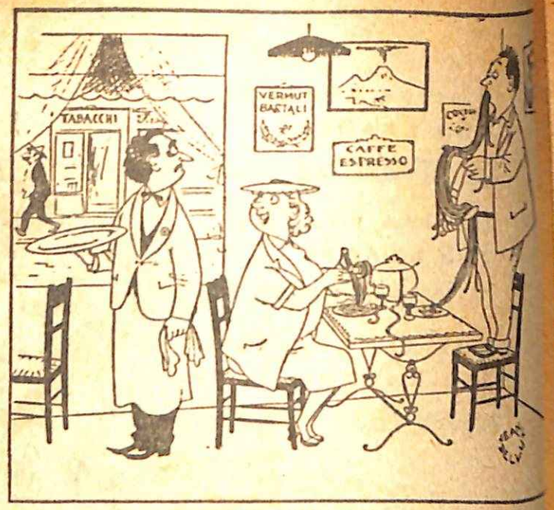

ΤΑ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ

— ...Βλέπετε, είναι ή πρώτη φορά πού έρχόμαστε στήν Ίταλία...

Τά κουνούπια

ΑΝΤΙΠΑΘΟΥΝ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Ένας διακεκριμένος άμερικανός έπιστήμων τού Πανεπιστημίου τού Όντάριο, ό καθηγητής Μπράουν, άπέδειξε τελευταία ότι τά πολύχρωμα ρούχα προστατεύουν τελούν τήν καλύτερη προστασία έξ έναντίου τών κουνουπιών.

Γιά τή συγκέντρωση τών παραιτήτων στοιχείων τής μελέτης του, ό καθηγητής χρησιμοποίησε δυό κυρίες πού ντύθηκαν διαφορετικά. Η πρώτη φορούσε διάφορα γυναικεία ρούχα, ένώ ή άλλη περιπλανιόταν μέ φανταχτερές φορεσιές καί κάθε είδους χρωματιστά ύφάσματα καί στολίδια.

Ύστερα άπό παρατήρηση μερικών ήμερών, ό έπιστήμονας διεπίστωσε:

1. Ότι τά κουνούπια προτιμούσαν κατά προτίμηση έπάνω στά σκούρα καί ύγρά ύφάσματα.

2. Ότι μόνο 10 % άπό αύτά έπιτίθενται έναντίον προσώπων πού είναι ντυμένα έκτυφλωτικά καί πολύχρωμα.

3. Ότι άντιπαθούν άκόμη καί τό νάϋλον, ένώ συμπαθούν περισσότερο τά μάλλινα καί τά βαμβακερά ύφάσματα καί τά ένδιαφέρονται περισσότερο γιά τά παλιά ρούχα καί λιγώτερο γιά τά καινούργια!

Στά συμπεράσματα αύτά άναφέρεται σέ τί κατάσταση άφησαν οί δυό κυρίες—πειραματόζωα, μετά τό τέλος τών πειραμάτων!...

Πρώτα περνούσα άπαρατήρητη...

...Τώρα δέν χάνω κανένα χορό!

Δέν περίμενα ποτέ νά έχω ένα άποτέλεσμα τόσο καταπληκτικό μέ τήν λευκή κρέμα TOKALON. Πρίν άπό λίγο καιρό άκόμα, σέ κάθε χορό περνούσα άπαρατήρητη καί τώρα μέ τριγυρνάνε, είμαι περιζήτητη.

Ένα ώραίο δέρμα, είναι τό μεγαλύτερο προσόν. Είναι πολύ άπλό νά τό άποκτήση κανείς. Βάλετε κάθε μέρα τήν λευκή κρέμα TOKALON. Κάνει άπαλό καί λείο ένα δέρμα τραχύ καί άνώμαλο. Τά μαύρα στίγματα έξαφανίζονται. Οί άνοιγμένοι πόροι ξανασφίγγουν. Μεταχειριζόμενοι κανονικά τήν λευκή κρέμα TOKALON, λιπαρή ή μή λιπαρή, άνάλογα μέ τόν τύπο τού δέρματός σας, έχετε ένα δέρμα φωτεινό, βαμπωτικό καί συγχρόνως ένα ώραίο μάτ, τό όποίο βοηθάει δαιμόνια τό μακιγιάρισμα.

Βάλετε τό βράδυ, τήν ρόζ κρέμα TOKALON πού περιέχει BIOCEL. Έτσι προλαμβάνετε τίς ρυτίδες. Καί σείς μπορείτε νά κάνετε μιά δοκιμή. Νά είστε βεβαία ότι θά έπιτύχετε.

Χαμηλωμένες σιλουέττες

ΚΟΜΨΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΕΣΩΡΟΥΧΑ ΖΕΡΣΕΪ ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΚΑΛΤΣΕΣ Nylon

Ελκα

ΦΩΚΙΩΝΟΣ & ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ - ΤΗΛ. 22-024

ΦΘΗΝΗ ΑΓΟΡΑ

Αιόλου 90

ΚΑΛΤΣΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ:

Νάϋλον 51)19 άπό	37.500
Μεταξωτές Μπέμπερ	10.000
Μεταξωτές extra	15.500
Βακάλ	16.000
Λινές άντοχής	9.200
Ρόμπες γυναικείες	80.000
Νυκτικές φανέλλα	44.500
Κασκορσέ	6.000
Κασκορσέ μάλλινες	35.000
Κομπιναιζόν ζέρσεϋ	17.000
» σατινέ	20.000
Κυλόττες ζέρσεϋ	8.200
Σεντόνια ήμίλινα	45.000
Μαξιλαροθήκες	9.000
Προσόψια	3.000
Κάλτσες άνδρικές	4.500
» μάλλινες extra	17.000
» φανταιζί	10.000

καί πολλά άλλα είδη είς άπιστεύτως εύθηνάς τιμάς

ΦΘΗΝΗ ΑΓΟΡΑ

Αιόλου 90 — ΑΘΗΝΑΙ

"ΑΘΗΝΑ„

Ι. ΓΟΥΛΑΚΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 55 ΚΑΙ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ

Άνδρικά — Γυναικεία

Μιλιταίρ καί Τρέϊνσκοτ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

Γυναικεία — Παιδικά

ΤΣΑΝΤΕΣ

Γυναικείες

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΚΑΙ ΠΑΛΤΑ

Άνδρικά έπί Παραγγελία

Άπαντα τά είδη είς Λογικάς Τιμάς είς τό Κατάστημα

Ι. ΓΟΥΛΑΚΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 55 ΚΑΙ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

Τηλέφ. 25.515

"ΑΘΗΝΑ„

Η καμάρα φίρμα τά πλέκτα

Ζακέτες Μαγιοϋζες γιλέζ

★ ΤΕΛΕΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗ
★ ΚΑΛΗ ΠΟΙΟΤΗΣ
★ ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ

αφοί Ζακελλάρη

ΣΤΑΔΙΟΥ 10 • (ΕΝΑΝΤΙ ΠΑΛΑΙΑΣ ΒΟΥΛΗΣ)

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ